

ته گٽونڪي پي

ليکوال: شيو ڪهرا
ڙباڻن: شبرخان شهير

پرچا

«گٽونڪي متفاوت ڪارونه
نه ترسره ڪوي.
ڪارونه په متفاوته بنه
ترسره ڪوي»

دا کتاب د باور کتابتون څخه ډانلود شوی دی.

www.bawarketabtoon.com

د کتاب سکن کوونکي: عبدالله حیران

د عبدالله حیران فیسبوک:

<https://www.facebook.com/abdul.javed.988>

باور کتابتون
BAWAR KETABTOON

ایمیل: admin@bawarketabtoon.com

ته گتونکی بی / ۳

Abdul

ڊالی

مور ته چي له برکته مي بي د پلار تشه حس نه کره

لړلیک

۱۵	د سر خبرې
۱۵	«ته گټونکی یې» څه ډول کتاب دی؟
۱۶	د کتاب د مطالعې بڼه
۱۷	د کاري پروگرام پیل
۱۹	د مثبت فکر جوړول
۱۹	د فکر بڼه مو په بریالیتوب کې ونډه لري
۲۰	په جرېبونو الماس
۲۱	د دې کیسې اخلاقي نتیجه څه ده؟
۲۲	داوود او گولي ات
۲۳	د چارو په تنظیم کې د فکر د بڼې اهمیت
۲۴	ارزښتمن کارکوونکي (ټي کیو پي)
۲۵	ټولیز چلند
۲۵	هغه عوامل چې ستاسې د فکر بڼه ټاکي
۲۶	چاپیریال
۲۷	تجربې
۲۸	زده کړې
۲۸	هغه کسان چې مثبت فکر لري څنگه تشخیصولی شئ؟
۲۸	د مثبت فکر گټې
۳۰	د فکر منفي بڼه له یوه نسل څخه بل نسل ته لېږدي؟
۳۱	عملي پلان
۳۳	څه ډول کولی شو د فکر مثبت بڼه رامنځته کړو؟
۳۴	د فکر د بدلون لپاره اته گامه
۳۴	د سرو زرو په لټه کې
۳۵	د منفي افکارو لرونکي تل نیوکه کوي
۳۷	بدبین خلک
۳۷	هیله من واوسه
۳۹	لکه پرې اوی شوم

- ٥١ | ته گټونکي يې /
- ٤٣ | زده کړې د سم قضاوت په معنا نه دي
- ٤٤ | باسواده
- ٤٦ | چاته باسواده يا د زده کړو لرونکي ويلي شو؟
- ٤٦ | هر اړخيزه زده کړه څه شی ده؟
- ٤٧ | ټولو ته ځينې وړتياوې ورکړل شوې دي
- ٤٨ | جهالت
- ٤٩ | شپږم حس
- ٥٠ | تېر دې تېره کړه
- ٥٠ | ذهن مو تغذيه کړئ
- ٥١ | پوهه ځواک دی
- ٥١ | زده کړه خزانه ده
- ٥٣ | پنځم گام: پر نفس مثبت باور جوړ کړه
- ٥٣ | پر نفس باور څه شی؟
- ٥٤ | څنگه کولی شو پر نفس مثبت باور رامنځته کړو؟
- ٥٧ | شپږم گام: له منفي اغېزو ځان وژغورئ
- ٥٧ | منفي اغېزې يې کومې دي؟
- ٦٠ | اتم گام: ورځ مو پر مثبتو مسايلو پيل کړئ
- ٦١ | گټونکي د بايلونکو پر وړاندې
- ٦٢ | د گټلو لپاره اړتيا وړ پړاوونه
- ٦٤ | عملي پلان
- ٦٧ | بريا څه ده؟
- ٦٨ | برياليتوب څنگه تعريفولی شو؟
- ٧٠ | د برياليتوب پر وړاندې ځينې خنډونه
- ٧١ | ستونزې
- ٧٢ | ناڅاپي خنډونه
- ٧٣ | برياليتوب څنگه محاسبه کولی شو؟
- ٧٣ | د هر بري کيسه د يوې ماتې کيسه هم ده
- ٧٤ | ايا تاسې هغه يو بايلونکی کس گڼئ؟
- ٧٥ | فکر کوی چې پورتنی کسان ناکام دي؟

- ستره ډالی ۷۶
- ژوند له انتخابونو او موافقو ډک دی ۷۷
- ژوند څه ډول له انتخابونو ډک دی؟ ۷۸
- ژوند څه ډول له موافقو ډک دی؟ ۷۸
- دوی څه کړي چې له دغه ډول پېښو سره مخ کېږي؟ ۷۹
- عملي پلان ۸۰
- هغه ځانگړنې چې بريالي کولی مو شي ۸۲
- لومړی: لېوالتیا ۸۲
- دویم: ژمنتیا ۸۳
- د بريا لپاره لوبه ژمنتیا غواړي ۸۳
- درېیم: مسؤليت منل ۸۵
- څلورم: سخت کار ۸۷
- شخصیت یو ترکیب دی ۹۱
- شپږم: مثبت فکر او باور ۹۲
- مثبت فکر او باور کول څه دي؟ ۹۲
- د مثبت فکر کولو او مثبت باور ترمنځ څه توپیر دی؟ ۹۲
- اووم: تر راکړې ډېره ورکړه ۹۴
- تر معاش د ډېر کار گټه: ۹۵
- ولې ځینې داسې کسان چې ښه استعداد او مسلکي وړتیاوې لري ناکامېږي؟ ۹۷
- اتم: د استقامت ځواک ۹۷
- ۹: پر خپلو کړونو ویاړ ۹۸
- لسم: شاگردۍ ته لېوالتیا- ځان ته مو لارښود پیدا کړئ ۱۰۰
- د بريالیتوب د اړتیا وړ ځانگړنې لری؟ ۱۰۱
- عملي پلان ۱۰۲
- څه شی مو د لارې خنډ دي؟ ۱۰۴
۱. د گواښ منلو ته نه لېوالتیا ۱۰۵
- گواښونه ۱۰۵
۲. د خواریکښی یا پشتکار نشتون ۱۰۶
۳. لنډمهالې خوښي ۱۰۷
۴. د نارونو ترسره کولو لپاره د نومریتوبونو نشتون ۱۰۸

۵. د لنډو لارو لټه..... ۱۰۸
- له وړیا خوړو ډډه..... ۱۰۸
- آسانه لار ښايي تر ټولو ستونزمنه لار وي..... ۱۰۹
- بايلونکي ژر پايله غواړي..... ۱۱۰
۶. ځانغوښتنه او حرص..... ۱۱۱
- چېرې دومره بېړه؟..... ۱۱۱
۷. د ټينگې عقيدې نشتون..... ۱۱۲
- پياوړې عقیده د ايمان زېږنده ده..... ۱۱۲
- د علت او معلول قانون..... ۱۱۴
- د جاذبې قوانين..... ۱۱۵
۹. پلان جوړولو او چمتوالي ته نه لېوالتيا..... ۱۱۶
- چمتوالی..... ۱۱۶
- چمتوالی پر نفس د باور لامل کېږي..... ۱۱۷
۱۰. پلمه لټول..... ۱۱۸
- په هند کې بيزوگان څه ډول نيسي؟..... ۱۱۹
- دوه هغه عوامل ښيي چې يو کس به بريالی شي او که نه؟..... ۱۲۰
۱۱. له تېروتنو زده کړه نه کول..... ۱۲۰
۱۲. د فرصتونو د تشخيص د وړتيا نشتون..... ۱۲۱
۱۳. وېره..... ۱۲۱
۱۴. له استعداد څخه د استفادې نه وړتيا..... ۱۲۲
۱۵. د نظم نشتون..... ۱۲۳
۱۶. کمزوری عزت نفس..... ۱۲۴
۱۷. د زده کړو نه لرل..... ۱۲۵
۱۸. پر بخت باور..... ۱۲۵
- بخت د هغو ملگری دی چې له ځان سره مرسته کوي..... ۱۲۶
- د بخت په اړه د يوه نامعلوم شاعر شعر..... ۱۲۷
۱۹. د موخې نه لرل..... ۱۲۸
۲۰. د زړورتيا او جسارت نشتون..... ۱۲۹
- د بې بالټوب لپاره نسخه..... ۱۲۹
- د بې بالټوب په اړه څو مهم ټکي..... ۱۳۰

- ۱۳۱ عملي پلان
- ۱۳۵ راحی انگیزه تعریف کرو
- ۱۳۵ ولی د انگیزی لولو ته اړ یو؟
- ۱۳۵ انگیزه څنگه عمل کوي؟
- ۱۳۶ د انگیزی او الهام تر منځ توپیر څه شی دی؟
- ۱۳۷ انگیزه دوه ډوله ده
- ۱۳۷ باندنی انگیزه
- ۱۳۷ د وېرې انگیزه او گتې یې
- ۱۳۸ د وېرې د انگیزی زیانونه
- ۱۳۸ موږ ټولو ته انگیزه راکول کېږي، یا منفي یا مثبت
- ۱۳۹ مختلف شیان افرادو ته مختلفه انگیزه ورکوي
- ۱۴۰ داخلي انگیزه
- ۱۴۲ خلور هغه پړاوونه چې انگیزه په کې وژل کېږي
- ۱۴۲ ۱- بی اغیزی انگیزه
- ۱۴۳ ۲- اغیزلرونکې انگیزه
- ۱۴۳ ۳- اغیز لرونکی بی انگیزتوب
- ۱۴۴ ۴- بی اغیزی بی انگیزتوب
- ۱۴۴ د بی انگیزتوب عوامل
- ۱۴۵ د انگیزی وړکونکي
- ۱۴۷ عملي پلان
- ۱۵۰ د سوالگر په ژوند کې څه شی بدلون موندلی و؟
- ۱۵۱ پر نفس باور د خان په اړه زموږ قضاوت دی
- ۱۵۱ پر نفس د لوړ باور ځینې گتې
- ۱۵۲ پر نفس ټیټ باور
- ۱۵۳ د زودرنجی او حساسوالي تر منځ توپیر څه شی؟
- ۱۵۹ ولی تظاهر کوی؟
- ۱۵۹ د پورتنی کیسه پیغام څه دی؟
- ۱۶۱ عملي پلان
- ۱۶۳ پر نفس د ټیټ باور عوامل

۱۶۴	لومړی؛ کور
۱۶۷	ماشومان هغه شیان زده کوي چې ژوند ورسره کوي
۱۶۸	پر نفس د باور جوړول
۱۶۹	زده کړه
۱۶۹	ناوړه بېلگې او سرمشق
۱۷۰	غیرعادلانه پرتله
۱۷۰	بريالیتوب که ماتې؛ ناوړه پایلې؟!
۱۷۱	سردرگومي په ناکامۍ له منځه ځي
۱۷۱	د لارښوونکو لوړې تمې
۱۷۲	بې نظمي
۱۷۲	نظم څه شی؟
۱۷۳	نظم او مقررات د ازادۍ لامل کېږي
۱۷۵	غواړم ازاد و اوسم
۱۷۵	نظم د مینې وړ ثبات دی
۱۷۵	د اولادونو سمه روزنه شهرت لپاره نه ده
۱۷۷	د والدینو، ښوونکو او لارښوونکو له لوري سپکاوی
۱۷۸	د سمو ارزښتونو تدریس
۱۷۸	ورته وایه زه دلته نشته یم
۱۷۹	۱. پر ستورو د زخمونو بدلول
۱۷۹	د « ویلما رودولف » کیسه
۱۸۱	۲. د پر ځای نادانۍ زده کړه
۱۸۲	د شاتو مچۍ
۱۸۲	۳. له نورو سره له بدل پرته ښه وکړئ
۱۸۳	۴. تعارف ورکړئ چې ترلاسه یې کړئ
۱۸۳	۵. مسؤلیت مننونکي واوسی
۱۸۴	۶. نظم
۱۸۴	۷. موخې وټاکئ
۱۸۵	۸. له اخلاقي کسانو سره ناسته پاسته
۱۸۵	د ملگری ازموینه
۱۸۵	د همخوله فشار

- ۱۸۶..... بېلگې:
- ۱۸۶..... عصریتوب
- ۱۸۶..... د نورو د خبرو اغېز
- ۱۸۷..... ۹. له بهره کنټرولېدونکي مه اوسئ
- ۱۸۹..... ۱۰. خوښي راوړونکي افکار وروزي
- ۱۹۰..... ۱۱. ځان ته له مثبت تلقين ورکولو گټه واخلي
- ۱۹۰..... ۱۲. د کمزوري ټکي مو د پياوړتيا پر ټکو بدل کړئ
- ۱۹۱..... تر ټولو ستره کمزوري پر تر ټولو ستره وړتيا بدلېدای شي
- ۱۹۱..... ۱۳. صبر او حوصله ولرئ
- ۱۹۲..... ۱۴. د خپلو کمزوريو او ځواکمنتياوو نوملړ چمتو کړئ
- ۱۹۲..... پياوړتياوې او کمزوري
- ۱۹۴..... عملي پلان
- ۱۹۷..... ژوند انعکاس دی
- ۲۰۰..... د باور او ځانغوښتنې ترمنځ توپير
- ۲۰۱..... د ځانغوښتنې او پر ځان د مثبت باور تر منځ توپير څه دی؟
- ۲۰۲..... د خالي ذهن پر ځای بايد خلاص ذهن ولرو
- ۲۰۴..... عملي پلان
- ۲۰۶..... د مثبت شخصيت پر لور ۲۵ گامه
- ۲۰۶..... لومړی گام. مسؤليت ومنئ
- ۲۰۷..... د ټولنيز مسؤليت منل
- ۲۰۸..... دويم گام. نورو ته پام وکړئ
- ۲۰۸..... درېيم گام: د گټونکي- گټونکي پر رابطه فکر وکړئ
- ۲۰۹..... څلور گام: کلمات مو په دقت انتخاب کړئ
- ۲۱۰..... تر خولې وتلې خبره بهرته نه راگرځي
- ۲۱۰..... پنځم گام: نيوکه او شکايت مه کوئ
- ۲۱۱..... مثبت نيوکه
- ۲۱۲..... نيوکه منونکي و اوسئ
- ۲۱۳..... د نيوکې منلو اړوند څو وړانديزونه
- ۲۱۴..... شکايت کول
- مثبت شکايت:

- شپږم گام: وخاندی او مهربان واوسی ۲۱۵
- اووم گام: د نورو له چلند څخه مثبت برداشت وکړی ۲۱۶
- اتم گام: بڼه اورېدونکي واوسی ۲۱۷
- نهم گام: شور او شوق ولری ۲۱۸
- لسم گام: په صداقت مننه وکړی ۲۱۹
- د ستاینې او چاپلوسی ترمنځ توپیر ۲۲۲
- یوولسم گام: خپله تېروتنه ومنی ۲۲۲
- دوولسم گام: بحث وکړی؛ خو شخړه مه کوئ ۲۲۳
- آیا ارزښت یې لري؟ ۲۲۳
- د خبرو اترو د پیل پړاوونه ۲۲۷
- دیارلسم گام: گونگسي مه خپروئ ۲۲۸
- څوارلسم گام: ژمنې مو الزامي کړی ۲۲۹
- پنځلسم: منندوی واوسی؛ خو له نورو د مننې تمه مه کوئ ۲۳۰
- د یوه فداکار ډاکټر کیسه ۲۳۱
- د دې کیسې اخلاقي پایله څه ده؟ ۲۳۲
- شپاړسم گام: ژمنتیا او صداقت تمرین کړی ۲۳۲
- پوهېدم چې راځي ۲۳۳
- اوولسم گام. کینه کښ مه اوسی ۲۳۴
- اتلسم گام: ریښتینولي او بې ریایي تمرین کړی ۲۳۵
- څلور سوه گرامه کوچ ۲۳۵
- باور ۲۳۷
- د ریښتیني شخصیت ځانگړنې ۲۳۸
- د حقایقو له ناقص بیان او بد ښکارولو څخه ډډه ۲۳۸
- غلو کول ۲۳۹
- ریښتیني واوسی ۲۳۹
- له ځانښوونې ډډه وکړی ۲۴۰
- د ریښتینولي ساتنه ۲۴۰
- نولسم گام: تواضع تمرین کړی ۲۴۰
- شلم گام: متوجه اوسی ۲۴۱
- بښنه په ژوند کې خپل عادت وگرځوی ۲۴۲

۲۴۲	ولسي او موقعیت پېژندونکي واوسی
۲۴۲	مهرباني او مینه
۲۴۳	یوویشتم گام: هره ورځ ادب او نزاکت تمرین کړئ
۲۴۴	ټولنیز چلند «نزاکت»
۲۴۵	ادب د ښې روزنې ښکارندوی دی
۲۴۶	دوه ویشتم گام: د شوخ طبعی حس ته مو پراختیا ورکړئ
۲۴۶	د خوش طبعی روغتیایي ځواک
۲۴۷	درویشتم گام: طعنه مه ورکوی
۲۴۷	کلېف توماس
۲۴۸	څلورویشتم گام: که ملگری غواړې، خپله ښه ملگری شه
۲۴۸	قرباني
۲۴۹	د نیمې لارې ملگری
۲۵۰	د پاپي کیسه
۲۵۱	د همدردی او خواخوږی ترمنځ توپیر
۲۵۲	عملي پلان
۲۵۴	حقیقت داسې نه دی!
۲۵۶	ښه عادتونه خپل کړئ
۲۵۶	عادتونه څنگه خپلوو؟
۲۵۷	اغېز
۲۵۷	څه ډول اغېزمنېږو؟
۲۵۸	د گېگو اصل
۲۶۰	هونښار «آگاه» او ناخودآگاه ذهن
۲۶۰	څنگه به پلان جوړوو؟
۲۶۱	د انسان طبیعت له خلا کرکه لري
۲۶۳	د بدلون پر وړاندې مقاومت
۲۶۴	د مثبت عادتونو رامنځته کول
۲۶۵	ځان ته تلقین ورکول
۲۶۸	ناخودآگاه ذهن مو چمتو کړئ
۲۶۸	ځان ته د تلقین ورکولو د تعقیب پړاوونه
۲۶۹	نجم

د کاري پروگرام پیل

د دغه کتاب یوه ستره موخه د پاتې ژوند لپاره د یوه کاري پروگرام د جوړولو په برخه کې مرسته کول دي. که مو تر اوسه د ژوند لپاره یو کاري پروگرام نه وي جوړ کړی، باید پوه شئ چې دغه ډول یو پروگرام د دريو موضوعاتو بنسټکارندوی دی:

۱. هر هغه شی چې غواړئ ورته رسېږئ به؛

۲. هغې ته د رسېدو بڼه؛

۳. هغه وخت چې موخې ته د رسېدو لپاره یې ټاکئ؛

د کتاب د مطالعې پر مهال باید له ځان سره د یادښت داسې کتابچه ولرئ چې درې برخې ولري. موخې، هغه پړاونو چې هغوی ته د رسېدو لپاره پلان شوي او هغه زماني جدول چې په پام کې نیول شوی. په دغه صورت کې به له دې کتابچې په راتلونکي کې د نوي ژوند د جوړولو د بنسټ په توګه ګټه پورته کړئ. په کتاب کې وړاندې شوي اصول نړیوال او په هر ډول شرایطو او هېوادونو کې د پلي کېدو وړ دي. یا په بل عبارت هغه ډول چې اپلاتون ویلي: «حقایق ابدی دي.»

په کتاب کې وړاندې شوي اصول د ټولو وګړو لپاره کار ورکوي. د یادونې ده چې د کتاب اصول د داسې یوې فرضیې پر بنسټ وړاندې شوي چې ډېری خلک نه لېوالتیا، کمزوري مدیریت، نه ژمنتیا او بې نظمۍ له ماتې سره مخ کړي، نه د استعداد او وړتیا کمزوری.

لومړی څپرکی

د فکر د بڼې اهمیت

ورپتیا رازده کوي چې څنگه یې ترسره کړو،

تحرك دا تشخیصوي چې ولې یې ترسره کړو،

او د فکر بڼه پرېکړه کوي چې څنگه به یې ترسره کوو.

د مثبت فکر جوړول

يو سپری و چې د ژوند لگښتونه يې د پوکانو له پلور څخه پوره کول. هر کله به يې چې کاروبار ټکني شو؛ خو رنگه پوکانې به يې هوا ته خوشې کړې او په دې توگه به يې د ماشومانو پام ځان ته راواړاوه او ماشومانو به بېرته له ده څخه د پوکانو پېرل پيل کړل. ده به هره ورځ دا تجربه تکراروله. يوه ورځ يو ماشوم ورته راغی او له ده څخه يې پوښتنه وکړه: «که دا مشکي پوکانه خوشې کړې، اسمان ته به پورته شي؟»

پلورونکي چې د ماشوم د پوښتنې تر اغېز لاندې راغلی و په نرمۍ ځواب ورکړ: «بچیه دا د پوکانې رنگ نه دی چې هغه هوا ته پورته کوي، بلکې په هغه کې دننه محتويات دي چې د دغه کار لامل کېږي.»

دغه اصل زموږ په ژوند کې هم کارېږي: د وگړو ذات ارزښتمن دی، هغه څه چې زموږ په ذات کې دي او موږ د پرمختگ لور ته هڅوي، هغه زموږ د فکر بڼه «طرز فکر» دی.

د هارورډ پوهنتون استاد ويليم جيمز وايي: «زموږ د نسل تر ټولو ستره لاسته راوړنه دا ده چې کولی شي د خپل فکر د بدلولو له لارې، خپل ژوند بدل کړي.»

د فکر بڼه مو په برياليتوب کې ونډه لري

د هارورډ پوهنتون موندنې ښيي چې د انسانانو په برياليتوب کې د فکر د بڼې ونډه اتيا سلنه ده. د څېړنو له مخې کله چې خلک دندې ترلاسه کوي او يا هم ترفيع کوي، پنځه اتيا سلنه لامل يې د افرادو د فکر بڼه او

جالبه بیا دا ده چې د نړۍ په کچه سل فیصده بودیجه د همدغو شمېرو او ارقامو پر زده کړه مصرفېږي، چې د وگړو په بریالیتوب کې یوازې پنځلس سلنه ونډه لري.

«ته گتونکی یې» کتاب د بریالیتوب پر همدې پنځه اتیا سلنه عواملو بحث کوي.

د فکر بڼه یا هماغه طرز فکر په انگریزي کې یوه له مهمو کلمو څخه ده چې په کاري او شخصي ژوند کې ډېره کارېږي.

امکان لري چې یو کس د فکر د بڼې بڼې له لرلو پرته فوق العاده مدیر شي؟ یا هم شونې ده چې یو زده کوونکی د فکر بڼه ونلري او اول نمره شي؟

له همدې دې کبله د بریالیتوب اساس د فکر بڼه ده. کله چې د فکر بڼه بریالیتوب ته د رسېدو په برخه کې حیاتي عامل وي، نو په دې اړه حتماً فکر کول په کار دي چې د فکر اوسنۍ بڼه مو څومره پر بریالیتوب اغېز کوي؟

په جربونو الماس

په افریقا کې د حافظ په نوم یو قانع او خوشاله بزگر و. دی خوشاله و، ځکه قانع و؛ او قانع و، ځکه چې خوشاله و. یوه ورځ یو عالم ورته راغی او د الماسو د ارزښت او په دې اړه یې خبرې ورته وکړې چې د الماسو له څښتن سره څومره اقتدار وي. عالم په خپلو خبرو کې وویل چې که سپرې د یوې گوتې په اندازه الماس ولري، د ځان په څېر لس کسان پېرلی شي او که یو موټی الماس ولري کولی شي، خپل ټول کلی واخلي.

عالم ولاړ خو حافظ د شپې ویده نه شو. دی خفه و، ځکه چې ناراضه و؛ او ناراضه و، ځکه چې خفه و. بزگر سبا ته خپله ځمکه وپلورله او د الماسو

په ژبه کې شو. ټوټه انرینا یې چاڼ کړه خو بریالی نه شو چې الماس پیدا

ته گتونکی یی / ۲۱

کړي. اروپا یې هم ولټوله، خو د الماس پر پیدا کولو بریالی نه شو. اسپانیا ته د تگ پر مهال له عاطفي، جسمي او مالي اړخه دومره کمزوری شوی و چې نږدې و ځان د بارسېلونا سیند ته غوڅار کړي.

په کلي کې یې بیا هغه کس چې د ده ځمکه یې پېرلې وه، خپل اوسنان پر هغو ویالو اوبه کول چې له کروندو یې تېره شوې وه. د ویالې په اوږدو کې د سهارني لمر وړانگې پر یوه ډبره لگېدې او د شنې زرغونې په څېر انعکاس یې کاوه. د ځمکې څښتن له ځان سره فکر وکړ چې دا ډبره به یې د کور له ښکلا سره مرسته وکړي، له همدې کبله یې ډبره واخیسته او په خپل کور کې یې په الماری کې کېښوده.

عالم راغی او کله یې چې ډبره ولیده پوښتنه یې وکړه چې حافظ راغلی؟
د ځمکې څښتن وویل: «نه ولې دې پوښتنه وکړه؟»

عالم ځواب ورکړ ستاسې د الماری پر سر اېښوودل شوې ډبره الماس دی او زه الماس پېژنم.

د ځمکې څښتن وویل: «نه دا یوه عادي ډبره ده، چې ماته یې ځای معلوم دی، که ته غواړې تا به هم ورولم، هلته ډېرې دي.»

عالم او بزگر ولاړل او ډبرې یې راوړې. کله یې چې ډبرې د ازموینې لپاره ولېرلې څرگنده شوه چې په ریښتیا الماس دي او پوه شول چې په دې ځمکه کې په جریبونو الماس دي.

د دې کیسې اخلاقي نتیجه څه ده؟

له دې کیسې شپږ مهمې پایلې اخیستل کېدای شي:

۱. که مو د فکر بڼه سمه وي، له دغه داستان څخه دا پایله اخلو چې موږ ټول پر داسې ځمکه گرځو چې له الماسو ډکه ده. په دې معنا چې فرصت او موقعیت دواړه زموږ تر پښو لاندې دي، له همدې کبله مجبور نه یو چې

د هغوی د ترلاسه کولو لپاره بل ځای ته ولاړ شو. تر ټولو ستر کار چې باید ترسره یې کړو دا دی چې دغه فرصتونه وپېژنو.

۲. دا کیسه هغه متل بیانوي چې وايي د گاونډي چرگ قاز دی.

۳. لکه څنگه چې د نورو حال او احوال موږ ته ښه ښکاري، دغه ډول زموږ وضعیت هم نورو ته تر خپل وضعیت ښه ښکاري او پر دې خوشاله کېږي چې ژوند یې له موږ سره بدل کړي.

۴. هغه کسان چې نه پوهېږي څه ډول فرصتونه تشخیص کړي، له ډېرو کوچنیو نیمگړتیاوو شکایت کوي.

۵. بخت یوازې یو ځل د سړي وړ ټکوي. شاید بل ځل تر لومړي ځل ښه او یا هم بد وي. خو په هېڅ صورت د لومړي ځل په څېر نه وي. له همدې کبله پر خپل وخت د سمې پرېکړې کول په بریالیتوب کې حیاتي ارزښت لري او په نامناسب وخت کې د سمې پرېکړې کول د ناسمو کړنو سبب کېږي.

داوود او گولي ات

موږ او تاسو ټولو د داوود او گولي ات کیسه اورېدلې. ویل کېږي گولي ات یو عظیم الجثه او وپرونکی انسان و چې ټول ورنه وېرېدل. د داوود په نوم یوه اولس کلن شپونکي چې یوه ورځ د خپلو وروڼو پوښتنې ته تللی و، پوښتنه وکړه: «ولې د گولي ات پر وړاندې نه درېږی او مبارزه ورسره نه کوئ؟» وروڼو یې چې له هغه څخه وېرېدل وویل: «نه وینې چې هغه د جگړې لپاره څومره لوی دی!؟»

داوود وویل: «نه هغه زما پر وړاندې د جگړې لپاره لوی نه دی.»

نوره کیسه خو معلومه ده چې داوود همدا لوی انسان په یوه کوچني

ته گتونکی بی / ۲۳

د فکر وکړی او شتمن شی کتاب لیکوال ناپیلون هبل هم د نورو په څېر ویلي چې هره ستونزه په خپله اندازه یا تر ځان له لوی فرصت سره مله ده. د چارو په تنظیم کې د فکر د بڼې اهمیت

تر اوسه مو کله فکر کړی چې ولې ځینې افراد، بنسټونه او هېوادونه تر نورو بریالي دي؟

په دې برخه کې هېڅ پټ راز نشته. هغوی بریالي دي، ځکه فکر کوي او په ډېره اغېزناکه بڼه عمل ترسره کوي. دوی تر ټولو پر مهمه برخه چې افراد دي پانگونه کوي.

د نړۍ په گوټ گوټ کې مې د لویو شرکتونو له اجرائیوي مدیرانو سره خبرې کړې او له هغوی څخه مې پوښتلي: «که ستاسې په لاس کې یوه داسې جاویدي اله وي چې د یوه اصل په بدلون سره د رقیبانو امتیاز کم، ستاسې تولید او گټه ډېره کړي، هغه د تغییر وړ اصل به څه وي؟» هغوی ټول یو ځواب راکړی او هغه دا چې دوی غواړي د خپلو کارکوونکو د فکر بڼه بدله کړي.

د فکر د بڼې بڼې په لرلو سره کارکوونکي د یوه ټیم پر غوره لوبغاړو بدلېږي چې د وخت ضایع کېدو مخه نیسي، صداقت خپلوي او په داسې شرایطو کې شرکت د دوی لپاره د کار او فعالیت لپاره پر یوه بې ساري ځای بدلېږي.

تجربو ښوودلې چې انساني ځواک د شرکتونو لپاره تر ټولو ستره پانگه ده. افراد تر پانگو او تجهیزاتو ډېر ارزښتمن دي، خو متأسفانه له دې سره سره په ځینو مواردو کې بشري ځواک کېدلی شي چې د پانگې د مصرف تر ټولو ستر لامل هم وي. یا په بل عبارت کارکوونکي په عین حال کې چې تر ټولو ستر پانگه وي، ستاسې لپاره ستر مصیبت هم جوړولی شي.

ارزبښتمن کارکوونکي (ټي کيو پي)

تاسې به ښايي د مشتريانو د خدماتو، پلور او د پروگرام جوړولو په څېر په يو لړ ښوونيزو پروگرامونو کې ونډه اخيستي وي. زه په دې باور يم سره له دې چې دغه پروگرامونه ځينې گټې لري، خو يو لړ نيوکې هم شته: دغه ډول پروگرامونه تر څو چې يو سم بنسټ ونلري، گټور نه واقع کېږي او دغه سم بنسټ ټي کيو پي يا ارزښت لرونکي کارکوونکي دي. خو ټي کيو پي څه شی دی؟ ټي کيو پي کامل، قابل، صادق، د ښو ارزښتونو او د مثبت فکر لرونکي کارکوونکي دي.

د مشتريانو د خدماتو په يو شمېر پروگرامونو کې گډون کوونکو ته ښودل کېږي چې له مشتريانو سره د مخ کېدو پر مهال د لطفاً او منندوی يم کلمې وکاروي او يا هم هغوی ته به موسکا لاس ورکړي. خو که يو کس موسکا ته لېوال نه وي، تر کله به تاسې خپل دغه کار ته دوام ورکوئ؟ دغه راز خلک کېدای شي د دې موسکا پر دروغوالي پوه شي او کله چې موسکا بې ریا نه وي، د خلکو د ازار سبب کېږي. زما موخه دا ده چې له زړه نه زړه ته لار وي. هر څه چې له زړه وي، زړه ته لاره پيدا کوي. له شک پرته هغه کسان چې له مشتريانو سره په تماس کې دي بايد د لطفاً او منندوی يم په څېر کلمې وکاروي. دا سمه ده چې د دغه کار ترسره کول مهم دي، خو په یاد مو وي که دغه کار له لېوالتيا او ميل سره يو ځای شي په اسانۍ ترسره کېږي.

يو کس مشهور فرانسوي فيلسوف پاسکال ته ورغی او ورته وپې ويل: «که مې ستا ذهن او هوش درلودی، تر تا به ډېر بريالی وم.»

پاسکال ځواب ورکړ: «بريالی کس واوسه، هله به زما ذهن او هوش ولري.» د سازمانونو لويوالی د هغوی د مزدونو او کاري شرايطو له مخې نه، بلکې د

وايي: «زه دغه کار نه ترسره کوم.» دوي معناوي لري؛ لومړی دا چې دی دغه کار نه شي ترسره کولی او دویم دا چې نه غواړي ترسره یې کړي. که یې نه شي ترسره کولی، فني ستونزه موجوده او که یې ترسره کولی شي؛ خو نه یې ترسره کوي، دلته بیا د فکر د بڼې خبره ده.

د کالگاري برج چې ۱۹۰۸ متره لوړوالی لري استوار پر خپل ځای ولاړ دی. د برج ټول وزن ۱۰۸۸۴ ټنه دی او له دې ډلې ۶۳۴۹ ټنه یې د تهداب وزن دی چې د ټول وزن شاوخوا شپېته سلنه کېږي. دغه مثال ښيي ډېری لوی جوړښتونه، کلک بنسټونه لري. لکه څنگه چې یو ستر ساختمان پر یوه کلک تهداب ولاړ وي، بریالیتوب همداسې دی او د بریالیتوب بنسټ د فکر بڼه ده.

ټولیز چلند

زه پر ټولیز چلند باور لرم. مور یوازې لاس، پښې، سترگې، غوږونه، ماغزه او زړه نه یو؛ بلکې بشپړ انسانان یو. ټول خلک د کار ځای ته ځي او له کاره کور ته ستنېږي. کورني مسایل د کار ځای ته وړي او د کار ځای ستونزې کور ته راوړي، خو په ریښتیا کله چې مور د کور ستونزې د کار ځای ته وړو څه پېښېږي؟ زموږ د اندېښنو کچه لوړېږي او تولید مو کمېږي. کاري ستونزې هم نه یوازې زموږ پر کورني ژوند بلکې د ژوند پر ټولو اړخونو اغېز کوي. پام مو وي چې شخصي، کاري او ټولنيزې ستونزې یو پر بل اغېز لري.

هغه عوامل چې ستاسې د فکر بڼه ټاکي

راشئ د پوښتنې په بڼه یې مطرح کړو، مور د فکر له ځانگړې بڼې سره نړۍ ته راغلي یو او که بلوغ ته په رسېدو سره زموږ د فکر بڼې هم توسعه

عواملو له کبله د ژوند په اړه منفي لید لوری ولرو، ایا شونې ده چې دغه لیدلوری بدل کړو؟ سره له دې چې ډېری خویونه د ودې په دوران کې رامنځته کېږي؛ خو که فرض کړو چې تندخویی ته لېوالتیا مو ذاتي ده، بیا هم درې اصل شته چې زموږ د فکر بڼه ټاکي. دغه درې اصول په انگریزي کې د فکر د بڼې پر دريو (E) گانو مشهور دي. دغه درې اي گانې یوه یې د چاپیریال (محیط) یعنی Environment، بله یې Experience یعنی تجربې او درېمه یې هم Education یا زده کړو څخه اخیستل شوي. له همدې کبله باید دغه درې واړه هر یو بېل بېل و اورزوو.

چاپیریال

په چاپیریال کې لاندې موارد شامل دي:

کور؛ مثبتې او منفي اغېزې یې

ښوونځی؛ د ټولگيوالو او همزولو فشار

کار؛ مهربانه او یا هم عیب لټونکی مدیر

ټوليزې رسنۍ؛ تلوېزيون، ورځپاڼه، مجله، راډيو او فلمونه

کلتوري شالید

مذهبي شالید

دودونه او اعتقادات

ټولنيز چاپیریال

سیاسي چاپیریال

دغه ټول چاپیریالونه یو کلتور رامنځته کوي. هر ځای که هغه کور، هېواد

او یا هم کوم سازمان وي، ځانگړی کلتور لري. د بېلگې په توگه، ښایي یوې

هټۍ ته ورغلي وی چې پلورونکي یې بادبه، زړه سواند، مهربانه او تازه

دی. دغه شلې حال کې چې یوې بڼې شلې د کارنونکو بې ادبي دي

ته گټونکی یې / ۲۷

لیدلې ده. یا هم داسې یوه کور ته ورځی چې غړي یې بادبه او د ښه سلوک څښتانان دي؛ خو داسې کور ته مو هم سر وربنکاره کړی چې غړي یې تل له یو بل سره په جنجال وي.

په هغو هېوادونو کې چې دولت او سیاستوال صادق دي، ډېری خلک یې هم صادق، قانون ته ژمن او مهربان دي. په فاسد محیط کې د صادق انسان ژوند سخت دی، هماغه ډول چې په یوه صادق ټولنه کې د مفسدو افرادو ژوند سخت وي.

کلتور تل له لوړ پوړو ټیټ پوړو ته لېږدي او هېڅکله له ټیټ پوړو لوړ پوړو ته نه لېږدول کېږي. باید څنگ ته ودرېږو او وگورو چې د ځان او هغو کسانو لپاره چې په شاوخوا کې مو دي څه ډول چاپیریال مو رامنځته کړی. په منفي چاپیریال کې د مثبت کار ترسره کول ستونزمن دی. په هغو ټولنو کې چې اړو دوړ ته د قانون په سترگه کتل کېږي، صادقو وگړو ته هم د درغلگرو او غلطو افرادو په سترگه کتل کېږي. وړاندیز مو دا دی چې د دغه امر د ارزونې لپاره تأمل وکړئ او وگورئ چې چاپیریال پر تاسې څه ډول اغېز کوي او یا هغه چاپیریال چې تاسې رامنځته کړی، پر نورو څه ډول اغېز کوي.

تجربې

د مختلفو افرادو پر وړاندې زموږ چلند د تجربو پر بنسټ بدلون کوي. که له یوه چا ښه تجربه ولرو، د هغه پر وړاندې زموږ د فکر ښه هم مثبت ده او برعکس منفي تجربې موږ د هغه پر وړاندې احتیاط ته اړباسي. تجربې او پېښې زموږ په ژوند کې د عطف د نقطې په څېر دي. پر همدې اساس کولی شو داسې پایلې ترسیم کړو چې زموږ د راتلونکي لپاره د لارښود په

زده کړې

د زده کړو بحث پر دوو برخو وېشل کېږي چې یوه یې رسمي او بله یې غیر رسمي زده کړې دي. موږ په اطلاعاتو کې ډوب، خو د پوهې او ذکاوت تېري یو. پوهه له راهبردي اړخه د ذکاوت سبب کېږي او د هغه پایله بیا بریالیتوب دی.

له همدې کبله د لارښود رول ډېر مهم دی، ځکه چې تر ابدې اغېزناک دی. زده کړې باید موږ ته یوازې د ژوند جوړولو لارې راونه ښيي؛ بلکې د ژوند کولو بڼه هم را زده کړي.

هغه کسان چې مثبت فکر لري څنگه تشخیصولی شئ؟

لکه څنگه چې د ناروغۍ نه شتون د تندرستۍ په معنا نه دی، په همدې ډول د بدبینۍ نه شتون هم د یوه وگړي د مثبتوالي نښه نه ده. هغه کسان چې د فکر بڼه یې مثبتې ده، ځانگړې شخصیتي ځانگړنې لري، چې پېژندل یې اسانه کار دی. هغوی محتاط، پر نفس باوري، صبور او متواضع دي. دغه راز له ځان او نورو څخه ډېرې تمې لري او تل د مثبتو پایلو وړاندوینه کوي. د مثبت فکر لرونکي افراد د څلور فصله مېوې په څېر دي چې هر وخت یې هرکلی کېږي.

د مثبت فکر گټې

د فکر د مثبتې بڼې لرل ډېرې گټې لري چې په سادگۍ د لیدو وړ دي؛ خو پام مو وي چې ځینې وختونه همدا سادگي د نه پاملرنې او د بریالیتوب د له لاسه ورکولو لامل کېږي.

هغه گټې چې د فکر مثبتې بڼه یې ستاسې لپاره لري عبارت دي له:

تاسې د هغه څوکۍ پر نور سوق کوی

په ژوند کې مو د رضایت سبب کېږي.

ستاسې د شاوخوا خلکو ته د الهام لامل کېږي.

له تاسې سره مرسته کوي چې د خپلې ټولنې لپاره مؤثر شخص او د خپل هېواد لپاره یوه پانگه واوسی.

او هغه گټې چې د یوې ادارې لپاره یې لري عبارت دي له:

د گټې کچه لوړوي.

گروپي کار دودوي.

ستونزې ورسره حل کېږي.

کیفیت ورسره لوړېږي.

سازمان سم لوري ته سوق کېږي.

د مدیرانو، کارکوونکو او مشتریانو ترمنځ اړیکې پراخوي.

عصبي فشارونه ورسره کمېږي.

د فکر د منفي بڼې پایلې

ژوند له خنډونو سره مل بهیر دی؛ نو د فکر په منفي بڼې سره د ځان پر

وړاندې تر ټولو ستر خنډ کېږو. د منفي فکر لرونکي افراد د دوستی، واده

او کورنیو اړیکو لپاره سخت شرایط لري.

د فکر منفي بڼه د دغو شیانو لامل کېږي:

• د ژوند د تریخوالي

• نارضايتی

• بې هدفه ژوند

• د ځان او نورو لپاره د ډېر فشار

• غوسې

• ناهیلې

• ناروغی

د فکر منفي بڼه په کورنۍ، کار ځای او ټولنه کې د ناخوښ چاپیریال د رامنځته کېدو لامل کېږي. د منفي فکر لرونکي کسان په یو ډول خپل منفي چلند شاوخوا کسانو ته هم لېږدوي.

د منفي فکر لرونکي کسان د ټولني د اوږو بار کېږي.

د فکر منفي بڼه له یوه نسل څخه بل نسل ته لېږدي؟

حتماً له همدې کبله مور ځینې کورنۍ او ټولني وینو چې تر نورو ډېرې مثبتې دي.

کله چې د منفي فکر د زیانونو په اړه پوهېږو ولې یې بدلوو نه؟

انسان په طبیعي ډول له بدلون سره مخالفت کوي، ځکه بدلونونه ستونزمن وي. دا مهمه نه ده چې بدلون مثبت دی او که منفي، خو د فشار لامل کېږي.

ځینې وخت مور د خپل فکر له منفي بڼې سره ډېره آرام یو، له همدې کبله هغه بدلونونه نه منو چې د مثبتوالي لامل کېږي. مور دې ته لومړیتوب ورکوي چې له خپلو منفي افکارو سره ژوند وکړو.

چارلیز ډاکېن د یوه زنداني په اړه چې ډېر کلونه کوټه قلفي و، لیکنه کړې ده. د زندان د مودې تر بشپړېدو وروسته دغه کس ازاد شو. کله چې له خپلې کوټې بیرون ته را وایستل شو، له نوي محیط سره ډېر نارامه و، له همدې کبله یې بېرته غوښتنه وکړه چې دی په خپله کوټه کې بندي کړي. د ده لپاره یوازې خونه، تیاره او زولني د بیروني محیط تر منلو ډېر آراموونکي وو.

عملي پلان

خوبونه سکې دي..... په اصل کې د دوی پلي کول دي چې حسابېږي.
تیودر روزوبلت

لومړی: درې داسې فرصتونه لېست کړئ چې تر اوسه مو پام نه وي ورته
کړی:

۱..... ۲..... ۳.....

دویم: د دريو داسې برخو لېست برابر کړئ چې فرصتونه په کې دي او
تراوسه تاسې نه شوی تشخیصولی:

۱..... ۲..... ۳.....

درېم: دا وارزوی چې اوسنی چاپیریال ستاسې د فکر بڼه څنگه
اغېزمنوي؟

څلورم: دا هم و ارزوی هغه چاپیریال چې تاسې رامنځته کړی، نور څنگه
اغېزمنوي؟

پنځم: درې هغه چلندونه په گوته کړئ چې د بدلون له لارې یې تاسې
مثبت چاپیریال جوړولی شئ:

۱..... ۲..... ۳.....

شپږم: درې هغه ښېگڼې په نښه کړئ چې په لاندې چاپیریالونو کې د
مثبت فکر د رامنځته کېدو لامل کېږي:

الف: په کور کې ۱..... ۲..... ۳.....

ب: په کارځای کې ۱..... ۲..... ۳.....

ج: په ټولنه کې ۱..... ۲..... ۳.....

دویم څپرکی

د مثبت فکر جوړول

خپل منزل ته ځان ورسوئ

گتونکي هرې ستونزې ته یوه د حل لاره لري

بایلونکي د هرې حل لارې لپاره یوه ستونزه لري

خه ډول کولی شو د فکر مثبتته بڼه رامنځته کړو؟

د ماشومتوب په پېر کې د فکر داسې بڼې رامنځته کوو چې د ژوند تر وروستيو پورې پر موږ اغېز لري. له شک پرته چې د فکر د مثبتې بڼې خپلول د ودې په پړاو کې اسانه او غوره وي. که دې د ماشومتوب په پړاو کې د فکر مثبتته بڼه رامنځته کړي وي، نو ډېر نېکمرغه انسان يې او که دې د فکر منفي بڼه خپله کړې وي، هغه دې که خپله انتخاب کړې او يا هم درباندي تپل شوې وي مهمه نه ده؛ خو ايا د فکر دغه منفي بڼه به ټول عمر درپورې تړلې وي؟ البته چې نه. کولی شې چې بدلون ورکړې. د دغه کار ترسره کول اسانه دي؟ واضح ده چې نه.

خه ډول کولی شو چې مثبت فکر جوړ او وساتو؟

- پر هغو اصولو ځان پوه کړئ چې د فکر مثبتته بڼه جوړوي.
- دا بايد وغواړئ چې مثبت فکر ولرئ.
- د تمرين لپاره د هغه اصول، مقررات او د ژمنتيا حس وروزی.

د لويانو په توگه د چاپيريال په پام کې نيولو پرته څوک زموږ د افکارو د بڼې مسؤل دي؟ موږ په خپله. موږ بايد د خپلو کړو وړو پر وړاندې مسؤليت منونکي واوسو. ځينو کسانو ته له ځان پرته بل هر څوک او هر شی نيمگړی ښکاري. موږ بايد په ژوند کې ځينې مسؤليتونه ومنو. د هغو کسانو چې د فکر منفي بڼه لري ډېری يې خپل والدين، ښوونکي، مېرمن، بخت، اقتصاد او دولت د خپلو ماتو له کبله ملامت بولي. د دې لپاره چې

ته گټونکی یې / ۳۴
خپل فکر بڼه بدله کړې ته باید له خپل ماضي تېر شي. له بدنه دې د
ماضي گرد او غبار ټکوهې او یوه نوي فکري مسیر ته ځان برابر کړې.
هیلي دې سره راټولې کړه او مخ پر وړاندې حرکت پیل کړه. د مثبتو شيانو
په اړه فکر کول په تاسې کې د مثبت روحي وضعیت د رامنځته کېدو لامل
کېږي.

د فکر د بدلون لپاره اته گامه

که غواړئ چې د فکر بڼه مو مثبت شي، باید لاندې اته گامونه په دقت
تمرین کړئ.

لومړی گام: د تمرکز بدلون او د مثبتو مواردو لټه

باید یو بڼه پلټونکی واوسې چې د ژوند پر مثبتو اړخونو دې تمرکز کوي.
په افرادو کې د نیمگړتیاوو پر ځای هڅه وکړه چې د هغوی بڼگنې او
مثبت ټکي پیدا کړي. د دغه مطلب یادونه ځکه کوم چې مور ډېری داسې
عادت شوي یو چې منفي ټکي پیدا کوو او دا مو هېر کړي چې باید مثبتو
اړخونو ته هم پام وکړو.

د سرو زرو په لټه کې

اندرو کارنکي تنکی ځوان و چې له سکاټلنډ څخه امریکا ته ولاړ. په لاس
کې د توکو له پلورلو یې پیل وکړ او په امریکا کې د اوسپنې د تر ټولو
سترې فابریکې خښتن شو. تر دې چې ۴۳ میلیونرانو د ده لپاره کار کاوه.
پام مو وي چې یو میلیون ډالر اوس لا ډېرې پیسې دي په داسې حال کې
چې په ۱۹۲۰ کلونو کې یې ارزښت تر دې هم ډېر و.

یو کس له اندرو کارنکي څخه پوښتنه وکړه چې ده له خلکو سره څه ډول
معامله کوله؟

کارنکی داسې خواب ورکړ: له خلکو سره معامله، د سرو زور د استخراج لپاره د کیندنې په څېر ده. کله چې د یوه اونس سرو زرو د تر لاسه کولو هڅه کوي، باید په خروارو خاورې سره یوې او بلې خواته کړي. تاسې چې کله کان ته ځئ موخه مو د خاورو تر لاسه کول نه بلکې د سرو زورو تر لاسه کول دي.

د کارني خواب مهم پیغام درلود.

ستاسې تمرکز پر څه شي دی؟ مسلماً چې پر سرو زرو. که تاسې غواړئ چې په وگړو او شرایطو کې منفي ټکي پیدا کړي، حتماً به له ډېرو مواردو سره مخ شئ، خو دلته اصلي خبره دا ده چې موږ د څه شي په لټه کې یو، د سرو زرو او که د خاورو؟ په هر وگړي او هر ډول شرایطو کې یو شمېر مثبت ټکي شته. ځینې وختونه باید د دغو مثبتو ټکو د تشخیص لپاره ژور ولاړ شو، ځکه بنایي څرگند نه وي. کله چې بیا د فکر بڼه منفي وي یو شمېر خلک په جنت کې هم د نیمگړتیاوو د پیدا کولو هڅه کوي او پیدا کوي یې هم.

د منفي افکارو لرونکي تل نیوکه کوي

ځینې خلک تل نیوکه کوي. دوی ته مهمه نه ده چې موضوع څه ده او کارونه څومره په بڼه روان دي. دوی دې ته هم نه گوري چې ته په کوم اړخ کې یې؛ خو تل مخالف دریځ نیسي. دوی تل نیوکه کوي او نیوکې ته د یوې دندې په سترگه گوري. دغه ډول افراد د عیبونو پر پلټولو دومره زیار وباسي لکه د یوې جایزې د تر لاسه کولو لپاره. له همدې کبله پر هر چا او هر ډول شرایطو نیوکه کوي. دغه ډول کسان په هره کورنۍ او دفتر کې پیدا کېدای شي. دوی همېشه نیوکې کوي او وایي چې شرایط څومره خراب دي او ټوله نړۍ د خپلو ستونزو له کبله ملامتوي. دغه ډول خلکو ته ارزښت پر هماغه د انرژي د خپلو ستونزو د خپلو ستونزو له کبله ملامتوي. دغه ډول خلکو ته

ولاړ شي ۲۰ پيالې چای خښي او په دې پلمه چې گڼې تفریح ته راغلي له سگرېټو دوړې پورته کوي، خو له دې نه دي خبر کوم کارونه چې دوی یې ترسره کوي، ستونزې لازياتوي. دغه کړنې نه یوازې د دوی بلکې د هغو کسانو لپاره چې د دوی په شاوخوا کې دي د پیغامونو د منفي طاعون د خپراوي له لارې، منفي پایلو ته مناسب چاپیریال رامنځته کوي.

رابرت فولتن د بخاري بېړۍ مخترع و. کله چې ده خپله اختراع د هادسون د سیند په سواحلو کې نندارې ته وړاندې کوله، د هغو خلکو په منځ کې چې د لیدو لپاره یې راغلي وو، یوه ډله بدبین او شکاک خلک هم وو چې ویل به یې: «دا بېړۍ حرکت نه شي کولی»، خو کله چې لږ وروسته بېړۍ چالانه شوه او د سیند پر لور یې حرکت وکړ، همدې بدبینې ډلې چیغې وهلې: دا بېړۍ به هېڅکله و نه درېږي!

یوه کس ډېر نادر ښکاري تازي پیدا کړی و. د تازي «ښکاري سپي» ځانگړنه دا وه چې د خپلو همنوعو خلاف په اوبو کې هم تللی شوی. سپی چې تازي ته ډېر خوشاله وه، غوښتل یې په اړه یې خپل ملگری هم خبر کړي. د همدې کار لپاره یې ملگری دعوت کړ چې یوه ورځ د هیلو ښکار ته ورسره ولاړ شي. بالاخره دواړه د هیلو په ښکار پسې ولاړل. دوی به چې هیلو ښکار کړه د تازي څښتن به پر سپي امر وکړ او تازي به هم په منډه هغه له اوبو ورته را وایستله. د تازي څښتن په تمه و چې ملگری به یې د ده د تازي ستاینه وکړي، یا لږ تر لږه یو نظر ورکړي. خو ملگری یې غلی و او هېڅ یې نه ویل. کله چې بېرته کور ته راگرځېدل سپي له خپل ملگري پوښتنه وکړه چې د تازي په اړه کومې غیرې معمولي موضوع ته متوجه شوی او که نه؟ ملگري یې ځواب ورکړ: «هو ډېرو غیرمعمولي مواردو ته مې پام شو له دې ډلې یو دا چې ستا تازي لامبو نه شي وهلې!»

یو شمېر خلک د موضوع یوازې منفي اړخ ته گوري. راځئ وگور چې

بدبین خلک

- په هغه وخت کې چې کومه ځانگړې ستونزه هم و نه لري، خفه وي.
- کله چې ښه حس ولري، له دې وېرې چې دغه حس پر بد بدل نه شي، له خفگان سره مخ کېږي.
- د ژوند ډېره برخه په گيله او شکایت تېروي.
- تل خراغونه مړه کوي، چې وگوري تیاره څنگه ده.
- د ژوند په هېنداره کې تل درزونه گوري.
- کله چې واورې تر هر ځای ډېر خلک په تخت کې د خوب پر مهال مري، په تخت کې له خوب کولو ډډه کوي.
- له خپلې روغتیا خوند نه شي اخیستلی، ځکه وپېرې چې ښايي سبا ناروغ شي.
- نه یوازې دا چې د ناوړه کړنو په تمه وي، بلکې له ټولو هغو شيانو چې رامنځته کېږي، ناوړه شی جوړوي.
- د گیللاس نیمه ډکه برخه نه ویني، یوازې تشې برخې ته یې پام وي.
- په دې باور دي چې د لمر وړانگې د سیوري د خپرېدو سبب کېږي.
- نعمتونه یې هېر کړي؛ خو ستونزې بیا یوه یوه شماری.
- سره له دې چې پوهېږي، سخت کار تر اوسه څوک نه دي وژلي، خو بیا هم په دې باور وي چې ولې گواښ ومني.

هیله من واوسه

څنگه کولی شئ چې خوشبین کس واوسئ؟ د دې پوښتنې ځواب په لاندې نقل کې په ښه ډول څرگند شوی دی: «دومره پیاوړی اوسه چې هېڅ شی و نه شي کولی ستا ارامې له منځه یوسي. له هر چا سره چې مخ

کپرې د خپلې روغتیا او خوښۍ په اړه ورسره خبرې وکړه. پرېږده ټول
دوستان دې پوه شي چې تاسې یې ښه اخلاق او د پیاوړتیا ټکي ستایي.
د هر شي مثبت اړخ ته وگوره، یوازې د غوره شیانو په اړه فکر وکړه، د غوره
کارونو د ترسره کولو لپاره اقدام وکړه او د ښې پایلې په تمه و اوسه. د نورو
د بريالیتوب لپاره دومره لېوال و اوسه لکه د خپل بريالیتوب لپاره. تېرې
تېروتنې هېرې کړه او په راتلونکي کې د لویو لاسته راوړنو هڅه وکړه. له
خلکو سره د مخ کېدو پر مهال دې پر شونډو موسکا خپره کړه او خپل ډېر
وخت د ځان پر جوړولو تېر کړه، چې پر نورو نیوکې ته وخت پاتې نه شي.
د وېرې پر وړاندې لوی اوسه او د غوسې پر وړاندې نرم.»

دویم گام: ځان داسې عادت کړئ چې سره له اوسه خپل کار پیل کړئ.
مور ټولو ښایي په ژوند کې ځینې وختونه لټي کړي وي. د خپلې لټې په
اړه ډاډه یې چې له پښېمانۍ پرته یې بله هېڅ گټه نه ده رارسېدلې. لټي
انسان د فکر د منفي بڼې پر لور سوق کوي. د یوه کار په ترسره کولو کې
لټي، تاسې د هماغه کار لپاره د هڅې په پرتله ډېر خسته کوي. په سمه
بڼه ترسره شوی کار انسان ته انرژي وربښي، خو نیمگړی کار داسې انرژي
ضایع کوي، لکه د ټانکر سوری چې تېل ضایع کوي.
که غواړئ چې د فکر مثبت بڼه ولرئ، ځان په اوس وخت کې له ژوند کولو
او همدا اوس له کار کولو سره عادت کړئ.

د سپورټی تر وړانگو لاندې ویده شو

د لمر وړانگو ته وغځېد

ژوند یې د یوه کار د سر ته رسولو لپاره تېر کړ

او بلاخره له دې پرته چې کوم کار ترسره کړي له نړۍ ولاړ

کله چې لوی شوم

لټي د هغه ماشوم کيسې ته ورته ده چې وايي کله چې لوی شوم، دا او هغه کار به ترسره کړم او خوشاله ژوند به ولرم. چې لوی شي بيا وايي پوهنتون چې خلاص کړم خوشبختي به پيل شي. له پوهنتون چې فراغ شي وايي همدا چې کار پيدا کړم نور مې نو غم نشته. کله چې کار پيدا کړي وايي خوشبختي مې له واده سره پوره کېږي. تر واده وروسته وايي اولادونه مې چې زده کړې وکړي، هر څه به سم شي. کله يې چې بچيان زده کړې بشپړې کړي وايي په تقاعد سره به مې خوښۍ بشپړې شي. تر تقاعد وروسته څه شی ترلاسه کوي؟ سترگې چې پرانيزي گوري چې عمر يې يوازې په هيله تېر شوی دی.

ځينې خلک هڅه کوي خپله لټي تر الفاظو لاندې پټه کړي. دوی وايي: «د تحليل په حالت کې يم.» جالبه دلته ده چې شپږ مياشتې وروسته هم دوی د تحليل په حالت کې وي.

دوی له دې نه دي خبر چې د تحليل د فلج پر ناروغۍ اخته دي او دوی به هېڅکله هم بريالي نه شي.

يوه ډله نور بيا په دې پلمه چې «دغه يم تيارېرم» لټي کوي. که يوه مياشت وروسته يې هم پوښتنه وکړې، دوی به لا هم تيارېږي. شپږ مياشتې وروسته هم د تيارېدو په حال کې وي. هغوی له دې نه دي خبر چې د پلمې لټونې پر ناروغۍ اخته دي او تل د خپلو کارونو د نه ترسره کولو لپاره پلمې جوړوي.

ژوند د تمرين جامې نه دي. زما لپاره دا مهم نه ده چې ته پر کومه فلسفه باور لرې، زه يوازې دومره پوهېږم چې موږ په دې لوبه کې يوازې يو غشی لرو چې هغه هم د ژوند دی. هدف ډېر لوړ دی او دغه هدف راتلونکي

ته گتونکی یې / ۴۰

څه وخت دی او موږ چیرته یو؟ ځواب څرگند دی، اوس او همدلته یو. راځئ چې له اوس نه ښه او پوره گټه پورته کړو. له اوس نه د ښې گټې پورته کولو موخه هېڅکله دا نه ده چې د راتلونکي لپاره د پلان جوړولو ته اړتیا نشته. که موږ له حال څخه سمه گټه پورته کړو، په اوتومات ډول به مو د ښه راتلونکي لپاره کار کړی وي.

که غواړو چې د فکر ښه مو مثبت وي، باید د «همدا اوس یې ترسره کوم» عبارت زده او د لټې عادت هېر کړو. د ژوند تر ټولو خواشینونکي عبارات:

مکمن و

باید ترسره کړی مې وی

کولی مې شوی

که لږ نور فرصت هم راکړل شوی وی

«هغه کار چې نن یې ترسره کولی شې، هېڅکله یې سبا ته مه پرېږده.»

بنجامین فرانکلین

زه ډاډه يم چې ټول بريالي کسان په يو ډول لټې ته لېوالتيا لري، خو دوی د هغې شاوخوا ته نه گرځي. کله چې یو کس وايي: «په همدې ورځو کې یې ترسره کوم.» ډاډه شئ چې موخه یې هېڅ ورځ هم نه ده، یعنې نه یې ترسره کوي.

یوه ډله خلک دې ته په تمه وي چې د کار ټول شرایط ورته برابر شي او وروسته یې د ترسره کولو لپاره له کوره ووځي. ډاډه اوسئ چې دغه کار هېڅکله هم نه کېږي او هغوی وړاندې له دې چې کار پیل کړي ناکامېږي او دا ډېره دردونکې ده. راځئ چې لټې ته د پای ټکی کېږدو. اوس نو د دې وخت دی چې د چارو له ځنډولو ډډه وکړو.

درېيم گام: د شکرانې د فکر پراخول

هغه نعمتونه چې لری یې وشمېری، خو پر ستونزو تمرکز مه کوی. یو وخت بنایي له چا واورئ، هغه څوک چې په یوه حادثه کې یې لاس یا پښې له لاسه ورکړي وو، د یو میلیون ډالرو جایزې گتونکی شوی. څو کسان به په مور کې پیدا شي چې خپل ځای له هغه سره بدل کړي؟ لږ کسان به هم دغه کار ته زړه ښه نه کړي. مور دومره پر هغو شيانو چې نه یې لرو تمرکز کړی چې هغه نعمتونه چې لرو یې نه شو لیدلی. په داسې حال کې چې مور ډېر داسې شيان لرو چې باید شکر ورباندې وباسو.

کله چې مور وایو پر خدای درکړو نعمتونو شکر وباسئ او پر ستونزو تمرکز مه کوی، موخه مو دا نه ده چې پر شته نعمتونو بسنه وکړئ او یا هم د نورو د ترلاسه کولو هڅه مه کوی. پر نعمتونو مو شکر وباسئ او پر ستونزو مو تمرکز مه کوی؛ د دې خبرې پیغام دا نه دی چې ځان غوښتونکي شی. که مو زما له خبرو دا هدف اخیستی وي، زه د نیمگري پیغام رسولو له کبله ملامت یم او تاسې په غور نیولو کې د انتخابي چلند له کبله.

د دې لپاره چې د انتخابي اورېدلو مثال مې درسره شریک کړی وي، یوه کیسه به درته وکړم چې ما اورېدلې ده. یوه ډاکټر ته بلنه ورکړل شوې وه چې د شرابیانو یوې ډلې ته وینا وکړي. ده اراده درلوده چې په مقتدرانه ډول شرابیانو ته د نشه یي توکو او شرابو د زیانونو په اړه خبرې وکړي. ډاکټر له ځانه سره دوه گیلاسونه راوړي وو چې په یوه کې خالصې اوبه او په بل کې سوچه شراب وو.

ډاکټر په هغه گیلاس کې چې له خالصو اوبو ډک و، یو چنجی واچاوه. چنجی په اسانۍ د گیلاس سر ته راپورته شو. له شرابو په ډگ گیلاس کې یې هم یو چنجی واچاوه چې د ټولو خلکو په مخ کې له منځه ولاړ. ده په دې مثال سره غوښتنل ثابت کړي چې د شرابو د څښلو په صورت کې به له

داسې ستونزې سره مخ شو. ډاکټر له خپلو مخاطبینو پوښتنه وکړه چې د دې کیسې اخلاقي پیغام څه دی؟

د خلکو ترمنځ یوه کس داسې ځواب ورکړ: «که مو شراب وڅښل په معدده کې به مو هېڅ راز چنجی پاتې نه شي.»

ستاسې په باور دا ریښتیا هم د کیسې اخلاقي پیغام دی؟ البته چې نه. دا د انتخابي اورېدنې «selective listening» یو مثال دی.

موږ ډېر ګله هغه څه چې ویل کېږي نه اورو، بلکې هغه څه مو تر غوږو کېږي چې غواړو وایې ورو.

زموږ ډېری نعمتونه د پټو خزانو په څېر دي، له همدې کبله باید شکرګزار واوسو او خپلې ستونزې لویې نه کړو.

خلورم ګام: په دوامداره ښوونیزو پروګرامونو کې ګډون راځئ چې له ځینو باورونو تېر شو. عمومي باور دا دی چې موږ په ښوونځیو او پوهنتونونو کې روزل کېږو. په بېلابېلو هېوادونو کې د سیمنارونو پر مهال مې له خپلو اورېدونکو پوښتلي چې ریښتیا هم موږ په ښوونځیو او پوهنتونونو کې روزل کېږو؟

ډېری پر همدې باور وو چې ځینې خلک په ښوونځیو او پوهنتونونو کې روزل کېږي، خو یوه برخه مخالفین هم وو. د دې لپاره چې سوء تفاهم رامنځ ته نشي باید ووايم چې موږ ډېری معلومات چې اړتیا ورته لرو په ښوونځي او پوهنتون کې ترلاسه کوو؛ خو موږ دې ته هم اړ یو چې د زده کړې پر اصلي معنا پوه شو.

د فکري زده کړو اغېز پر عقل او د ارزښتونو پر بنسټ، د ولاړو زده کړو اغېز پر احساساتو وي. هغه زده کړې چې احساسات یا زړه و نه روزي خطرناکې پایلې لری شي.

که غواړو چې په کورنۍ، ټولنه او یا دفتر کې شخصیتونه وروزو باید د اخلاقي او معنوي زده کړو لږ تر لږه ټیټ حد ته ځان ورسوو. له شک پرته هغه زده کړې چې د شخصیت اساسي صفات لکه صداقت، شفقت، شجاعت او مسؤلیت پذیری جوړوي ډېرې مهمې دي. پام مو وي چې مور تر اکاډمیکو زده کړو وړاندې د ارزښتونو پر بنسټ ولاړو زده کړو ته اړتیا لرو. زه ټینګار کوم هغه کس چې په اخلاقي زده کړو سمبال وي په ژوند کې یې د بريالیتوب چانس تر هغه کس ډېر دی چې لوړې اکاډمیکې زده کړې لري، خو په اخلاقي ډول نه وي روزل شوی.

بې ارزښته زده کړې

ریښتینې زده کړه زړه او عقل دواړه روزي. نالوستی غل ښایي پر پټلی د تلونکي رېل له مسافرو غلا وکړي؛ خو لوستی غل بشپړه پټلی غلا کوي.

پوهنتونونه مو ډېر ماهر غله فارغوي؛ ځکه مور د ارزښتونو د زده کړې زمينه نه ده برابره کړې او دا هغه څه دي چې ډېری ځوانان یې په لټه کې دي.

ستیون مولر

مور ته په کار ده چې د پوهې لپاره مسابقه وکړو نه د مقام لپاره. زده کړې اطلاعات راتلوي او عقل له هغه څخه استفاده اسانه کوي. داسې کېدای شي چې یو کس په لوړ موقف کې وي، خو ډېر څه یې نه وي زده. ستونزه دلته ده چې خلک د پوهې او د معلوماتو د یادولو د قدرت ترمنځ توپیر نه شي کولی. پام مو وي چې له اخلاقي ارزښتونو پرته د ذهن روزل ټولني ته

زده کړې د سم قضاوت په معنا نه دي

په دې برخه کې به د یوه کس کیسه درته وکړم چې د سړک پر غاړه یې برگر پلورل. دی بې سواده و او له همدې کبله یې هېڅکله ورځپاڼه نه وه لوستې. په غوږونو هم دروند و، نو د راډیو خبرونه یې هم نه شوی اورېدلی. له دې کبله چې سترگې یې ضعیفه وې تلویزیون یې هم نه کوت؛ خو په ډېره لېوالتیا به یې خپل برگر پلورل. د پلور او د گټې کچه یې ورځ تر بلې لوړېده او د برگر وچولو لپاره یې یو لوی داش واخیست. د سړي پر کاروبار یو زوی یې چې تازه یې د اقتصاد پوهنځی بشپړ کړی و ورشریک شو. د هغه تر یو ځای کېدو وروسته جالبې پېښې رامنځته شوې. زوی پلار ته وویل: «هغه اقتصادي رکود ته دې پام دی چې پر بازار راتلونکی دی؟» پلار چې له هېڅ نه و خبر ځواب ورکړ: «نه څه شوي راته ووايه.»

زوی چې اقتصاد یې لوستی او له وضعیت څخه خبر و وویل: «پلاره د نړۍ اقتصادي وضعیت خطرناک دی. کورنۍ بازار خو تر هغه هم بدتره دی. موږ باید د راتلونکي بد وضعیت لپاره چمتوالی ونیسو.»

سړي فکر وکړ چې زوی یې اقتصاد لوستی، ورځپاڼې لولي او له حالتو خبر دی، نو باید یې مشوره ومني. څو ورځې وروسته یې د غوښې لپاره خپل وړاندیزونه کم کړل، لوحه یې راتپته کړه او نور یې په کار کې پخوانی خوند نه و پاتې. ډېر وخت لانه و وتلی چې مشتریان یې له لاسه ورکړل او د پلور کچه یې هم ټپته شوه. وروسته پلار یوه ورځ زوی ته وویل: «زویه ته پر حقه وې. موږ له اقتصادي رکود سره مخ شوو. خوشاله پر دې یم چې تا تر اصلي حالت وړاندې خبر کړم.»

د دې کیسې اخلاقي پیغامونه څه دي؟

ته گتونکی یی / ۴۵

۲. کېدای شي يو کس لوړې زده کړې ولري؛ خو د قضاوت ځواک یې کمزوری وي.

۳. سلاکاران باید په دقت انتخاب شي او خپل تشخیص هم باید وړاندې کړو.

۴. يو کس چې زده کړې ولري او يا هم یې و نه لري؛ خو چې لاندې پنځه مهمې ځانگړنې ولري حتما بريالی کېدای شي:

• وړتيا

• ژمنتيا

• باور

• تواضع

• زړورتيا

۵. ستونزه دلته ده چې موږ ډېر ژوندي دايرة المعارفونه لرو چې په ژوند

کې ناکام دي.

لياقت په زده کړې کې چټکتيا ده. وړتيا له زده کړو شيانو د گټې اخيستنې

مهارت دی. لېوالتيا د فکر هغه بڼه ده چې له ماهر څخه صالح او وړ کس

جوړوي. ډېری ماهر کسان شته چې بې کفايته دي. د فکر له بڼې بڼې

پرتله وړتيا بې گټې ده.

د پوهنتون لومړنۍ دنده د حکمت تدريس دی، نه د سوداگرۍ، د کرکټر جوړل دي؛ نه د تخنيکونو ورزده کول.

وښیستون چرچل

باسواده

چاته باسواده يا د زده کړو لرونکی ویلی شو؟

لومړی؛ هغه کس ته چې په ښه ډول د هغو شرایطو د مدیریت وړتیا لري چې په ناڅاپي ډول رامنځته کېږي او هغه چې شرایط له رامنځته کېدو سره سم درک کړي او په ندرت د هغوی د حل لپاره د سمې لارې په ټاکنه کې تېروتنه وکړي.

بل هغه کس چې له خلکو سره په راکړه ورکړه کې صادق وي او په نورو کې د هغو خصوصیاتو د تحمل وړتیا ولري چې د ده نه خوښېږي او له خپلو همکارانو سره تر هغه حده سم چلند وکړي چې د انسان په وس پوره وي. پر دې سربېره هغه کسان باسواده يا د زده کړو لرونکي بللی شو چې تل پر خپلو غوښتنو کنټرول لري، بدبختۍ ته نه تسلیمېږي او په زړورتیا يې پر وړاندې درېږي.

تر ټولو مهمه دا چې د بريالیتوب پر مهال غرور نه کوي او خپل اصلیت نه هېروي. خپل ځای ځایگي درک کوي، ځکه پوهېږي چې روڼ اندی دی او که په اتفاقي ډول کوم بريالیتوب تر لاسه کړي، د ډېرې خوښۍ څرگندونه نه کوي.

لنډه دا چې د زده کړو لرونکي هغه کسان دي چې په هر ډول شرایطو کې وړتیا او زوړرتیا د ځان لپاره غوره کوي. لکه دوی چې ذکاوت ته پر حماقت

هر اړخیزه زده کړه څه شی ده؟

د ځنگله حیواناتو تصمیم ونيو چې بنوونځي ته به ځي. په دغه بنوونځي کې یوې مرغۍ، یوې موش خرما، یوه کب، یوه سپي، یوې سويې او یوه مار ماهي زده کړې کولې.

دغه بنوونځي ته د نصاب چمتو کولو لپاره یو بورډ وټاکل شو. بورډ پرېکړه وکړه چې د نصاب په لومړنۍ برخه کې به الوتل، ونې ته ختل، لامبو او د سوریو کیندل د درسي موادو په توګه ځای پر ځای کړي. د بنوونځي زده کوونکو ته وویل شول چې دغه ټول مضامین باید زده کړي. مرغۍ په الوتلو کې مخکې وه او د ازموینې پر مهال یې په همدغه مضمون کې لوړې نمرې ترلاسه کړې؛ خو د سوري کیندلو پر مال یې موبنوکه او وزرونه خراب شول. ډېر وخت لانه و تېر شوی چې د الوتنې په مضمون کې یې نمرې متوسطې شوې، د ځمکې په سوري کولو او ونې ته په ختلو کې هم ناکامه شوه. موش خرما ونې ته په ختلو کې استاده وه؛ خو په لامبو کې ناکامه شوه. کب بیا په لامبو کې پر سر سپری نه درلود؛ خو له دې کبله چې له اوبو د باندي یې ژوند نه شوی کولی په نورو ټولو مضامینو کې ناکام شو. سپي له دې کبله په بنوونځي کې داخله و نکره چې په تدریسي نصاب کې غپلو ته ځای نه و ورکړل شوی او له همدې کبله یې د بنوونځي له مسئولینو سره جنجال وکړ.

سویه د ځمکې په سوري کولو کې تکړه وه؛ خو ونې ته ختل ورته لوی سرخوړی و. بلاخره یوه ورځ له ونې لاندي را ولوېده او په بله ازموینه کې یې د ځمکې په سوري کولو کې هم نمرې راتیتې شوې. مارماهي چې ټول کارونه یې غوره او نوره کړي ترسره کړي وو، د ټولګي اول نمره شو. د

ته گتونکی یې / ۴۸

ښوونځي مشران هم خوشاله وو چې زده کوونکي په هر اړخیزو زده کړو کې تر یو بریده بریالي وو.

په اصل کې هر اړخیزه زده کړه هغه ده چې زده کوونکی له دې پرته چې د تخصص په برخه کې یې کوم شی کم شي، د ژوند کولو جوگه کړي.

ټولو ته ځینې وړتیاوې ورکړل شوي دي

کوچنی مچی ته چې د یوه اونس لسمه برخه وزن لري، د ډبرو پېچلو مانورونو وړتیا ورکړل شوې ده. هغه په یوه ثانیه کې خپل وزرونه پنځه اویا ځله ښوروي. دغه راز کولی شي چې د الوتنې پر مهال له گلونو شات وخورې او جالبه دا ده چې سره له دې چې وزرونه ښوروي، نه پورته ځي او نه کار ته کېږي. شترمرغ چې شاوخوا ۱۹۰ کیلو گرامه وزن لري تر ټولو ستر مرغ دی چې الوتلی نه شي؛ خو پښې یې دومره پیاوړې دي چې کولی شي په یوه ساعت کې ۸۰ کیلومتره منډه وکړي او هر گام یې له درې تر پنځو مترو پورې دی.

جهالت

خومره چي له جهالت خخه د خان خلاصون لپاره هخه نه کول د شرم وړ دي، جهالت په خپله دومره د شرم وړ نه دی.

بنجامین فرانکلین

د پوهې په اړه بد فکر نه یوازې د بې سوادۍ نښه ده، بلکې جهالت دی. احمقان پر نفس ډېر پوخ باور لري او دغه باور له جهالته سرچینه اخلي. پر جهالت هېڅ راز نیوکه نه شته، خو پر دندې د هغه بدلول حماقت دی. ځینې خلک په لوی لاس جهالت راټولوي او وروسته هغه ته د پوهې په سترگه گوري. په داسې حال کې چې جهالت بدبختي، مصیبت او ناروغي ده. که جهالت سعادت وي، نو ولې د نړۍ ډېری خلک خوشاله نه دي؟! د پوهې د کچې ټیټوالی له دې کبله خطرناک دی چې په هغه کې د جهالت کچه لوړېږي او په دې توگه د بدبختۍ، وېرې، تعصب او خانغوښتنې سبب کېږي. پوهه د جهالت د له منځه وړلو تر وسیلې پورته څه نه ده. موږ د معلوماتو په عصر کې ژوند کوو او دغه معلومات په یوه کال کې دوه چنده کېږي. سره له دې چې معلومات دومره په اسانۍ ترلاسه کېدای شي، نو د جهالت له منځه وړل اسانه دي، خو د خواشینۍ خبره دا ده چې وپوهېږو تر مهمو مواردو پرته مو پر هر څه فکر کړی دی. موږ درې کارونه زده کړي: لوستل، لیکل او حسابول؛ خو انساني کرامت ته له درناوي او شفقت پرته د عقلاني زده کړې گټه څه ده؟

ته گیتونکی یې / ۵۰
بښوونځي چې د علم سرچینې دي، یوه برخه زده کوونکي له همدې چینې
د خړوبېدو لپاره راځي، نور بیا یوازې څو غورږ په ترې څښي او یوه برخه یې
داسې دي چې یوازې غرغره کوي یې.

شپږم حس

موږ له پنځو حواسو «د لیدو، اورېدو، لمس کولو، ځکلو او بویولو» سره
نږې ته راځو؛ خوځینې انسانان شپږم حس هم لري. شپږم حس داسې
وړتیا ده چې له مخې یې شیان هغه ډول چې دي وینو او په هغو بڼه چې
باید ترسره شي ترسره کوو یې. د شپږم حس له لرلو پرته زده کړې او
ذکاوت بې معنا وي.

ډېر کله شپږم حس د زده کړو پایله هم نه وي. ډېری هغه کسان چې لوړې
زده کړې لري، خو د شپږم حس له اړخه بېوزله دي.

تبر دې تېره کړه

د جان په نوم کس له یوه شرکت سره د ونې پرېکوونکي په توگه پنځه کاله
کار کاوه؛ خو په دې موده کې د ده په امتیازاتو کې هېڅ راز زیاتوالی نه و
راغلی. بېل هم له همدغه شرکت سره کار کاوه او په یوه کال کې یې
امتیازات ډېر شوي وو. جان چې د بېل له امتیازاتو خبر شو، خواشیني شو
او د شرکت مشر ته یې شکایت وکړ. د جان رئیس د شکایت په ځواب کې
ده ته وویل: «ته لا هم په هغه اندازه ونې وهې چې پنځه کاله وړاندې دې
وهلې. زموږ شرکت نتیجه محوره دی. موږ خوشاله کېږو چې ستا امتیازات
لوړ شي، خو که ستا مولدیت زیات شي.»

جان چې کله د رئیس تر خبرو وروسته کار ته ستون شو، ډېر ساعتونه یې
کار کاوه او د تبر گزارونه یې هم گړندي کړل؛ خو بیا هم ونه توانېد چې
ډېری ونې لږ کړي. بیا رئیس ته ورغی او خپله ستونزه یې ورسره شریکه

کړه. رئیس چې د ستونزې حل لاره نه وه ورسره ورته وویل چې باید بېل ته ورشي، ځکه د هغه بنایي داسې څه زده وي چې د ده او جان نه دي زده. بېل ته ورغی او پوښتنه یې ورڅخه وکړه چې څه ډول دومره ډېرې ونې وهي؟ بېل په ځواب کې وویل: «د هرې ونې له پرې کولو وروسته دوې دقیقې دمه کوم او د دمې پر مهال خپل تبر تېروم. تا څه وخت د وروستي ځل لپاره خپل تبر تېره کړی دی؟»

زما پوښتنه دا ده چې د وروستي ځل لپاره دې څه وخت تبر تېره کړی دی؟ پخوانۍ زده کړې او افتخارات د وخت په تېرېدو ارزښت له لاسه ورکوي، نو له همدې کبله باید هر وخت خپل تبر تېره کړو.

ذهن مو تغذیه کړئ

لکه بدن مو چې هره ورځ ښو خوړو ته اړتیا لري، دغه ډول مو ذهن هم هره ورځ غوره افکارو ته اړ دی. د پورتنۍ جملې مهمې کلمې ښه خواږه او غوره افکار دي. که بدن په خرابو خوړو او ذهن په ناوړه افکارو تغذیه کړو، ناروغ بدن او ناروغ ذهن به ولرو. اړ یو چې ذهن مو په خالصو او مثبتو افکارو تغذیه کړو چې پر سم مسیر برابر شي.

د ثابتو تمرینونو پر مټ کولی شو هغه اصول زده کړو چې یو کس بریالی کولی شي، داسې لکه مور چې د بسکټبال لوبه زده کوو.

پوهه ځواک دی

مور هره ورځ دا خبره اورو «توانا بود، هر کی دانا بود»؛ خو حقیقت داسې نه دی. پوهه یوازې د معلوماتو ټولگه ده، یو بالقوه ځواک دی او هغه وخت پر ځواک بدلېږي چې پر عمل تبدیله شي. ستاسې په باور د هغه کس توپیر چې نالوستی دی له هغه کس سره څه دی چې لوستی دی، خو مطالعه نه کوي؟ په حقیقت کې دواړه ډېر لوی توپیر نه لري. زده کړه د

ته گټونکی یې ۵۲/

خوړو په څېر ده، دا نه ده مهمه چې ته څومره خوړې، بلکې مهمه دا ده چې ته څومره هضمولی شې.

پوهه بالقوه ځواک دی؛ خو ذکاوت بیا واقعي ځواک دی. زده کړې یوازې د درجې او رتبې بڼه نه خپلوي؛ بلکې په لاندې بڼو هم څرگندېږي:

• د وړتیاوو د پیاوړتیا په توګه

• پر نفس د اعتماد په توګه

• نورو ته د غوږ نیولو په توګه

• زده کړې ته د لېوالتیا په توګه

زموږ ذهن د عضلو په څېر دی، چې منقبض او منبسط کېږي. زموږ د ذهن پیاوړتیا په دې پورې اړه لري چې څومره تمرین ورباندې کوو.

که فکر کوی چې زده کړې گرانې دي، هڅه وکړئ چې گرانې یې هېره کړئ.

ډېرک باک

د مثبتو زده کړو دوام، د مثبت فکر کولو لور ته لارښوونه کوي.

زده کړه خزانة ده

مثبت فکر لرونکي د لوبغاړو په څېر دي چې د تمرین پر مهال د مقاومت یوه داخلي زېرمه جوړوي او د لوبو پر مهال ترې گټه پورته کوي. که دوی تمرین و نکړي، د ترسره کولو لپاره هېڅ هم نه لري. دغه راز مثبت فکر لرونکي په منظم ډول د ذهن د مثبتې او خالصې تغذیې له لارې د مثبتو افکار یوه زېرمه جوړوي. دوی پوهېږي چې موږ هره یو له گڼو منفي مسائلو سره مخ کېږو او که د مثبتو افکارو ټولگه ولرو پر دې ستونزې لاسبري کېدای شو او که یې و نه لرو منفي افکار به غالب شي.

مثبت فکر لرونکي احمقان نه دي چې ژوند په ناپوهۍ کې تېر کړي. دوی هغه گټونکي دي چې د خپلې کمزورۍ ټکي ورمعلوم دي؛ خو تمرکز یې د پیاوړتیا پر ټکو دی. بایلونکي بیا برعکس خپل د پیاوړتیا ټکي پېژني؛ خو ټول تمرکز یې د کمزورۍ پر ټکو دی.

پنځم گام: پر نفس مثبت باور جوړ کړه

پر نفس باور څه شی؟

پر نفس باور هغه احساس دی چې موږ یې د ځان په اړه لرو. کله چې ښه احساس ولرو مورال مو لوړېږي، په کور او کار دواړو کې مو اړیکې هم ښې

کېږي. نړۍ راته ښکلې ښکاري. دلیل یې څه ده؟ دلیل یې دا دی چې زموږ د احساساتو او چلند ترمنځ نېغه اړیکه رامنځته کېږي.

څنگه کولی شو پر نفس مثبت باور رامنځته کړو؟

که غواړئ چې پر نفس باور رامنځته کړئ، تر ټولو لنډه لاره یې د هغو کسانو لپاره د کار ترسره کولو دي چې تاسې ته مادي او معنوي بدله نه شي درکولی.

څو کاله وړاندې مې د زندانیانو لپاره د مثبت فکر او پر نفس د باور رامنځته کولو په اړه یو داوطلبانه سیمینار پیل کړ. په څو اونیو کې مې دومره څه زده کړل چې په کلونو کې مې هم نه وو زده کړي.

د زندانیانو له ډلې یو کس زما په سیمینار کې تر دوې اونی گډون وروسته راغی او ویې ویل: «شیو! زه دوې اونی وروسته له زندان څخه ازادېږم.» پوښتنه مې ترې وکړه چې د فکر د بدلون له پروگرام څخه یې څه شی زده کړي؟

څو شېبه یې فکر وکړ او وروسته یې وویل: «د ځان په اړه ښه احساس لرم.» ومې ویل: «د ښه کلمه ماته ټول شيان نه شي بیانولی، دقیق ووايه چې کوم چلند دې بدلون کړي؟» زه په دې باور یم تر څو چې په چلند کې بدلون رامنځته نه کړي، زده کړه نه ترسره کېږي.

ده وویل: «له هغې ورځې چې ستا په سیمینار کې گډون کوم، هره ورځ خپل مقدس کتاب لولم.» ما پوښتنه ترې وکړه چې د مقدس کتاب لوستلو ده ته څه گټه کړې ده؟ په ځواب کې یې وویل چې اوس د ځان او نورو پر وړاندې ښه احساس لري، په داسې حال کې چې دغه حس یې پخوا نه درلود. ورته ومې ویل: «دا سمه ده؛ خو اصلي خبره دا ده چې ته کله له زندان څخه ازاد شې، څه غواړې ترسره یې کړې؟» ازادېدونکي زنداني

د وین شراړي هڅې وکړي چې د ژوند یو مثبت اغېزمن او اوسې بیا مې هم

همدا پوښتنه ترې وکړه. د پوښتنې د تکرار موخه له ده څخه د متفاوت ځواب ترلاسه کول وو. په درېیم ځل یې د پوښتنې په ځواب کې په غوسه وویل: «اراده لرم په ټولنه کې مؤثر غړی و اوسم.»

د زنداني د لومړني او وروستي ځواب ترمنځ لوی توپیر دی. د لومړي ځواب پر مهال یې وویل چې غواړي هڅه وکړي او په وروستي ځل یې وویل چې قصد یې کړی. په دې جملو کې توپیر، د توپیر ټکی «هڅه کوم» دی. د دې کلمې د کارونې پر مهال ده وویل چې ښایي د ټولني مؤثر غړی شي او یام هم نه شي؛ خو په دویم ځل یې وویل چې کېږي. په حقیقت کې د هڅه کوم کلمه زندان ته د ده د راتگ لپاره دروازه پرانیستي پرېږدي.

یو بل زنداني چې زموږ خبرو ته یې غوږ نیولی و، پوښتنه وکړه چې ته د دغه کار په بدل کې څومره پیسې ترلاسه کوې؟ ما ورته وویل: «هغه حس چې زه یې د دغو کارونو د ترسره کولو پر مهال ترلاسه کوم، زما لپاره تر هغو پیسو ډېر ارزښتمن دی چې ترلاسه کولی مې شوی.» وروسته یې پوښتنه وکړه: «ولې دلته راغلی یې؟» ورته ومې ویل: «زه د خپلو شخصي عواملو له کبله دلته راغلی يم او غواړم چې نړی د اوسېدو لپاره یو غوره ځای کړم.» دغه ډول ځانغوښتنه هم گټوره ده.

لنډا ده په دغه سیستم کې هر شی چې ورکوې، بېرته به یې ترلاسه کړې او په ډېری مواردو کې به تر هغه څه چې ورکړي دې ډېر څه ترلاسه کړې. خو یوازې په دې اراده یې مه ورکوئ چې بېرته به ډېر څه ترلاسه کړئ.

یوه بل زنداني وپوښتل: «هر څوک د خپل کاروبار مسؤل دي. کله چې یو کس په نشه یي توکو روږدی کېږي، تاسې یې ولې خپلې مخې ته نه

په ځواب کې مې وویل: «سره له دې چې له خبرې سره دې مخالف یم، خو که فرض کړو چې له دې خبرې سره دې موافق و اوسو چې وایې پر ما او زما په څېر په نورو پورې اړه نه لري. که ته د دې ضمانت وکړې چې که یو روږدی موټر ته کیني او د ټکر پر مهال یې یوازې ونې او ده ته خپل زیان رسېږي، زه به ستا خبره ومنم. که دا تضمین نه شي کولې، نو د دې معنا دا ده چې له دغه نشه یې سره په ټکر کې بنایي ته، زه، زما او یا هم ستاد کورنۍ غږي له منځه ولاړ شي. نو له همدې کبله باید پر دې باور وي چې دا په ما پورې اړه لري او زه باید د دغه ډول افرادو مخه ونیسم.»

پر دغه عبارت چې وایې «دا مې خپل ژوند دی، هر شی مې چې زه وغواړي ترسره کوم یې.» عمل کول د گټې پر ځای زیان لري. خلک د کار پر اصلي موخه سر نه خوږوي او د هغې معنا له مخې چې بې درد سره ده پایله اخلي. دغه ډول خلک یاد ترکیب له خپلې ځانغوښتنې سره تړي او زه ډاډه یم چې دا یې موخه نه ده.

خلکو دا هېره کړې چې موږ په خلا کې ژوند نه کوو، هر څه چې ته کوې ما اغېزمنوي او څه شی چې زه کوم پر تا اغېز لري. موږ سره تړلي یو او باید پوه شو چې په دې نړۍ کې سره شریک یو، له همدې کبله باید زده کړو چې څه ډول مسؤلانه چلند کولی شو.

په نړۍ کې دوه ډوله خلک ژوند کوي، یوه ډله یې بښونکي او بله یې هم ترلاسه کوونکي دي. ترلاسه کوونکي یې ښه خوري او بښونکي ښه خوب کوي. بښونکي پر نفس لوړ باور او مثبت فکر لري چې له همدې لارې ټولني ته خدمت کوي. ټولني ته له خدمت موخه دا ده چې یو کس داسې سیاست خپل کړي چې ونښي گنې ټولني ته خدمت کوي. موږ ټول د بشر په توگه راکړې ورکړې ته اړتیا لرو. له یوه سالم انسان سره چې پر نفس باور لري، نه یوازې د ترلاسه کولو حس وي، بلکې د بښنې حس نه هم اړتیا لري.

ته گتونکی یی / ۵۷

یوه کس د خپل کور په مخ کې خپل نوی موټر مینځلو، گاونډي یې پوښتنه ترې وکړه چې دا موټر دې څه وخت اخیستی؟ ده وویل: «دا مې ورور د ډالی په توگه راکړی دی.» گاونډي وویل: «کاش ما هم دغه ډول موټر درلودی.»

سړي وویل: «ته باید د دغه ډول یوه ورور هیله ولرې.» د گاونډي مېرمنې چې د دوی خبرې یې اورېدې وویل: «د دغه ډول یوه ورور هیله لرم.»

شپږم گام: له منفي اغېزو ځان وژغورئ

په اوسنی نړۍ کې ماشومان له مشرانو او رسنیو چلند زده کوي. دوی د خپلو همزولو تر اغېز لاندې دي. د همکارانو یا همزولو اغېز یوازې په ماشومانو پورې محدود نه دی، بلکې په لویانو کې هم ډېر محسوس دی. کله چې خلک د «نه مننه کوم» عبارت د ویلو جرئت و نه لري او له منفي اړخونو ځان لرې و نه ساتي، دا پر نفس د باور نه لرولو ښکارندويي کوي.

منفي اغېزې یې کومې دي؟

۱. منفي افراد

د یوه شاهین هگۍ یې د یو ډول صراحيي مرغه په ځاله کې کېښوده. له هگۍ کوچنی مرغه راووت او په دې فکر لوی شو چې صحرايي مرغه دی. ټول هغه کارونه یې ترسره کول چې صحرايي مرغان یې ترسره کوي. په خاورو کې به په یوه ټوټه غوښه پسې گرځېده او د چرگو په څېر غږ به یې کاوه. دغه ډول صحرايي مرغان لږ الوتلی شي. د یوه صحرايي مرغه په څېر به یې یوازې څو گامه الوتنه کوله. یوه ورځ یې شاهین چې په ډېر

وقار وراوت، په حال کې وولید.

له خپلو همنوعو څخه یی پوښتنه وکړه چې د دغه مرغه نوم څه دی؟
 هغوی ځواب ورکړ: «هغه شاهین دی، یو شانداره مرغه؛ خو ته نه شی

کولی د هغه په څېر پرواز وکړې، ځکه ته یو صحرايي مرغه یی.»
 هغه د ځان په اړه د هغوی پر خبره باور وکړ له همدې کبله یی ټول عمر د
 یوه صحرايي مرغه په څېر ژوند وکړ او مړ شو، له دې پرته چې خپل
 اصلیت درک کړي. دی د بریالیتوب لپاره تولد شوی و نه د دې لپاره چې
 ماتې وځوري.

دا موضوع د ډېرو خلکو لپاره هم صدق کوي. د ژوند تر ټولو خواشینونکې
 برخه د الیو ونډل هلمز په خبره دا ده چې ډېری خلک خپلو قبرونو ته له
 هغو فکرونو سره ځي چې هېڅکله یی له خلکو سره شریک نه کړل. موږ
 تر ډېره له دې کبله له ښه ژوند څخه بې برخې کېږو چې ښه لیدلوری نه
 لرو.

که غواړئ چې د یوه شاهین په څېر پرواز وکړئ باید د هغه په څېر د الوت
 لارې چارې زده کړئ. که له بریالیو، متفکرو، ښونکو او یا هم منفي افرادو
 سره ناسته پاسته ولرئ، تاسې به هم د هغوی په څېر شی. کله چې یوه
 ډله خلک بریالیتوب ته رسي، لنډ فکره انسانان هڅه کوي پر هغوی
 نیوکه وکړي او هڅه کوي د هغوی شخصیت ته زیان ورسوي. له همدې
 کبله ده چې که له لنډ فکره انسانانو سره له جگړې کولو تېر شوي؛ نو
 بریالی به شی. د رزمي لوبو د قاعدې برخه ده؛ کله چې مقابل لوری ستا د
 نیولو پر ځای پر تا حمله کوي، باید د دفاع پر ځای ځان ترې وژغورې،
 ځکه په داسې حال کې دفاع یا بلاک کول چې له دفاع پرته ځان ژغورلی
 شی د انرژي بې ځایه مصرفول دي، نو ولې له دې انرژي په سم ځای کې
 گټه پورته نه کړې. کوچني انسانان د جگړې پر مهال هڅه کوي تاسې د
 ځان تر برید راتیټ کړي او دا هغه څه دي چې دوی یی غواړي او که دا

په یاد مو وي چې د انسان شخصیت یوازې له هغو کسانو نه څرگندېږي چې ناسته پاسته ورسره کوي، بلکې له هغو کسانو چې لږې ترې گرځي هم د شخصیت اندازه لگېدای شي.

۲. د نشه یې توکو کارونه

یو له هغو دلایلو چې له مخې یې زه شراب نه څښم دا دی چې غواړم پوه شم څه وخت مې ژوند نښه تېرېږي.

لیدي استور

د خپلو سفرونو پر مهال راته څرگنده شوې چې د شرابو څښل په یو شمېر هېوادونو کې په یو ډول ملي تفریح او سرگرمۍ بدل شوي. کله چې ته د هغو له څښلو انکار کوې، دوی فکر کوي چې کومه ستونزه لري. نشه یې توکي په ځانگړي ډول شراب په اوسني وخت کې په ځینو هېوادونو کې موډ غوندې شوي دي. که له خلکو پوښتنه وکړې چې ولې یې د نشه یې توکو یا شرابو څښلو ته مخ کړې بېلابېل دلایل لري. مثلاً وایي چې یوازې د نمانځنې لپاره یا پلمه کوي چې په دې ډول خپلې ستونزې هېروي. دوی په دې برخه کې د ملگرو پر اغېز اعتراف کوي. ملگري ډېر کله د بېلابېلو جملو او عباراتو په کارولو سره خلک د شرابو څښلو ته هڅوي. مثلاً وایي: زما او ستا د ملگرۍ په خاطر او یا هم زما د روغتیا لپاره.

د یوه نا معلوم شاعر شعر دی چې وایي:

په میخانه کې مې ستا د روغتیا په خاطر وڅښل
په کور کې مې هم د څښلو پر مهال ستا روغتیا هیله وه
لعنتي ستا لپاره مې په ځلونو وڅښل
او په دې توگه مې ځان په خپله خراب کړ

ته گتونکی بی / ٦٠

د نشې پر مهال د موټر چلول په ډېری هېوادونو کې د مرگ ژوبلې ستر لامل دی. د جيري جانسون د معلوماتو له مخې د امریکا د روغتونونو ټولني ويلي چې په روغتونونو کې د ثبت نيمايي ناروغانو د ناروغۍ لامل شراب دي.

دغه راز په امریکا کې د خونديتوب د شورا په نوم يوه بنسټ ويلي چې په ١٩٨٠ زېږديز کال کې په هرو شپېتو ثانيو کې يو کس د شرابو له کبله په رامنځته شويو ټکرونو کې ټپي شوی دی.

اووم گام: له هغه څه سره مينه کول بايد زده کړې چې بايد ترسره شي

د ضروري کارونو له ترسره کولو پيل وکړئ، وروسته هغه کارونه ترسره کړئ چې ممکن نېکاري، په دې توگه به يو وخت متوجه شئ چې ناشوني کارونه ترسره کوي.

اي ټي فرانسيس

ځيني کارونه بايد ترسره شي، بنايي د هغو کارونو ترسره کول زموږ خوښ شي او يا مو خوښ نه شي. مثلاً له ځوانو اولادونو د ميندو مراقبت تل د خوښې وړ عمل نه دی او ان ځيني وختونه سترې کوونکي کار دي، خو ميندې مجبوره دي دغه کار ترسره کړي. که موږ له کار سره مينه کول زده کړو، ناشوني کارونه به هم شوني شي.

اتم گام: ورځ مو پر مثبتو مسايلو پيل کړئ

ورځ مو پر مثبتو چارو او يا هم د مثبتو مطالبو پر مطالعه پيل کړئ. ترې ښې شپې خوب وروسته زموږ ناخوداگاه ضمير د معلوماتو د جذب لپاره

چې دغه کارونه ترسره کړئ. دغه کارونه ترسره کړئ او نه موږ سره مرسته

کوي چې هره ورځ پر مثبتو افکارو پيل کړو. د دې لپاره چې بدلون رامنځته کړئ، اگاهانه هڅو او د خپل ژوند په ځينو برخو کې مثبت فکر او چلند ته اړ يئ. نو راضي چې هره ورځ د مثبت فکر او چلند لپاره تمرين وکړو، خو مو عادت شي. د هارورډ پوهنتون استاد ويليم جيمز وايي: «که په ژوند کې د بدلون اراده لرئ، نو بايد فوري عمل وکړئ.»

گټونکي د بایلونکو پر وړاندې

- گټونکي تل د ځواب اصلي برخه ده --- بایلونکي تل د ستونزې برخه ده
- گټونکي تل یو پلان لري ----- بایلونکي تل یو پلمه لري
- گټونکي وايي: «پرېږده چې درته ترسره یې کړم» --- بایلونکي وايي «دا زمان دنده نه ده.»
- گټونکي د هرې ستونزې لپاره حل لاره پیدا کوي ----- بایلونکي په هره حل لاره کې ستونزه پیدا کوي.
- گټونکي وايي: «ښايي ستونزمنه وي؛ خو شونې ده.» --- بایلونکي وايي: «ښايي ترسره شي؛ خو ډېر په سختی.»
- گټونکي چې تېروتنه وکړي وايي: «زما گناه وه» ----- کله چې بایلونکي تېروتنه کوي وايي: «زما گناه نه وه.»
- گټونکي ژمن دي --- بایلونکي وعده کوي
- گټونکي وايي: «زه بايد یو څه وکړم.» --- بایلونکي وايي: «دا کار بايد ترسره شي.»
- گټونکي د ټیم برخه دي --- بایلونکي له ټیم څخه بېل دي.
- گټونکي گټې ویني --- بایلونکي دردونه ویني.
- گټونکي شونیاوې ویني --- بایلونکي ترسره شوي ویني.

▪ گټونکي پر گټه- گټه باور لري --- بایلونکي باور لري د دې لپاره چې دوی يې وگټي يو بل څوک يې بايد وبایلي.

▪ گټونکي بالقوه ځواک گوري ---- بایلونکي تېر وخت ته گوري.

▪ گټونکي هغه څه ته چې وايي لومړیتوب ورکوي --- بایلونکي هغه څه ته چې لومړیتوب ورکوي وايي يې.

▪ گټونکي په ستونزمنو بحثونو کې له ساده کلمو کار اخلي --- بایلونکي د ساده بحثونو لپاره سخت توري کاروي.

▪ گټونکي ارزښت لرونکو کړنو ته ژمن دي، خو لږ ارزښت لرونکي هم له ياده نه وباسي ---- بایلونکي پر بې ارزښته شيانو ټينگار کوي؛ خو ارزښت لرونکي ترې پاتې وي.

▪ گټونکي د زړه سوي پر فلسفه باور لري «څه شی چې ځانته نه غواړي، د نورو لپاره يې هم غوره نه گڼي.» ---- بایلونکي بيا له دې فلسفې پیروي کوي: «نورو ته زیان ورسوه، وړاندې له دې چې هغوی زیان درته ورسوي.»

▪ گټونکي ځان ته خوښي پيدا کوي --- بایلونکي غواړي چې بل څوک خوښي ورکړي.

▪ گټونکي پلان جوړوي او د بريالیتوب لپاره چمتوالی نیسي. دلته مهمه کلمه چمتوالی دی.

د گټلو لپاره اړتیا وړ پړاوونه

که ماتې وخورئ نښايي ناهيلي شی؛ خو که هڅه ونه کړئ حتما له ماتې سره مخ کېږئ.

ته گتونکی یې / ۶۳

راځئ چې دا فصل په هغو عملي طرحو پای ته ورسوو چې وړاندې مو یې په اړه بحث وکړ.

۱. په مثبتو مواردو پسې هڅه وکړئ.
۲. دا مو عادت کړئ چې کارونه مو همدا اوس ترسره کړئ.
۳. پر شته نعمتونو شکر وباسئ.
۴. د ځان لپاره باید د زده کړو دوامدار پروگرام ولری.
۵. پر نفس مثبت باور رامنځته کړئ.
۶. هغه کار سره باید مینه ولری چې ترسره کوی یې.
۷. ورځ مو پر مثبتو کارونو پیل کړئ.

عملي پلان

۱. د پورټینو اتو گامونو له مخې کوم کارونه دي چې باید په بیره یې عملي

کړئ؟

➤ په گور کې

➤ د گار په ځای کې

➤ په ټولنه کې

۲. درې هغه برخې لېست کړئ چې غواړئ تاسې خپلو زده کړو ته په کې

دوام ورکړئ:

۱..... ۲..... ۳.....

۳. درې داسې برخې مشخصې کړئ چې همدا اوس غواړئ بدلون په کې

پیل کړئ:

۱..... ۲..... ۳.....

۴. درې داسې نعمتونه ولیکئ چې بیه نه لري:

۱..... ۲..... ۳.....

۵. درې هغه کارونه لېست کړئ چې غواړئ پر نفس د مثبت باور لپاره یې

ترسره کړئ:

۱..... ۲..... ۳.....

۶. درې داسې منفي اغېزې ولیکئ چې غواړئ ځان لرې ترې وساتئ:

۱..... ۲..... ۳.....

۷. درې داسې کارونه ولیکئ چې تاسې ترسره کوئ، په داسې حال کې چې باید ترسره یې هم نه کړئ:

۱..... ۲..... ۳.....

۸. که غواړئ چې ورځ پر مثبتو کارونو پیل کړئ، څه باید وکړئ؟

ته گٽونڪي يي / 65

..... 2 3 1

9. دري هغه گٽي وليڪي چي له پورٽنيو ڪارونو يي ترلاسه ڪولي شي:

..... 2 3 1

10. خان ته يو مهالوڀش وٽاڪي او ڙمنه وڪري چي ٽول دغه ڪارونه به
ترسره ڪوي.

د بریالیتوب او ماتې په اړه ډېرې څېړنې ترسره شوې دي. د بریالیتوب راز کولای شو د بریالیو کسانو د ژوند له کیسو زده کړو. دې ته له پام پرته چې بریالي کسان په کومه زمانه کې اوسېدل او په کومه برخه کې فعال وو، دوی ځینې گډ خصوصیات لري. بریالیتوب له ځانه ځینې نښې او کلی پرېږدي. که د بریالیو کسانو خصوصیات وپېژنو او عمل ورباندې وکړو موږ به هم بریالي شو. همدې ته ورته بایلونکي او ناکامان هم ځینې خصوصیات لري. که له دغو خصوصیاتو ځان وساتو له ناکامۍ سره به مخ نه شو. سره له دې چې دا خبرې ښايي ډېرې سطحې او ساده ښکاره شي؛ خو حقیقت دا دی چې ډېری حقایق ډېر ساده دي. موخه مې دا نه ده چې اسانه دي، یوازې وایم چې ساده دي.

بریالیتوب څنگه تعریفولی شو؟

څه شی د بریالیتوب سبب کېږي؟ څه ډول بریالیتوب تشخیصولی شو؟ بریالیتوب ځینو ته ښايي د شتمنۍ په معنا وي. ځینې نورو ته ښايي روغتیا، سالمه کورنۍ، خوشبختي، خوښي او آرامي بریالیتوب ښکاره شي. له همدې کبله بریالیتوب داسې موضوع ده چې د خلکو لپاره بېلابېلې معناوې لري. له دې ټولو سره سره زما په باور د بریالیتوب تر ټولو غوره تعریف دا دی: «بریالیتوب د پرله پسې ارزښتمنو اهدافو درک دی.»

ارنل نایتینکل

راځئ چې دغه تعریف په دقت وارزوو. په تعریف کې د «پرله پسې کلمه» دا مفهوم رسوي چې بریالیتوب یو مسیر دی، نه یوه موخه او له همدې کبله هېڅکله هغې ته نه رسېږو، ځکه کله چې یوې موخې ته ورسېږو، د

د «درک» کلمه د حس کولو په معنا ده او دا بنیې چې بیرونی ځواک موږ بریالیتوب ته نه شي رسولی. زه خپله باید بریالیتوب حس کړم، دا داخلي موضوع ده نه بیروني، له همدې کبله څه شی چې له بیرونه د بریالیتوب په توگه یادېږي، دننه بنایي بریالیتوب نه وي.

د «د ارزښتمنو» کلمه زموږ د ارزښتونو په نظام پورې اړه لري. یعنې بې ارزښته اهداف د بریالیتوب برخه نه ده. پر کوم لوري څو؟ د مثبتو او که منفي موخو پر لور؟ په حقیقت کې همدا ارزښت دی چې د مسیر کیفیت ټاکي او پر هغه څه د اطلاق وړ دي چې معنا دار او د پلي کېدو وړ وي. موخې له دې کبله ارزښت پیدا کوي چې موږ ته د هدفمندی حس راکوي. بریالیتوب د رضایت له احساس پرته بې گټې دی. ما ته د بریالیتوب کلی نه ده څرگنده؛ خود ماتې کلی هغه هڅه ده چې د نورو د خوشالی لپاره ترسره کېږي.

بیل کازبي

بریالیتوب دا نه دی چې د نورو خوښ او د قبول وړ وگرځي. هغه ډله چې زه خپله نه غواړم غړی یې و اوسم، داسې کسان دي چې لېوال دي د نورو له لوري ومنل شي.

تر دې چې د بد خصوصیاتو لرونکي پوهان راباندې نیوکه وکړي، غوره گڼم چې د ناپوهو خلکو له نیوکې سره مخ شم.

(زه بریالیتوب د «بریالی اوسې» تجلا بولم چې له الهام، هیلې، ناهیلی او هڅې ترلاسه کېږي.)

بریالیتوب او نېکمرغي له یو بل سره نږدې اړیکې لري. بریالیتوب یعنې هغه څه ترلاسه کول چې غواړئ یې او نېکمرغي یعنې د هغه څه غوښتنه چې ترلاسه کوئ یې.

د بریالیتوب پر وړاندې ځینی خنډونه

خانغوبسته

له ماتې وېره

د پروگرام نه شتون

د ټاکلو اهدافو نه شتون

لټي

کورني مسؤلیتونه

د مالي تامین بحثونه

د تمرکز نه شتون

د بېلابېلو کارونو ترسره کول

ډېره ژمنتیا

د ژمنتیا نه شتون

د زده کړې نه شتون

د پشتکار نه شتون

د لومړیتوب نه شتون

د بریالیتوب پوله

د بریالیتوب پولې ته د رسېدو لپاره باید د ښه والي هڅه وکړو نه د بشپړوالي. د بشپړوالي لپاره هڅه خفگان رامنځته کوي او د ښه والي لپاره هڅه د پرمختګ سبب کېږي. په یاد مو وي هېڅ داسې کار نه شته چې هغه دې په سمه بڼه ترسره نشي. ښایي یو آس یو پر پنځه یا یو پر لس یوه لوبه وگټي. ایا ریښتیا هم دغه آس د نورو په پرتله پنځه یا لس چنده گړندی دی؟ البته چې نه. د گټونکي آس د بریالیتوب لامل ښایي د هغه د بدن یوه برخه د بېلگې په توګه پزه وي؛ خو جایزه یې پنځه یا لس برابره ده. آیا دغه کار منصفانه دی؟ شوکه ارزښت، روکړي او هېڅ نه ده، دغه کار

مسایل ټول د لوبې او د ترسره کولو د بڼې یوه برخه ده. دغه ډول مسایل زموږ په ژوند کې هم د پلي کېدو وړ دي. بريالي کسان د ناکامو کسانو لس چنده هوښیار نه دي، ان د ژوند په ځینو برخو کې ښایي له هغوی څخه وروسته پاتې وي، خو لاسته راوړنې یې لس چنده دي. دا مهمه نه ده چې په هره برخه کې سل فیصده پرمختګ وکړئ. یوازینی کار چې باید ترسره یې کړی له ۱۰۰ بېلابېلو کارونو یو یې په سمه بڼه ترسره کړئ. دغه کار نه یوازې چې اسانه دی، بلکې په خپله بريالیتوب دی.

ستونزې

تاریخ ثباته کړې بريالي او پېژندل شوي کسان وړاندې له دې چې بريالیتوب ته ورسېږي، له ناهیلې کوونکو خنډونو سره مخ شوي دي. دوی بريالي شول، ځکه له ماتو وروسته ناهیلیو ته یې ارزښت ور نه کړ.

فوربس

د بیولوژي ښوونکي پر شاپرک د ورېښمو چنجي د بدلېدو په اړه درس ورکاوه. زده کوونکو ته یې وویل: «شاپرک به په راتلونکو دوو ساعتونو کې له پیلې (غوټې) څخه د راوتلو لپاره هڅه وکړي. پام مو وي چې له هغه سره د راوتلو پر مهال هېڅ راز مرسته ونکړئ.» ښوونکی له دې خبرو وروسته له ټولګي ووت. زده کوونکي ماتل شول او دغه کار ترسره شو. شاپرک له پیلې څخه د وتلو لپاره هڅه کوله. د ښوونکي له خبرداري سره سره د یوه زده کوونکي زړه ورته بد شو او پيله یې ورته ماته کړه او شاپرک په دې توګه له هڅې پرته ترې راووت. شاپرک له ډېرې هڅې پرته له پیلې بهر شو؛ خو تر لږ ځنډ وروسته مړ شو. کله چې ښوونکی ټولګي ته دننه شو زده کوونکو د پېښې کیسه ورته وکړه. ښوونکي د خپلو توضیحاتو پر مهال وویل چې دا د طبیعت قانون دی او له پیلې څخه راوتلو لپاره د شاپرک

هڅه د هغه د وزرونو له پياوړتيا او الوت سره مرسته کوي. ده وويل زده کوونکي له شاپرک سره په مرسته هغه له دې هڅې او الوت څخه بې برخې کړ او په پای کې هم مړ شو.

په ژوند کې هم هر شی چې له هڅې پرته ترلاسه شي، ارزښت نه لري. کله چې د والدينو په موقف کې وو، هغه کسان چې ډېره مينه ورسره لرو تر فشار لاندې نيسو؛ خو پر دې نه پوهېږو چې په دغه کار سره هغه څه چې دوی غواړي ورته ورسېږي، د هغوی مخنيوی کوو.

ناڅاپي خنډونه

هغه کسان چې له غيرې مترقبه خنډونو سره مخ شوي، تر هغو کسان ډېر زړور دي چې په ژوند کې له دغه ډول خنډونو سره نه وي مخ شوي. مور ټول ستونزې لرو ځينې وختونه د همدې ستونزو له کبله له ناهيلی سره هم مخ کېږو. ټول خلک له ناهيلی سره مخ کېږي؛ خو گټونکي «بريالي کسان» په دغه ډول شرايطو کې خپل هوډ له لاسه نه ورکوي. انگرېزي متل چې وايي: «ارام سمندر هېڅکله مسلکي بېړۍ چلوونکي نه روزي.» هر کار له اسانه کېدو وړاندې سخت وي او له خپلو ستونزو تېښته هم نه شي کېدای. يوازې بايلونکي له ستونزو سره د مخ کېدو پر مهال تسليمېږي او له خپلو هڅو لاس اخلي.

ډېرې خلک په داسې وخت کې چې برياليتوب ته نږدې وي تسليمېږي. هغوی د وروستۍ کړنې په يوه مترۍ کې منصرف کېږي او ځينې وختونه د لوبې په وروستيو شېبو کې چې د بري لمس ته نږدې وي تسليمېږي.

راس پروت

برياليټوب څنگه محاسبه کولی شو؟

حقيقي برياليټوب له دې محاسبه کېږي چې موږ حس کړو خپل کار مو څومره ښه ترسره کړی او خپل هدف ته رسېدلي یو او که نه. برياليټوب د ژوند د موقعیتونو له مخې نه محاسبه کېږي؛ بلکې پر هغو خنډونو د غلبې له لارې محاسبه کېږي چې موخې ته د رسېدو پر لاره پراته دي. برياليټوب په ژوند کې له نورو سره زموږ د چارو د ترسره کولو د ښې له پرتلې نه بلکې، د چارو د ترسره کولو له هغې ښې سره د پرتلې له لارې محاسبه کېږي چې موږ یې د ترسره کولو وړتیا درلوده.

بريالي کسان له ځان سره هم رقابت کوي. برياليټوب زموږ په ژوند کې د پرمختګ له ښې نه محاسبه کېږي، بلکې له هغو ماتو محاسبه کېږي چې موږ خوړلې او وروسته بېرته پورته شوي یو. په حقيقت کې له ماتې وروسته د پورته کېدو قدرت دی چې برياليټوب مشخص کوي.

د هر بري کيسه د يوې ماتې کيسه هم ده

ماتې د برياليټوب لاره ده. تام واستون په دې اړه وايي که غواړئ چې بريالي شئ د خپلو ماتو د ميزان کچې ته مو ضريب وټاکئ. که تاريخ مطالعه کړو راته څرګنده به شي چې د ټولو برياليټوبونو کيسه د لويو ماتو کيسه هم ده؛ خو خلک ماتو ته فکر نه کوي. د دوی ټول پام يوازې د کيسې پای ته وي او تصور کوي چې د کيسې اتلان ډېر بختور خلک دي.

راځئ چې د ځينو مشهورو کسانو د ژوند کيسې درته وکړم.

يو مشهور سياستوال چې په ۲۱ کلنۍ کې يې په سوداګرۍ کې ماتې وخوړله. په ۲۲ کلنۍ کې د ولسي جرګې په ټاکنو کې ناکام شو. په

څلوريشتم کلنۍ يې بيا په سوداګرۍ کې ماتې وخوړله. شپږويشت کلن و

چې خپله کوژدنه يې له لاسه ورکړه. په اوويشت کلنۍ له سختې روغې

ضربې سره مخ شو. په څلوردېرش کلنۍ په یوه سیاسي رقابت کې ناکام شو. په پنځه څلوېښت کلنۍ یې بیا په اقتصادي رقابت کې ماتې وخوړله. په اووه څلوېښت کلنۍ کې د لومړي وزارت لپاره په سیالی کې ناکام شو. په دوه پنځوس کلنۍ د سنا په ټاکنو کې پاتې راغی او په دوه پنځوس کلنۍ د امریکا په څېر د یوه ستر هېواد ولسمشر شو.

ایا تاسې هغه یو بایلونکی کس گڼی؟

هغه کولی شوای چې تسلیم شي او له شرم پورته ونه گوري، خو ده ماتې ته د یوې غلطې لارې په سترگه وکتل نه د یوه بن بست په سترگه. په ۱۹۱۳ کال کې د «تریوډي» مخترع لي فارست د څارنوالۍ له لوري په دې تور چې تېراستونکي کلمات یې کارولي د عمومي اذهانو په گمراه کولو تورن شو. ده د خپل شرکت د ونډو اخیستو لپاره د خلکو د هڅونې په موخه ادعا کړې وه چې دی کولی شي د بشر غږ ټول اتلانتيک ته ورسوي. دی د ټولو خلکو په مخ کې تحقیر شو، خو تاسې اوس داسې ځای پیدا کولی شئ چې د ده اختراع نه وي ورسېدلې.

د ۱۹۰۳ کال د ډسمبر په لسمه د نیویارک ټایمز ورځپاڼې مسؤل مدیر پر رایټ وروڼو نیوکه کړې وه. یوازې یوه اوونۍ وروسته رایټ وروڼو د کیتي هاواک په سیمه کې خپل مشهور پرواز ترسره کړ.

د والټ دسني په نوم یو ځوان کاریکاتورست ډېر ځله د ورځپاڼې د مسؤل مدیر له لوري رد شو او ان څو ځله ورته وویل چې هېڅ استعداد نه لري. یوه ورځ بلاخره یو عالم هغه ته د څو نقاشیو د رسمولو دنده وسپارله. دی یو ځل مورک ته متوجه شو او دا د «میکي موز» پیل و.

پورتنی ټول مثالونه نښي چې بریا د ماتې غیبت نه دی، بلکې پر ماتو غلبه ده.

ته گتونکی یې ۲۵/

بريالو خلکو ستر کارونه نه دي ترسره کړي، کوچني کارونه یې په سمه بڼه ترسره کړي دي.

څلور کلن ماشوم له ښوونځي له ځان سره په جیب کې کاغذ راوړ او مور ته یې وسپاره. په کاغذ کې لیکل شوي وو: «ستا ټامي ډېر ټنبل دی، له ښوونځي یې وباسه.» مور یې د کاغذ تر لوستلو وروسته وویل: «زما ټامي ټنبل نه دی، خپله به یې ورزم.» هماغه ټامي وروسته ټوماس اېډېسن شو. دا مو هېر نه شي چې ټوماس اېډېسن یوازې درې میاشتې رسمي زده کړې کړې دي.

هنري فورډ چې کله لومړی موټر جوړ کړ، د ریورس گېر یې په کې له یاده وتلی و.

فکر کوی چې پورتنی کسان ناکام دي؟

د سترو بریو ټولې کیسې د سترو ماتو کیسې هم دي. توپیر یوازې په دې کې دی چې دغه کسان تر هر ځل ماتې وروسته بېرته پورته شوي او تر پخوا یې په جدیت هڅه کړې ده. له خپلو تېروتنو زده کړه وکړې او کار ته مو دوام ورکړی.

په ۱۹۱۴ کال کې هغه مهال چې ټوماس اېډېسن ۶۷ کلن و، فابریکه یې وسوځېده. بیمه یې هم خورا کمه وه. اېډېسن چې نور ځوان نه و، د فابریکې دود ته وکتل او ویې ویل: «په بحرانونو کې ستر ارزښت پروت دی. دوی زموږ ټولو تېروتنې سوځوي. مننه خدایه چې زه کولی شم له سره یې پیل کړم.»

تر همدې پېښې درې اونۍ وروسته یې «فونوگراف» اختراع کړ.

لاندې د بریالیو کسانو د ماتې نور مثالونه دي:

• ټوماس اېډېسن د برېښنا د اختراع پر مهال ۱۰۰۰۰ ځله له ماتې سره

مخ شو.

- هېنري فورډ هم په ۴۰ کلنۍ له ماتې سره مخ شو.
- لي کوکا د دويم ځل لپاره په پنځه پنځوس کلنۍ له دندې لرې شو.
- «يونگ بيټون» ته ويل شوي وو، چې نوموړی د موسيقۍ وړتيا نه لري؛
خو ده په نړۍ کې د موسيقۍ تر ټولو غوره پارچې په ميراث پرېښوودې.
ماته اجتناب ناپذيره ده. ماتې کولی شي د يوه خوځنده ځواک رول ادا
کړي او موږ ته تواضع راوښيي. د ماتې په بدل کې به تاسې زړورتيا او پر
ماتې د غالبېدو لاره پيدا کړئ.

تر هرې ماتې وروسته له ځانه وپوښتئ: له دې ماتې څه شی زده کړل؟
يوازې په دغه حالت کې به د لارې پر سر پرته ډبره، د زينې په توگه
وکارولی شئ.

پر بري د ماتې د بدلولو لپاره موږ مثبت فکر او له تجربو زده کړې ته اړتيا
لرو.

هنري فورډ وايي: «که فکر کوې چې ترسره کولی يې شي، کولې يې شي او
که فکر کوې نه يې شي ترسره کولی، نه يې شي کولی، نو په دواړو حالاتو
کې حق په جانب يې.»

بريا او رفا زموږ د فکر او پرېکړو پايله ده. دا په موږ پورې تړلې ده چې څه
ډول فکر دې زموږ پر ژوند مسلط شي.
بريالي توب تصادفي نه دی، زموږ د ليدلوري پايله ده.

ستره ډالۍ

د بشریت لپاره تر ټولو ستره ډالۍ د فکر کولو وړتيا ده. انسان لکه مرغه
الوتلی نه شي، لکه ماهی تر اوبو لاندې نه شي تللی او نه هم د شادي په
څپر په ونه کې ختلی شي. انسان د عقاب سترگې نه لري او د وحشۍ
پشۍ منگولې او غابښونه هم ورسره نشته.

ته گټونکی یې / ۲۷

په فزیکي لحاظ انسان کمزوری دی او کوچنی حشره یې وژلی شي. خو حقیقت دا دی چې خدای عادل دی او انسان ته یې ستره ډالۍ ورکړې او دا ډالۍ د فکر کولو وړتیا ده.

انسانان د همدې فکر له لارې داسې چاپیریال رامنځته کوي چې حیوانات نه شي ورتللی.

د خواشینۍ ځای دا دی چې ډېر لږ خلک د هغه بلقوه ځواک په اړه چې لري یې فکر نه کوي.

ناکامۍ دوه ډوله دي: هغه چې ترسره شوې او هېڅکله یې په اړه فکر نه دی شوی او هغه چې فکر یې شوی، خو ترسره شوې نه دي. هغه ژوند چې پر خپلې وړتیا په کې فکر نه وي شوی، داسې دی لکه له موخې پرته ډزې.

ژوند یوې کفتیریا ته ورته دی. مینو اخلی، خپل خواړه غوره کوي او په بل لاس یې پیسې پرې کوي. هر هغه شی چې د پیسو پرې کولو وړتیا یې لري اخیستلی شي. که په کفتیریا کې دې ته انتظار وباسئ چې نور مو خدمت وکړي، ټول عمر به په تمه پاتې شي. ژوند هم همداسې دی.

تاسې انتخاب کوي او د بریا لپاره یې بیه هم پرې کوي. په حقیقت کې د دې برعکس کیسه هم سمه ده. موږ هېڅکله د بریا بیه نه پرې کوو، بلکې د بریا جایزې لري کوو. موږ په حقیقت کې د ماتې بیه پرې کوو.

ژوند له انتخابونو او موافقو ډک دی

برخلیک د چانس خبره نه ده، بلکې د انتخاب خبره ده؛ داسې څه نه دی

چې انتظار ورته وکړئ، بلکې داسې شی دی چې باید ځان ور ورسوي.

وېليم جېنېنگس براین

په لومړي نظر داسې ښکاري چې په پورتنی عنوان کې تناقض موجود دی. که ژوند له انتخابونو ډک وي، نو د موافقو پوښتنه بیا له کومه شوه؟ ځواب دا دی چې ان موافقه هم یو انتخاب دی. راځئ لږ یې درته توضیح کړم.

ژوند څه ډول له انتخابونو ډک دی؟

کله چې ډېره ډوډۍ خورو، دا په خپله د ځان لپاره غوره کوو چې چاق و اوسو. کله چې د نشې په حالت کې موټر چلوو، د مرگ د گواښ منل د ځان لپاره غوره کوو. کله چې د نورو خیالو نه ساتو، په دې ډول دا انتخابوو چې نور هم زموږ خیال ونه ساتي. کله چې سگرېټ بلوو، په خپله ځان ته سرطان رابولو.

انتخابونه پایلې لري. په دې برخه کې تر ټولو مهم شی چې باید په یاد یې ولرئ، دا دی چې موږ ټول په انتخاب کې ازاد یو؛ خو کله چې یو شی انتخاب شول، وروسته انتخاب، انتخابونکی کس کنټرولوي او په حقیقت کې بیا موږ انتخاب نلرو.

د انتخابونو له مخې بریالیتوب څه شی دی؟ د مثبتو انتخابونو ټولگه بریا او د منفي انتخابونو ټولگه ناکامي ده.

ژوند له کلال سره پرتله کولی شو. څنگه چې د هغه زړه وي، له خاورې هغه ډول لوبښي جوړوي. دغه ډول موږ هم هر ډول مو چې زړه وي، خپل ژوند جوړولی شو.

ژوند څه ډول له موافقو ډک دی؟

ایا زموږ په ژوند کې هر شی د کنټرول وړ دي؟ نه! ژوند یوازې مېلې او چرچې نه دی، بلکې غم او خواشیني هم په کې شته. ځینې وختونه هر

شی بدل شي. ځینې وخت بڼه خلک له هر ډول تېروتنې پرته له بدو پېښو سره مخ کېږي.

دوی څه کړي چې له دغه ډول پېښو سره مخ کېږي؟

ځینې انسانان ناقص نړۍ ته راځي. کوم غلط کار یې کړی او څوک پوهېږي؟ مور خپل والدین نه شو انتخابولی. داسې هم نه شو کولی چې د ځان لپاره د زېږون وخت او ځای وټاکو.

که توپ په ناسمه بڼه درته بانس شوی وي، زه بښنه غواړم؛ خو دا په تا پورې اړه لري چې څنگه یې لوبوې. مور هغه کارت چې راته انتخاب شوی نه شو، بدلولی؛ خو پر هغه د لوبې کولو لاره انتخابولی شو.

پر یوه وخت، په یوه سمندر کې زرگونه بېړۍ روانې وي. سره له دې چې باد له یوه لوري وي؛ خو ټولې بېړۍ یوې نقطې ته نه ځي، ولې؟ ځکه چې دوی هغه لوري ته ځي، د کوم لوري په هدف یې چې بادبان برابر کړی وي. همدغه ډول زموږ ژوند هم دی. مور د باد مسیر نه شو ټاکلی؛ خو دا انتخابولی شو، چې څه ډول خپل بادبان تنظیم کړو.

مور د ځان لپاره لیدلوری ټاکلی شو، خو تل خپل شرایط نه شو انتخابولی. مثلاً کولی شئ، د یوه قهرمان یا یوه قرباني په څېر چلند وکړئ.

دا زموږ موقعیت نه دی چې بریا ټاکي، بلکې زموږ وضعیت دی. وضعیت څه معنا؟ یعنې زموږ لیدلوری.

د شنې زرغونې لپاره د باران او لمر دواړو اړتیا ده. زموږ ژوند هم بل ډول نه دی، په هغه کې خوښۍ او غمونه دواړه شته. په هغه کې بڼه، بد، رڼا او تیاره ټول شته.

کله چې مور په سم ډول سختي کنټرول کړو، مور پیاوړي کېږو. مور ټولې هغه پېښې چې په ژوند کې ورسره مخ کېږو، نه شو کنټرولی؛ خو د هغوی

پر وړاندې غمگون کنټرولی شو.

عملي پلان

۱. برياليتوب تعريف کړئ، ستاسې لپاره بریا څه معنا لري؟

.....

۲. بریا ته د رسېدو لپاره باید ارزښتمن اهداف ولری. درې تر ټولو مهم اهداف مو وليکئ:

۱..... ۲..... ۳.....

خلورم خپرکي

د برياليتوب خانگړني

د بريالار
له باور پرته وړتيا پور دي

هغه خانگرنې چې بريالي کولی مو شي

لومړی: لېوالتيا

د برياليتوب لپاره تحرک موخې ته د رسېدو له اورنی لېوالتيا سرچينه اخلي. ناپيليون هبل وايي: «د هغه کس مغز چې باور کولی شي، ورته رسېدلی هم شي.»

يوه ځوان له سقراط څخه د برياليتوب د راز په اړه پوښتنه وکړه. سقراط ځوان ته وويل چې له ده سره سبا د سمندر پر غاړه وگوري. ځوان سبا د سمندر غاړې ته ورغی او له سقراط سره يې وليدل. سقراط ځوان ته وويل چې له ده سره يو ځای پر سمندر ور گډ شي. کله چې اوبه د دواړو غاړو ته ورسېدې، سقراط ځوان په اوبو کې ننويست. ځوان هڅه کوله ځان له اوبو راوباسي؛ خو سقراط ټينگ نيولی و. کله چې د هلک رنگ بدل شو، سقراط هغه له اوبو راو ايست. لومړی کار چې هلک ترسره کړ، د يوې ژورې ساه ايستل و.

سقراط له ځوان څخه پوښتنه وکړه: «تر اوبو لاندې چې وې تر ټولو ډېر دې څه شي ته اړتيا احساس کړه؟» ځوان ځواب ورکړ: «هوا»

سقراط ځواب ورکړ: «همدا د بريا راز دی. که ريښتيا برياليتوب داسې وغواړې لکه په اوبو کې دې چې هوا غوښته حتماً به يې ترلاسه کړې.»

د برياليتوب په برخه کې بل هېڅ راز نشته، څه شی چې شته هغه اورنی لېوالتيا ده. په سوداگرۍ کې موږ دې ته د خېټې اور وايو.

اورنی لېوالتيا د ټولو لاسته راوړنو د پيل ټکی دی. لکه لږ اور چې ډېر تودخه نشي توليدولی، دغه ډول له لږ لېوالتيا د ډېرې پايلې تمه نشي کېدای.

دویم: ژمنتیا

ښه والی او پوهه دوی هغه ستنې دي چې ژمنتیا ورباندې ولاړه ده. د دې خبرې تر ټولو غوره تشریح یوه مدیر خپل کارکوونکي ته د وینا پر مهال کړې: «ښه والی تاسې ژمن ساتي، حتی که پیسې هم له لاسه ورکړئ او پوهه تاسې نه پرېږدي چې داسې ساده ژمنه وکړئ.»

د بریا لپاره لوبه ژمنتیا غواړي

د بریا لپاره د لوبې کول له ماتې د بچ کېدو لپاره له لوبې سره ستر توپیر لري. کله چې موږ د بریا لپاره لوبه کوو، په ژمنتیا او تعهد لوبه کوو. په داسې حال کې چې له ماتې د بچ کېدو لپاره لوبه، له کمزوري موقف څخه کېږي. کله چې لوبه د نه بایللو په موخه وي، هڅه کوو چې ناکام نه شو. موږ ټول غواړو بريالي شو؛ خو لږ مو د بريالیتوب لپاره د چمتوالي بیې پرې کولو ته چمتو یو.

کلونه وړاندې د فرانسې د فوټبال ټیم اتل و؛ خو د یوې لوبې په لومړي پړاو کې له ماتې سره مخ شو. کله چې یې لوبه بایلوله، یوه لوبغاړي وویل: «قرارداد مو بایلاوه.»

په همدې لوبه کې د سویلي کوریا ټیم چې د اتلولۍ ډېر مدعي نه و، تر نیمه پایلوبې پورې ورسېد. په نیمه پایلوبه کې یې ماتې وخوړه، خو د نړۍ زړونه یې وگټل. توپیر په څه کې و، یوه یې د تړون لپاره او بل د خپل هېواد لپاره لوبه کوله. همدا د گټلو لپاره او له لاسه د نه ورکولو لپاره د لوبې توپیر دی. کله چې د گټلو لپاره لوبه کوو، هڅول کېږو؛ خو کله چې

د نه بایلو په موخه لوبه کوو، په ناهیلی لوبېرو. د دوی دواړو ترمنځ ډېر توپیر دی.

هېڅ ځای او هېڅکله ایډیال شرایط نشته.

که له یوه لوبډلمشر څخه د ښه او بد ټیم ترمنځ د توپیر پوښتنه وکړئ، ښایي د لوبغاړو د فزیکي جوړښت، استعداد او وړتیا په اړه لږ څه درته ووايي. ډېر توپیر په احساس کې دی. بریالی ټیم د فداکاری حس لري او دغه شی په دوی کې د زیاتې هڅې لامل کېږي. دوی په حقیقت کې د گټلو لپاره پیاوړې لېوالتیا لري.

نوی ننگونې نوی بلقوه ځواک رامنځته کوي. ډېری اتلانو هغه وخت ښه عمل کړی چې لږ چانس د دوی پر وړاندې و. دا په حقیقت کې هغه وخت دی چې دوی د خپل احساس د زېرمو ژورو ته رسېږي.

کله چې خسته کېږم او غواړم بس یې کړم، په دې اړه فکر راسره پیدا کېږي چې زما راتلونکی رقیب به څه کوي. کله چې وینم هغه لا هم کار کوي، نو زه هم ځان د کار دوام ته مجبوروم. کله چې وینم هغه شاوړ نیسي، نور هم سخت کار کوم.

ډان گیل په رېسلنگ کې د سرو زرو د ملهال گتونکی

لاسته راوړنه بریالیتوب نه دی؛ بلکې د لاسته راوړنو دوام ته بریالیتوب وایي. ځینې خلک هېڅکله هڅه نه کوي، ځکه دوی له ماتې وېره لري. ان دا هم نه وایي چې په کوم ځای کې دي، ځکه له شاته پاتې کېدو وېرېږي. بېړۍ چې کله اوبو ته مخه کوي، حتما د توپان له وېرې سره مخ کېږي. که له دې وېرې تل په ساحل کې پاتې شي، نو دوی به هېڅکله هغه کار ترسره نکړي د کوم لپاره چې جوړې شوې دي.

د گټلو لپاره او له لاسه د نه ورکولو لپاره د لوبې ترمنځ توپیر په همدې کې

دی، چې په دوی کې داسې ژمن نه پاتې کېږي او گواښ نه مني.

هغه کسان چې د گټلو لپاره لوبه کوي، پر فشار غلبه کوي؛ خو هغوی چې د نه بايللو لپاره لوبه کوي، نه پوهېږي چې څنگه بريالي شي.

ژمنتيا هغه کسان چې د گټلو لپاره لوبه کوي، د گټلو لپاره چمتو کوي. هغه کسان چې د نه بايللو لپاره لوبه کوي، فشار يې انرژي وژني. دغه ډله خلک هم غواړي چې بريالي شي، خو تر دې ډېر له ماتې وېره لري.

دوی خپل انرژي له وېرې پر ماتې مصرفوي، د دې پر ځای چې د برياليتوب لپاره پر چمتوالي يې مصرف کړي.

بايلونکي امنيت غواړي، خو گټونکي په فرصتونو پسې گرځي. بايلوونکي تر مرگ ډېر له ژوند څخه وېره لري. ماتې جرم نه دی، خو د هڅې نه کول حتماً دی.

درېيم: مسؤليت منل

هغه دنده چې پر لېوالتيا بدله شي، بلاخره په لذت او خوند بدلېږي. هغه کسان چې مسؤليت منونکي دي، په خپله پرېکړې کوي او خپل برخليک په خپله مشخص کوي.

د مسؤليت په منلو کې د گواښ منل او حساب ورکونه هم راځي چې ډېر اسانه نه دي. ډېری خلک د مسؤليت منلو پر ځای غوره گڼي چې د خپل ارام په سيمه کې ژوند وکړي. دوی د دې پر ځای چې په ژوند کې کوم کار وکړي، دې ته منتظر دي چې په ژوند کې څه پېښېږي.

دا په ياد ولرئ چې د مسؤليت منل د حساب شويو گواښونو منل دي، نه له احمقانه گواښونو سره غېږې. مسؤليت منونکي کسان ټول مثبت او منفي اړخونه ارزوي او وروسته تر ټولو مناسبه پرېکړه کوي. دوی هېڅ کله ځان د ژوند له کبله د نړۍ پوروړی نه گڼي.

تاسې کمزوری د پياوړي په کمزوي کولو نه شی پياوړی کولی.

په پور کړو پیسو امنیت نه شی خوندي کولی. تاسو له معاش اخیستونکو سره د معاش ورکوونکو په ځپلو مرسته نه شی کولی.

له یوه کس څخه د نوبت او ازادۍ د اخیستلو له لارې د هغه شخصیت او وړتیا نه شی جوړولی.

تر گټلو په ډېرو څپلو له ستونزو نه شی خلاصېدی.

ابراهام لېنکلن

د ابراهام لېنکلن پورتنۍ هره څرگندونه د ټولې نړۍ او هر وگړي لپاره صدق کوي.

د کمپنۍ یوه تقاعد شوي مشر تر معیاري خدای په امانۍ وروسته دوه دستمالونه چې پر یوه یې ۱ او پر بل ۲ لیکلي وو، خپل راتلونکي ځای ناستي ته پرېښوودل او ویې ویل: «که په کمپنۍ کې د مدیریت له کرکېچ سره مخ شوي او نه دي شوي حل کولی، لومړنی دستمال به خلاص کړي. که بیا هم له کرکېچ سره مخ شوي، دویم دستمال به خلاص کړي.»

څو کاله وروسته کمپنۍ ریښتیا له کرکېچ سره مخ شوه. د کمپنۍ مشر خپلې الماری ته ورغی او دستمالونه یې را واخیستل. پر لومړي یې لیکل شوي وو: «ملامت ستا سلف دی.»

څو کاله وروسته بیا کمپنۍ له ورته حالت سره مخ شوه. د کمپنۍ مشر بیا الماری ته ورغی او دستمال یې را واخیست. پر دویم دستمال لیکل شوي وو: «د ځای ناستي لپارم دي دوه دستمالونه چمتو کړه.»

د دې کیسې اخلاقي ارزښت په څه کې و؟ ډېر ساده. بایلونکي تښتي او پلمې کوي. دوی د مسؤلیت منلو ته لېوالتیا نه لري.

«مارک سپایتز» د مونیخ د لامبو په سیالو کې د سرو زورو د اوو مډالونو په گټولو سره نوی ریکارډ جوړ کړ. زه ډاډه یم چې ځینې خلک به فکر کوي چې دا د نوموړي د بخت ورځ وه. مارک سپایتز په ۱۹۶۸ کال کې په مکسیکو کې هم درې مډاله گټلي وو. دی له دې سره سره خفه و.

له ۱۹۸۶ څخه تر ۱۹۷۲ پورې نوموړي ۱۰۰۰۰۰ ساعته تمرین کړی و. که په ریاضي کې تکره وئ، پوه به شی چې دا په کال کې ۲۵۰۰ ساعته کېږي او که نوره مو هم مزه وي، بیا به درته څرگنده شي، ده هره ورځ اته ساعته تمرین کړی دی.

که تاسې څلور کاله د ورځې اته ساعته په اوبو کې پاتې شی، پوستکی به مو گونځې شي. له دې سره سره هم تاسې فکر کوئ چې هغه بختور دی؟ فکر نه کوم چې بخت د دې لپاره جوړ شوی وي، چې تاسې له دغه ډول حالت سره مخ کړي.

ډېری خلک غواړي چې بریالي شي، خو لږ یې بریالیتوب ته د چمتوالي بیې پرې کولو ته زړه ښه کوي.

که زه او ته هم ۱۰ زره ساعته تمرین وکړو، د اولمپیک په لوبو کې گډون کولی شو. پوښتنه دلته ده چې موږ دغه کار ته زړه ښه کوو؟

بخت؟ زه د بخت په اړه پر څه شي نه پوهېږم. ما هغه هېڅکله په بانک کې نه دی ساتلی او هغه خلک چې دغه کار کوي، زه ترې ډارېږم. زما لپاره بخت یو بل شی دی او هغه «سخت کار» او دا تشخیصول دي چې کوم فرصت دی او کوم نه دی.

برياليتوب داسې شی نه دی چې تاسې یې په تصادف ترلاسه کړئ. هغه
 ډېر چمتوالی او ځانگړنې غواړي. برياليتوب قرباني او نظم غواړي. په دې
 برخه کې د سخت کار هېڅ بدیل نشته.
 هنري فورډ وايي: «خومره چې سخت کار کوې، په هماغه اندازه به بختور
 وې.»

نړۍ له لېوالو کارکوونکو ډکه ده، ځينې یې غواړي کار وکړي، خو نور یې
 بيا غواړي چې پرې یې ږدي.
 د هالوډې اېن اجرائیوي مشر «کامون وېلسن» خومره بڼه ويلي: «زه غواړم
 نیمه ورځ کار وکړم، دا مهمه نه ده چې دا د ورځې لومړي او که دویم ۱۲
 ساعتونه دي.»

هغه کس چې له ډېکشنري څخه د سپېل زده کولو ته نه شي کېناستلی،
 له سختۍ پرته د کارونو ترسره کولو لپاره خپله وړتیا هم نه شي لوړولی.
 مسلکي کسانو کارونه اسانه کړي دي، ځکه دوی په هغه برخه کې چې کار
 کوي، ځانونه رسولي دي.

معمولي انسانان د خپلې انرژۍ یوازې ۲۵ سلنه یې د کار لپاره ځانگړې
 کوي. نړۍ له هغو کسانو سره له کرکې لاس اخلي چې تر پنځوس سلنې
 خپله انرژي کار ته ځانگړې کوي او د هغو لږ او نادرو کسانو لپاره چې
 خپل کار ته ۱۰۰ سلنه انرژي ځانگړې کوي پر سرگرځي.

اندریو کارنېچ

بريالي خلک وايي «خومره ډېر کار» داسې نه وايي «خومره لږ کار»، دوی
 وايي «خو ساعته اضافه کاري» نه وايي «خومره وختي تللی شم»؟
 بريالي خلک پر ثانیو او دقیقو حساب کوي، نه پر ساعتونو. د دوی لپاره
 هره ثانیه ارزښمنه ده. د وخت ضایع کول په حقیقت کې د ژوند ضایع

کول دي. د موسیقي د برخې ډېرې مخکښې خبرې هره ورځ په ساعتونو تمرین کوي.

گټونکي د گټلو له کبله بښنې ته نه اړ کېږي، ځکه دوی سخت کار ورته کړی وي.

هر هغه شی چې نن موږ خوند ترې اخلو، د یوه کس د سخت کار پایله ده. د ځینو خلکو د کار پایله څرگنده؛ خو د نورو بیا نه ښکاري، ولې په پای کې دواړه مساوي وي. پر خپل کار مو افتخار وکړئ او کله مو چې فرصت پیدا کړ، د نورو د سخت کار ستاینه وکړئ.

که سم او سخت کار وکړئ، تاسې به هم د خپلې پروژې د بشپړېدو خوند وڅکئ.

ځینې وختونه ښايي نور ستاسې ستاینه وکړي، خو په یاد ولرئ چې د رضایت سرچینه دننه ده.

ځینې خلک د «غیر مولد» او اضافي وخت ترمنځ توپیر نه شي کولی. غیر مولد وخت ضایع شوی او غلا شوی وخت حسابېږي؛ خو اضافي وخت گټل شوی وي. له اضافي وخت څخه مو خوند واخلي او انرژي مو زیاته کړئ.

غیرمولد وخت زموږ انرژي کمزورې کوي. د کار ځنډول غیرمولد وخت دی. د ژوند تر ټولو غوره ډالۍ چې موږ ته یې وړاندې کوي، د یوه ارزښتمن شي لپاره د سخت کار ترسره کولو فرصت دی.

تویودرو روزوبلت

سخت کار په خپل ذات کې پیل او پای دواړه دی. څومره چې یو کس سخت کار کوي، په هماغه اندازه ښه احساس کوي او کله چې ښه

احساس کوي، نو سخت کار هم کوي.

له سخت او بنه کار پرته یوه عالی مفکوره هم بی ارزښته ده. په دې اړه هم باید له طبیعت څخه زده کړو.

مرغابی چې تر اوبو لاندې خومره ډېرې پښې ووهي، په هماغه اندازه ډېره د اوبو پر سر پاتې کېدای شي.

د بريالیتوب په برخه کې جادويي امسا نشته. په حقيقي نړۍ کې بريالیتوب د ترسره کوونکو په نصیب کېږي، نه د کتونکو.

طبیعت الوتونکو ته خواږه ورکوي، خو د دوی په ځالو کې نه. په دې نړۍ کې هېڅ شی اسانه نه دي.

حتی کوچنی لاسته راوړنې هم سخت کار ته اړتیا لري. یو خورا کوچنی بنه کار هم تر یوې سترې ارادې غوره دی. دا بنه خبره نه ده، خو واقعیت همدا دی.

ډېر کله به مو اورېدلي وي چې وایي سخت کار مه کوئ، په هونښیاری کار وکړئ. په هونښیاری کار یعنی څه معنا؟ دا معنا چې د نورو له تېروتنو زده کړئ، ځکه زموږ ژوند له خپلو تېروتنو د زده کړو لپاره ډېر لنډ دی.

موږ اړیو چې خپلو موخو ته د رسېدو تگلارې او لارې چارې پیدا کړو.

پنځم: شخصیت

د دې پر ځای چې بريالی شي، هڅه وکړه چې د ارزښتونو مېړنی شي.

البرټ انشتین

شخصیت د انسان د ارزښتونو، باورونو او چلند ټولگه ده. د انسان شخصیت د هغه په افکارو او چلند کې منعکس کېږي. که غواړئ چې بريالی شی شخصیت مو جوړ کړئ. جورج واشنگټن وایي: زه هیله من یم چې د تل لپاره د ارزښتمن لقب ساتلو ځواک او وړتیا ولرم. زما په باور تر ټولو ارزښتمن لقب. دا دی «هغه یو صادق انسان و.»

دا ټاکنې او عامه ذهنیت نه دی، بلکې د یوه رهبر ځانگړنه ده چې غواړي
تاریخ جوړ کړي.

د بريالیتوب لاره له دامونو ډگه ده. په دغو دامونو کې له لوېدو د خلاصون
لپاره ښه شخصیت او ډېرو هڅو ته اړتیا ده. یوه له دغو شخصیتي ځانگړونو
د زړه ماتوونکو نیوکو پر وړاندې درېدل دي.

شخصیت یو ترکیب دی

شخصیت د دريو هستو یو ترکیب دی:

بشپړوالی، احترام او مسؤلیت منل. تر دې دريو پرته په شخصیت کې نور
ټول مثبت ارزښتونه او چلندونه لکه صداقت، وفاداري، درک کول، اعتقاد،
زړورتیا او خلوص مرستندوی دي. پورتنۍ ټولې ځانگړنې زموږ د شخصیت
د اصلي هستو له لارې پیاوړې کېږي.

شخصیت تر ځانگړنو ډېر ژور دی.

ځینې وخت په ژوند کې له سترو لاسته راوړنو سره سم، بایلل پیلېږي. د
بريالیتوب د ثبات لپاره اړتیا ده چې ځاني نظم، توازن، تواضع او ژمنتیا
ولرو.

ځینې خلک پر دې ښه پوهېږي چې څنگه بريالي شي، خو کله چې بریا
ته ورسېږي، د هغه په تنظیم پورې حیران وي. له همدې کبله شخصیت او
وړتیا دواړو ته اړتیا ده. وړتیا به مو بریا ته ورسوي او شخصیت مو بريالي
ساتي.

موږ باید هغه ډول چې زړه مو غواړي د ځان ښکاره کولو هڅه ونه کړو،
بلکې باید ځان هغه ډول جوړ کړو چې زړه مو غواړي.

د شخصیت جوړول له ماشومتوبه پیلېږي او د مرگ تر ورځې دوام پیدا
کوي. دا په یاد ولری چې شخصیت بريالیتوب ته اړ نه دی، خو بريالیتوب

شخصیت ته اړ دی.

دقیقاً هغه ډول لکه یو بڼوال چې په خپل بڼ کې د هرزه بوټو د مخنیوي لپاره د سمو بوټو کرولو ته اړ دی، دغه ډول مور د خپل شخصیت جوړولو او پراختیا ته اړ یو.

جان اېف کینېډي وايي هغه مهال چې کارونه په سمه بڼه پر مخ نه ځي، د یوه کس چلند د هغه د شخصیت څرگندونه کوي. کله مو چې ژوند او کارونه په سمه بڼه روان وي، دا اسانه ده چې منطقي، صداق او بښونکي و اوسو؛ خو کله چې کارونه ناسم او تر فشار لاندې وو، ځینې خلک سم فکر نشي کولی له همدې کبله خپل زړه پر شاوخوا کسانو تشوي، په داسې حال کې چې نور سم فکر کوي او له شاوخوا کسانو سره په احترام چلند کوي.

شپږم: مثبت فکر او باور

مثبت فکر او باور کول څه دي؟

مثبت فکر کول په دې معنا چې یو کس پر حل لاره او بریا تمرکز کوي او مثبت باور کول یعنې دا چې یو کس د دې لپاره چې بريالی کېږي، دلایل ولري.

د مثبت فکر کولو او مثبت باور ترمنځ څه توپیر دی؟

یو ناسم تصور موجود دی چې په مثبت فکر کولو سره په ژوند کې هر شی ممکن دي. دا توپیر نه کوي چې زه څومره مثبت فکر کوم؛ خو زه نشم کولی چې د گردو (بډوډو) عملیات وکړم او بیا په دې تمه هم و اوسم چې

ته گټونکي يې / ۹۳

چې يوازې مثبت فکر کول بريا نشي تضمینولی. اصله خبره دا ده چې مثبت فکر کول او مثبتې هڅې د بريا لپاره زموږ فرصت زیاتوي.

د بېلگې په توگه «محمد علي کلي» عادت درلود کله به چې د لوبې میدان ته روانېده فکر به يې کاوه: «زه تر ټولو پياوړی يم، زه قهرمان يم، زه تر ټولو پياوړی يم زه اتل يم.»

ده هېڅکله داسې نه ويل چې زه هيله من يم چې ويې گټم. ده عادت درلود چې ځان له رواني اړخه پياوړی کړي. مثبت فکر کول او مثبت رواني حالت دغه ډول وي. کله به يې چې خپل رقيب ته کتل ويل به يې: «ته کمربند لرې؛ خو زه اتل يم.» دی وړاندې له دې چې په میدان کې اتل شي، له میدان د باندې په خپل ذهن کې اتل و. ښه نو دا بايد ياده کړو چې هغه هېڅکله په چيغو نه دی اتل شوی.

داسې هم نه وه چې هغه يوازې مثبت فکر کاوه او نور کرار په کور کې ناست و او تلوېزيون يې کاته. هغه تل په میدان کې و او د بوکس خلتې ته يې سوکان نيولي وو.

د نوموړي د مثبت فکر کولو ملاتړ د هغه مثبتو اعمالو کاوه او دغه کار د دې لامل شوی و چې نوموړی پر خپلې بريا باوري شي. مثبت فکر کول د يوه عملي پلان بشپړوونکې برخه ده، نه د هغه بدل.

کله چې يو کس پر خپله بريا د باور لپاره دلایل ولري، همدې ته مثبت باور وايي.

په ژوند کې د بري لپاره وړتيا او لېوالتيا دواړو ته اړتيا ده. دغه دواړه له يو بل پرته کار نشي کولی؛ خو د دواړو ترمنځ لېوالتيا لږ تر وړتيا مهمه ده.

وړتيا ارزښت لري؛ خو کله چې تاسې له له ماتې سره مخ کېږئ، لېوالتيا ده چې تاسې بېرته راپورته کوي او يو ځل بيا هڅه کوئ، همدا يو ځل بيا

هڅه به حقيقت کې د بيا ځنډه ده.

مثبت باور تر مثبت فکر کولو ډېر مهم دی، ځکه هغه څوک پر دې پوهېږي چې مثبت فکر به کار ورکړي.

مثبت باور د فکر داسې بڼه ده چې له چمتوالي رامنځته کېږي.

که په ریښتیا خپلو افکارو ته غور نیولی شئ، وگورئ چې هغه مثبت دي

او که منفي؟ خپل ذهن مو د بریا او که د ناکامۍ لپاره پروگرام کړی؟

د مثبت لیدلوري لرل او تحرک هغه انتخاب دی چې موږ یې هره ورځ کوو.

په مثبت بڼه ژوند کول اسانه نه دي؛ خو تر منفي ژوند کولو سخت هم نه

دي. که د دواړو ترمنځ د انتخاب خبره شي، زه به مثبت ژوند غوره کړم.

مثبت فکر او مثبت عمل به له تاسې سره مرسته وکړي چې له خپلو

وړتیاوو اعظمي استفاده وکړئ.

له مثبت عمل پرته د مثبت فکر لرل له یوه هیلمن خوب پرته بل هېڅ هم

نه شي گڼل کېدای.

اووم: تر راکړې ډېره ورکړه

په یوه پروگرام کې مې سلگونه کسانو گډون کړی وو. په دغه سیمینار کې

د بېلابېلو مسلکونو خلک لکه ډاکټران، محاسبان، وکیلان، انجنیران،

تخنیکران او نور شامل وو. همدا چې د سیمینار ځای ته دننه شوم ومې

ویل: «د بشریت په تاریخ کې هېڅ وخت په ژوند کې بریا دومره اسانه نه

وه لکه نن چې ده. مسلک ته له پام پرته موږ رقیب نلرو.»

دا خبره مې دوه ځله له ځان سره تکرار کړه. یوه کس پوښتنه رانه وکړه

چې ولې رقیب نه لرو؟ ما له ده څخه پوښتنه وکړه: «خو داسې کسان

پېژنې چې تر هغو پیسو چې ورکول کېږي، یو څه زیات کار وکړي.»

ده ووايه: «به سختی که داسې څوک پیدا شي.»

ته گټونکی یې / ۹۵

هغه زیاته کړه: «ډېر خلک ان په هغه اندازه چې پیسې ترلاسه کوي، کار نه کوي. دویمه ډله یوازې د خپلو پیسو په اندازه کار کوي، خو دا چې تر پیسو ډېر کار وکړي، خورا کم دي.»

وروسته ما ځواب ورکړ: «مسلک ته له پام پرته که دې کټگوري ته راغلي، بیا دې نو ماته رقیب را ونښه.»

تاسې حتی نن یو ښه وکیل، محاسب، تخنیکر او نلدوان نه شئ پیدا کولی. د پوښتنې ځای اصلا دلته دی چې تاسې څومره چمتو یئ تر هغو پیسو چې ترلاسه کوی یې یو څه ډېر کار وکړئ؟

که په تاریخ کې تر ټولو د ډېرو بریالیو کسانو او بنسټونو ژوند وگورئ، دوی ټولو پر همدې یوه اصل کار کړی دی: «زه باید هر وخت خپلې کورنۍ، ټولني او بنسټونو ته تر راکړې ډېره ورکړه ولرم.»

که د دغه اصل پر اساس ژوند وکړو، رقیب به له کومه شي. په دغه ډول حالت کې موږ تر ټولو ستر رقیب کېږو.

اوس به نو تاسې ته سوال پیدا وي چې ولې باید ډېر کار وکړو؟

تر معاش د ډېر کار گټه:

- په دې ډول مو ارزښت لوړېږي، دې ته له پام پرته چې په کومه برخه کې او چېرې کار کوئ.
- پر نفس باور مو زیاتېږي.
- خلک تاسې ته د یوه رهبر په سترگه گوري.
- نور پر تاسې باور پیلوي.
- رئیسان مو تاسې ته درناوی پیلوي.
- ستاسې په مشرانو او مامورینو دواړو کې د فداکاری لامل کېږي.
- همکاري پراخوي.
- د ویاړ او رضایت لامل کېږي.

که له یوه سړي سره هم کار کوی، د خدای لپاره له هغه سره کار وکړی. کبم هوبارې

هغه کسان چې په دې فلسفه ژوند کوي، په هر ځای کې د قدر وړ دي، دې ته له پام پرته چې عمر او تجربه یې څومره ده او یا په کومه برخه کې کار کوي.

دوی:

- له څار پرته کار کوي.
- وخت پېژندونکي او محتاط دي.
- په احتیاط غوږ نیسي او په دقت کړنلارې عملي کوي.
- حتا که په بیړني حالت کې هم د کار غږ ورباندې کېږي، شنې یې نه څرېږي.
- د ماموریت پر ځای د پایلو طرفداران دي.
- بشاش او باادبه دي.

کله چې یو کار ترسره کوی، له ځانه وپوښتی: «څه ډول د هغه څه چې ترسره کوم یې ارزښت لوړولی شم.» دغه راز وپوښتی: «څه ډول د نورو خلکو ارزښت لوړولی شم.»

د بريالیتوب کلی په څلورو کلمو کې خلاص کېدای شي:
« او، وروسته، ځینې، ډېر »

گتونکي هغه کار ترسره کوي چې باید ترسره یې کړي او وروسته ځینې نور کارونه هم ترسره کوي. گتونکي خپل مسؤلیت پر ځای کوي او وروسته تر مسؤلیت ډېر کارونه هم کوي.

ولې ځينې داسې كسان چې ښه استعداد او مسلکي وړتياوې لري ناکامېږي؟
ته گټونکي يې ۹۷/

له دې کبله چې دوی یوازې په دې کې تخصص کوي چې شيان ولې سم کار نکوي او په دې توگه د منفي انرژۍ یوه زېرمه جوړوي. د دوی دې ته پام نه وي چې ژوند یې په ناکامۍ کې تېرېږي. دوی یوازې په هغه وخت کې خپل رقيبان له منځه وړلی شي چې تر ورکول کېدونکو پیسو ډېر کار وکړي.

پام مو وي چې لیدلوری تر استعداد او رتبو ډېر مهم دی.

اتم: د استقامت ځواک

له ما ډېر کله پوښتنه کېږي چې که د برياليتوب لپاره يوازې يوه ځانگړنه کافي وي، هغه به څه وه؟ زه تل دغه ډول پوښتنو ته داسې ځواب ورکوم: «تر ټولو لومړی خو دغه ډول يوه ځانگړنه نشته. برياليتوب د ځانگړنو يوه ټولگه غواړي؛ خو که دغه ډول يوه ځانگړنه وي، زه داسې فکر کوم چې هغه به استقامت و.»

ټول هغه کسان چې بريالي شوي، د تداوم ځانگړنه يې درلوده.

کالوين کولج وايي:

هېڅ شی د استقامت ځای نه شي نیولی، حتی استعداد؛ هېڅ شی دومره عام نه دي، لکه با استعداد ناکامان. نبوغ هم د استقامت ځای نه شي نیولی. په دې اړه یو متل دی چې وايي هزار پېشه یې بې روزي. زده کړې هم دا کار نه شي کولی؛ نړۍ له لوستو بې سرپرستانو ډکه ده. استقامت او تشخیص قادر مطلق دي.

بریا ته د رسېدو سفر اسانه نه دی، بلکې له گڼو ستونزو ډک دی. گټونکي د دغو ستونزو پر وړاندې مقاومت کوي او پر ستونزو د غلبې لپاره

ته گټونکي يې / ۹۸
له مشهور پيانو غږوونکي «پريټز کريسلر» څخه يې پوښتنه وکړه چې ته
ولې دومره ښه پيانو غږوي؟ ايا ډېرې ښې طالع لري؟ ده ځواب ورکړ: «دا د
تمرين پايله ده.»

که د يوې مياشتې لپاره تمرين ونکړم، بيا نو د توپير په اړه له اورېدونکو
پوښتنه وکړي. که يوه اونۍ تمرين ونکړم، ان زما ښځه به تاسې ته د توپير
په اړه ووايي. حتی که يوه ورځ تمرين ونکړم، زه به خپله تاسې ته د پيانو
غږولو توپير ووايم. د دې کيسې پيغام څه دی؟ استقامت او دوام.

استقامت د ژمنتيا پايله ده او د عزم سبب کېږي.
استقامت هغه پرېکړه ده چې په حقيقت کې يې تاسې د هغه څه د
بشپړولو لپاره کوی چې پيل کړي مو دي.

کله چې خسته وو له ورايه ښکارو، خو گټونکي بيا خستگي تحمل کوي.
که د سپورټ له يوه اتل څخه پوښتنه وکړي، هغه به حتما په ځواب کې
درته ووايي چې درد يې زغملی او هغه کار يې پای ته رسولی چې پيل کړی
يې دی.

ډېری هغه کسان چې ناکام شوي، يو شی په ښه بڼه پيلوي، خو پای ته يې
نه شي رسولی. بې هدفه ژوند انسان بې ارادې کوي. هغه کس چې په
ژوند کې هدف نه لري، هېڅکله استقامت نه شي کولی.

۹: پر خپلو کړونو وياړ

په نننۍ نړۍ کې پر خپل کار افتخار په سخت کار او هڅو کې نغښتی.
هېڅ کار په خپله نه ترسره کېږي. هغه کس چې ناهیلی شوی وي، په لنډو
لارو پسې گرځي. له دغه شي بايد ډډه وشي، دا مهمه نه ده چې وسوسه
څومره لويه ده.

پر خپل کار وياړ د غرور په معنا نه دی. په حقيقت کې دغه ډول افتخار په
کار کې د لوړو معيارونو او تواضع څرگندونه کوي.

د کار او کارکوونکي ځانگړنې له یو بل څخه د بېلېدو وړ نه دي.
په نیم زړه هڅې د نیمگړو پایلو سبب نه کېږي، بلکې هېڅ پایله نلري.
له دریو تنو چې خبستې یې جوړولې لاروي پوښتنه وکړه چې دوی څه شی
کوي؟ لومړي یې ورته وویل: «نه وینې چې زه کوته جوړوم.» دویم ځواب
ورکړ: «نه وینې چې خبستې تویوم.» درېیم ځواب ورکړ: «زه یوه مجلله
ودانۍ جوړوم.»

دلته دریو تنو یو ډول کار ترسره کاوه، خو هره یوه یې له خپل کار څخه
بېلابېلو تمې درلودې. دوی دریو واړو د خپل کار په اړه متفاوت لیدلوري
درلودل. پوښتنه دلته ده چې د دوی لیدلوري د دوی پر کړنو هم اغېز لري
او که نه؟ ځواب څرگند دی چې هو. هغه کسان چې پر خپل کار ویاړي، د
کار لپاره تر نورو لوړ معیارونه ټاکي.

تر ټولو غوره پایلې هغه وخت ترلاسه کوي چې کارکوونکي پر خپل کار
وویاړي.

کار کوونکي پر خپل کار ویاړ کولی شي، دا مهمه نه ده چې دغه کار د
موټرو مینځل دي، جارو کول دي او که د کورنو رنگمالي.

د سبا ورځې لپاره تر ټولو غوره بیمه نن د سم کار ترسره کول دي.
میخایل اېنجلو پر یوه مجسمه ډېرې ورځې کار وکړ. تر ډېرو ورځو کار
وروسته د مجسمې د جوړولو په برخه کې په لږو بدلونونو رامنځته کولو
وتوانېد. یو کس چې د میخایل د دغه کار شاهد و؛ ورته وویل ولې بې ځایه
دومره ځان په تکلیف کوي؟

ده ځواب ورکړ: «کوچني کارونه د بشپړوالي لامل کېږي او بشپړوالي
کوچنی خبره نه ده.»

که له یو کس څخه وغوښتل شي چې کوڅې جارو کړي، دی باید کوڅې
داسې جارو کړي لکه میخایل اېنجلو چې نقاشي کوله، یا داسې لکه
بودوبن چې موسیقي کمپوز کوله او یا هم داسې لکه شکسپیر چې

ته گتونکی یې / ۱۰۰
شعرونه لیکل. که دغه کس کوڅې په همدې بڼه پاکې کړي، له کوڅې
ټول تېرېدونکي کسان به ودرېږي او وبه وايي چې دلته یو ستر چارو کښ
اوسېده چې خپله دنده یې په سمه بڼه ترسره کوله.
مارتین لوتر کینگ

په بڼه بڼه د کار ترسره کولو حس په خپله یو بدیل دی. دا غوره ده چې
کوچني کارونه په سمه بڼه ترسره کړئ، نسبت دې ته چې ستر کارونه
نیمگړي ترسره کړئ.

لسم: شاگردۍ ته لېوالتیا- ځان ته مو لارښود پیدا کړئ
که بگوان او ښوونکی «گورو» یو ځای سره ودرېږي، زده کوونکی باید چا ته
لومړی سلام وکړي. د هندي کلتور له مخې ځواب ښوونکي ته سلام دی،
ځکه د هغه له لارښوونې او مرستې پرته به زده کوونکی هېڅکله له بگوان
سره نه و مخ شوی.

ښوونکی یا لارښوود هغه کس دی چې د هغه له ادراک څخه ستاسې
وړاندوینه جوړېږي. د داسې یوه کس په هڅه کې و اوسه چې ستا
لارښوونه وکړي؛ خو لارښود باید په احتیاط انتخاب کړئ.

بڼه لارښود به تاسې رهبري او لارښوونه به درته وکړي، خو بد لارښود مو
گمراه کوي. لېوال زده کوونکي و اوسئ، ځکه دغه ډول زده کوونکي له
خپلو ښوونکو تر ټولو غوره پایله ترلاسه کوي.

سم لارښود تاسې ته د څښلو لپاره څه نه درکوي، بلکې تنده درکوي. دوی
تاسې ته ځواب نه درکوي، بلکې پر هغه لاره مو برابرې چې تاسې ځواب
ترې موندلی شئ.

له یوه داسې کس نه چې تازه له ساینس نه فارغ شوی و، پوښتنه وشوه
چې څه مهارتونه لري؟

فارغ شوي کس وويل: «زه د ساينس استاد يم.» وروسته همدا پوښتنه د هغه له پروفیسور څخه وشوه. پروفیسور ځواب ورکړ: «زه د ساينس شاگرد يم.» څومره د حيرانتيا وړ. هېڅوک تر څو چې ښه شاگرد نشي، غوره ښوونکی نه شي کېدای.

د برياليتوب د اړتيا وړ ځانگړنې لري؟

ايا موږ ټول داسې ځانگړنې لرو چې د برياليتوب لپاره ورته اړ يو. ځينې خلک فکر کوي چې نه يې لري. دغه ډله خلک په وسط کې پاتې او ناکامېږي؛ خو دا سمه لاره نه ده.

موږ ټول هغه ځانگړنې چې په دې څپرکي کې اشاره ورته وشوه لرو. ښايي دغو ځانگړنو دومره پراختيا نه وي موندلې چې ته يې غواړې، خو شته دي. تر دې چې ښايي فکر وکړې چې دا ځانگړنې هېڅ نه لري؛ خو کله يې چې تشخيص کړئ، ژوند به مو بدل او مثبت شي.

د برياليتوب اړتيا وړ ځانگړنې ځينې وخت داسې وي، لکه ستاسې په حوبلی کې چې يو ميليون ډالر خښ وي، خو تاسې ترې خبر نه وی. د همدې بې خبرۍ له کبله تاسې له دې پيسو گټه نه شئ پورته کولی. کله چې تاسې دغه ځانگړنې تشخيص کړئ فکر او چلند به مو بدلون ومومي. موږ ټول پټې خزاني لرو. هغه څه چې بايد ترسره يې کړو دا دي چې دغه خزاني وسپړو او گټه ترې پورته کړو. د برياليتوب په اړه لنډمهالی کورس:

- د برياليتوب لپاره لوبه وکړئ نه د دې لپاره چې ناکام نه شئ.
- د نورو له تېروتنو زده کړه وکړئ.
- د لوړو ارزښتونو له لرونکو کسانو سره ناسته پاسته وکړئ.
- تر راکړې مو ورکړه زياته کړئ.
- له بې گټې کارونو ډډه وکړئ.

د پياوړتيا تکه، مو تشخيص او نور يې هم پياوړې کړئ

فارغ شوي کس وويل: «زه د ساينس استاد يم.» وروسته همدا پوښتنه د هغه له پروفيسور څخه وشوه. پروفيسور ځواب ورکړ: «زه د ساينس شاگرد يم.» څومره د حيرانتيا وړ. هېڅوک تر څو چې ښه شاگرد نشي، غوره ښوونکی نه شي کېدای.

د برياليتوب د اړتيا وړ ځانگړنې لري؟

ايا موږ ټول داسې ځانگړنې لرو چې د برياليتوب لپاره ورته اړ يو. ځينې خلک فکر کوي چې نه يې لري. دغه ډله خلک په وسط کې پاتې او ناکامېږي؛ خو دا سمه لاره نه ده.

موږ ټول هغه ځانگړنې چې په دې څپرکي کې اشاره ورته وشوه لرو. ښايي دغو ځانگړنو دومره پراختيا نه وي موندلې چې ته يې غواړې، خو شته دي. تر دې چې ښايي فکر وکړې چې دا ځانگړنې هېڅ نه لري؛ خو کله يې چې تشخيص کړئ، ژوند به مو بدل او مثبت شي.

د برياليتوب اړتيا وړ ځانگړنې ځينې وخت داسې وي، لکه ستاسې په حوډلې کې چې يو ميليون ډالر خښ وي، خو تاسې ترې خبر نه وي. د همدې بې خبرۍ له کبله تاسې له دې پيسو گټه نه شئ پورته کولی. کله چې تاسې دغه ځانگړنې تشخيص کړئ فکر او چلند به مو بدلون ومومي. موږ ټول پټې خزاني لرو. هغه څه چې بايد ترسره يې کړو دا دي چې دغه خزاني وسپړو او گټه ترې پورته کړو.

د برياليتوب په اړه لنډمهالې کورس:

- د برياليتوب لپاره لوبه وکړئ نه د دې لپاره چې ناگام نه شئ.
- د نورو له تېروتنو زده کړه وکړئ.
- د لوړو ارزښتونو له لرونکو کسانو سره ناسته پاسته وکړئ.
- تر راکړې مو ورکړه زياته کړئ.
- له بې گټې کارونو ډډه وکړئ.

د پياوړتيا پکې مو تشخيص او نور يې هم پياوړي کړئ.

- د پرېکړې پر مهال لوی تصویر په ذهن کې ولری.

عملي پلان

۱. دری هغه شیان لېست کړئ چې ژمنه کوئ تر راکړې به ورکړه په کې زیاتوی:

کورنۍ: ۱..... ۲..... ۳.....

مشتریان: ۱..... ۲..... ۳.....

کارځای: ۱..... ۲..... ۳.....

ټولنه: ۱..... ۲..... ۳.....

۲. د ژوند پر وروستیو دریو کلونو مو فکر وکړئ او هغه شیان ولیکئ چې له تېروتنو او ماتو مو زده کړي:

الف: ماتې.....

زده کړه.....

ب: ماتې.....

زده کړه.....

ج: ماتې.....

زده کړه.....

۳. پرېکړه وکړئ چې د بريالیتوب پر هره کلی به چې په دې فصل کې مو ولوسته څه ډول کار کوئ:

لېوالتیا، د مسؤلیت منل، شخصیت، تر راکړې ډېره ورکړه، پر کار ویاړ،

ژمنتوب، سخت کار، مثبت فکر کول، استقامت، شاگردۍ ته لېوالتیا

پنڄم ڇپرڪي

ڇه شي مو له برياليتوب ڇهه بي

برخي کوي

وڀره او پر ڄان نه باور
وڀرتيا مو لوڙ موفق ته رسوي او شخصيت مو په دغه
موقف کي ساتي.

خه شی مو د لاری خند دی؟

که مو موټر په داسې حال کې چې برېک نیولی وي وچلوئ، خه به پېښ شي؟

مسلماً چې گړندی به نشي، له دې کبله چې برېکونه یې د گړندیتوب مخه نیسي او که خپل دغه کار ته ډېر دوام ورکړئ بنایي ماشین یې بچ شي او که دغه کار و نشي لږ تر لږه ماشین یې گرمېږي او په دې توگه تر فشار لاندې راځي. تاسې دلته دوه انتخابه لری. یا به پر اکسلېټر زور کوئ او د ماشین د بچ کېدو خطر به منئ او یا به هم له برېکه څخه د پېښې په لرې کولو سره موټر ته د چټکۍ اجازه ورکوئ. دا له ژوند سره د پرتلې لپاره ښه مثال دی، ځکه موږ ډېری په داسې حالت کې ژوند کوو چې د عاطفې او احساس پر برېکونو مو پښې اېښې دي. دغه برېکونه کوم دي؟ دغه برېکونه هغه عوامل دي چې بریالیتوب ته د رسېدو لپاره ستاسې پر وړاندې خند دي. له دغو برېکونو د خلاصون لار د فکر د مثبتې بڼې جوړول، پر نفس اعتماد رامنځته کول او د مسؤلیت منل دي.

هغه عوامل چې بریالیتوب ته زموږ د رسېدو مخه نیسي.

ژوند لس گېره بایسکل ته ورته دی او موږ ډېر داسې گېرونه لرو چې هېڅ کله مو گټه ترې نه ده پورته کړې.

چارلز شولتز

شل داسې عوامل دي چې نه پرېږدي تاسې بریالیتوب ته ورسېږئ. پر دغو عواملو د غلبې له لارې کولی شئ هغه برېکونه چې بریالیتوب ته ستاسې د رسېدو مخه نیسي له منځه یووړئ.

۱. د گوانب منلو ته نه لېوالتیا

برياليتوب ته رسېدل د شمېرل شويو گوانبونو منل دي. د گوانب منل په حماقت قمار وهل يا غيرې مسؤلانه چلند نه دی. ډېری خلک د گوانب منل او غير مسؤلانه چلند سره غلطوي. دغه ډول افراد چې کله له منفي پايلې سره مخ شي بيا خپل بخت ملامتوي. د گوانب منل نسبي دي. د خطر يا گوانب معنا له يوه کس څخه بل کس ته توپير کوي او دا بنايي د روزنې پايله وي. که دوي ډلې غره ختونکي په نظر کې ونيسو چې يوه ډوله يې تجربه کاره او مسلکي غره ختونکي دي او بلې ډلې يې نوی په دې برخه کې کار پيل کړی دی، غره ته پورته کېدل دواړو ډلو ته له گوانبه ډک کار دی؛ خو د مسلکي او باتجربه غره ختونکو لپاره دا په غيرې مسؤلانه ډول د گوانب منل نه دي. په مسؤلانه ډول د گوانب منل په زده کړو، روزونه، دقيقې مطالعې، ډاډ، جرئت او جدیت پورې تړاو لري او دا هغه عوامل دي چې له وېرې سره د مخ کېدو په حالت کې تاسې ته د سم عمل جرئت درکوي. يو کس بنايي له دې وېرې چې تېروتنه به وکړي، هېڅ کار نه کوي، خو دی په دې نه پوهېږم چې تر ټولو لويه تېروتنه يې د هېڅ کار نه ترسره کول دي.

ډېری فرصتونه د دوه زړي توب له کبله له لاسه وځي. گوانب ومنئ؛ خو قمار مه وهئ. گوانب منونکي په رڼو او خلاصو سترگو د موخې پر لور حرکت کوي؛ خو قماربازان بيا په تياره کې حرکت کوي.

سړي له يوه بزگر نه پوښتنه وکړه چې په دې فصل کې يې غنم کرلي؟ بزگر ځواب ورکړ نه. سړي پوښتنه ترې وکړه چې ولې؟ ده وويل: «وېرېدم چې بنايي باران و نه اوري.» سړي پوښتنه وکړه: «جوار دې کرلي؟» ده وويل: «نه وېرېدم چې افات به يې ووهي.» سړي وويل: «نو څه شی دې کرلي؟» بزگر ځواب ورکړ: «هېڅ، احتياط مې وکړ او څه شی مې و نه کرل.»

گوانبونه

خندا د احمق ښکارېدلو د گواښ منل دي.

ژړا د احساساتي ښکارېدلو د گواښ منل دي.

د پیاوړتیا لپاره هڅه د نورو د دخالت خطر منل دي.

د احساساتو د بیان پر مهال د خپل ځان د افشا کېدو خطر دی.

نورو ته د خپلو اډیاوو د ویلو پر مهال د هغوی د لاسه ورکولو وېره شته.

مینه کول، له مقابل اړخه د نفرت گواښ له ځان سره لري.

کله چې هڅه کوی په حقیقت کې د ناکامۍ گواښ منی.

پر گواښونو باید بریالي شی، ځکه په ژوند کې تر ټولو ستر گواښ او ضربه

دا ده چې هېڅ خطر و نه منی. هغه کس چې هېڅ گواښ نه مني، هېڅ نه

شي ترسره کولی، هېڅ شی نه لري او بلاخره هېڅ دی.

دغه ډول کسان ښایي ځان له رنځ او غم څخه لرې وساتي؛ خو په بدل کې

یې دوی له احساس، پرمختګ، بدلون او مینې څخه بې برخې کېږي. دوی

د خپلو افکارو په ځنځیرونو تړلي غلامان دي چې خپله ازادي یې له لاسه

ورکړې ده.

یوازې هغه کس ازاد دی چې رېسک «خطر» منلی شي.

۲. د خواریکښۍ یا پشتکار نشتون

کله چې ستونزې نه حل کېدونکي ښکاري، د خلاصون تر ټولو اسانه لاره

تېښته بلل کېږي. دا ښایي په ټولو مواردو لکه واده، دندې او اړیکو کې د

پلي کېدو وړ وي. گټونکي حتماً په ژوند کې له ماتو سره مخ کېږي؛ خو

هېڅ وخت له هڅو لاس نه اخلي. موږ ټول په ژوند کې له ماتو سره مخ

شوي یو. لوېدل د دې په معنا نه دي چې موږ ناکام شوي یو. ډېری خلک

له دې کبله نه ناکامېږي چې پوهه او وړتیا نلري، د دوی د ناکامۍ علت له

ستونزو تېښته ده. د بریالیتوب راز یوازې په دوو کلمو «مقاومت او تداوم»

کې خلاصه کېدای شي.

یو کس له دې کبله اتل نه دی چې تر نورو ډېر زوړور دی؛ بلکې له دې کبله دی چې تر نورو یې لس دقیقې نور هم زوړورتیا ته دوام ورکړی.

رال والد امرسون

۳. لنډمهالې خوښې

موږ د لنډمهال په اړه فکر کوو نه د اوږدمهال په اړه او دا یو محدود لید لوری دی. موږ د لنډمهالې او اني خوښۍ په زمانه کې ژوند کوو چې د هر څه لپاره گولۍ «تابلېت» شته، له وینسېډو رانیولې تر ویده کېدو پورې. خلک غواړي د یوې گولۍ په خوړولو سره د خپلو ستونزو له شره خلاص شي او دغه راز د دې لپاره چې لنډمهالې میلیونران شي له شارکټ څخه کار اخلي او په دې توگه خپلې ریښتینولۍ ته زیان رسوي. په یوه شپه کې د میلیونر کېدو د همدې لېوالتیا د ډېرېدو له کبله ورځ تر بلې د لاطری د سوداگرۍ کاروبار د پراخېدو په حال کې دی. کله چې تاسې د لنډمهالې خوښۍ هڅه کوئ، د هغوی د پایلو په اړه فکر نه کوئ، بلکې تمرکز مو ټول پر اني خوښۍ وي. د نن نسل هغه غذايي رژیم غوره بولي چې په لومړي سر کې درې کیلو وزن کم کړي. دوی د زوکړې ډېرې ورځې نه غواړي؛ خو ډېرو ډالیو ته په تمه دي.

۴. د کارونو ترسره کولو لپاره د لومړیتوبونو نشتون

ډېری خلک هڅه کوي په نامناسبو شیانو خپل ځای ډک کړي. د بېلگې په توگه هغوی هڅه کوي چې مینه، اړیکه او عاطفه له پیسو سره تبادله کړي. ډېری هغه کسان چې د بوختیاوو له کبله له خپلو کورنیو سره وخت

نشي تېرولی هڅه کوي خپلو اولادونو او مېرمنو ته د ډاليو په اخیستلو سره خپل نشتون جبران کړي. کله چې د خپلو کارونو د ترسره کولو لپاره لومړیتوبونه و نه لرو، وخت مو بې ځايه ضايع کېږي او دې ته مو پام نه دی چې د وخت ضايع کېدل يعنې د ژوند ضايع کېدل. د ټاکلو لومړیتوبونو په لرلو سره کولی شو هغه کارونه چې لازم دي ترسره کړو نه هغه چې زموږ له ذوق او سليقې سره سم دي. د اوسنيو خلکو ټول تمرکز په برياليتوب او ماتې دی او د کارونو سمو ترسره کولو ته يې پام کم شوی دی.

څنگه له گواښونو او ستونزو ځان ژغولی شو؟

دغه سوال ته ځواب ورکول ستاسې د شخصيت په اړه ډېر څه څرگندولی شي. له ستونزو د خلاصون او برياليتوب ته د رسېدو يوه مهمه کلې د لومړیتوبونو پېژندل دي. د ډېری خلکو لومړیتوب شتمني، شهرت او موقعيت دی. بايد خپل لومړیتوبونه وپېژنو. برياليتوب د هغو اصولو د زده کړې له مخې نه ترلاسه کېږي چې په دې برخه کې شته بلکې د همدې اصولو د عملي کولو پايله ده.

۵. د لنډو لارو لټه

له وړيا خوړو ډډه

يوه پاچا خپلو سلاکارانو ته دنده وسپارله چې د عصر د پوهې او حکمت په اړه کتاب وليکي، چې راتلونکو نسلونو ته انتقال شي. سلاکارانو تر ډېرو هڅو وروسته کتابونه وليکل او پاچا ته يې راوړل. پاچا بيا خپل سلاکاران را وغوښتل او ورته ويې ويل: «دا کتابونه ډېر پنډ دي، خلک يې ښايي مطالعه نکړي، تاسې يې خالص کړئ.»

سلاکارانو له ټولو کتابونو يو کتاب جوړ او د پاچا حضور ته يې وړاندې کړ. پاچا بيا وويل: «کتاب لا هم پنډ دی.» سلاکارانو کتاب يوه فصل نه راټول کړ.

نشي تېرولی هڅه کوي خپلو اولادونو او مېرمنو ته د ډاليو په اخیستلو سره خپل نشتون جبران کړي. کله چې د خپلو کارونو د ترسره کولو لپاره لومړیتوبونه و نه لرو، وخت مو بې ځایه ضایع کېږي او دې ته مو پام نه دی چې د وخت ضایع کېدل یعنی د ژوند ضایع کېدل. د ټاکلو لومړیتوبونو په لرلو سره کولی شو هغه کارونه چې لازم دي ترسره کړو نه هغه چې زموږ له ذوق او سلیقې سره سم دي. د اوسنیو خلکو ټول تمرکز په بریالیتوب او ماتې دی او د کارونو سمو ترسره کولو ته یې پام کم شوی دی.

څنگه له گواښونو او ستونزو ځان ژغولی شو؟

دغه سوال ته ځواب ورکول ستاسې د شخصیت په اړه ډېر څه څرگندولی شي. له ستونزو د خلاصون او بریالیتوب ته د رسېدو یوه مهمه کلې د لومړیتوبونو پېژندل دي. د ډېری خلکو لومړیتوب شتمني، شهرت او موقعیت دی. باید خپل لومړیتوبونه وپېژنو. بریالیتوب د هغو اصولو د زده کړې له مخې نه ترلاسه کېږي چې په دې برخه کې شته بلکې د همدې اصولو د عملي کولو پایله ده.

۵. د لنډو لارو لټه

له وړیا خوړو ډډه

یوه پاچا خپلو سلاکارانو ته دنده وسپارله چې د عصر د پوهې او حکمت په اړه کتاب ولیکي، چې راتلونکو نسلونو ته انتقال شي. سلاکارانو تر ډېرو هڅو وروسته کتابونه ولیکل او پاچا ته یې راوړل. پاچا بیا خپل سلاکاران راوغوښتل او ورته ویې ویل: «دا کتابونه ډېر پنډ دي، خلک یې ښايي مطالعه نکړي، تاسې یې خالص کړئ.»

سلاکارانو له ټولو کتابونو یو کتاب جوړ او د پاچا حضور ته یې وړاندې کړ. پاچا بیا وویل: «کتاب لا هم پنډ دی.» سلاکارانو کتاب یوه فصل ته راښکته

ته گتونکی یې / ۱۰۹

کړ؛ خو پاچا لا هم کتاب پند باله. د پاچا په باور یوه پانه هم ډېره وه. سلاکاران بلاخره اړه شول چې له کتاب څخه یوه جمله جوړه کړي. وروسته پاچا وویل که په دغه جمله کې یوه داسې برخه وي چې زه غواړم راتلونکي نسل ته ولېږدول شي، هغه به دا عبارت وي «هېڅ ځای وړیا خواړه نشته.» یا هغه د پښتو متل چې وايي د سیال خواړه یا پور دي یا پېغور.

ژباړن

په هره ټولنه کې یوه برخه مفت خواړه شته. دوی داسې خلک دي چې له هر ډول زیار او هڅې پرته د گټې په تمه وي. دوی په ټولنه کې د هغو خلکو د هڅو پایلو ته سترگې نیولې چې کار کوي.

آسانه لار ښايي تر ټولو ستونزمنه لار وي

په ځنگله کې یوه ښکلي مرغه ژوند کاوه. یوه ورځ یې بزگر ولید چې لوبښی یې په لاس کې و او له ځنگل څخه تېرېده. مرغه له بزگر څخه پوښتنه وکړه: «په دې لوبښي کې څه دي؟» بزگر ځواب ورکړ: «چنجي دي، هټی ته یې وړم او پر ښکوي یې بدلوم.» مرغه وویل: «زه ډېرې ښکې لرم، یوه به یې تاته درکړم. دا چنجي ماته راکړه زه به په چنجیو پسې د گرځېدو له شره خلاص شم.»

بزگر چنجي مرغه ته ورکړل او ده خپله ښکه وایسته او بزگر ته یې ورکړه. راتلونکې ورځې همدا کار تکرارېده تر دې چې یوه ورځ راوړسېده چې ښکلي مرغه نور نو ډېرې ښکې نه درلودې. ډېر پرواز یې نه شوی کولی، له همدې کبله د چنجیو ښکار هم ترې پاتې شو. ښکلا او د سندرو ویلو ځواک یې هم له لاسه ورکړی و چې بلاخره مړ شو.

د کیسی اخلاقی پیغام ډېر واضح دی: مرغه غوښتل خپل خواږه له اسانه لارې ترلاسه کړي؛ خو همدا اسانه لار د ده لپاره تر ټولو پر ستونزمنه لاره بدله شوه. د پوښتنې ځای دا دی چې دا کیسه زموږ په ژوند کې د پلي کېدو وړ ده؟

هو زموږ ډېری هم په اسانه لارو پسې گرځو چې ډېر کله همدا اسانه لارې یوه ورځ پر سختو او ستونزمنو لارو بدلېږي.

بایلونکي ژر پایله غواړي

د دې لپاره چې د خپل سرای له هرزه بوټو خلاص شی دوی لارې شته چې یوه یې اسانه او بله یې ډېره اسانه نه ده. اسانه لاره دا ده چې لور راوخلئ او ویې رېبې چې د څه مودې لپاره به مو سرای له دغه ډول بوټو خلاص شي؛ خو دا مؤقتي حل لاره ده. دویمه لاره ډېره اسانه نه ده. تاسې باید له خپلو لاسو کار واخلي او هرزه بوټي او واښه له بېخه راوباسئ. دغه کار ستونزمن دی او ډېر وخت نیسي؛ خو ستاسې سرای د ډېر وخت لپاره د هرزه بوټو له شره خلاصوي. لومړی حل لاره اسانه ښکاري، خو د ستونزې رېښه ترې پاتې کېږي. دویمه لاره اسانه نه ده؛ خو د ستونزې رېښه له منځه وړي.

اصلي حل لاره دا ده چې د ستونزې رېښه پیدا او له همدې ځایه یې حل کړي. دغه شی په ژوند کې زموږ پر افکارو هم د پلي کېدو وړ دي. ډېر خلک منفي افکار او چلند خپروي او دغه کار د ژوند پر ټولو برخو منفي اغېز کوي. د اوسني عصر د خلکو یوه ستونزه د پایلې ژر غوښتل دي. دوی د هرې ستونزې لپاره په یوه دقیقه کې حل لاره غواړي. پر دې نه دي خبر چې لنډمهالې حل لارې اصلي حل لارې نه دي او د دغه ډول فکر

۶. ځانغوښتنه او حرص

هغه افراد او بنسټونه چې د ځانغوښتنې فکر او لیدلوری لري د بريالیتوب او پرمختګ د تمې حق نه لري. دوی هر وخت د نورو خلکو ښېګڼې ته له پام پرته خپل مسؤلیت پر نورو اچوي. حرص او تمه تل د ډېرغوښتنې پایله ده. اړتیاوې پوره کېدای شي، خو د حرص او تمې پوره کول ناشوني دي او په حقیقت کې حرص د روح سرطان دی. حرص عاطفي اړیکې له منځه وړي. طمع پر نفس له کمزوري اعتماد څخه سرچینه اخلي او د درواغجن غرور په توګه څرګندېږي.

څنګه کولی شو د خپل حرص اندازه پیدا کړو؟ دغه کار له ځانه په دريو سوالونو ممکن دی.

۱. زه یې بیه پرې کولی شم؟

۲. آیا رېښتیا هم زه اړتیا ورته لرم؟

۳. که یې زه ولرم، روحي سکون به راکړي؟

له حرص څخه د خلاصون لار له هغو شيانو سره چې لری یې ژوند کول او راضي اوسېدل دي. پام مو وي چې قناعت د هیلو د نه لرلو په معنا نه دی.

چېرې دومره بیره؟

یوه بزګر ته د ټولې هغې ځمکې د ورکړې وړاندیز وشو چې دی په یوه ورځ کې ورباندې ګرځېدلی شي. شرط دا و چې د لمر له لوېدو وړاندې باید هغه ځای ته ځان ورسوي چې ده شروع ترې کړې ده. بزګر سبا سهار وختي له خوبه پاڅېد او په بیره یې حرکت وکړ. ده غوښتل چې ډېره ځمکه ترلاسه کړي او له همدې کبله له غرمې وروسته هم په ډېره چټکۍ مخ پر وړاندې روان و، ځکه نه یې غوښتل چې د وړیا ځمکې ترلاسه کولو

لپاره دغه فرصت له لاسه ورکړي. ماسپښین په قضا کېدو و چې سپري د اصلي شرط د پوره کولو لپاره چې لومړنۍ نقطې ته راگرځېدل وو، حرکت شروع کړ. حرص يې سبب شوی و چې د پیل له نقطې ډېر لرې ولاړ شي. سترگې يې اسمان ته ختلې وې او څومره چې لمر ډېږدو ته نږدې کېده، هغومره دی هم گړندی کېده. ډېر ستړی شوی و. سره له دې چې پر ځان يې ډېر فشار راوړ؛ خو لومړنۍ نقطې ته د لمر له ډوبېدو وړاندې و نه رسېد او مړ شو. ده چانس درلود چې د پیل نقطې ته ورسېږي په دې شرط چې دومره لرې نه وای تللی. اوس نو هغې ځمکه چې ده ته په درد خوړله یوازې د قبر په اندازه وه چې دی په کې خښ شوی وای. په دې کیسه کې ډېر حقایق نغښتي چې باید زده کړه ترې وشي. دا مهمه نه ده چې بزگر شتمن و که غریب؛ خو د ټولو حریصانو سرنوشت همدا دی.

۷. د ټینګې عقیدې نشتون

هغه کسان چې ټینګه عقیده نلري، د سرک پر منځ ځي. د دوی ددغه کار پایله څرگنده ده چې تر موټر لاندې کېدل دي. دوی مقاومت نشي کولی او له هر هغه کاروان سره یو ځای کېږي چې په مخه ورځي. دوی هڅه کوي چې خبره يې ومنل شي، ان په هغه حالت کې چې ښه پوهېږي خبره يې غلطه ده. یو شمېر خلک د ناوړه کړنو ملاتړ نه کوي؛ خو د کمزوري اعتقاد له کبله د هغوی پر وړاندې مخالفت هم نه شي څرگندولی، په داسې حال کې چې په مخالفت نه کولو سره په حقیقت کې دوی د دغو ناوړه کړنو ملاتړ کوي.

پیاوړې عقیده د ایمان زېږنده ده

له عمل پرته ایمان یوازې خیال دی. ایمان معجزې ته ماتل کېږي نه بلکې

منجزي رېږوي.

ته گتونکی یې / ۱۱۳
که فکر کوئ چې کولی یې شی او یا هم فکر کوئ چې نه یې شی کولی
په دواړو حالتو کې حق له تاسې سره دی.

هنري فورد

مور ټول په ژوند کې ځانگړې شېبې لرو، ټول له ماتې سره مخ کېږو،
داسې شېبې لرو چې پر خپلو وړتیاوو بې باوره کېږو او پر ځان مو زړه
سوځي. اصلي خبره دا ده چې پر دغو احساساتو باید غالب شو او خپل
ایمان او اعتقاد پیاوړی کړو.

په نړۍ کې درې ډوله خلک دي

۱. هغوی چې د پېښو د رامنځته کېدو لامل کېږي

۲. هغوی چې د پېښو کتونکي دي

۳. هغوی چې د پېښو رامنځته کېدل یې حیرانوي

تاسې په کومه کټگوري کې راځئ؟

۸. د طبیعت له قوانینو بې خبري

بريالیتوب د قانون اړونده موضوع ده او دغه قانون د طبیعت قانون دی.
بدلون د طبیعت د قانون برخه ده. تل یا پرمختګ کوو او یا هم وروسته
پاتې او له ماتې سره مخ کېږو. یو شی جوړو یا یې له منځه وړو او دا بنسټي
چې ټول عمر پر ژوند یو ثابت حالت نه دی واکمن.

که دانه په ځمکه کې و نه کرل شي د وخت په تېرېدو له منځه ځي. له
بدلون څخه تېښته نشته او حتماً رامنځته کېږي، که تاسې یې وغواړئ او
که نه. ټول پرمختګونه یو ډول بدلون دی؛ خو ټول بدلونونه پرمختګ نه
دی. اوس مور ته په کار دي چې باید بدلون وارزوو او تر سنجش وروسته

هغه چې گټور دي ویي منو.

له ارزونې پرته د بدلون منل پر نفس د کمزوي اعتماد ښکارندويي کوي. پرمختگ يوازې د پرمختگ لپاره د سرطاني حجرو فلسفه ده چې په هر ځای کې په منفي بڼه خپره شوې ده او په حقيقت کې دا پرمختگ نه دی بلکې تباهي ده. رشد او پرمختگ په اصل کې هغه دی چې گټور او مثبت وي. برياليتوب په بخت او قسمت پورې اړه نه لري بلکې په قوانينو پورې تړلی دی.

د علت او معلول قانون

د برياليتوب لپاره بايد د علت او معلول قانون وپېژنو او د کړنې او پايلې ترمنځ پر اړيکه ځان پوه کړو. د هر معلول لپاره علت شته. د علت او معلول قانون د کرلو او رېبلو د قانون په څېر دی.

د کرلو او رېبلو قانون پنځه شيان وايي:

۱. موږ بايد کرلو ته لېوالتيا ولرو او همدغه لېوالتيا د پيل ټکی دی
 ۲. چې څه کړې هغه به رېبې. که موږ کچالو وکړو، کچالو تر لاسه کوو نه روميان.

۳. له دې وړاندې چې يو شی ورېبې، بايد ويې کړئ. د رېبلو عمل تر کرلو وړاندې نه شي ترسره کېدای. وړاندې تر دې چې څه شی تر لاسه کړئ، بايد يو شی له لاسه ورکړئ. بخاری هېڅ وخت وړاندې تر دې چې لرگي په کې واچوئ گرمي نه درکوي. ډېری خلک مخکې له دې چې بيه يې پرې کړي د يو شي د ترلاسه کولو په لټه کې وي، په داسې حال کې چې دا کار عملي نه دی.

۴. کله چې يوه دانه کړئ څو چنده حاصل به يې ترلاسه کړئ. که مو سم تخم وکاره، څو چنده شوی حاصل به مو هم سم وي او که مو ناسم تخم وکاره، څو چنده شوی حاصل به مو هم ناسم وي. داسې به ډېر خلک ووينئ چې د طبيعت له قوانينو سره په ټکر کې عمل کوي.

۵. بزگر په دې پوهېږي چې کرل او رېبل په یوه ورځ کې ناشوني دي. حاصل ته رسېدل وخت غواړي.

د فزیک یو عمومي قانون دا دی چې هر عمل د ځان په کچه عکس العمل لري.

ډېر کله خلک هڅه کوي چې معلول له منځه یوسي؛ خو علت یې پر ځای پاتې کېږي. کله چې مور خپل ذهن په مثبتو افکارو تغذیه کوو او کومه خلا رانه پاتې کېږي، دغه خلا په اوتومات ډول منفي افکار ډکوي.

جیمز الن په خپل یوه مشهور کتاب کې ویلي: «د انسان ذهن د باغ په څېر دی. که مو بڼې مېوې په کې وکرلې، بڼه حاصل به ترلاسه کړو او که مو هېڅ په کې و نه کرل حاصل به یې هرزه بوټي وي.» دا د طبیعت قانون دی. دغه مثال زموږ په ژوند کې هم د پلي کېدو وړ دی. که تر دې یو گام وړاندې ولاړ شو نو وبه وایو چې که موږ سم تخم وکړو بیا هم هرزه بوټي په کې راشنه کېږي او د دې بوټو راشنه کېدل دوام کوي. که د اوبو یو ډک گیلان تر صفر درجې په ټیټه هوا کې کېږدئ یخک کېږي او دا د تعجب وړ خبره نه ده، دا د طبیعت قانون دی.

زموږ افکار علت دي. ته فکر کړې او عمل رېښې. عمل کړې او عادت رېښې. عادت کړې او شخصیت رېښې. شخصیت کړې او برخلیک رېښې او دغه ټول شیان له افکارو پیلېږي.

د جاذبې قوانین

موږ په حقیقت کې ځان ته هغه ډول شیان جذبوو چې یو، نه هغه شیان چې غواړو یې. د دې موضوع د وضاحت لپاره د یوه پخواني متل یادونه ضرور ده چې وایي «مرغان هغه سره کېني چې بڼې یې سره برابرې وي.»

د منفي افکارو لرونکي خطرناک دي. دوی د ځان پر لور نور داسې کسان هم جذبوي چې منفي افکار لري، منفي غبرگون ښيي او تر ټولو بده یې لا دا چې له دغه ډول یوه حالت څخه ناخوښي او زړه سوړي هم نه دي. کله مو په دې اړه فکر کړی چې څه ډول بريالي کسان خپل لور ته نور هغه کسان چې بريالي دي جذبوي؟ ناکام کسان هم د ځان په څېر نور کسان خپل لور ته جذبوي او په گډه وير، شکایت او اندېښنه کوي. زموږ ملگري هغه ډول چې موږ یې غواړو نه دي، بلکې هغوی داسې دي عیناً لکه موږ چې یو.

۹. پلان جوړولو او چمتوالي ته نه لېوالتیا

هر سړی غواړي بريالی شي، خو لږ کسان غواړي چې د بريالیتوب لپاره چمتوالی ونیسي.

وینس لومباردي

گن خلک مېلو او محافلو ته پر چمتوالي نسبت ژوند ته پر چمتوالي ډېر وخت تېروي.

چمتوالی

پر نفس اعتماد له چمتوالي رامنځته کېږي او چمتوالی له پلان او تمرین پرته ناشونی دی. گتونکي پر ځان فشار راوړي او دغه فشار د چمتوالي فشار دی. دوی هېڅکله د گټلو په اړه اندېښنه نه کوي. که مو تمرینونه کمزوري وي، په لوبه کې به هم کمزوري وو، ځکه موږ د تمرینونو له مخې لوبه کوو. د بريالیتوب او ماتې ترمنځ توپیر داسې دی لکه په بشپړ ډول د ښه ترسره کولو او نسبتاً د ښه ترسره کولو ترمنځ. بشپړ فکري او جسمي چمتوالی د فربانۍ او نظم پایله ده.

دا چې عادي وگړي واوسئ اسانه کار دی؛ خو که غواړئ چې غوره و اوسئ سختی باید وگالی، نو له همدې کبله دا د تعجب خبره نه ده چې عادي وگړي اسانه لارې غوره کوي.

په هره برخه کې د بريالیتوب لپاره چمتوالی اړین دی.
هدف + اصول + پلان + تمرین + خواري + صبر + افتخار = چمتوالی

چمتوالی پر نفس د باور لامل کېږي

چمتوالی یعنې دا چې ماتې تحمل کړئ؛ خو هېڅکله یې و نه منئ. یعنې له ماتو سره د مخ کېدو جرئت ولری، له دې پرته چې د ناکامۍ حس ولری. زړه سوړي شی له دې پرته چې نا هیلي شی. چمتوالی یعنې له خپلو تېروتنو زده کړه. تېروتنه بده خبره نه ده ځکه موږ ټول ورسره مخ یو، خو ناپوه هغه دی چې عینې تېروتنه دویم ځل هم تکراروي. هغه کس چې تېروتنه کوي او د اصلاح لپاره یې هېڅ راز هڅه نه کوي، لویه تېروتنه کوي.

له تېروتنو د مخنیوي تر ټولو غوره لارې دا دي:

- ژر یې ومنئ
- ورباندې غلي کېږی مه
- زده کړه ترې وکړئ
- هېڅکله یې مه تکراروي
- ځان مه ملامتوي؛ خو پلمه هم مه لټوي

په چارو کې فشار د نه چمتوالي له کبله رامنځ ته کېږي. د چمتوالي، سخت کار او تمرین هېڅ راز بدیل نشته. لېوالتیا او هیله ستاسې ستونزې نشي حل کولی، یوازې چمتوالی دی چې تاسې ته د رقابت حس درکوي. که چمتوالی و نری فشار او سعني تاسې فلجوني او له مننه وړی شي.

برياليتوب لکه د اوبو په څېر خپله لاره پيدا کوي او د هغه چا پر لور ورځي چې چمتوالی يې ورته نيولی وي.

کمزورې هڅه له کمزورو پايلو سره مخ کېږي.

خواریکبني «پشتکار» د لاندې مواردو ټولگه ده:

موخه، اصول، چمتوالی، پروگرام، صبر، مثبت فکر، تمرين، ارزښت او افتخار.

له ځانه لاندې پوښتنې وکړئ:

- يو مشخص شوی او څرگند هدف لری؟
- د ترسره کولو لپاره کوم پلان لری؟
- د چمتوالي لپاره موخه ډول هڅه کړې ده؟
- د کومې بيې پرې کولو ته چمتو یی؟
- تر کومه ځايه د رسېدو اراده لری؟
- د سختیو د پړاو لپاره اړتیا وړ صبر په ځان کې وینی؟
- دا لېوالتیا په ځان کې وینی چې برياليتوب ته د رسېدو لپاره به تمرين کوی؟

- داسې کوم ثابت اصول لری چې تکیه ورباندې وکړی؟
- پر خپلو کړنو افتخار کولی شی؟
- دا فکر درسره شته چې ځان ته ووايي «ترسره کولی یې شم»؟

۱۰. پلمه لټول

گټونکي تل تحليل کوي؛ خو هېڅ کله دې ته پلمه نه لټوي چې دا د بایلونکو لوبه ده. بایلونکي بیا د پلمو ډکه کتابچه له ځان سره گرځوي چې تا ته ووايي ولې په هېڅ کار کې نه دي بريالي شوي. هغه عامې پلمې چې ډېر کله يې له بایلونکو اورو:

- تر بد ستوري لاندې زېږېدلی يم
- تر اوسه لا ځوان يم
- اوس نو سپين ږيری يم
- معلول يم
- پوره ذهين نه يم
- زده کړې مې نه دي بشپړې کړې
- بنکلی نه يم
- اړیکې نه لرم
- کافي پیسې نه لرم
- وخت نه لرم
- اقتصادي وضعيت مې خراب دی
- که مې يوازې يو فرصت درلودای
- که مې د کورنۍ مسؤليت نه وی پر غاړه
- که مې واده سم وخت کړی وی
- د پلمو دغه لړليک نور هم اوږدېدلی شي.

په هند کې بيزوگان څه ډول نيسي؟

بنکاريان له يوه داسې صندوق څخه کار اخلي چې بېخ يې سوری وي. د سوري اندازه دومره وي چې بيزو وکولای شي خپل لاس ودرننه کړي. په صندوق کې د بيزوگانو د خوښې وړ مېوه ږدي. کله چې بيزو د مېوې ترلاسه کولو لپاره صندوق ته لاس دننه او مېوه په موټي کې راوخلي، نو لاس يې له سوري نه راوځي. ځکه د صندوق سوری دومره نه دی چې د بيزو موټی شوی لاس دې هم ترې راوځي. په دې حالت کې بيزو بايد يو شی انتخاب کړي، يا به له مېوې تېرېږي، يا به هم لا

ازادۍ تېرېږي او مېوه به خوري. فکر وکړئ چې بيزو ډېر کله څه شي
انتخابوي، طبيعي ده چې مېوه انتخابوي او په دام کې لوېږي.
موږ هم په ژوند کې له همدې ډول ستونزې سره مخ يو. په داسې مېوو
پورې مو ځانونه څرولي چې زموږ د پرمختگ مخه نيسي. پلمې جوړو او
وايو «زه دا کار نه شم کولی، ځکه» او څه شي چې له ځکه وروسته راځي
هماغه مېوې دي چې موږ ځانونه ورپورې سرپښ کړي او پرمختگ ته مو
نه پرېږدي. گټونکي هېڅ وخت پلمه نه لټوي.

دوه هغه عوامل بنسټي چې يو کس به بريالی شي او که نه؟
دغه دوه عوامل دلايل او نتايج دي. پر دلايلو حساب نه کېږي، په داسې
حال کې چې پايله ډېره مهمه ده.
د ناکامانو تر ټولو غوره پلمې: هېڅکله فکر مه کوه، پوښتنه څه کوې، غوږ
مه نيسه او تل پلمې لټوه.

۱۱. له تېروتنو زده کړه نه کول

دقيقاً هغه وخت چې يو کس د کار ترسره کولو ته د حقارت له وېرې
زړه نازره دی، بل کس تېروتنه کوي او له همدې تېروتنې زده کړه کوي او په
پای کې برياليتوب ته رسېږي.

هنري لېنک

هغه کسان چې له تېروتنو او تاريخ څخه زده کړه نه کوي، حتما له ماتې
سره مخ دي. که د افکارو سمه بڼه ولرو په حقيقت کې ناکامي يو غوره
ښوونکی دی. ناکامي بن بست نه دی بلکې غلطه لاره ده. هغه ځنډ دی؛
خو ماتې نه ده. تجربه هغه نوم دی چې موږ يې ډېر لټو او تېروتنو ږدو.

ته کتونکی بی / ۱۲۱
خینې کسان ژوند او زده کړه کوي؛ خو داسې هم شته چې یوازې ژوند کوي. هوبنیار انسانان له خپلو تېروتنو زده کړه کوي او هغه چې ډېر هوبنیار دي د نورو له تېروتنو یې زده کوي. زموږ ژوند دومره هم اوږد نه دی چې یوازې له خپلو تېروتنو زده کړه په کې وکړو.

۱۲. د فرصتونو د تشخیص د وړتیا نشتون

فرصتونه ډېر کله په ظاهره د ستونزو په توگه له خلکو سره مخ کېږي او همدا وجه ده چې ډېر خلک یې نه شي تشخیصولی. نو باید په یاد مو وي چې ستر خنډونه او ستونزې له ځان سره لوی فرصتونه هم لري.

۱۳. وېره

وېره بنایي واقعي او یا هم خیالي وي. وېره سبب کېږي چې خلک ځینې عجیب کارونه ترسره کړي او دغه کار د ناسم پوهاوي پایله ده. په وېره کې ژوند په حقیقت کې په یوه رواني زندان کې ژوند کول دي. وېره د نه خونديتوب د احساس، پر نفس د اعتماد د کمزورۍ او لټې لامل کېږي. وېره زموږ د بلقوه ځواک او وړتیاوو د تخریب لامل کېږي او د وېرې په حالت کې سم فکر نه شي کېدای. وېره روغتیا او عاطفي اړیکې له منځه وړي.

ځینې معمول وېرې په لاندې ډول دي:

- له ناکامۍ وېره
- له نا پېژندل شویو پېښو وېره
- له نه چمتوالي وېره
- له غلطې پرېکړې وېره

• له راتلونکو وېره

حیڻی وږی د تشریح کېدو وړ وي او نورې بیا یوازې احساس کېدای شي. وږه د اضطراب سبب کېږي او هغه بیا په خپل نوبت د غیرو معقولو افکارو د رامنځته کېدو لامل کېږي او همدغه افکار د ستونزو لپاره زموږ حل لارې سبوتاژ کوي.

د وږې پر وړاندې طبیعي غبرگون، تېښته ده. تېښته د وږې اغېز د لنډ وخت لپاره کموي، په داسې حال کې چې د وږې اصلي رېښه لا پاتې وي. خیالي وږې د ستونزو د لویوالي لامل کېږي. ډېر کله وږه له کنټروله په وتو زموږ خوښي او عاطفي اړیکې له منځه وړي.

له ناکامۍ وږه ډېر کله په خپله تر ناکامۍ بده وي. ناکامي تر ټولو بد شي نه دی چې یو څوک ورسره مخ کېدای شي. هغه کسان چې هڅه نه کوي، تر هڅې وړاندې له ماتې سره مخ کېږي. ماشومان چې کله تگ زده کوي، په ځلونو لوږي؛ خو دغه لوږدل په هېڅ صورت د دوی لپاره د ماتې او ناکامۍ په معنا نه دي، بلکې د زده کړې په معنا دي. که دوی د لوږدو له کبله نا هیلي شي هېڅکله به تگ زده نکړي. تر دې چې د وږې له کبله سر پر زنگنو ژوند وکړي، غوره ده چې پر خپلو پښو ولاړ مړ شي.

۱۴. له استعداد څخه د استفادې نه وړتیا

البرټ انشتین وايي: «فکر کوم په ژوند کې به مې له خپل استعداد څخه ۲۵ سلنه گټه پورته کړې وي.» د ویلیم جیمز د وینا له مخې انسانان په اوسط ډول له خپل استعداد څخه له ۱۰-۱۵ سلنې گټه پورته کوي. د بشر د ژوند تر ټولو بد حالت دا دی چې د دوی اکثر یې له هغو وړتیاوو سره چې په دوی کې شته یو ځای مري. دوی هله چې ژوندي وو ژوند نه دی کړی. دوی له دې پرته چې پر ځان ستړیا ومني له کاره لوږدلي دي. زموږ په ژوند کې تر ټولو له غمه ډک عبارت دا دی چې وايي: «کاش ترسره کړې

ته گتونکی یې / ۱۲۳

مې وی». د چمتوالي نشتون باید له صبر سره غلط نه کړو. صبر اگاهانه
تصميم او د خواری او هڅې پایله ده.

له یوه سپین ږيري سړي پوښتنه وشوه چې د ژوند تر ټولو دروند بار څه
شی دی؟

ده په ځواب کې وویل: «دا چې د لېږدولو لپاره هېڅ و نه لري».

۱۵. د نظم نشتون

تر اوسه مو کله فکر کړی چې ځینې خلک ولې هېڅکله خپلو موخو ته نه
شي رسېدای؟ ولې دوی تل له کړکېچ او ناهیلۍ سره مخ دي؟ پر دې مو
کله فکر کړی چې ځینې خلک تل بريالي دي؛ خو د نورو بیا ماتې پای نه
لري؟ په هره برخه کې که هغه لوبې، زده کړې او یا بل هر کار وي، له نظم او
دسپلین پرته بريالیتوب ناشونی دی. غیرمنظم کسان بريالیتوب ته د
رسېدو لپاره هر کار کوي، خو هېڅ هم په لاس نه ورځي. ځینې خلک چې
ځان ته لېبرالان وایي بې نظامي پر ازادۍ تعبیروي. په الوتکه کې د
سپرلی پهر مهال مې داسې پیلوټ خوښېږي چې منظم وي او خپل
کارونه په هغه بڼه ترسره کوي چې ورته ویل کېږي نه په هغه ډول چې د
ده زړه غواړي. له هغو پیلوټانو مې بد راځي چې وایي زه ازاد یم او نه غواړم
چې د څارونکي له خبرو سره سمه الوتنه وکړم.

د ثبات نشتون د کمزوري نظم پایله ده. نظم رامنځته کول پر ځان
کنټرول، پرهېزگاري او له اندېښنې خلاصون غواړي په دې معنا پر هغه کار
چې ترسره کوی یې تمرکز وکړی. بخار تر هغه د ماشین د حرکت لامل نه
کېږي تر څو چې محدود شوی نه وي. همدا ډول د نیکاراگوا اوبخړ «ابشار»
چې په نړۍ کې تر ټولو ستر ابشار دی، تر هغو چې کنټرول نه شي انرژي
نه شي تولیدولی.

مور ټولو د کیشپ او سویې کیسه اورېدلې ده. سویې چې پر خپل تېز تگ یې افتخار کاوه کیشپ ته د مسابقې بلنه ورکړه او کیشپ هم ومنله. هغوی گیدړه د ریفری په توگه انتخاب کړه. مسابقه پیل شوه او کیشپ ورو خپل حرکت پیل کړ؛ خو سویې په پیل کې تېزه منډه واخیسته. دا تر کیشپ ډېره وړاندې شوه او کله چې پر خپله بریا ډاډه شوه، دمه یې وکړه او خوب یوړه. کله چې را وینه شوه بیا یې منډه شروع کړه؛ خو ویې لیدل چې کیشپ تر دې وړاندې هدف ته رسېدلی دی.

استقامت او ثبات نظم غواړي او نظم تر غیرمنظمو هڅو ډېر مهم دی. نظم او پنبېماني دواړه درد لري او زموږ ډېری د دې دواړو ترمنځ یو باید انتخاب کړو. فکر وکړئ چې کوم یو به یې ډېر درد لري. په یو شمېر ټولنو کې ماشومانو تر اندازې له ډېرې ازادۍ برخمن وي او په ژوند کې یې د نظم تشه له ورايه محسوسېږي او همدغه کار د دې لامل کېږي چې دوی خپلې کورنۍ، ټولنې او مشرانو ته درناوی و نه کړي.

۱۶. کمزوری عزت نفس

کمزوری عزت نفس پر نفس د کمزوري باور او ځان ته د ارزښت نه ورکولو پایله ده. دغه حالت سبب کېږي چې تاسې ځان او نورو ته سپکاوی وکړئ. په دغه ډول حالت کې د ژوند کنټرول د نفس په لاس کې وي او پرېکړې د ځانغوښتنې پر بنسټ کوي نه د ارزښتونو پر بنسټ. د ټیټ عزت نفس لرونکي کسان پرله پسې د خپل هويت د پیدا کولو په لټه کې دي. دوی هڅه کوي چې خپل ځانونه پیدا کړي؛ خو له دې نه دي خبر چې هويت موندل کېږي، نه بلکې رامنځته کېږي. لټي، ټنبلې او د کمزوري عزت نفس پایله ده چې د پلمې جوړولو لامل کېږي. لټې د زنگ په څېر ده چې ډېری ځلېدونکي فلزات خوري.

د علم او پوهې پر لور لومړنی گام له هغو برخو خبرېدل دي چې سپری په کې معلومات نه لري. هر څومره چې یو کس ډېره زده کړه کوي په هماغه اندازه ډېر پوهېږي چې په کومه برخه کې نیمگړی دی او پر څه نه پوهېږي. هغه کس چې فکر کوي پر هر څه پوهېږي، تر ټولو ډېر زده کړې ته اړتیا لري. ناپوه خلک پر دې نه پوهېږي چې دوی ناپوه دي؛ ځکه دوی نه پوهېږي چې نه پوهېږي.

تر ناپوهۍ غټه ستونزه له پوهې وېره ده او دغه شی خلک د گمراهۍ پر لور بیایي.

۱۸. پر بخت باور

هغه کسان چې پر تقدیر تر اندازې ډېر باور لري، د ژوند له مسؤلیتونو تېبنتي او د خپلو ماتو او بریالیتوبونو مسؤلیت پر خپل بخت اچوي. دوی خپل ځان برخلیک ته سپاري. هغوی فکر کوي چې هڅې یې پایله نه لري او هغه څه چې باید پېښ شي، پېښېدونکي دي، له همدې کبله هڅه نه کوي او په خپله خوښه له ژونده لاس مینځي. دغه ډول افراد هڅه کوي چې کوم کار ترسره کړي او یوازې دې ته په تمه دي چې کار ترسره شي. نږدې ټول بایلونکي په دې باور دي چې بریالیتوب د قسمت خبره ده. د کمزورو افکارو خاوندان ژر د فالبینانو او هغو انسانانو چې غیب وایي ښکار کېږي او په دې توگه پر خرافاتیانو بدلېږي.

هغه کسان چې سطحی فکر کوي پر چانس باور لري او د پیاوړې ارادې څښتنان بیا د علت او معلول پر فلسفه باوري دي. ساموېل گلدیون وایي: «هر څومره چې ډېر او سخت کار وکړو په هماغه اندازه ډېر قسمت گټلی

د منفي افکارو لرونکي خطرناک دي. دوی د ځان پر لور نور داسې کسان هم جذبوي چې منفي افکار لري، منفي غبرگون بسبي او تر ټولو بده يې لا دا چې له دغه ډول يوه حالت څخه ناخوښي او زړه سوړي هم نه دي. کله مو په دې اړه فکر کړی چې څه ډول بريالي کسان خپل لور ته نور هغه کسان چې بريالي دي جذبوي؟ ناکام کسان هم د ځان په څېر نور کسان خپل لور ته جذبوي او په گډه ویر، شکایت او اندېښنه کوي. زموږ ملگري هغه ډول چې موږ يې غواړو نه دي، بلکې هغوی داسې دي عیناً لکه موږ چې يو.

۹. پلان جوړولو او چمتوالي ته نه لېوالتيا

هر سړی غواړي بريالی شي، خو لږ کسان غواړي چې د برياليتوب لپاره چمتوالی ونيسي.

وينس لومباردي

گن خلک مېلو او محافلو ته پر چمتوالي نسبت ژوند ته پر چمتوالي ډېر وخت تېروي.

چمتوالی

پر نفس اعتماد له چمتوالي رامنځته کېږي او چمتوالی له پلان او تمرین پرته ناشونی دی. گټونکي پر ځان فشار راوړي او دغه فشار د چمتوالي فشار دی. دوی هېڅکله د گټلو په اړه اندېښنه نه کوي. که مو تمرینونه کمزوري وي، په لوبه کې به هم کمزوري وو، ځکه موږ د تمرینونو له مخې لوبه کوو. د برياليتوب او ماتې ترمنځ توپیر داسې دی لکه په بشپړ ډول د ښه ترسره کولو او نسبتاً د ښه ترسره کولو ترمنځ. بشپړ فکري او جسمي چمتوالی د قربانۍ او نشتوالي پایله ده.

دا چي عادي وگري واوسئ اسانه کار دی؛ خو که غواړئ چې غوره و اوسئ سختی باید وگالی، نو له همدې کبله دا د تعجب خبره نه ده چې عادي وگري اسانه لارې غوره گوي.

په هره برخه کې د برياليتوب لپاره چمتوالی اړین دی.
هدف + اصول + پلان + تمرین + خواري + صبر + افتخار = چمتوالی

چمتوالی پر نفس د باور لامل کېږي

چمتوالی یعنې دا چې ماتې تحمل کړئ؛ خو هېڅکله یې و نه منئ. یعنې له ماتو سره د مخ کېدو جرئت ولری، له دې پرته چې د ناکامی حس ولری. زړه سوړي شی له دې پرته چې نا هیلي شی. چمتوالی یعنې له خپلو تېروتنو زده کړه. تېروتنه بده خبره نه ده ځکه موږ ټول ورسره مخ یو، خو ناپوه هغه دی چې عینې تېروتنه دویم ځل هم تکراروي.

هغه کس چې تېروتنه کوي او د اصلاح لپاره یې هېڅ راز هڅه نه کوي، لویه تېروتنه کوي.

له تېروتنو د مخنیوي تر ټولو غوره لارې دا دي:

- ژر یې ومنئ
- ورباندې غلي کېږی مه
- زده کړه ترې وکړئ
- هېڅکله یې مه تکراروی
- ځان مه ملامتوی؛ خو پلمه هم مه لتوی

په چارو کې فشار د نه چمتوالي له کبله رامنځ ته کېږي. د چمتوالي، سخت کار او تمرین هېڅ راز بدیل نشته. لېوالتیا او هیله ستاسې ستونزې نشي حل کولی، یوازې چمتوالی دی چې تاسې ته د رقابت حس درکوي. که چمتوالی و نلری فشار او هڅه تاسې فلجولی او له منځه وړلی شي.

تر خو یو څه زده کړي
په چټکی یې پرمختگ وکړ
برياليټوب ته ورسېد
په باور او جرئت یې ډېر زیار وکینښ
او کله چې بريالی شو
خلکو وویل هغه ډېر بختور و

۱۹. د موخي نه لرل

که د هغو کسانو د ژوند کیسې ولولو چې پر خپلو کمزوریو یې غلبه کړې ده، راته څرگنده به شي چې له برياليټوب سره د هغوی اورنی مینه د دوی لپاره اغېزناک او محرک ځواک شوی دی. هغوی په ژوند کې موخه درلوده او غوښتل یې ځان ته ثابته کړي چې له ټولو ستونزو سره سره بريالي کېدای شي او بريالي هم شول. له برياليټوب سره مینه او لېوالتیا هغه ځواک دی چې د ویلما رودولف په نوم یوه فلج مېرمن یې د ۱۹۶۰ زېږدیز کال د اولمپیک په لوبو کې د نړۍ تر ټولو گړندی مېرمن کړه او د سرو زرو درې مډالونه یې وگټل.

د گلن کنېنگهم د وینا له مخې: «لېوالتیا او اشتیاق هغه څه دي چې یو معیوب ماشوم یې د یو میل منډې په لوبه کې د نړیوال ریکارډ جوړولو جوگه کړ.»

یوه گوزنې وهلي ماشوم په پنځه کلنۍ کې لامبو پیل کړه تر څو خپل بدني ځواک بېرته ترلاسه کړي. ده له برياليټوب سره د مینې او لېوالتیا له کبله خپلو تمرینونو ته دوام ورکړ، تر دې چې درې ځله یې د لامبو په برخه کې نړیوال ریکارډ مات کړ او په ۱۹۵۶ زېږدیز کال کې یې د ملبورن په لوبو کې د سرو زرو مډال ترلاسه کړ. د دغه کس نوم شلي مان و.

کله چې خلگ موخه و نه لري، فرصتونه هم نه شی لیدلی. که سپی د یوه کار ترسره کولو لپاره لېوالتیا ولري، خپله موخه پېژني او د هغې پر لور حرکت کوي چې له همدې کبله د تمرکز لپاره ژمنتیا رامنځته کېږي او په دغه ډول حالت کې هغه د اړتیا وړ نظم لري او بريالی کېږي. خو که موخه ونه لري دا مهمه نه ده چې نور څه لري او که نه، هېڅکله به بريالی نشي.

۲۰. د زړورتیا او جسارت نشتون

بريالي کسان د معجزې او آسانه کار په لټه کې نه دي، بلکې د زړورتیا او استقامت له لارې پر خنډونو او ستونزو د غلبې هڅه کوي. دوی د هغو کارونو د ترسره کولو هڅه کوي چې نیمگړي پاتې دي او په هغو پسې سر نه گرځوي چې ترسره شوي او یا هم له لاسه وتلي. هيله نه پوره کېږي، اعتقادات او غوښتنې تر هغو موخې ته نه لېږدي چې د يقين ملاتړ ورسره نه وي. دعاوې هم هغه وخت د قبلېدو چانس لري چې زړور اعمال يې ملاتړ وکړ. زړورتیا او شخصیت د بريالیتوب لپاره حیاتي ارزښت لري او همدا د عوامو او خواصو ترمنځ د توپیر ټکی دی. کله مو چې ذهن له زړورتیا او جسارت څخه ډک شي، وېرې مو هېرېږي او پر ستونزو غلبه کوو. زړورتیا د وېرې د نشتون په معنا نه ده بلکې پر وېرې د غلبې په معنا ده. شخصیت له زړورتیا پرته مؤثر نه دی او همدا ډول زړورتیا له شخصیت پرته ظلم دی.

د بريالیتوب لپاره نسخه

بريالیتوب د کېک د پخولو په څېر دی، یوازې د پخولو د اصولو په زده کړه نه پخېږي. د یوه ښه کېک د پخولو لپاره باید له یوه لوري ترکیبي مواد د ښه کیفیت لرونکي وي او له بل لوري د هغوی ترمنځ د ترکیب نسب باید سم وي. تاسې له دې موادو یوازې د یوه ځل لپاره د کېک پخولو فرمات

ته گتونکی یې / ۱۳۰

لری، نو باید سمه گته ترې پورته کړی. د تمرین او تېروتنو د زده کړو پر مټ د کپک پخول «بريالیټوب» ډېر اسانه کېږي. تاسې به په هر ځای او کار کې یوه کړنلاره ولری، دا چې تاسې له دې کړنلارې گته پورته کوئ او که نه په تاسې پورې اړه لري او انتخاب له تاسې سره دی.

د بريالیټوب په اړه خو مهم ټکي

• د گټلو لپاره لوبه وکړی، نه د بایلو لپاره

• د نورو له تېروتنو یې زده کړی

• له هغو کسانو سره چې لوړ شخصیت لري ناسته پاسته وکړی

• له هغه څه چې ترلاسه کوئ یې ډېر څه ورکړی

• پر بې ارزښته مسائلو سر مه خوړوئ

• تل پر خپلو اوږدمهالو موخو فکر وکړی

• خپلې وړتیاوې و سنجوئ او هغوی د خپلو کارونو لپاره د بنسټ په

توگه وکاروئ

• د پرېکړو پر مهال تل جزیات په نظر کې ونیسی

• هېڅکله خپل صداقت ته زیان مه رسوئ

عملي پلان

۱. دری داسې وړاندیزونه ولیکئ چې پر مهټ یې تاسې خپلې دندې په ښه توگه، چټکتیا او اغېزمنتیا ترسره کولی شئ:

الف.

ب.

ج.

۲. دری داسې لارې په گوته کړئ چې تاسې فکر کوئ د ژوند په هره برخه کې مو بريالي کولی شي.

الف. د کار محیط

ب. کورنۍ

ب. کورنۍ

ج. ټولنه

۳. د ژوند هغه برخې مو چې د بې نظمۍ له کبله زیانمنې شوې لېست او و ارزوئ.

۴. بل ځل چې له ستونزې سره مخ شوی، لږ صبر وکړئ او له ځانه پوښتنه وکړئ چې له دې ستونزې څه شی زده کولی شم؟ څه ډول کولی شم دا ستونزه پر یوه بريالیتوب بدله کړم؟

۵. د بريالیتوب په اړه خپل تعريف وليکئ:

۶. ولې دغه شيان مهم دي؟

۷. د تېر په اړه فکر وکړئ. ايا په تېرو لسو کلونو کې ستاسې اهداف بدل شوي، که بدل شوي ولې؟

تہ گتونکی بیہ / ۱۳۳

شپرہ خپرکی

انگیزہ

ہرہ ورخ خان او نورو تہ انگیزہ ورکری
ہخونہ مو د عمل پر لور بیایی.

زه پر دوو شيانو باور لرم، لومړی دا چې ټول خلک ښه خلک دي؛ خو تر دې هم ښه کېدای شي. دويم نږدې ټول خلک پر دې پوهېږي چې څه وکړي؛ خو پوښتنه دلته ده چې ولې يې نه پيلوي؟ څه شی چې دلته هېر شوي هغه «د انگېزې جرقه» ده. په ډېری کتابونو کې د دې پر زده کړې تمرکز شوی چې څه شی بايد ترسره کړي؟ خو موږ يوه بله کړنچاره غوره کړې ده. موږ پوښتنه کوو چې ولې يې نه ترسره کوي؟ که په کوڅه کې له هر چا پوښتنه وکړي چې د ښه ژوند لپاره کوم کارونه بايد ترسره شي، ټول به سم ځواب درکړي او که پوښتنه ترې وکړي چې دوی هم دغه کارونه کړي، حتماً به يې ځواب منفي وي. دلته ده چې د انگېزې د کموالي احساس کېږي.

تر ټولو اغېزناکه او لويه انگېزه د انسانانو له اعتقادي سيستم څخه سرچينه اخلي. دا ښيي چې انسان بايد پر هغه څه چې ترسره کوي يې باور ولري او مسؤليت يې ومني. کله چې خلک د خپلو کړنو او چلند مسؤليت اخلي، د ژوند په اړه يې د فکر ښه مثبتې کېږي. همدغه کار دوی په شخصي او مسلکي ژوند دواړو کې فعالوي. په دې سره د دوی اړیکې په کورنۍ، د کار په محيط او ټولنه کې پراخېږي او ژوند ورته ترپخوا ډېر معنا داره او رضایت ښوونکی کېږي.

کله چې د انسانانو فيزکي او جسمي اړتياوې پوره شي، احساسې اړتيا پر يوه لويه انگېزه بدلېږي. هره کړنه له «هڅې او گټې» سرچينه اخلي. که گټه تر هڅې ډېره شوه، انگېزه رامنځته کوي او که هڅه تر گټې ډېره شوه د خندا او ځنډ لامل کېږي.

گټه ښايي ملموسه وي لکه مالي امتياز، رختصۍ او ډالۍ او يا هم غيږې ملموسه وي لکه مندوبي، د برياليتوب حس، پرمختگ، مسؤليت، د رضایت احساس، پر نفس باور او ډاډ.

راڻي انگبزه تعريف ڪرو

يوه منطقي پوئتنه دا ده چي انگبزه هه شي ده؟ انگبزه هغه شي ده چي عمل او احساس تشويقوي. انگبزه وركول يعني هڻول او الهام وركول. انگبزه د عمل او احساس رٺولو او بلولو «لڪه د اور بلول» ته هم ويل ڪڊاي شي. يا په بل عبارت انگبزه هغه ځواڪ دي چي تاسي د يوه كار د ترسره ڪولو پر لور حرڪت ته متقاعد ڪوي. دغه راز انگبزه د يوه كار لپاره د محرڪ په توگه هم تعريفڊلي شي.

انگبزه هغه ځواڪ دي چي تاسي يي په مرسته په خپل ژوند ڪي بدلون راوستلي شي.

ولي د انگبزي لولو ته اڙ يو؟

انگبزه زموڙ په ژوند ڪي د محرڪ ځواڪ حثيت لري چي د برياليتوب له لڳوالي سرچينه اخلي. له برياليتوب پرته په ژوند ڪي د عزت نفس او ويار له ٽيٽوالي سره مخ ڪبو چي له ڪبله يي په ڪور او د كار په ڄاي ڪي هيجان او خوند نه پاتي ڪري. د انگبزي تر ٿولو ستر دنڀمن ڄانغونڀتنه يا له ڄانه رضائيت دي، ڇڪه دغه شي د هڻي او هاند د ڪموالي لامل ڪري او ڪله چي انسان له ڄانه راضي وي، پرمختگ نه ڪوي او نشي ڪولي د خپل ژوند اڙتياوي تشخيص ڪري.

انگبزه ڇنگه عمل ڪوي؟

ڪله چي هغه اصول وپڙئي چي د انگبزي لامل ڪري، خپلي موخي ته د رسڊو ترڇنگ نورو ته هم انگبزه وركولي شي. ستاسي داخلي انگبزه

ستاسې شوق او د فکر بڼه ده چې نورو ته هم سرایت کوي. د فکر بڼه مو له نورو څخه د هغه غبرگون ترلاسه کولو کلي ده چې تاسې یې غواړئ. څنگه یو کس انګېزه لرونکی او ژمن پاتې کېدلی شي؟ یوه له مهمو لارو چې له ډېرې مودې راهیسې یې لوبغاړي کاروي هغه «ځان ته د تلقین» لاره ده. ځان ته تلقین هغه عبارت دی چې په حال زمانه کې جوړ شوی او په ترتیب تکرارېږي. یا په بل عبارت له ځان سره مثبتې خبرې کول دي.

د انګېزې او الهام تر منځ توپیر څه شی دی؟

په نړیوالو سیمینارونو کې ډېر کله له ما پوښتنه کېږي چې زه کولی شم نورو ته انګېزه ورکړم؟ زما ځواب نه وي. زه دغه کار نشم کولی. خلک په خپله ځان ته انګېزه ورکولی شي او څه شی چې موږ یې ترسره کولی شو دا دي چې هغوی ته الهام ورکړو چې خپل ځان ته انګېزه ورکړي. د دې لپاره چې خلکو ته د انګېزې لپاره الهام ورکړو موږ اړ یو چې د هغوی غوښتنې او اړتیاوې تشخیص کړو. تر ټولو لویه انګېزه څه شی ده؟ پیسې؟ شهرت او که بل څه؟ ایا زموږ د ژوند بڼه والی دی او که د هغو کسانو له لوري یې منل دي چې موږ ورسره مینه لرو؟ دغه ټول کولی شي چې د انګېزې د ځواک لامل وگرځي. تجربو بنسټونو چې خلک د پیسو ترلاسه کولو لپاره خورا ډېر کار کوي، پر یوه بڼه مدیر د بدلېدو لپاره هم ډېر کار کوي او د خپل اعتقاد لپاره تر ټولو ډېر کار کوي. موږ دغه ډول پېښې هره ورځ په نړۍ کې گورو. موږ وینو چې هره ورځ گڼ کسان د خپلو عقایدو لپاره مري. کله چې باوري یو د خپل ژوند پر وړاندې مسؤل یو، د ژوند په اړه زموږ لید لوری په مثبت ډول بدلون مومي.

د انګېزې او اغېز ترمنځ نږدې اړیکې دي. هغه افراد چې یوازې د گوښه کېدو له وېرې کار کوي، هېڅکله به د بنسټونو لپاره ارزښتمن کار ترسره

الهام د فکر د بدلون او انگېزه د عمل د بدلون لامل کېږي. انگېزه د اور په څېر ده، که د سون توکي ورته برابر نه کړئ مري. لکه د تمرين او خوږو په څېر هېڅکله انگېزه د اوږدې مودې لپاره مه پرېږدي.

انگېزه دوه ډوله ده

داخلي او باندنۍ انگېزه

باندنۍ انگېزه

باندنۍ (بيروني) انگېزه له بهرنۍ نړۍ سرچينه اخلي، لکه له پيسو، ټولنيز موقف، شهرت او وېرې. د بهرنۍ انگېزې دوه مهم مثالونه د والدينو له ډېولو او له کاره د گوښه کېدو وېره ده. يوې کمپنۍ غوښتل چې د تقاعد پلان عملي کړي. کمپنۍ د دغه کار لپاره د ټولو کارکوونکو لاسليک ته اړه وه. له جان پرته ټولو کارکوونکو دغه پلان لاسليک کړ. د جان سپروايزر او همکارانو يې پر هغه ډېر فشار راوړ؛ خو نتيجه يې ور نه کړه. بلاخره د شرکت څښتن جان خپل دفتر ته وروغوښت او ورته ويې ويل: «دغه قلم دی او دا هم د لاسليک لپاره پانې تر څو ته هم د تقاعد د پلان گډونوال شې. که پلان لاسليک نه کړې په همدې شېبه به دې له دندې گوښه کړم.» جان قلم ور واخيست او پلان يې لاسليک کړ. د شرکت څښتن پوښتنه ترې وکړه چې ولې دې تر اوسه پلان نه لاسليک کاوه. ده وويل: «تر اوسه هېچا ستا په کچه دغه پلان نه و راته توضيح کړی.»

د وېرې انگېزه او گټې يې

• په بېړه د کارونو د ترسره کولو لامل کېږي

• پر خيال وخت د کار ترسره کېدو لامل کېږي

• په لنډ وخت کې د افرادو کارونه سمېږي
په تاریخ کې مو لوستي چې اهرامونه غلامانو جوړ کړي دي. دوی دغه دروند کار ترسره کړ او هغه هم یوازې له دې کبله چې څارل کېدل او که به چا سم کار نه کاوه سخته جزا به ورکول کېده.

د وېرې د انګېزې زیانونه

- د فشار سبب کېږي
- بريالیتوب په اطاعت پورې تړي
- په اړودمهال کې د بريالیتوب چانس کموي
- خلاقیت او نوښت له منځه وړي
- افراد له جزا سره عادت کېږي او ښایي د لا شدیدو اړتیا پیدا شي

مشترکي له یوه پلورنکي پوښتنه وکړه: «له څه وخت راهیسې دې دلته کار پیل کړی دی؟» پلورنکي ځواب ورکړ: «له کله نه چې دوی راته د گوبڼه کېدو گواښ کړی.»

مور ټولو ته انګېزه راکول کېږي، یا منفي یا مثبت

کله چې زه په تورنتو کې وم د دوو وروڼو کیسه مې واوږېده. یو یې معتاد و او شراب به یې څښل چې تل یې کورنۍ ورسره په جنجال وه. بل ورور یې یو پیاوړی سوداګر و چې په ټولنه کې خلکو په درنه سترګه ورته کتل او کورنۍ یې ورباندې افتخار کاوه. ډېری خلکو پر دې فکر کاوه چې ولې دوه وروڼه چې د یوه مور او پلار زامن دي، په یوه کورنۍ او یو ډول محیط کې را لوی شوي دومره ډېر توپیر سره لري.

خلکو له مشر وروره چې معتاد و او تل به یې خپله کورنۍ ځوروله پوښتنه

وکړه: «په دې څه کې دغه حالت ته ورساوه؟ ده په ځواب کې وویل چې

پوښتنه ترې وشوه چې پلار دې ولې تر دغه حالت رسولی یی؟ ده وویل: «پلار مې په نشه یی توکو روږدی او شرابي و چې تل به یې خپله کورنی وهله ډېوله، تاسې څه تمه درلوده چې زه باید څه شی وای؟ دا هغه څه دي چې زه یې تر دې ځایه رسولی یم.»

خلک د هغه بل ورور ته ورغلل چې سوداگر و او کورنی یې ترې خوشاله وه.

له ده یې پوښتنه وکړه چې ته څه شي وهڅولې چې هر څه په سمه بڼه ترسره کړي؟ ستا د انگېزې سرچینه څه شی ده؟

ده هم په ځواب کې وویل: «پلار مې، زه چې کله ماشوم وم، لیدل به مې چې پلار مې شراب څښي او ناوړه کارونه ترسره کوي. هماغه وخت مې له ځان سره پرېکړه وکړه چې زه نه غواړم د هغه په څېر شم.»

د دواړو د انگېزې سرچینه یوه وه، خو یوه ترې منفي او بل هم مثبتې انگېزه اخیستې وه.

منفي انگېزه اسانه لارې ته د لېوالتیا لامل کېږي چې پای یې خورا سخت دی.

مختلف شیان افرادو ته مختلفه انگېزه ورکوي

هلک ته به د فوټبال د تمرین پر مهال پلار د ډگر په یوه کونج کې ناست و او ننداره به یې کوله. کله چې د لوبو وخت راغی، ځوان څلور ورځې غیرحاضر و او ایله د فایل پړاو ته راوړسېد. ځوان چې په تمریني لوبو، په لومړني او نیمه پایلوبه کې یې گډون نه و کړی له خپل لارښود نه غوښتنه وکړه چې ده ته په پایلوبه کې د گډون چانس ورکړي. لارښود ورته وویل: «بښنه غواړم تاته په لوبه کې د گډون اجازه نه شم درکولی، ځکه تر تا

هلک ټينگار وکړ او ويې ويل: «استاده باور وکړه که ټيټ راباندي وگوري. هيله کوم يو فرصت راکړه.»

لارښود چې فکر وکړ هلک هېڅکله دومره ټينگار نه و کړی ورته وويل: «سمه ده، ولاړه شه لوبه پيل کړه، خو په ياد وساته چې د خپل قضاوت خلاف مې دا فرصت درکړی او د ښوونځي د ابرو خبره هم ده، نو بايد ټيټ گوري مې نه کړې.»

لوبه پيل شوه او ځوان د اور په څېر لوبه کوله. هر وخت به يې چې توپ پښو ته ورورسېد گول کړی به يې و او د همدې په برکت د ښوونځي لوبډله گټونکې شوه.

د لوبې پای ته رسېدو وروسته لارښود د ده لور ته ورغی او ورته ويې ويل: «ولې مې ستا په اړه دومره غلطه پرېکړه کړې وه؟ تر دې وړاندي دې هېڅ وخت داسې لوبه نه وه کړې، څه پېښه شوې؟ څنگه دې وکولی شوی دومره ښه لوبه وکړې؟»

هلک په ځواب کې وويل: «استاده، نن مې پلار ننداره کوله.» لارښود هغه ځای ته چې د تنکي ځوان پلار به ناست و وکتل خو هلته هېڅوک نه و. هلک وويل: «يوه پېښه شوې چې تاسې ته مې يې په اړه نه وو ويلي. پلار مې روند و. څلور ورځې وړاندي مې شو او دا لومړۍ ورځ وه چې هغه له پاسه زما د لوبې ننداره کوله.»

داخلي انگېزه

داخلي انگېزه له داخله سرچينه اخلي. دغه ډول انگېزه تر ډېره له وياړه، د بریا له شپې، مسؤليت او باور څخه رامنځ ته کېږي. دا انگېزه يوه داسې داخلي خوښي ده چې د برياليتوب او گټونکي کېدو څخه نه ترلاسه کېږي، بلکې د هغه رضایت پایله ده چې په سمه بڼه د کارونو له ترسره کولو ترلاسه کېږي. دا په حقيقت کې د برياليتوب پر لور د تگ حس دی.

نه یوې موخې ته رسېدل. ټیټو او بی ارزښته اهدافو ته رسېدل هېڅکله د رضایت د حس لامل نه کېږي. داخلي انگېزه دوامداره ده ځکه له داخله سرچینه اخلي.

انگېزه باید تعریف او بریالیتوب ته د رسېدو لپاره پیاوړې شي. موخې مو ولیکئ او سهار او ماښام یې ولولئ. د داخلي انگېزې دوه تر ټولو مهم فکتورونه تشخیص او مسؤلیت دي.

تشخیص د قدردانی، په احترام چلند او د مالکیت د احساس په معنا دی. مسؤلیت سړي ته د مالکیت احساس ورکوي او په دې ډول هغه د بریالیتوب یوه برخه ګرځي. د مسؤلیت نه منل د دلسردۍ په معنا دي. تشخیص بهرنی عامل دی ځکه له بهره سرچینه اخلي؛ خو د داخلي ابزارو «احساساتو» په وسیله.

مسؤلیت له دې کبله چې له داخله سرچینه اخلي داخلي عامل دی. راځئ چې په دې اړه د جېل کیسه ولولو. نوموړی له شپږو کلونو راهیسې له شرکت سره له پلور وروسته د مشتریانو د خدماتو استازی دی. ده په دغه وخت کې ډېرې معاملي هم ترسره کړې دي. جېل له خپلې دندې سره مینه درلوده. هغه له مشتریانو سره پر خبرو او د هغوی د ستونزو پر حل مین و، یوازې له دې کبله ځورېده چې نور همسلکي یې چې یوازې دوه کاله یې کار کړی و، له ده سره په یوه رتبه کې وو. دې هم ډېر ځوراوه چې نور همکاران به یې کله له ستونزې سره مخ شول، له مدیر څخه به یې پوښتنه کوله سره له دې چې د جېل معلومات به د موضوع په اړه تر مدیر ډېر او لومړی لاس وو.

کله چې د جېل کړنې بدلې شوې مدیر یې پوه شو چې هغه د پخوا په څېر سم کار نه کوي او د پخوا په څېر له خپلې دندې خوند نه اخلي. له دې کبله چې نه یې غوښتل د جېل په څېر یو مهم کارکوونکی له لاسه ورکړي د هغه امکانات یې ور ډېر کول و چې لیدل چې به دې ډول هېڅ کار په اړه

د هغه فکر نه دی بدل شوی. سره له دې چې پیسې ډېرې مهمې دي، خو ځینې وخت کارکوونکي د جېل په څېر په احترام پسې گرځي. مدیر اړ شو چې له جېل سره د ستونزې په اړه خبرې وکړي او حقیقت درک کړي. د حقیقت تر درک وروسته يې نوموړی د خپلې برخې د مدیر په توگه وټاکه او د دې برخې کارکوونکو ته يې وویل چې له دې وروسته هر ډول ستونزه له جېل سره حل کړي. په دې توگه هغه احترام چې جېل يې په لټه کې و، ترلاسه کړ او بېرته يې په کار کې چټکتیا راغله. مالي مکافات لنډ عمر لري او په اوږده مهال کې د خوښۍ سبب نه کېږي.

څلور هغه پړاوونه چې انگېزه په کې وژل کېږي

۱- بې اغېزې انگېزه

کارکوونکی څه وخت ډېره انگېزه اخلي؟ کله چې له یوه بنسټ سره یو ځای شي. ولې؟ ځکه غواړي چې خپل مدیر ته وښيي چې د ده په استخدام سره يې سمه پرېکړه کړې ده. دلته ده ته انگېزه ورکړل شوې ده، ځکه نوی دی؛ خو نه پوهېږي چې څه ترسره کړي، له همدې کبله بې اغېزې دی. دا داسې پړاو دی چې کارکوونکی ډېره هڅه کوي، د خپلې ادارې له اصولو سره ځان برابر کړي، ځکه مجبور دی دغه کار ترسره کړي. غیرې مسلکي ادارې روڼیز پروگرامونه نه لري او په دې برخه کې ډېر کمزوری عمل کوي. د کار پر لومړۍ ورځ د څانگې مشر نوي کارکوونکي ته د هغه کار ځای ورنښيي او د ښو او بد کړنو په اړه معلومات ورکوي. نوی کارکوونکی هم ټولې هغه تېروتنې چې د څانگې مشر يې یادونه کړې ده سموي، ځکه دا هغه کار دی چې ده ته ښوودل شوی دی. له همدې کبله اداره د لږ ځپل کلنور په چوکاټ کې د کارکوونکي د جوړېدو فرصت له لاسه ورکوي. له بل لوري بیا مسلکي ادارې هڅه کوي کارکوونکي په خپلو جوړښتونو کې ځای پر ځای کړي.

دوی نویو کارکوونکو ته لاندې موارد هم یادوي:

د مراتبو سلسله

له یو بل څخه توقع

هغه کارونه چې باید ترسره او هغه چې ترسره نشي

محدودیتونه او تگلارې

او تدابیر

څنگه کولای شو له دې پرته چې خپلې غوښتنې مو یو چاته واضح کړي
وي، له هغه څخه د ښه کار تمه وکړو؟

۲- اغېز لرونکې انگېزه

دا هغه پړاو دی چې کارکوونکي زده کړي چې کار باید څنگه ترسره کړي او
ځان ته د انگېزې ورکولو او انرژۍ په لگولو سره خپل کارونه ترسره کوي.
دا زده کړي چې پایله د هغه په کړنو کې منعکسه کېږي. تر هغه وروسته د
بل پړاو پر لور ځي.

۳- اغېز لرونکې بی انگېزتوب

تر څو مودې وروسته د انگېزې کچه ټیټېږي او کارکوونکي د کار لارې
چارې زده کوي. دا نو هماغه پړاو دی چې کارکوونکي په کې بی انگېزې
کېږي او په کافي اندازه کار کوي. له همدې کبله امر له دندې د هغې د
لرې کېدو لپاره پلمه نه شي جوړولی، خو ډېر بی انگېزې کېږي. دغه پړاو
د پرمختګ لپاره مضر دی. د بنسټونو ډېری کارکوونکي د دغه پړاو ښکار
کېږي. په دغه پړاو کې مسلکي او با انگېزه کارکوونکي شغل زده کوي، خو
بی انگېزې کارکوونکي د شرکت پر ویجاړولو لاس پورې کوي. په دغه پړاو
کې د بی انگېزې کارکوونکي کړنې لږ دي. دوی نوي افکار رودي او په

کارکوونکو کی د منفي افکار د خپرواي هڅه کوي. دلته ده چې باید زده کړو له لارې دوی بېرته دویم پړاو «اغېز لرونکې انگېزې» ته وگرځوو. کارکوونکی باید د ډېر وخت لپاره په درېیم پړاو کې پاتې نه شي، ځکه باید دویم پړاو ته چې د اغېز لرونکې انگېزې پړاو دی راوگرځي او یا هم څلورم پړاو ته ولاړ شي چې بې اغېزې بې انگېزېتوب دی.

۴- بې اغېزې بې انگېزېتوب

په دغه پړاو کې نو کار پنځوونکی له دې پرته چې کارکوونکی اخراج کړي بله لاره نه لري، چې دا په دغه پړاو کې د هغه یوازینی انتخاب گڼل کېدای شي. په یاد مو وي چې د کارپنځوونکو او کار کوونکو هدف مشترک دی. کارپنځوونکی غواړي چې کاروبار یې پرمختگ وکړي او که په دغه کار کې کارکوونکی ورسره مرسته وکړي، خپل ارزښت به یې ډېر کړي او ځان به یې بريالیتوب ته رسولی وي.

د بې انگېزېتوب عوامل

ولې خلک د انگېزې له لومړي پړاو څخه د بې انگېزېتوب لور ته سوق کېږي؟

د بې انگېزېتوب ځینې عوامل په لاندې ډول دي:

- ظالمانه نیوکې

- منفي نقدونه

- واضیح سپکاوی

- هغو خلکو ته مکافات ورکول چې کار یې نه دی ترسره کړی. دغه کار

هغو کسانو د زړه سوړي کېدو سبب کېږي چې کار کوي.

- ماتې یا له ماتې وېره

- داسې بريالیتوب چې د ځانغوښتنې لامل شي

- د لارښوونې نشتون
- د اندازې وړ اهدافو نشتون
- پر نفس ٽيٽ باور
- د لومړيتوبونو نشتون
- د ځان په اړه منفي خبرې
- د دفتر سياسي چلند
- غير عادلانه چلند
- دوه مخيتوب
- کمزوري معيارونه
- تکراري بدلون
- له قدرت پرته مسؤليت

له شرايطو راضي کس حتما انگېزه لرونکي نه شو بللي. ځيني افراد پر ډېرو کوچنيو شيانو خوشاله کېږي. انگېزه له شور او شوق څخه رامنځته کېږي او تر څو چې بشپړه ژمنتيا نه وي شور او شوق نشي رامنځته کېدای. د انگېزې د رامنځته کولو لپاره نوې لارې هم تر هغو کار نه ورکوي چې د بي انگېزېتوب عوامل له منځه نه وي تللي. په ډېري مواردو کې يوازې د بي انگېزېتوب د عواملو له منځه وړل د انگېزې پخړکي تازه کولی شي.

د انگېزې ورکونکي

هر هغه کار چې واقعاً غواړو ترسره يې کړو، ځان ته انگېزه ورکول دي، يعني هغه وخت چې خلک کارونه د خپلو شتمنيو د لاملو له مخې ترسره

کوي، نه ستاسې د دلایلو له مخې، په دغه وخت کې بنسټیزه انگېزه رامنځته کېږي.

دا باید په یاد ولری چې د انگېزې تر ټولو ستر محرک باور دی. باید په ځان کې دا باور القاح کړو چې موږ د خپلو کړنو او چلند مسؤل یو. کله چې خلک خپل مسؤلیتونه وپېژني، هله نو بیا هر څه سمېږي: کیفیت، تولیدات، اړیکې او گروپ کار ټول سم مسیر ته برابرېږي.

نورو ته د انگېزې ورکولو خو پراوونه

- په رسمیت پېژندل

- احترام کول

- د کاري چاپیریال په زړه پورې کول

- خبرو ته غور نیول

- د ستونزو له منځه وړل

- مرسته ورسره وکړئ؛ خو هغه کار چې دوی یې باید خپله ترسره کړي، تاسې یې مه ترسره کوئ.

خلک کارونه د خپلو دلایلو له مخې کوي، نه ستاسې د دلایلو له مخې. په دې اړه د رالف والدو امرسون کیسه درته وکړم. یوه ورځ ده او زوی یې هڅه کوله چې یو پسه شپاله ته ننباسي. دواړه د پسه له تېله کولو سترې شول. له دې ځایه یوه کوچنی نجلۍ تېږېده. نجلۍ په مهربانۍ خپله کوچنی گوته د پسه په خوله کې ورکړه او پسه هم په مینه په هغه پسې شپاله ته دننه شو.

عملي پلان

۱- درې هغه برخې مشخصې کړئ چې د روزنې په مرسته کولی شي، د افتخار حس مو وروزي:

۱..... ۲..... ۳.....

۲- خپلو کړنو ته مو جایزه ورکړئ

۳- خپلې موخې واضح او څرگندې کړئ

۴- د ځان لپاره لوړې غوښتنې وټاکئ

۵- مشخص او د سنجش وړ معیارونه وټاکئ

۶- د نورو اړتیاوې و ارزوئ

۷- د ځان لپاره یو مثبت ایډیال وټاکئ

۸- د نورو پر نفس اعتماد رامنځته کړئ

تہ گتونکی یی / ۱۴۸

اوووم خپرکی

پر نفس باور

مثبت او منفي چلندونه مشخص کری

ته گٽيونڪي يي / 149

د ربل په تم ځای کې سوالگر د پنسلونو له يوې ټوکړۍ سره ناست و. يو ځوان چې تر څنگ يې تېرېده په ټوکړۍ کې يې يو ډالر ورواچاوه، خو پنسل يې ترې وانه خيست او ربل ته پورته شو. وړاندې له دې چې ربل حرکت وکړي، بېرته راکوز شو او د سوالگر له ټوکړۍ يې خو بنسلونه واخيستل او ورته ويې ويل: «زه يو څو پنسلونه اخلم، قيمت يې مناسب دی، که ته کاسب يې زه هم يم.»

وروسته بېرته د ربل پر طرف ولاړ. شپږ مياشتې وروسته ځوان مدير په يوه غونډه کې گډون وکړ. اتفاقاً سوالگر هم هلته و، په دې توپير چې درېشې يې اغوستې وه. سوالگر ځوان مدير وپېژاند، د هغه خواته ور روان شو او ورته ويې ويل: «ته بنايي ما ونه پېژنې؛ خو ته زما په یاد يې.» وروسته يې د شپږ مياشتې وړاندې پېښې کيسه ورته وکړه.

ځوان مدير ورته وويل: «په یاد مې شول تا خو گدايي کوله، اوس په دې حالت دلته څه کوي؟»

سوالگر ځواب ورکړ: «بنايي پر دې به نه پوهېږي چې په هغه ورځ دې له ماسره څومره مرسته وکړه. ته زما په ژوند کې لومړنی کس وې چې ماته دې بېرته زما وقار راکړ. تا چې کله پنسلونه واخيستل راته ودې ويل چې ته سوداگر يې نو زه هم يم. ستا تر تلو وروسته مې له ځان سره فکر وکړ چې زه دلته څه شی کوم؟ ولې سوال کوم؟ تر هغه وروسته مې له ځان سره پرېکړه وکړه چې بايد يو گټور کار وکړم. له همدې کبله مې بار او بينه وتړله، کار مې پيل کړ او نن دلته يم. له تا مننه کوم چې ماته دې بېرته زما وقار راکړ او دې پېښې زما ژوند ته بدلون ورکړ.»

د سوالگر په ژوند کې څه شي بدلون موندلی و؟

څه شي چې بدلون موندلی و، د سوالگر پر نفس باور و. ده بېرته پر خپل نفس باور ترلاسه کړ او په دې توگه یې کار ته مخه کړې وه. هو پر نفس باور هماغه زموږ او ستاسې د ژوند معجزه.

ډېر ساده پر نفس باور هغه احساس دی چې موږ یې د ځان په اړه لرو. د ځان په اړه زموږ نظر په ډېره لوړه کچه پر هر څه اغېز لري په کاري چاپیریال کې زموږ له کړونو نیولې، د والدينو په توگه زموږ تر مسؤلیت او بريالیتوب پورې.

پر نفس باور د بريالیتوب او ماتې اصلي ټاکنوکی عامل دی. پر نفس لوړ باور د خوشاله ژوند، هدفمندی او رضایت سبب کېږي. تاسې کولی شئ پر نفس لوړ باور ولرئ، په دې شرط چې ځان ته ارزښت ورکړئ. پر نفس باور تاسې ته داخلي انگېزه درکوي. د نړۍ پر مخ او په ټول بشري تاریخ کې ستر استادان دې پایلې ته رسېدلي چې هر کس د بريا لپاره داخلي تحرک او انگېزې ته اړتیا لري. هغه کسان چې پر نفس لوړ باور لري په يقين وده کوي او د مسؤلیتونو منلو ته لېوالتیا لري.

هغوی په خوشبینۍ له ژوند سره مخ کېږي، غوره کاري او کورنۍ اړیکې او له خوښیو او بريالیتوبونو ډک ژوند په مخ کې لري. دوی متحرک، باهمته او حساس دي چې له همدې کبله یې ورځ تر بلې کړنې او د گوانښ منلو وړتیا لوړېږي. دغه ډول کسان نویو فرصتونو ته هرکلی وايي او له ننگونو سره د مخ کېدو جرئت لري. دوی معقولې نیوکې کوي او په مدبرانه ډول د نورو نیوکې او ستاینې زغمي.

کله چې پر دې پوه شوی چې کوم کار ښه دی او هغه ترسره کړی، پر نفس

باور مو لوړېږي.

پر نفس باور د ځان په اړه زموږ قضاوت دی

يوه بزگر چې په خپله کرونده کې يې کدوان کرلي وو، له هر ډول دليل پرته د کدو يوه پلته «کوچنی کدو» چې له بيارې څرېدلی و، په يوه بښېنه يې لوبښي کې واچاوه. د حاصل په وخت کې متوجه شو چې کدو د هماغه بښېنه يې لوبښي په اندازه لوی شوی، يعنې تر نورو کوچنی دی. له دې کبله چې د کدو د لويېدو چاپيريال کوچنی و، کدو هم په هماغه اندازه لوی شوی و. تاسې هم نه شئ کولی د ځان په اړه د خپل قضاوت تر دايرې لوی شئ. لکه يو عالم چې وايي که فکر کوې چې ترسره کولی يې شي او يا يې هم نه شي ترسره کولی، په دواړو حالاتو کې حق له تاسره دی.

پر نفس د لوړ باور ځينې گټې

د افرادو د احساس او مؤلديت ترمنځ مستقيمه اړيکه ده. پر نفس لوړ باور له ځان، نورو، شتمنۍ، حقوقو او هېواد سره د کس له چلند څخه څرگندېږي. د دې برعکس هم صدق کوي.

- قوي باور رامنځته کوي
- د مسؤليت منلو لېوالتيا رامنځته کوي
- د ښو اړيکو او خوشاله ژوند لامل کېږي
- سپری د نورو د اړتياوو په اړه حساس او د مراقبت حس پياوړی کوي
- په انسان کې د داخلي انگېزې لامل کېږي
- انسان هڅوي چې د نويو فرصتونو او ننگونو هرکلی وکړي
- وړتيا لوړوي او د گواښ منلو وړتيا روزي

پر نفس ټيټ باور

څنگه کولی شو چې پر نفس ټيټ باور تشخيص کړو؟ د هغو کسانو نښې کومې دي چې پر نفس د باور کچه يې ټيټه ده؟ په لاندې نوملړ کې ياد شوي موارد د هغو کسانو ځانگړنې دي چې پر نفس ټيټ باور لري. دا ښايي دقيق او حساب شوي نه وي، خو د يوه شاخص په توگه گټه ترې پورته کېدای شي.

- دوی په ټوليز ډول اواز اوچوونکي دي.
- دوی نيوکه کوونکی طبيعت لري. په داسې بڼه نيوکه کوي، ته به وايي چې کومه سيالي ده او په ډېرې نيوکې سره يې دوی گټي.
- مغروره دي او فکر کوي چې پر هر څه پوهېږي. دوی نه له چا سره او نه هم د چا لپاره کار کولی شي.
- دوی ترلی فکر لري او ځان محوره دي.
- تل پلمې کوي او خپلې ماتې توجیه کوي.
- هېڅکله مسؤليت نه مني او تل نور ملامتوي.
- جبري ليدلوری لري، ابتکار نه کوي او تل په دې تمه وي چې په ژوند کې به يې يو څه په خپله پېښ شي.
- په ذاتي ډول حسود دي.
- د مثبتې نيوکې زغم نه لري او تل هڅه کوي چې دفاعي حالت خپل کړي.
- کله چې يوازې شي ارام او راضي نه وي او له همدې کبله بې حوصلې کېږي.
- پر نفس د ټيټ باور له کبله خپل اصليت له لاسه ورکوي.
- دوی نه پوهېږي چې څه وخت اخلاقي ارزښتونه له لاسه ورکوي او د پستۍ پر لور ځي.

دوی ريښتيني باوري نه لري، ځکه دوی خپل ريښتيني نه دي.

- داسې ژمنې کوي چې پوهېږي ترسره کولی یې نه شي.
- ژمنه کوي چې سپورمۍ به راکوزوي او هغه ژمنه چې عمل ورباندې ونه شي باور له منځه وړي.
- د دغه ډول خلکو چلند بې معنا او نامنظم وي، دوی له یوې څانگې بلې ته تړپ کوي. دوی بنایي یوه ورځ ډېر خواږه وي، خو بله ورځ دومره ترخېږي چې بنایي ودې پرنجوي. په لنډو متعادل نه دي.
- خلک له ځانه شري او یوازېتوب ته لېوالتیا لري.
- په طبیعي لحاظ زودرنج او ضعیف النفسه دي.
- که کومه خبره وشي، ضعیف النفسه انسان یې د ځان لور ته کشوي.

د زودرنجۍ او حساسوالي تر منځ توپیر څه شی؟

ژر خفه کېدل یا زودرنجی کاکتوسی «اغزن» چلند دی. که دې لاس راوړ زخمي به دې کړم. حساسوالی بیا مثبت چلند دی چې د مراقبت سبب کېږي.

ډېر کله دا دوی کلمې د یوې او بلې پر ځای کارول کېږي. کله چې دوه کسان له یو بل سره خبرې کوي، د هغه په اړه وايي: «پام دې وي چې هغه ډېر حساس دی». په حقیقت کې موخه یې دا ده چې هغه شخص ډېر زودرنج دی.

- دغه ډول خلک له ځان او نورو بې ځایه غوښتنې لري او په ندرت له خپلو بې ځایه غوښتنو پر شا کېږي.

- پر نفس باور نه لري.

- ټول عمر د تائید په هڅه کې دي او له نورو د موافق نظر ترلاسه کول غواړي. د دوی ټوله هڅه دا ده چې نور یې تائید کړي.

- د ځان په اړه لافې وهي او خپلې کړنې تر هغه څه چې دي لوړې

بښي، چې دا پر نفس د کم باور ښکارندوی کوي.

سلطه منونكي دي او شرمندوك چلند كوي. دغه ډول افراد تل د خپل شتون له كبله بښنه غواړي. دوی تل ځان ته سپكاوی كوي، چې دغه ډول سپكاوی له تواضع او خاكسری سره څرگند توپیر لري. تواضع پر نفس د باور پایله ده، په داسې حال كې چې سپكاوی پر نفس د بې باوری له كبله رامنځته كېږي. هغه كسان چې پر نفس باور يې كمزوری وي، ښه رهبران نشي كېدای ځكه نور خلك د هغوی دا كمبودي حس كوي او دغه كار په خپل وار د احترام او عزت د كموالي لامل كېږي.

د يوه غوره كار د ترسره كولو جرئت نه لري. هغه كسان چې پر نفس باور يې كمزوری وي، د دې لپاره پوره زړورتيا نه لري چې پر خپلو اعتقاداتو ټينگ ودرېږي. بې ځايه شخړه خوښونه هم پر نفس د كمزوري اعتماد نښه ده. په داسې شرايطو كې چې د همدردی اړتيا ليدل كېږي، د شخړې جوړول په هېڅ صورت زړورتيا نه شي گڼل كېدای.

پر نفس ټيټ باور ډېر كله له نورو سره د ورته چلند سبب كېږي. پر نفس د كمزوري اعتماد له كبله د دوی په وجود كې دا فكر ځای نيسي، كوم كار چې نور خلك كوي، نو دی يې هم بايد ترسره كړي. هره ورځ به گڼ داسې كسان ويني چې د خپلو همخولو د فشار له كبله د هغوی غوښتنو ته تسليمېږي، په داسې حال كې چې ښه پوهېږي، كوم كار چې دوی يې ترسره كوي، دوی او نورو خلكو ته زيان رسوي. له دې سره سره د دې لپاره چې د نورو له لخوا تائيد شي، خپل دغه كار ته دوام وركوي. هغه كسان چې پر نفس باور يې كمزوری وي له نورو سره د ځان برابرولو لپاره، د هغوی په څېر چلند كوي. دغه ډول خلك له بيرون څخه د تائيد او اعتبار له لټه كې دي،

• ترېگني کوي. کله چې يې د شاوخوا خلک کوم نوی څېز يا موټر اخلي، دوی هم د دې لپاره چې پر نورو اغېز ولري د ورته شي د اخیستلو پرېکړه کوي، په داسې حال کې چې ښايي هغه شي ته اړتيا هم ونه لري. تر دې چې ښايي هغه ته هېڅ راز لېوالتيا هم ونه لري. په دغه کار سره دوی غواړي پر هغو خلکو اغېز ولري چې له دوی سره مينه نه لري او يا هم د دوی ستاينه نه کوي.

• د دود خلاف کارونه کوي. د دې لپاره چې د نورو د پام وړ وگرځي، ښايي ډېر بې معنا کارونه وکړي. دوی د دغه ډول بې گټې کارونو له لارې يوازې د مهموالي په او لذت په لټه کې دي. ځينې خلک په خپله پرېکړه کوي چې ناسمې کړنې ترسره کړي، يوازې د دې لپاره چې له نورو سره يې توپير وشي او د هغوی پام د ځان پر لور واړوي. د بېلگې په توگه هغه کسان چې ډېرې لافې وهي او پر خپلو کړنو تر اندازې ډېر نازېږي، ځل بلي جامې اغوندي او دې ته ورته نور کارونه کوي.

• دغه ډول افراد دوه زړي او بې ارادې دي. دوی د مسؤليت د منلو حس نه لري. د زړورتيا کموالی او له نيوکې وېره د دې سبب کېږي چې دغه ډول کسان په خپلو کړنو کې دوه زړي او بې ارادې شي.

• د باصلاحيته افرادو پر وړاندې درېږي. زه د هغه کړکېچ چې د فرد د راسخې ارادې له مخې رامنځته کېږي او هغه چې د پر نفس د کمزوري باور پایله ده توپير ته قايل يم. د نړۍ ډېری رهبران خوځېدونکي او شورشيان دي. هغوی د پياوړې ارادې پر مه د نفوذ لرونو کسانو پر وړاندې درېږي؛ خو پر نفس د ټيټ باور لرونکي کسان بيا د باصلاحيته کسانو پر وړاندې يوازې له دې کبله درېږي چې دوی يې قدرت نشي زغملی، ان که دغه باصلاحيته کسان مثبت افراد هم وي.

- له ټولني تبنتي او گوښه گیر دي.
- په دوی کې د مدیریت حس کمزوری دی او لیدلوری یې داسې دین
- «زه مسایلو ته دومره پام نه کوم.» دغه ډول لید لوری یې په چلند کې هم انعکاس مومي.
- هغه شېبې چې نور په کې ستایل کېږي یا دوی د نورو ستاینه کوي، ژوند تر ټولو سختې شېبې ورته ښکاري. کله چې دوی خپله د یو کس ستاینه کوي، وېرېږي هسې نه چې له ستاینې ناسمه اخیستنه وشي او کله چې دوی ستایل کېږي، احساسوي چې د دغه ډول ستاینې وړ دي. د ستاینې وړ نه بللو احساس د خاکسری نښه نه ده.
- د دغه ډول کسانو ډېر ټینګار پر مادیاتو وي. هغه کسان چې پر نفس ټیټ باور لري، ستاسې ارزښت ستاسې د پانګې له لارې سنجوي، نه ستاسې د وړتیا له مخې. هغوی یوازې پر دې حساب کوي چې تاسې په کوم ماډل موټر کې سپرېږئ، د استوګنې کور مو څه ډول دی او کوم ډول جامې اغوندي؟! دوی دا هېره کړې چې همدا انسانان دي چې توکي جوړوي نه برعکس «یعنې شتمني، کور او جامې انسان نه جوړي.» پر نفس د ټیټ باور لرونکي کسان پر نفس د اتکاء پر ځای په نهایي ارزښت ټینګار کوي. د هغوی ژوند په ورځني محور څرخي. د جامو برنډ د هغوی د مقام څرګندونه کوي. که یې پیسې له لاسه ووتې له شرمه به مړه شي. دوی د غله او چمباز په لوبه کې گیر دي. د لیلی تام په وینا: «د دې لوبې ستونزه دا ده چې که یې وهم ګټې، د گوري کوونکي په سترګه درته کتل کېږي.»
- دوی په خپلو کړنو سره ښيي چې عزت نفس یې په وجود کې کمزور دی او له فرهنگي معرفت څخه خلاص دي.
- دوی اخیستونکي دي نه ورکوونکي.

ته کونکي نه ۱۹۷/۱
 پر نفس کمزوری باور په افرادو کې د چلند د تعدد لامل هم کېږي. هغه
 کسان چې پر نفس پیاوړی باور لري کولی شي د بېلابېلو عواملو له کبله
 بېلابېل او یا هم سره ورته چلند خپل کړي. هغوی ښايي یوازېتوب غوره
 کړي، ددې لپاره لومړیتوب ورکوي؛ خو پر نفس د ټیټ باور لرونکي کسان
 بیا یوازېتوب د دې لپاره غوره کوي چې د نورو په منځ کې د آرامۍ
 احساس نه شي کولی.

پر نفس د پیاوړي باور لرونکو او کمزوري باور لرونکو کسانو د ځانگړنو
 پرتله

په نفس د لوړ باور لرونکي کسان	په نفس د ټیټ باور لرونکي کسان
د عقایدو او نظریاتو په اړه خبرې کوي	د خلکو په اړه خبرې کوي
هیله ښوونکی او مثبت لیدلوری لري	انتقادي او منفي لیدلوری لري
متواضع او خاکسره دي	غرور او تکبر لري
پیاوړې عقیده لري	د پرمختګ لپاره ځان له نورو سره برابروي
ریښتیني او په حق اقتدار ته درناوی کوي	له قدرت سره مخالفت کوي
په نفس باور لري	تل گیچ او لار ورکي وي
د انسان شخصیت ورته مهم دی	شهرت ورته مهم دی
زړور او جسور دي	فشار منونکي دي
مسئولیت منونکي دي	ټوله نړۍ ملامته بولي او نیوکه ورباندې کوي
شخصي گټې ورنه مهمې دي	ښاغلي زړور او جسور دي

په نفس د لوړ باور لرونکي کسان	په نفس د ټیټ باور لرونکي کسان
خوشبین دي	په جبر باور لري
با درایته او پوه دي	طامع او حریص دي
زده کړې ته لېوال دي	فکر کوي چې په هر څه پوهېږي
حساس او دقیق دي	توند مزاجه او ژر خفه کېدونکي دي
گوبنه ناستې ته ترجیح ورکوي	په یوازېتوب مین دي
د بحث او خبرو خلک دي	د شخړې خلک دي
لارښوونکي دي	گمراه کوونکي دي
نظم لري	د ازادۍ احساس او معنا تحریفوي
بریا ته د رسېدو لپاره داخلي انگېزه لري	د کار ترسره کولو لپاره بیروني محرک ته اړ دي
نورو ته درناوی کوي	نورو ته سپکاوی کوي او هغوی سپک گڼي
له نزاکت او درناوي خوند اخلي	له بې نزاکتۍ او پستی خوند اخلي
محدودیتونه پېژني	خپلو موخو ته د رسېدو لپاره هر کار کوي
ورکوونکې دي	اخیستونکي دي

له پورتنی نوملړ څخه زموږ موخه د یوه بنسټ او مثال جوړول وو. اړتیا نشته چې د عزت نفس ټولې ځانگړتیاوې ولری. بنایي له پورتنیو ځانگړنو ځینې یې ستاسې په وجود کې په بېلابېلو کچو موجودې وي. له همدې کبله تر څو چې خپل اهداف وپېژنو، کولی شو د شرایطو د بڼه والي لپاره هڅه وکړو.

یوه ځوان مدیر چې پر نفس باور یې کمزوری و، ترفع وکړه؛ خو ځان یې له نوې دندې سره برابر نشو کړلی. د کار په لومړۍ ورځ یې د دفتر دروازه ټک ټک شوه، د دې لپاره چې ونیسي مهم کس دی، ټیلیفون یې را واخیست او له بېرونه را روان کس ته یې د ننوتو اجازه ورکړه. په داسې حال کې چې راغلی کس له مدیر سره خبرو ته متنظر و، ځوان مدیر په ټیلیفون کې خبرې کولې. سر یې خوځاوه او ویل یې: «ستونزه نشته زه یې ترسره کولی شم.» خو شېبې وروسته یې چې غوړۍ کېښوده له راغلي کس څخه یې پوښتنه وکړه: «څه درته کولی شم؟» راغلي کس ځواب ورکړ: «راغلی یم چې د ټیلیفون مزی دې وصل کړم.»

د پورتنۍ کیسه پیغام څه دی؟

ولې تظاهر کوو؟ غواړو څه شی ثابت کړو؟ غواړو کوم کار ترسره کړو؟ اړتیا څه ده چې دروغ ووایو؟ ولې د ارزښت د دروغجن حس په لټه کې یو؟ دغه ډول ټول چلندونه پر نفس د کمزوري اعتماد له کبله دي.

ولې ځان هغه ډول چې نه یو غواړو ویې ښیو؟ زموږ شخصیت په هر هغه څه چې ترسره کوو یې، یا یې نه ترسره کوو، مینه ورسره لرو، یا کرکه ترې کوو، سنجول کېږي. لاندې عوامل زموږ د شخصیت څرگندونه کوي.

- هغه دوستان چې د ځان لپاره یې ټاکو او یا هغه چې ځان ترې ساتو.
- له نورو سره چلند په ځانگړي ډول تر لاس له لاندې خلکو، سپینږیرو او هغو کسانو سره چې کمزوري دي.
- د هغو کتابونو او فلمونو بڼه چې موږ یې د لوستلو او لیدلو لپاره ټاکو.
- د هغو ټوکو بڼه چې موږ یې د خپلو غبرو پر مهال کوو.

ته گتهونگی یی / ۱۶۰

هره کړنه چې ترسره کوو یې موږ ته سبک را بښي. له همدې کبله ولې
ځانښوونه کوو؟ ولې تظاهر کوو؟ زه په دې باور یم که یو کس په پیاوړې
اراده، هوښیاری او له نورو سره په مرسته ژوند وکړي، کولی شي د خپلو
هڅو پر مه نور په حرکت راولي. د دغه ډول خلکو درناوی په کار دی.

عملي پلان

۱. د دغه فصل تر لوستلو وروسته، دري هغه برخي مشخصي کړي چې تاسي يې پراختيا ورکولو ته اړ يئ او ژمنه وکړي چې په دې برخو کې به په ۳۰ ورځو کې بدلون رامنځته کوي.

..... ۱

..... ۲

..... ۳

۲. ژمنه وکړي چې پر خپلو دريو کمزوريو به برلاسي کېږي:

..... ۱

..... ۲

..... ۳

اتم خپرکی

پر نفس د باور جوړولو مراحل

د بریالیتوب بنسټ

لکه پاسپورټ چې د نړۍ نورو هېوادنو ته د سفر لپاره شرط دی، دغه ډول د نښه ژوند لپاره پر نفس باور شرط

دی

ته گټونکي يې / ۱۶۳
 پر نفس باور هغه سبک دی چې مور يې د خپل ځان په اړه تصور کوو. کله چې مور ښه احساس ولرو، نړۍ ښکلې او ښه راته ښکاري، مؤذيت مو زياتېږي، د خپلوی اړیکو مو سمې او کارونه ښه کېږي. د دې موضع برعکس هم سم دی. پر نفس باور هېڅکله د ځان غټ گټلو او يا هم ځان ته د غره کېدلو په معنا نه دی. که انسان په خپل وجود کې آرامي ونه لري، نشي کولی له نورو سره په سوله او آرامۍ چلند وکړي. دا دقیقاً داسې حالت دی لکه سپرې چې يو شی ونه لري، نورو ته يې هم نشي ورکولی. پر نفس باور هم همداسې دی، که پر خپل نفس د باور جوړونکي عوامل ونه پېژنو، له نورو سره يې نه شو شريکولی.

په لومړي سره کې بايد ځان په صداقت و ارزوو. که مو پام وي الوتکه کې د لارښوونې پر مهال هم ويل کېږي چې د کومې ستونزې په وخت کې بايد لومړی ځان ته او وروسته خپلو ماشومانو ته د اکسيجن ماسک وټړئ. دغه کار ته ځانغوښتنه نه شو ويلی. تاسې بايد له جسماني اړخه پياوړي او سالم وي، تر څو وکولی شئ له نورو سره مرسته وکړئ او وړاندې له دې چې له احساسې اړخه له نورو سره مرسته وکړئ، لومړی بايد خپله قوي وي.

پر نفس د ټيټ باور عوامل

د زېږېدو له شېبې سره سم پر نفس د اعتماد جوړېدو بهير پيلېږي. له همدې وخته په ځان کې داسې احساسات روزو چې نور يې پياوړي کوي.

• ځان ته منفي تلقين ورکول

• ځان ته منفي تلقين ورکول هغه وخت پيلېږي چې مور اگاهانه يا نا اگاهانه

• د لاندې جملو ويل پيل کړو:

• زما حافظه کمزوري ده

• رياضيات داسې بېرته نه شي

• ورزشکار نه یم

• سترې یم

دغه ډول جملې په مور کې یوازې منفي حس پیاوړی کوي او زموږ د سپکاوي لامل کېږي. ډېر وخت نه نیسي چې زموږ ذهن پر دغو جملو باور پیلوي او چلند مو هم له دغه منفي افکار سره بدلون مومي. په پای کې هم دغه ډول منفي جملې په پایلې لرونکو وړاندوینو بدلېږي او نتیجې ته رسېږي.

چاپیریال

لومړۍ؛ کور

تر ټولو ستره ډالۍ چې والدین یې خپلو اولادونو ته ورکولی شي، کورنۍ رېښې دي. د کورنۍ د ونې تر ټولو مهمه برخه د هغې رېښې دي. یوه ښوونکي چې د یوې باادبه زده کوونکې چلند یې پام ځان ته اړولی و له هغه وپوښتل: «چا در زده کړي چې ته دومره باادبه او بانزاکته و اوسې؟»
نجلی ځواب ورکړ: «هېچا، زه په خپل چلند کې یوازې له خپلې کورنۍ پیروي کوم.»

د کورنۍ روزنې په اړه د یونان مشهور فیلسوف سقراط وايي: «اې خلکو ولې هره ډېره تورئ چې شتمني جمع کړئ؛ خو خپلو اولادونو ته لږ پام کوئ، په داسې حال کې چې همدا اولادونه دي چې ستاسې ټوله کړې شتمني ورته پاتې کېږي.»

د دې لپاره چې اولادونه مو په ښه بڼه وروزل شي باید هغوی ته دوه چنده وخت او د وخت نیمايي پیسې ځانگړې کړو. ستاسې په باور دا چې په ځوانۍ کې زده کړې وکړو تر دې غوره نه دي چې په سپین ریریتوب کې

ته گتونگی بی / ۱۶۵

هغه والدین چې پر نفس لوږ باور لري خپلو اولادونو ته د مفاهیمو، اعتقاداتو او مثبتو ارزښتونو په ورنښوولو سره هغوی ته پر نفس لوږ باور ورزده کوي.

د درناوي وږ والدین، خپلوان او ښوونکي د ماشومان لپاره سرمشق او غوره بېلگې دي. ماشومان د ژوند په لومړیو کلونو کې د لویانو کارونو ته د سرمشق په سترگه گوري او له هغوی تقلید کوي. ان مور هم خپلو لویانو او مدیرانو ته د سرمشق او بېلگې په توگه گورو.

ماشومې سترگې تاسې څاري

کوچنې سترگې تاسې څاري

هغوی شپه او ورځ ستاسې پر څارلو بوختې دي

کوچني غوږونه هر هغه څه چې تاسې وایئ په اوتومات ډول ثبتوي

کوچني لاسونه په بې قراری دې ته منتظر دي، هغه کار ترسره کړي چې

تاسې یې ترسره کوئ

او یو ماشوم هیله لري چې یوه ورځ ستاسې په څېر شي

تاسې د هغه ماشوم بت یاست

تاسې د هغه لپاره د عاقلانو عاقل یاست

د هغه په کوچني ذهن کې ستاسې په اړه هېڅ راز شک نشته

هغه ستاسې په اړه په پوره صداقت ډاډ او باور لري

پر هغه څه چې وایئ یې او یا یې ترسره کوی باور لري

کله چې لوی او ستاسې په څېر شو

هغه وخت به هم کارونه ستاسې پر لارو ترسره کړي

د ماشوم پرانیستې سترگې تاسې څاري

هغه باور لري چې تاسې تل حق پر جانب یئ

هره ورځ او په ټولو کارونو کې چې ترسره کوی یې تاسې د هغه لپاره بېلگه

هو تاسې د هغه ماشوم لپاره بېلگه يئ گوم چې غواړي لوی شي، ستاسې

په خبر شي

خه شی د دې لامل کېږي چې ماشوم سرغړونکی شي؟

• هغه ته ورزده کوئ چې د هر څه لپاره یوه بیه وټاکي او ان خپل

اصالت پلور ته وړاندې کړي.

• هغه ته وربښئ چې هېڅ وخت موقف ته ونه رسېږي له همدې کبله

هر څه ته تسلیمېږي.

• وربښئ چې گټونکی کېدل کار نه غواړي، له همدې کبله به هڅه

وکړي چې د هرې ممکنې لارې هغه که غلا او خیانت هم وي ځان

بریا ته ورسوي.

• د ماشومتوب له دورې هر شی چې غواړي ورته برابر وئ یې له همدې

کبله په دې باور لویېږي چې نوره نړۍ د ده پوره وړې ده او هر شی

باید ده ته ورکړي.

• کله چې ناسمې خبرې کوي ورته خاندئ او دغه کار د دې لامل کېږي

چې هغه فکر وکړي گڼې دی ښه ښکاري.

• هېڅ وخت هغه ته اخلاقي ارزښتونه نه ښیئ تر دې چې هغه ۲۱ کلن

شي او د خپلې لارې انتخاب ته یې پرېږدئ.

• هغه ته د انتخاب حق ورکوئ له دې پرته چې لارښوونه ورته وکړئ، له

همدې کبله هغه هېڅکله دا نه شي زده کولی چې هره ټاکنه او

پرېکړه یوه پایله لري.

• هېڅ کله هغه ته نه وایئ چې کار یې ناسم دی. دغه کار له دې وېرې

کوئ چې هسې نه ستاسې خبره په هغه کې د رواني عقدي لامل

شي. کله چې تر سرغړونې وروسته ونيول شي، فکر کوئ چې ټولنه

- هر وخت یې چې خپل کتابونه، بوټ او لباسونه هر لوري ته غورځولي تاسې راتپول کړي دي. دغه کار د دې لامل کېږي چې زده کړي ټول مسؤلیتونه یې د نورو پر غاړه دي.
- اجازه ورکوي هر هغه شی چې غواړي ولولي، ویې گوري او وایې وري. د خوړو او تغذیې په اړه یې ډېر پام کوي؛ خو اجازه ورکوي چې خپل روح په هر ډول ناوړه خوړو تغذیه کړي.
- د دې لپاره چې د خپلو همزولو د خوښې وړ وگرځي، پرېږدي یې چې د هغوی په څېر شي.
- کله چې په کور کې وي والدین له یو بل سره دعوه کوي. دغه کار د دې سبب کېږي چې د کورنۍ د پاشل کېدو پر مهال تعجب ونکړي او غافلگیر نشي.
- هر وخت چې وغواړي ډېرې پیسې ورکوي او هېڅکله هغه ته نه ورزده کوي چې پیسې ارزښتمن شی دي او باید د هغو په قدر پوه شي. ډاډ ورکوي هغه سختی چې په تاسې تېرې شوې دي، اجازه به ورنکړي چې دی ورسره مخ شي.
- کله چې گاونډیان یا ښوونکي له هغه څخه شکایت کوي، تاسې د هغوی پر وړاندې د ده په څنگ کې درېږئ.
- کله چې له ستر سرخوږي سره مخ شي، په دې عبارت ځان ته قناعت ورکوي: هر څه مې چې له لاسه کېدل ترسره مې کړل.
- اولادونه مو کنټرول او محدودوي نه، ځکه په دې باور یی چې نظم او انضباط د ازادۍ د سلېدو لامل کېږي.
- د پلرني یا مورني کنټرول پر ځای له لرې کنټرول ته لومړیتوب ورکوي، خو په دې ډول ماشومانو ته د ازادۍ درس وکړئ.

که ماشوم له نیوکې سره را لوی شو، دا زده کوي چې پر نورو نیوکه وکړي او محکوم یې کړي.

که ماشوم له ستاینې او تمجید سره را لوی شو، مندویي او قدرداني زده کوي.

که ماشوم له کینې او خصومت سره ژوند وکړ، جگړه زده کوي.

که ماشوم په صبر او حوصله وروزل شو، صبر زده کوي.

که یې له ریشخند او تمسخر سره ژوند وکړ، کمزړی او خجالت به وي.

که ماشوم له هڅونې سره لوی شو، پر نفس باور زده کوي.

که ماشوم د نورو له موافقت سره را لوی شو، له ځان سره مینه زده کوي.

که ماشوم په انصاف ژوند وکړ، عدالت او انصاف زده کوي.

که ماشوم په امنیت کې رالوی شو، زده کوي چې باید بشپړ ډاډ او باور ولري.

که ماشوم په صمیمیت را لوی شو او له مهربانۍ سره یې ژوند وکړ، په ژوند کې د ملگرو پیدا کول زده کوي.

دا هم یو مهم حقیقت دی هغه څه چې ماشومان زده کوي، ټولنې ته یې وربښي.

پر نفس د باور جوړول

یوې ځوانې جوړې هره ورځ کار ته تر تگ وړاندې خپله ماشومه لور

ورکتون ته بېوله. دوی به له خپلې لور د خدای پامانې پر مهال د یو بل

لاسونه ښکلول او دا مچکې به یې په خپلو جیبونو کې اچولې. په ورځ کې

به هر کله چې نجلۍ یوازې شوه، له جیب څخه به یې مچکه را واخیست

په خپل مخ پورې به یې ونیوله. دغه ورځنی کار د دې لامل شو چې دوی

فکر وکړي تل له یو بل سره دي؛ ان په داسې وخت کې چې په جسماني

لحاظ له یو بل څخه لرې وو.

زده کړه

بې سوادې د شرم وړ نه ده؛ خو د سواد لپاره د لېوالتیا نشتون شرم دی. مشران او هغه کسان چې د سرمشق حیثیت لري، کولی شي د بېلگو له لارې کشرانو ته ځینې مطالب ورزده کړي. هغه ماشومان چې د عمر په لومړیو کلونو کې صداقت او رینتینولي زده کړي، په ټولیز ډول یې د عمر په اوږدو کې له لاسه نه ورکوي. ځکه صداقت د هغوی د ژوند برخه گرځي او دا هغه څه دي چې مور یې په هره دنده کې په لټه کې یو، که هغه وکلات دی، یا حسابداري، سیاست، قضاوت یا بله هره دنده چې وي. صداقت په سمه بڼه د کارونو له ترسره کولو ډېر پیاوړی دی، ځکه دا په سمه بڼه د کارونو ترسره کولو بنسټ دی. ځوانان اغېزمنونکي وي، کله چې گوري لارښوونکي یې «والدین، ښوونکي یا سیاسي رهبران» په افتخار درغلي کوي، دوی یې په دقت څاري او پایله یې داسې ده:

- نا هیلې کېږي
- نور خپلو لارښوونکو ته درناوی نه کوي
- تل د ناوړه کارونو له گواښ سره مخ وي

ناوړه بېلگې او سرمشق

ښوونکي له زده کوونکي وپوښتل: «پلار دې د ژوند د لگښتونو د پوره کولو لپاره څه کار کوي؟» زده کوونکي ځواب ورکړ: «ډاډه نه يم؛ خو حدس وهم چې خودکار، پنسلونه، چراغ او کاغذ تشناب جوړوي، ځکه دا هغه شيان

غير عادلانه پرتله

عادلانه پرتله ښه ده؛ خو غير عادلانه پرتله د دې سبب کېږي چې انسان د حقارت او ټيټوالي احساس وکړي. عادلانه پرتله په تاسې کې رقابتي حس پياوړی کوي، تر څو تر نورو غوره عمل وکړئ. هغه کسان چې پر نفس لوړ باور لري، د بېخايه سيالی پر ځای د خپلو کړنو پر غوره والي تمرکز کوي. دوی له ځان سره رقابت کوي. هغه کوي خپله وړتيا له خپلو کړنو سره پرتله کړي.

بريالي توب که ماتې؛ ناوړه پایلې؟!

بريالي توب بريالي توب راوړي او ماته له ماتې زېږي. په دغه عبارت کې ډېر حقايق موجود دي. که يې له لوبو راوښو. کله چې د لوبغاړي روحیه کمزورې وي، لارښود له مقابل اړخ سره د لوبې اجازه نه ورکوي، ځکه پوهېږي که هغه له ماتې سره مخ کېږي، پر نفس باور به يې نور هم کمزوری شي. د دې لپاره چې هغه بېرته پر نفس باور پيدا کړي، لارښود د هغه لوبه له کمزوري رقيب سره برابروي. په دغه کار سره چې د نوموړي د بریا لامل کېږي، پر نفس باور او لوبې ته لېوالتيا لوړېږي. تر ده لږ پياوړی کس د نوموړي راتلونکی رقيب دی. په همدې ترتيب لومړی بلاخره د فاینل په لوبه کې د گډون لپاره چمتو کېږي. په هر بريالي توب سره پر نفس د هغه باور پياوړی کېږي او راتلونکې بریا ورته اسانه کېږي.

په ټولنيز ژوند کې هم کیسه همداسې ده. هر لارښود که ښوونکی وي او که والدین له ماشوم سره چې غواړي بريالی شي له ساده کارونو مرسته پيلوي، ځکه په هرې بریا سره چې ماشوم يې ترلاسه کوي، پر نفس د هغه باور زیاتېږي او که هڅونه هم پر دغه مثبت کار ور زیاته شي، پر نفس باور

به ټينگ هم شي. دا زموږ دنده ده چې خان او اولادونه د ناکاميو له کړي راوباسو او د برياليتوبو پر مسير يې برابر کړو.

سردرگومي په ناکامي له منځه ځي

په ۹۹ سلنه ماتو کې بريا هم موجوده ده.

سويجیرو هونډا

څلک چې کله په يوه کار کې له ماتې سره مخ کېږي، ډېری دومره زړه سوړي کېږي چې له هماغه پيله خان ته د بایلونکي په سترگه گوري؛ خو دې ته پام نه کوي چې له ماتې سره مخ کېدل د کمزورۍ او ناتوانۍ په معنا نه دي. بنايي بريالی شوی نه وم؛ خو ناکام او زړه سوړی هم نه يم. بنايي تېر ایستل شوی وم؛ خو احمق نه يم. په حقيقت کې هر وخت مو چې له هر څه لاسونه پرېمینځل ناکام شوي یی.

دلارښوونکو لوړې تمې

فکر وکړئ چې یو ماشوم د کلنۍ ازموینې له اطلاعنامې سره کور ته راځي چې په پنځو مضامینو کې یې ۲۰ او په یوه کې یې ۱۸ نمرې اخیستي دي. لومړی خبره چې له والدينو یې اوري بنايي دا وي: ولې ۱۸ نمرې؟ پوښتنه دا ده چې ایا والدين بايد د ماشوم ۱۸ نمره ته تبریکي ورکړي او ټیټ معيار غوره کړي؟ هېڅکله نه. هغه شی چې ماشوم یې غواړي دا دي چې والدين یې د هغې هڅو له کبله ستاينه وکړي چې په ۵ مضامینو کې د ۲۰ نمره د اخیستو لامل شوې. وروسته له دې چې ماشوم په پنځو مضامینو کې د ۲۰ نمره له کبله وستايل شو، والدين بيا په شپږو کې د شلو نمره تمه کولی شي.

که خپل معیارونه را ټیټ کړو، د دې چانس ډېر دی چې په راتلونکو پړاوونو کې ښه عملکرد ولرو او له دې لارې زموږ تمې هم پوره شي. دغه مطلب د یوه کارکوونکي په اړه هم صدق کوي. فکر وکړئ چې یو کارکوونکی سل کارونه په ښه ښه ترسره کوي؛ خو په یوه کې نشي بریالی کېدای، د رئیس غبرگون باید څه وي؟ ځواب ساده دی، رئیس د هغه سل غوره کارونه ستایي؛ خو تر څنگ یې هغه ته یادونه کوي چې خپل معیارونه را ټیټ نه کړي.

بې نظمي

نظم څه شی؟

ایا نظم تر یوې ستونزې یا تېروتنې وروسته په سمه بڼه د کار ترسره کول دي؟ نظم تحميلي دی؟ فکر کوی نظم د نورو په حق کې ظلم دی؟ ایا ازادي سلېوي؟ پورتنیو سوالونو ته زموږ ځواب یو دی او هغه نه.

نظم او ترتیب په دې معنا نه دي چې یو کس دې له خپلې ملا کمربند را خلاص کړي او د ماشومانو په ډبولو دې پیل وکړي. دا لېونتوب دی. نظم او ترتیب په اصل کې پرېکندوالي (قاطعیت) او مصمم کېدو ته لېوالتیا ده. نظم د مدیریت او هدایت په معنا دی چې د ستونزو د رامنځته کېدو مخه نیسي او په حقیقت کې یو ډول چمتوالی دی.

نظم انرژي او ځواک کنټرولوي او هغوی د مهمو کارونو پر لور سوق کوي. نظم مینه ناک عمل دی. ځینې وختونه د دې لپاره چې مهربان و اوسئ، باید نامهرباني وکړئ. ټول درمل خواږه نه دي او د جراحي هر عملیات هم بې درده نه دی؛ خو موږ مجبور یو چې درمل وخورو او عملیات وکړو. موږ باید له طبیعت څخه زده کړه وکړو. موږ ټول د زرافې په نوم یو حیوان پېژنو. ددغه حیوان ژوند ډېر جالب دی. زرافه چې کله لنگه شي، په هماغه شېبه کې نوې زېږېدلی زرافه په خټ کې په ډېر شدت په لغته

ته گیتونکی بی ۱۷۳

وهی. نوي زېږېدلې زرافه له دې لغتې سره را پورته کېږي او پر پښو درېږي؛ خو له دې کبله چې لا یې پښې کمزورې دي، بېرته لوېږي. لویه زرافه د خپل نوي زېږېدلي بچي وهلو ته تر هغو دوام ورکوي، تر څو چې هغه پر خپلو پښو ودرېږي. لویه زرافه دغه کار یوازې د خپل بچي د بقا لپاره کوي، ځکه هغه پوهېږي چې پر خپلو پښو درېدل یې په ځنگل کې د بچي د ژوندي پاتې کېدو یوازینی لاره ده. که دا دغه کار ونه کړي بچی به یې د ځنگله د ځناورو خوراک شي. څه فکر کوی همدا د مینې یوه بڼه نه ده؟ له شک پرته به له ما سره موافق وی.

هغه ماشومان چې له مینې او نظم ډک چاپیریال کې را لویېږي تر نورو ډېر خپلو والدينو ته درناوی لري. دوی وروسته په ټولنه کې قانون منونکي لویان کېږي.

که نظم په کورنۍ کې پر یوه عادت بدل شي، د ځوانانو تېروتنې به تر ۹۵ سلنې راکمې شي.

ادگار هوور

ښه والدين د اولادونو د لنډمهالې کرکې له وېرې هېڅکله هم د نظم او ترتیب له پلي کولو نه تېرېږي.

نظم او مقرارت د ازادۍ لامل کېږي

د انسان غریزه داسې ده، هر هغه شی چې زړه یې غواړي ترسره کوي یې له دې پرته چې پایلو ته یې پام وکړي. که ماشوم پرېږدئ چې یو پاکټ چاکلېټ وخورې ناروغېږي، خو که هغه عادت کړئ چې په ورځ کې یو یا دوه چاکلېټ وخورې، د ډېر وخت لپاره به د چاکلېټ خوړلو له خوږې

ازادی په دې معنا نه ده چې له هغه شي چې تاسې لېوالتيا ورته لرئ ټول خوند واخلي؛ بلکې په دې معنا ده چې خپله لېوالتيا کنټرول کړئ.

اېپيکتوس

د ازادۍ په اړه يو ناسم تصور داسې دی: هر څه مو چې زړه غواړي ترسره يې کړئ. انسان نشي کولی هر وخت هغه څه چې غواړي يې ولري. په ډېری مواردو کې د نظم او غوره ارزښتونو گټې په اسانۍ نشي درک کېدلی. تر دې چې بسایي د هغه ترسره کول په بله طريقه تر دې ډېر گټور، خوندور او راحت راوړونکي وي.

لکه څنگه چې بې نظمي زموږ د سقوط او ذلت لامل کېږي، نظم بيا موږ اوج ته رسولی شي.

يوه ماشوم چې کاغذپران يې پورته کړی و، له خپل پلار څخه پوښتنه وکړه: «پلار جانه! څه شی دغه کاغذ پران لوړ ساتي؟»

پلار يې ځواب ورکړ: «تار» هلکه وپوښتل: «پلار جانه په دې تار خو کاغذ پران را ټيټېږي!»

پلار يې ورته وويل: «ځی چې داسې ده زه به دا تار پرې کړم چې څه پېښېږي؛ خو ته به ورته گوري.»

کله چې پلار تار پرې کړ کاغذ پران را پرېووت. فکر نه کوي چې دا مطلب په ژوند کې هم صدق کوي؟ ځينې کارونه موږ ته د پرمختگ پر وړاندې خنډ ښکاري، په داسې حال کې چې هماغه کارونه زموږ د ودې او پرمختگ برخليک ټاکي او په حقيقت کې دا د نظم ماهيت دی.

غوارم آزاد و اوسم

دا عبارت می بیخی دپر اوربدلی. که رپل له پتلی خخه ووخی آزاد شوی؛ خو چپری به ځی؟ که هر څوک وغواړی د ځان لپاره د ترافیکو قوانین جوړ کړی او د سرک پر هر لوري یی چې زړه وی، حرکت وکړی، آیا دغه وضعیت ازادی گنلی شو او که گډوډی؟

همدلته ده چې د نظم او ترتیب اړتیا احساس کپری او تر دې وروسته راته څرگندپری چې همدا نظم او مقررات دی چې له لاری یی ازادی ترلاسه کوو.

نظم د مینې وړ ثبات دی

له دپری هغو کسانو چې په سیمینارونو کې می گډون کوی، په ځلونو می پوښتلی: «که مو ماشوم دپره تبه ولری؛ خو ډاکتر ته له تگ څخه انکار وکړی، څه به ورسره وکړی؟»
ټولو ځواب را کړی: «که یی ماشوم له ډاکتر سره مخالف هم وی، دوی به د ډاکتر سپارښتنې ومني، ځکه د ماشوم په گټه یی دی.»

د اولادونو سمه روزنه شهرت لپاره نه ده

قاضي پر یوه مجرم د حکم له صدور وړاندې وپوښتل: «د ویلو لپاره څه لری؟» مجرم ځواب ورکړ: «هو صیب. لطفاً د مور او پلار لپاره می هم د زندان حکم صادر کړی.»

قاضي پوښتنه وکړه: «ولې؟» مجرم وویل: «کله چې ماشوم وم، له ښوونځي می پنسل پټ کړ. سره له دې چې مور او پلار می خبر شول؛ خو څه یی رانه ونه ویل. وروسته می خودکار پټ کړ، بیا می هم والدینو پر کار

سترگې پټې کړې. وروسته مې له ښوونځي او د گاونډيانو له کورونو ډېر
څه پټ کړل او غلامې پر يوه عادت بدله شوه. دوی په دې پوهېدل هم
خو ماته يې هېڅ و نه ويل، نو دوی هم بايد له ما سره يو ځای زنداني
شي.»

دغه کس حق په جانب دی، سره له دې چې دلایل يې هغه ته برائت نشي
ورکولی؛ خو دا پوښتنه راپورته کېږي چې ایا د ده والدينو خپله دنده په
سمه بڼه ترسره کړې ده؟ واضح ده چې نه!
اولادونو ته د انتخاب او پرېکړې کولو حق ورکول مهم دي؛ که د انتخاب
دغه حق ورکول د والدينو له لارښوونې پرته وي، د اولادونو د بدبختۍ
لامل کېږي.

والدين په هره اونۍ کې يوازې ۱۵ دقيقې له اولادونو سره پر گټورو خبرو
تېروي او د ماشومانو پاتې نور وخت دې ته خلاصېږي چې ارزښتونه له
تلوبزيون او ورځپاڼې څخه زده کړي.

له ځان څخه پوښتنه وکړئ، ایا له نظم پرته:

يو بېړۍ چلوونکی کولی شي، بېړۍ په مؤثر ډول هدايت کړي؟
لوبغاړی کولی شي، لوبه وگټي؟

سندرغاړی کولی شي، کنسرت په سمه بڼه ترسره کړي؟

په ډاډ سره ویلی شم چې د پورتنیو ټولو پوښتنو ځواب نه دی.

اوس داسې يوه فلسفه د خلکو ترمنځ عامه شوې: «که د کوم کار ترسره
کولو ښه حس در کړ، ترسره يې کړئ.»

ان اورېدلي مې دي چې والدين په سادگۍ وايي: «زه تر هغو چې ماشوم
مې له کوم کار نه خوند اخلي غرض نه ورباندې لرم.»

زه هغوی ته وایم: «نه غواړئ چې پوه شئ څه شی ستاسې د ماشومانو د
خوشالی لامل شوي.» ښايي په کوڅه کې د مرگ تر بریده ډبول او يا هم

د خلکو له کورونو غلا هغه څه وي چې ستاسې ناشونم شوشاله کوي.

دا چې له کومه ځایه او څه ډول خوښی تر لاسه کوو، په خپله د خوښی په کچه د اهمیت وړ موضوع ده.

د اوسني ژوند په مکالمو کې دا جمله ډېره اورېدل کېږي: «هغه کار تر سره کړی چې مینه ورسره لری.» د دې جملې عکس هم سم دی: «له هغه کار سره چې ترسره کوی یې مینه وکړی.»

خو دې ته هم پام په کار دی چې ډېری وختونه هغه کارونه ترسره کوو چې باید ترسره شي، دې ته له پام پرته چې مینه ورسره لرو او که نه.

یوه مور چې ټوله ورځ یې دفتري کار کړی او ماښام کور ته له راتلو سره سم یې د کور پر کار پیل کړی؛ خو په نیمه شپه یې ماشوم ژاړي. ایا د مور دا خوښېږي چې له خواږه خوبه راپورته شي؟ نه؛ خو په هر صورت وېښېږي. ولې؟ په دريو دلایلو:

- مینه
- دنده
- مسؤلیت

مور نشو کولی یوازې له خپلو احساساتو سره ژوند وکړو؛ بلکې پر ژوند مو باید نظم او مقررات هم ورزیات کړو. دا هم باید په یاد ولرو چې د دغه کار لپاره کوم ځانگړی سن نه دی ټاکل شوی. هغه وخت بريالي کېدای شو چې د خپلې خوښې وړ کارونو ته تسلیم نشو. د هغه کار لپاره چې باید ترسره شي، نظم او مقرراتو ته اړتیا ده.

د والدينو، ښوونکو او لارښوونکو له لوري سپکاوی

تاسې به هم کله اورېدلي وي چې والدين په ټوکه خپلو اولادونو ته «احمق» یا «کودن» وايي. دغه ډول ناسم القاب په ژوند پورې سرېښېږي. لکه چې ماشومان! وی شي، د خپلو والدينو ناسم القاب پر واقعیت بدلوي.

دغه ډول ناسم القاب نه یوازې په ژوند پورې نښلي، بلکې راتلونکو نسلونو ته لېږدول کېږي. هغه طبقاتي نظام چې په هند کې موجود دی، د دې لپاره ډېر ښه مثال کېدای شي چې څنگه ناسم القاب د خلکو ژوند ته زیان رسوي: شتمن، بېوزله او فقیر که دا ناسم القاب نه دي، پس څه دي. یوه برخه مروجې جملې چې والدينو یې خپلو ماشومانو ته وايي:

- گونگی یی
- هېڅ وخت هېڅ کار سم نشي ترسره کولی
- هېڅ ځای ته به ونه رسېږي او په اخر کې به هېڅ هم نشي

د سمو ارزښتونو تدریس

ډېر کله د سادگی او سهوې له کبله په کورنۍ او د کار په چاپیریال کې د ناسمو ارزښتونو د دودېدو لامل کېږو. د بېلگې په توگه ماشومانو یا خپلو کارکوونکو ته وایو چې زموږ لپاره دروغ ووايي.

ورته وایه زه دلته نشته يم

ټول د صداقت او ریښتینولۍ د زده کړې لپاره خپلو مشرانو او ښوونکو ته گوري. ډېر کله د هغوی د ناسم چلند له کبله زړه سوړې کېږي هم. مور ځینې وخت دوی د ځان لپاره د کوچنیو دروغو ویلو ته اړباسو چې همدغه کار هغوی پر یوه مسلکي دروغجن بدلوي. کله چې مور نورو ته ور ښیو چې زموږ په خاطر دروغ ووايي، دې ته هم باید انتظار وباسو چې یوه ورځ به مور ته دروغ وایي. د بېلگې په توگه یو منشي د کار پر ځای په سودا پسې ځي او دفتر ته زنگ وهي چې ناروغ دی. د دغه کار تر ټولو ستر دلیل ښایي دا وي چې د دفتر مشر په ځلونو منشي دې ته مجبور کړی چې د رئیس لپاره دروغ ووايي. لاندې اوس پر یوه منشي د دروغجن تبدیل

شوی او له خپل مهارت څخه په گټه اخیستو ان خپل رئیس ته دروغ وایي.

پر نفس د مثبت باور رامنځته کولو پړاوونه

۱. پر ستورو د زخمونو بدلول

د هغو کسانو ژوندونه مطالعه کړئ چې منفي کارونه یې پر مثبتو، بدبختي یې پر خوشبختی او خنډونه یې د بریا پر وسایلو بدل کړي دي. هغوی چې اجازه نه ورکوي دلسردي او ماتې یې د پرمختگ مخه ونیسي. د موسیقي تر ټولو غوره قطعي بتهوون جوړې کړې او پوهېږئ چې د هغه جسماني نیمگرتیا څه وه؟ هغه کون و. د طبیعت په اړه تر ټولو غوره شعرونه جان مېلتون لیکلي، پوهېږئ چې د هغه جسماني ستونزه څه وه؟! هغه ږوند و. د نړۍ له پیاوړو رهبران یو هم د متحده ایالاتو ولسمشر فرانکلن ډي روزولت و، پوهېږئ چې هغه څه ستونزه درلوده؟ شل و او د شلانو له څوکۍ یې رهبري کوله.

د « ویلما رودولف » کیسه

ویلما رودولف په یوه بېوزله کورنۍ کې زېږېدلې وه. د څلورو کلونو وه چې د دوو سختو ناروغیو د ترکیب له کبله فلج شوه. ډاکټرانو ورته ویلي وو چې باید ان پنبه یې پر ځمکه ونه لگېږي؛ خو مور یې هغه هڅوله او ورته ویل یې: «د هغه وړتیا له مخې چې خدای تاته درکړې او د سخت کار پر مټ هر هغه کار ترسره کولی شي چې اراده یې وکړي.»

ویلما ویل: «غواړم د بنځو د منډې په نړیواله لوبه کې گډون وکړم»
د ۹ کلونو وه چې د ډاکټر د غوښتنې خلاف د معیوبیت له څوکۍ پورته شوه او لومړنی گام چې ډاکټر ترې منعه کړې وه پورته کړ. د ۱۳ کلونو وه چې په لومړي ځل یې د مسابقې په لوبه کې گډون وکړ او اخره شوه، خو

ناهیلی نشوه. په دویمه، درېیمه او څلورمه مسابقه کې په گډون سره یې پرمختگ وکړ او داسې ورځ هم راغله چې د منډې په یوه ستره مسابقه کې یې لومړی مقام خپل کړ. د ۱۵ کلونو وه چې پوهنتون ته بریالی شوه او هلته د «ادم تمپل» په نوم د لوبغاړو له یوه لارښود سره اشنا شوه. دې مربی ته وویل: «غواړم د ښځو د منډې په نړیواله لوبه کې گډون وکړم.» تمپل په ځواب کې ورته وویل: «له دې روحیې سره چې ته یې لري، هېڅوک ستا د دغه کار مخه نشي نیولی او زه به هم دې موخې ته په رسېدو کې مرسته در سره وکړم.»

د اولمپیک لوبې شروع شوې او دې هم گډون په کې وکړ. پر دې خونو خپله پوهېږئ چې د اولمپیک په لوبو کې د هرې برخې مخکښان گډون کوي. په دې لوبو کې د ویلما رقیبه د «جوتا هین» په نوم یوه مېرمن وه چې تر اوسه یې هېڅ لوبه نه وه بایلولې.

لومړۍ لوبه د ۱۰۰ مترو وه. په همدې لوبه کې ویلما له جوتا هین وړاندې شوه او د سرو زرو خپل لومړنی مډال یې ترلاسه کړ. دویمه منډه د ۲۰۰ مترو وه چې ویلما د دویم ځل لپاره هم جوتا هین ته ماتې ورکړه او د سرو زرو دویم مډال یې هم وگاټه. په درېیمه لوبه کې چې په تیمي بڼه وه هم ویلما جوتا ته ماتې ورکړه او په دې ډول یې تاریخ جوړ کړ. داسې تاریخ چې د ۱۹۶۰ کال د اولمپیک په لوبو کې یوه فلج نجلۍ د نړۍ تر ټولو گړندی ښځه وبلل شوه.

د ویلما له کیسې څه زده کولی شو؟ له دې کیسې زده کوو چې بریالی کسان له ستونزو سره سره خپلو موخو ته رسېږي؛ خو دا په دې معناه ده چې هغوی موخې ته په رسېدو کې له ستونزو سره نه مخ کېږي. کله چې د داسې کسانو د ژوند کیسې لولو چې د بریا لپاره یې ستونزې پر

فرصتونه بدلې کړي، انگېزه راټوې؟ که ټول همېشه د دغه ډول

ژوندلیکونه ولولو په مور کې انگېزه پیاوړې کېږي نه؟ د دې پوښتنو ځواب یوازې هو کېدلی شي.

۲. د پر ځای نادانۍ زده کړه

زده کړې رانښيي چې څه شی ترسره کولی او څه شی هم نه شو ترسره کولی. هنري فورډ هغه کس دی چې نړۍ ته یې «وي ۸» ماشین معرفي کړ. نوموړي لوړې زده کړې نه درلودې. له ۱۴ کلنۍ وروسته هېڅکله ښوونځي ته هم ولاړ نه شو؛ خو د دې استعداد یې درلود چې درک کړي د «وي ۸» په څېر ماشین یې د شرکت لپاره گټور دی. یوازې پر دې نه پوهېده چې دغه ماشین څنگه جوړېدای شي. له خپلو ټولو کارکوونکو یې چې لوړې زده کړې یې درلودې غوښتنه وکړه چې د «وي ۸» یو ماشین ورته جوړه کړي. د کارکوونکو په باور یې د دغه ډول یوه ماشین جوړېدل ناشونی کار و؛ خو فورډ بیا هم ټینگار کاوه چې باید جوړ شي. څو میاشتې وروسته یې له خپلو کارکوونکو وپوښتل چې ماشین یې جوړ کړی او که نه؟ دوی ځواب ورکړ: «مور پوهېږو چې کوم کار کېدونکی او کوم یو ناشونی دی. د

دغه ډول یوه ماشین جوړول ناشوني دي.»

میاشتې تېرې شوې؛ خو فورډ لا هم د دغه ډول یوه ماشین جوړېدو ته په تمه و. بلاخره هغه کارکوونکي چې د «وي ۸» جوړېدل یې په خپله ناشوني

بلل، د دغه ماشین پر جوړولو بريالي شول.

دا پېښه څنگه رامنځته شوه؟ دوی ځکه بريالي شول چې خپل تصور ته یې اجازه ورکړه چې تر علمي محدودیتونو هاخوا فکر وکړي. زده کړې پر دې سربېره چې مور ته هغه کارونه رانښيي چې شوني دي، په ډېری مواردو

کې داسم علمي محدودیتونه هم رانښيي.

د شاتو مچۍ

باید له طبیعت څه زده کړه وکړو. ساینسپوهان وايي د شاتو د مچۍ بدن ډېر دروند دی. د دواړو وزرو د پای ترمنځ فاصله یې هم دومره کمه ده چې د ایرو ډینامیک له مخې هغوی د الوت وړتیا نه لري؛ خو د شاتو مچۍ پر دې نه دي خبرې او الوت کوي.

ډېر کله چې له خپلو محدودیتونو خبر نه یې فعالیت ته مو دوام ورکړی او ډېر کله خپل ځان ته حیران وی. ان کله چې پوه شئ محدودیت مو درلود حیرانېږی. محدودیت یوازې هغه څه دي چې افراد یې په خپله د ځان لپاره وضع کوي. مه پرېږدی چې زده کړې مو محدودیت درباندي وضعه کړي.

۳. له نورو سره له بدل پرته ښه وکړئ

یوه کس له مشهور ارواپوه ډاکټر کارل مکنېز څخه پوښتنه وکړه: «که متوجه شئ چې یو کس پر رواني ناروغۍ د مبتلا کېدو پر لور روان دی، څه توصیه به ورته وکړئ؟» هغه کس چې پوښتنه یې کړې وه تمه یې درلوده چې اوس به له رواني ډاکټر سره د مشورې سپارښتنه ورته کوي؛ خو ډاکټر مکنېز داسې ونه کړل، بلکې په ځواب کې یې وویل: «زه دغه کس ته سپارښتنه کوم چې د ښار بلې برخې ته ولاړ شي او داسې کس پیدا کړي چې د ده مرستې ته اړتیا لري او له هغه سره دې مرسته وکړي. په حقیقت کې په دغه کار سره نور د خپلو ستونزو په اړه له فکر کولو خلاصېږو.»

ډېر کله موږ یوازې په خپلو ستونزو کې ډوب وو. له نورو سره مرسته هماغه ډول لکه تاسې یې چې تمه لرئ، نور مرسته درسره وکړي، تاسې ته د خوښۍ او رضایت حس ښيي. له بدل پرته د نرمنې ټولواو به بهیر

کې هغه شی چې زیاتېږي، د مرسته کوونکي کس په نفس مثبت باور دی. سالم شخصیت هغه دی چې هم اخیستونکی او هم ورکوونکی وي.

۴. تعارف ورکړئ چې ترلاسه یې کړئ

دا زده کړئ چې د نورو ستاینه وکړئ او خپله ستاینه وزغملی شی. په یاد ولرئ چې اخلاص او صداقت مهمې کلمې دي. کله چې نور تاسې ستایي له هغوی څخه په دې دريو کلمو «له تاسې مننه» په نزاکت او ادب مننه وکړئ. په دغه کار سره په حقیقت کې خپله تواضع او ادب څرگندوی.

۵. مسؤلیت منونکي واوسئ

باید خپل چلند مسؤلیت پر غاړه واخلو او له پلمو ځان لرې وساتو. د هغه زده کوونکي په څېر مه کېږئ چې یوازې د ښوونکي یا مضمون د نه خوښېدو له کبله ناکامېږي. ستاسې په باور دغه زده کوونکي تر ټولو ستر زیان چاته اړولی دی؟ باید مسؤلیت منونکي واوسو او د نورو له رټلو لاس واخلو. یوازې په همدغه کار سره د ژوند بڼه ښکلې کېږي. داسې نه شي کېدای چې زموږ امتیازات دې زموږ تر مسؤلیتونو ډېر وي. پر همدې اساس د خپلو حقوقو تر خونديتوب ډېره څه باید د مسؤلیتونو د ترسره کولو لپاره وکړو.

جان ایف کېنډي

پلمې ستونزې تر اصلي بڼې لا سختوي. موږ د ځان، کورنۍ، دندې، چاپیریال او خلکو پر وړاندې مسؤل یو. د ونو په کېنولو سره کولی شو چې د چاپیریال په شین ساتلو او د گرد او دوږو په کمولو کې د مرستې ترڅنګ د چاپیریال د ښکلا لامل شو. داسې ژوند نه شو کولی لکه د ژوند لپاره چې بله ځمکه وي او دې ځمکې ته په زیان رسولو سره هېڅ هم نه

کېږي. زموږ د ورځني ژوند بنسټ باید داسې وي چې نړی د ژوند لپاره پر یوه ښکلي ځای بدله کړي. موږ د راتلونکو نسلونو لپاره د ملي او طبیعي منابعو د ساتلو مسؤلیت لرو. که په دې برخه کې مسؤله چلند ونه کړو، څنگه کولی شو له راتلونکو نسلونو د بښنې تمه ولرو؟! که مو په هېواد کې د عمر منځنۍ کچه ۷۵ کاله وي او تاسې اوس د ۴۰ کلونو وي، ۲۵ کاله نور هم د ژوند لپاره وخت لرئ. نو له ځانه وپوښتئ چې له پاتې ژوند څه څه ډول گټه پورته کوئ؟ که مو مسؤلیت ومانه او د هغه کچه مو لوړه کړه په حقیقت کې مو خپل ژوند نور هم ارزښتمن کړ.

۶. نظم

نظم په هېڅ صورت ستاسې د ژوند خوند له منځه نه وړي، بلکې هغې ته خوند وربښي. له شک پرته به تاسې هم ځینې داسې کسان لیدلي وي چې له ډېرې وړتیا سره سره په خپل ژوند کې نه دي بریالي شوي. دوی ناهیلی او زړه سوړي دي چې دغه کار یې پر چلند او له خلکو سره پر اړیکو هم اغېز کړی دی. دوی ناراضي دي او خپل بخت ملامتوي، دې ته له پام پرته چې د دوی ډېری ستونزې د بې نظمۍ له کبله دي. نظم په لومړي سر کې ښایي دردوونکی وي، خو په اوږدمهال کې تاسې ته ډېرې گټې رسولی شي.

۷. موخې وټاکئ

مشخص او تعریف شوي اهداف له تاسې سره مرسته کوي چې د هغوی پر لور د تگ مسیر پیدا کړئ. څه شی چې تر هدف هم مهم دي هغه د هدف درلودلو حس او لیدلوری دی، همدغه دواړه دي چې ژوند ته معنا ورکوي. هغه څه چې موږ یې هدف ته په رسېدو کې ترلاسه کوو، ارزښت یې تر دې ډېر کم دی چې هدف ته په رسېدو له موږ جوړېږي. په حقیقت

ته گٽونڪي يي / ۱۸۵

کي هدف ته رسيدل دي چي مور ته بنه احساس راکوي او دا په حقيقت
کي پر نفس مثبت باور دي.

د موخو او اهدافو په ټاکنه کي بايد ډېر واقعيت گرا واوسو. د غير واقعي
موخو ټاکل په ډېرو مواردو کي پر نفس د باور د کمزوري کېدو لامل کېږي،
په داسي حال کي چي واقعيت گرا اهداف پر نفس مثبت باور زياتوي.

۸. له اخلاقي کسانو سره ناسته پاسته

که مو خپل عزت درباندي گران وي، له داسي کسانو سره ناسته پاسته
وکړي چي لوړ اخلاقي معيارونه لري. يوازېتوب تر دي بنه دي چي له ناوړه
خلکو سره واوسي.

جورج واشنگټن

د ملگري ازمويڼه

د همخولو منفي اغېزې د فشار په څېر وي. مثلاً درته وايي: «ولي ملگري
مي نه يي؟» دا په ياد وساتي چي بنه ملگري هېڅ وخت د خپل ملگري بد
نه غواړي. په خپل ژوند کي مي هر کله چي يوه ملگري تر خپلي اندازه يو
گوټ ډېر شراب څښلي له موټره يي ښکته شوي يم او ورته ويلي مي دي
چي ډرېوري ونه کړي. زه د دي پر ځاي چي ملگرتيا له لاسه ورکړم، غوره
گڼم چي ملگري له لاسه ورکړم. له اخلاقي خلکو سره ناسته پاسته پر
نفس د باور لامل کېږي.

د همخولو فشار

هر کله چي د يوې ډلې غوښتنې پر هغو غوښتنو چي سمې ښکاري،
غښتلې کېږي، دلته د يوازيني شي کموالي چي احساس کېږي، هغه
اخلاق او پر نفس باور دي. له نورو سره يو ځاي والي په دغه حالت کي تر

ټول خوندي لاره بنکاري، ځکه د خلکو له خدا ورباندي خلاصېدای شي. خو دا په حقيقت کې د هغه کسانو ترمنځ چې پر نفس پياوړی باور لري او د هغو چې پر نفس اعتماد يې کمزوری دی، د بېلتون نقطه ده. همدلته ده چې د پاخه فکر لرونکي، له خام فکرو څخه بېلېږي.

بېلگې:

- د ښوونځي زده کوونکي د دې لپاره چې ځان يې له سپکاوي خلاص کړي وي، ځان د همخولو په څېر کوي.
- زده کوونکي له دې وېرې چې ټولگيوال به يې مسخره کړي د ښوونکي پوښتنې ته ځواب نه ورکوي.
- ځينې کارکوونکي د دې لپاره چې خپل همکاران خوشاله وساتي تر خپل وس لږ کار کوي.

عصريتوب

ځينې خلک وايي: «په عصريتوب کې دا بده خبره نه ده.» پوښتنه رامنځ ته کېږي چې عصريتوب چل ول دی؟ غلا کول دي؟ نشه کول دي؟ دروغ ويل دي؟ او يا هم نامشروع اړیکې لرل؟ دې پوښتنې ته په ځواب کې يو شمېر خلک وايي: «هر وخت چې وغواړم کنټرولولی يې شم.» خو دوی پر دې نه پوهېږي چې منفي اغېزې تر مثبتو هغو پياوړې دي.

د نورو د خبرو اغېز

که کومه ورځ يو کس په ښي اړخ پاڅېد او راته ويي ويل: «ته د نړۍ تر

پوه شي چي زه دي پر ملگري ويارم.» زه پوهيڙم چي دا ماته د هغه د ارادت خرگندونه کوي او د دي خبرو په اوربدو به زه خه احساس وکرم؟ حتماً به خوشاله شم.

همدغه کس بله ورځ په چپ اړخ پاڅيدلي او تيليفون يي راته کړي او وايي: «ته رذيل يي، پست يي، چلباز يي او ته د ښار تر ټولو ستر درغلگر يي.» زه به تر دغه ډول خبرو وروسته خه احساس وکرم. البته چي بد او وحشتناک احساس به وکرم.

9. له بهره کنټروليدونکي مه اوسئ

په لومړي ورځ يي چي کله راته وويل د ځمکي د سر ستر شخصيت يم، ښه او د وياړ احساس مې وکړ؛ خو په بله ورځ يي چي رذيل او درغلگر وبللم بد احساس مې وکړ. په دي اساس زما ژوند چا کنټرول کړ؟ له شک پرته هغو.

ايا دا هماغه لاره ده چي زه غواړم ټول ژوند ورباندې ولاړ شم؟ په هېڅ صورت نه. دا د ژوند کولو هغه لاره ده چي له بيرون کنټروليدونکي ورته ويل کېږي. زه غواړم چي ژوند مې له دننه کنټرول شي او بل څوک مې هدايت نه کړي. نو بايد کله چي څوک راته وايي زه ستر شخصيت يم د خوښي احساس وکرم؛ خو که راته وهم نه وايي زه بايد پر ځان باور ولرم چي ښه سپري يم.

بله ورځ چي بايد د همدغه کس له لوري پست گڼل کېږم، په دي کې شک نشته چي خبرې يي نښن لرونکي راته ښکاري؛ خو اجازه نه ورکوم چي هغه زما د خفگان لامل شي، ځکه ما ځان له دننه په خپله ارزولي چي زه پست او بد سپري نه يم.

کله چي يو کس د نښن لرونکو خبرو په غبرگون کې وايي: «تا زه عصابي کړم، خرگنده ده چي، د نومېږي د کنټرول مرکز د اوازې شي، خو که روايي

چې زه عصباني يم او يا هم زړه مې غواړي چې عصباني واوسم د کنټرول مرکز يې دننه دی.

هېڅوک تا نشي تحقير کولی؛ مگر دا چې ته اجازه ورکړې.

الينور روزوبلت

په دې اړه به يوه پخوانۍ کيسه درته وکړم. يو هونښيار هندي سپين ږيري د لاروي سپکو سپور ته غوړ نيولی و. کله چې د لاروي ښکښلې خلاصې شوې، سپين ږيري ورنه وپوښتل: «که ډالی د يوه کس له لوري ونه منل شي، ډالی د چا کېږي؟» لاروي ځواب ورکړ: «د هغه کس چې ډالی يې وړاندې کړې وه.» هونښيار سپين ږيري وويل: «زه ستا ډالی ردوم او نه يې منم.»

وروسته له لاروي ولاړ او لاروی هک حيران پاتې شو. د دې کيسې هونښيار سپين ږيري له داخله کنټرولېده. تر څو چې بيروني منابع ورته او ملامت يې وگڼو زموږ بدبختۍ به دوام وکړي، د بېچارگۍ احساس به ولرو. تر څو د خپل چلند مسؤليت ونه منو، تغيير نه شو کولی.

د بدلون لپاره لومړنی پړاو دا دی چې له ځانه وپوښتو:

- ولې غوسه يم؟
- ولې پرېشانه او غمگين يم؟

له دې وروسته بايد پر هغو د غالبېدو هڅه وکړو.

خوښي پر نفس د مثبت باور پايله ده. که له خلکو وپوښتې چې څه شی د دوی د خوښۍ لامل کېږي، څو ډوله ځوابونه به ترلاسه کړئ. ځينې به ان مادي شيان هم مطرح کړي؛ خو حقيقت داسې نه دی. خوښي له «بودن» څخه راځي نه له لرولو څخه.

د بېلگي په توگه يو کس هر څه لري؛ خو خوشاله نه دی. د دې برعکس هم صدق کوي. خوښي داخلي پدیده ده. خوښي د شاپرک په څېر ده. که موږ منډې ورپسې وهو راڅخه تښتي؛ خو که ودرېدو خپله راځي او پر اوږو مو کېږي.

۱۰. خوښي راوړونکي افکار وروزی

تريخوالی له احساسې اړخه د ماتې نښه ده. تندوالی د ښو کارونو لپاره ستاسې وړتياوې فلجوي. د ځان لپاره معيارونه وټاکئ. له ځان سره صادق و اوسئ او له ځان سره رقابت وکړئ.

لاندي کارونه ترسره کړئ:

- په هر کس او هر ځای کې مثبت ټکي ولټوه.
- پرېکړه وکړه چې خوشاله به اوسې.
- معيارونه مو په هوښياري وټاکئ.
- هڅه وکړئ چې په ډېرو کوچنيو کارونو کې خوښي پيدا کړئ.
- په ياد ولرئ چې د ژوند ټولې برخې يو ډول نه دي. ژوند لوړې او ژورې لري.

- په هر حالت کې د سم کار هڅه وکړئ.
- ځان پر گټورو کارونو بوخت کړئ.
- دا زده کړئ چې بايد ځينې کارونه جبران کړئ. ناهيلي کېږئ مه او په اړه يې ډېر فکر مه کوئ.
- له هغوی سره چې تر تاسې لږ چانس لري مرسته وکړئ.
- خپل ځان او نور وښئ، په زړه کې مو کينه مه ساتئ.

۱۱. ځان ته له مثبت تلقين ورکولو گټه واخلي

هڅه وکړئ چې ځان ته د مثبت تلقين ورکولو عادت په ځان کې پياوړی کړئ. ځان ته د مثبت تلقين ورکول، ستاسې پر نيمه اگاه ذهن د اغېز له لارې ستاسې په باور کې بدلون رامنځ ته کوي. زموږ چلند زموږ د اعتقاد او باور څرگندونه کوي. ځان ته مثبت تلقين ورکول ستاسې پر اعتقادي سيستم د اغېز له لارې ستاسې چلند بدلوي.

خو بېلگې:

- زه دغه کار ترسره کولی شم.
- زه د رياضي په درس کې عالي يم.
- زه غوره حافظه لرم.

۱۲. د کمزورۍ ټکي مو د پياوړتيا پر ټکو بدل کړئ

تر ټولو ستره وړتيا د کمزورۍ پر تر ټولو ستره نقطه بدلېدای شي

که هرې وړتيا ته تر اندازې ډېر ارزښت ورکړل شي، پر کمزورۍ بدلېږي. د پلور په برخه کې د ښې او فصیحې ژبې درلودل يوه پياوړتيا ده. د داسې پلورونکي ليدل چې ښه ژبه لري د تعجب وړ خبره نه ده، خو که ډېرې خبرې وکړي په هماغه اندازه له خپلې اصلي دندې لرې کېږي او زيان کوي. په حقيقت کې پلورونکی خپلې دې وړتيا ته د ډېر ارزښت په ورکولو سره هغه د کمزورۍ پر ټکي بدلوي. ښه غوږ نيونه يو هنر او استعداد دی. که همدغه استعداد ته تر اندازې ډېر پام وشي او هېڅ خبرې ونکړي، د کمزورۍ پر يوه ټکي بدلېږي.

تر ټولو ستره کمزوري پر تر ټولو ستره وړتيا بدلېدای شي

غوسه کمزوري ده. څنگه يې پر ځواک بدلولی شو؟ يوې بڼې چې خپل زوی په ترافيکي پېښه کې له لاسه ورکړی و، د ميندو داسې يو خوځښت رامنځته کړ چې د نشې پر مهال د موټر چلولو خلاف و. ددې بڼې زوی داسې يوه چلوونکي په موټر وهلی و چې نشه و. دا له دې کبله چې په ټولنه کې دغه ډول کړنې خلکو تحمل کولې ډېره غوسه وه. دې په ټوله امريکا کې خلک راټول کړل او د نشې په حالت کې د موټر چلولو خلاف يې ودرول. نن د هغې بنسټ پر ځواک بدل شوی چې زرگونه غړي لري او په کانگرس کې د نشې په حالت کې د موټر چلولو اصول يې بدل کړل. په دغه ډول حالاتو کې د غوسې په څېر منفي احساس د مثبت کار د ترسره کولو لپاره پر يوه ځواک بدلېږي.

۱۳. صبر او حوصله ولری

ځينې خلک وايي د يوه ځل لپاره له مثبت يا منفي توکو سره مخ کېدل اغېز نه لري. دا حقيقت نه دی. توپير ښايي د درک وړ نه وي؛ خو يوشی حتماً پېښېږي.

يو چينايي بزگر يو ډول ونه کېږوي چې په لومړيو څلورو کلونو کې د اوبو له ورکولو او خدمت کولو سره سره هېڅ راز وده نه کوي. په دې موده کې هېڅ توپير په ونه کې نه محسوسېږي. خو د څلورم کال په وروستيو کې ونه په يوه ځل په شپږو اوونيو کې تر ۹۰ فوټو پورې لوړېږي. پوښتنه دلته ده چې دا ونه په شپږو اوونيو کې دومره لوړه شوې او که نه د هغه ودې پنځه کاله وخت نيولی دی؟ د دې پوښتنې په ځواب کې په لنډو دا پوښتنه وکړو: که دې ونې ته اوبه ور نکړل شي او ساتنه يې ونشي، په دغه حالت کې هم دومره لوړېدای شي؟ هېڅکله نه. که يې پالنه ونشي په

ته گټونکي يې / ۱۹۲

څلورو کلونو کې به له منځه ولاړه شي. مور بايد له طبيعت څخه زده کړه وکړه.

څېردارې: بايد د صبر او ټنبلۍ ترمنځ توپير تشخيص شي. ځينې وخت داسې پېښې چې يو کس ډېر ټنبل او ناغېره دی؛ خو دی فکر کوي چې صبور او حوصله من دی.

ښه پيل، ښه پای لري.

انگریزي مثل

۱۴. د خپلو کمزوریو او ځواکمنتیاوو نوملړ چمتو کړئ

بريالي او گټونکي کسان خپل محدودیتونه او د پیاوړتیا ټکي ښه پېژني؛ خو تمرکز د پیاوړتیا پر ټکو کوي. که مور خپل د پیاوړتیا ټکي ونه پېژنو څنگه پر هغوی تمرکز کولی شو. پر دې تمرکز وکړئ چې کوم کار غواړئ ترسره کړئ، پر دې تمرکز مه کوی چې کوم کار نه شی ترسره کولی.

پیاوړتیاوې او کمزورۍ

پر نفس د مثبت باور په اړه د امریکا د پخواني ولسمشر ابراهام لینکلن تر دې تشریح ښه تشریح به له کومه شي:

اې نړۍ د زوی لاس مې ونیسه! هغه نن ښوونځی پیل کړ. د هغه لپاره ښايي ټول شيان نوي او نااشنا وي. هیله مې دا ده چې له هغه سره به په نرمۍ چلند وکړې. ته پوهېږې چې هغه تر اوسه د پاچا په څېر ژوند کړی دی. هغه تر اوسه د کورنۍ رئیس و او زه د هغه د زړه په ترلاسه کولو کې ماهر وم؛ خو سر له ننه هر څه توپير کوي. نن چې کله د کور له لومړۍ زینې ښکته کېده، لاسونه يې خخول لکه یوه ستره ماجرا يې چې پیل کړې وي. په دې ماجرا کې ښايي جگړه، مصیبت او غم هم شامل وي. د دې لپاره چې په دې نړۍ کې ژوند وکړي، ایمان، اعتقاد، مینې او جرئت ته اړ دی. اې نړۍ هیله من يم چې کوچني لاسونه به يې په مهربانۍ ونیسي

او هغه څه چې دی ورته اړ دی ور زده به یې کړې. هغه ته ور زده کړه؛ خو
 ته گټونکی یې/۱۹۳
 که امکان لري په نرمۍ. پوهېږم چې هغه باید زده کړي چې ستا د مخ ټول
 انسان صادق او نرم نه دي. هغه ته وروښيه چې د هر رذیل لپاره اتل شته
 او د هر دښمن لپاره دوست. دی باید ژر زده کړي چې پهلوانان تر ټولو
 اسانه مغلوبېدای شي. هغه ته د کتابونو د مطالعې اعجاز ور زده کړه.
 وخت ورکړه چې په اسمان کې د مرغیو، د لمر په وړانگو کې د شاتو د
 مچيو او په دښتو کې د شنو شویو گلونو د همیشني راز په اړه په آرامۍ
 فکر وکړي. زوی ته مې ځواک ورکړه، د دې لپاره نه چې نور تعقیب کړي.
 هغه ته وروښيه چې نورو ته غوږ ونیسي؛ خو ټول هغه شیان چې اوري یې
 په دقت وارزوي او یوازې هغه ښه شیان ترې واخلي.
 هغه باید زده کړي چې هېڅ وخت د خپل زړه او روح لپاره قیمت ونه ټاکي.
 ورزده کړه چې خپل غوږونه پټ کړي او که فکر کوي چې پر حقه دی باید
 مبارزه وکړي. هغه ته په آرامۍ ور زده کړه؛ خو نیم خام یې مه پرېږده،
 ځکه اوسپنه یوازې هغه وخت صافېږي چې په اور پخه شي.
 اې نړۍ زه پوهېږم چې دا ستره غوښتنه ده؛ خو وگورو چې ته څه ورسره
 کوي. وگوره څومره ښکلې زوی دی.

د ابراهام لینکلن لاسلیک

عملي پلان

۱. دري هغه پياوړتياوې وليکئ چې غواړئ نورې يې هم پياوړې کړئ:
..... ۲ ۳
۲. دري هغه کارونه وليکئ چې تاسې د هر ډول مالي او معنوي بدیل له ترلاسه کولو پرته غواړئ ترسره يې کړئ:
..... ۲ ۳
۳. دري هغه برخې مشخصې کړئ چې تاسې غواړئ ستر مسؤليتونه په کې واخلي:
..... ۲ ۳
۴. دري هغه منفي اغېزې په گوته کړئ چې غواړئ ترې لرې و اوسئ:
..... ۲ ۳
۵. دري د لوړو شخصيتي معيارونو کسان مشخص کړئ چې غواړئ ستاسې همکاران و اوسي:
..... ۲ ۳
۶. د دريو هغو هڅوونکو کتابونو نومونه وليکئ چې تاسې يې په راتلونکو دريو مياشتو کې مطالعه کول غواړئ:
..... ۲ ۳
۷. دريو داسې کسانو نومونه وليکئ چې تاسې غواړئ د هغوی صادقانه ستاينه وکړئ:
..... ۲ ۳

نہم خپرکی

فردی ورتیاوی

د خوبنی ورتیاوی شخصیت جو کړی

زه تر بلې هرې ورتیا له خلکو سره د معاملې ورتیا ته

دېر ارزښت ورکوم.

جان راکفیلر

په ټوله نړۍ کې چې وگورئ، درته څرگنده به شي چې موږ د کاروبار ستونزه نه لرو، بلکې د خلکو ستونزې لرو. کله چې موږ د خپلو خلکو ستونزې حل کړو، د کاروبار ستونزې به مو په اوتومات ډول حل شي. ولې خلک له موږ سره معامله کوي؟ دوی له موږ سره له دې کبله معامله نه کوي چې موږ ډېر هوښیاران یو، بلکې له دې کبله یې کوي چې هغوی له موږ سره پر معامله ډاډه دي.

کوم فکتور د دوی د ډاډ کچه ټاکي؟ خلک په دې فکر نه کوي چې تاسې څومره پوهېږئ، بلکې پر دې فکر کوي چې تاسې یې څومره خیال ساتئ. له خلکو سره ستاسې اړیکه د لمس کېدو وړ نه دي، له همدې کبله د اېکس فکتور ورته وایي. پوښتنه دلته ده چې تاسې څنگه دغه د اېکس فکتور جوړولی شئ؟

د خلکو په اړه پوهه د تولیداتو په اړه تر پوهې ډېره غوره ده. بریالي کسان د خوښې وړ او مقناطیسي شخصیت جوړوي او په دې ډول په یوه کارازماتیک شخصیت بدلېږي. همدا ځانگړنه ددې لامل کېږي چې له خلکو سره ښې اړیکې جوړې کړي.

د خوښې وړ شخصیت په اسانۍ پېژندل کېدای شي، خو تعریف یې ستونزمن دی. دغه ډول شخصیت د فرد په ناسته پاسته، خبرو، غږ، چلند او د باور په کچه کې ښکاري.

د خوښې وړ شخصیت د فرد د لیدلوري، چلند او بیان ټولگه ده. که مو د شخصیت لار له مخ او زړه دواړو تېره شوې وي، سن ته له پام پرته به هېڅکله خپل جذابیت له لاسه ورنه کړئ.

د ښه بیان جامې د بل هر ډول جامو تر اغوستلو مهمې دي. داسې جذاب چلند چې شخصیت پټوي د لنډ وخت لپاره کار ورکوي؛ خو ریښتیني شخصیت به چټکې اړیکې لپاره وي.

ته گټونکی یې / ۱۹۷۱

له شخصیت پرته پر پوهه ولاړې اړیکې په ژوند کې د بدبختۍ عامل کېږي. له شخصیت پرته جذابیت او له شخصیت پرته هویت داسې دي لکه یو شی چې ښه نه وي، خو ښه ښکاره شي.

له ټولو سره په ادب چلند وکړه؛ خو له لږو سره صمیمي و اوسه، همدا لږ خلک به وړاندې له دې چې ته باور ورباندې وکړې، دوی به هڅه وکړي.

ریښتیني ملگري د ورو وده کوونکي بوټي په څېر ده چې په ځمکه کې د پیاوړو رېښو پر مټو د سختیو پر وړاندې مقاومت کوي، وړاندې له دې چې د دوستۍ نوم ورباندې کېښوودل شي.

جورج واشنگټن

ژوند انعکاس دی

لکه غږ چې بېرته راگرځي، دغه ډول په ژوند کې هم هغه څه بېرته راگرځي چې موږ یې نورو ته ورکوو. بنیامین فرانکلین وايي: «کله چې تاسې له نورو سره ښه چلند کوئ، په حقیقت کې له ځان سره ښه کوئ.» که ستاسې افکار وي او یا هم اعمال او چلند، ژر یا وروسته په هماغه ډول تاسې ته راگرځي.

پورته د تللو پر مهال د خلکو درملنه وکړئ، ځکه ښکته د راتگ پر مهال به له هغوی سره مخ شئ. په دې اړه یوه تاریخي کیسه ده؛ وايي د سټینفورډ پوهنتون دوه زده‌کړونکي د خپلو زده‌کړو د دوام لپاره د پیسو له کمي سره مخ شول.

فکر یی وکړ چې د لگښتونو د پوره کولو لپاره باید له مشهور پيانو غبروونکي «پیدرویسکي» سره دنده واخلي او یو کنسرت ترسره کړي.

کله چې هغه ته ورغلل دوه زره ډالره چې هغه وخت ډېرې پیسې وې له دوی څخه د ضمانت په توگه وغوښتل. سره له دې چې دا ډېرې پیسې وې، خو محصلینو ورسره ومنلې ځکه دا یې نه شوی زغملی چې له زده کړو لاس پر سر شي. کنسرت ترسره شو او دوی یوازې ۱۶۰۰ ډالر ترلاسه کړل. پیدرویسکي ته ورغلل او دا بد خبر یې ورته ورسوه. دوی ۱۶۰۰ ډالر هغه ته ورکړل او ژمنه یې ورسره وکړه چې پاتې څلور سوه به هم همدا چې پیدا یې کړي، ده ته وسپاري.

داسې ښکارېده چې له دې وروسته به دوی زده کړو ته دوام ورنشي کړلی، خو پیدرویسکي غږ ورباندې وکړ: «نه هلکانو!»

دوی یې بېرته ور وغوښتل او پیسې یې ورکړې. ورته ویې ویل: «واخلي له دې مو د زده کړو لگښتونه واخلي، د کار لس لس سلنه گټه هم واخلي او نورې یې ماته راکړئ.»

کلونه تېرېدل او بالاخره دویمه نړیواله جگړه ونښته او تېره شوه. پیدرویسکي د پولنډ لومړی وزیر شو. دی مجبور و چې د خپل هېواد زرگونه بېوزله وگړو ته چې د جدي لوړې له گواښ سره مخ وو، خواږه پیدا کړي.

په ټوله نړۍ کې یوازینی سړی چې له ده سره یې مرسته کولی شوی، هغه «هېربرېټ هوور» و چې د امریکا د خوړو او بشري مرستو له ادارې سره یې کار کاوه.

هوور چې خبر شو ژر یې پولنډ ته زرگونه ټنه خواږه ور ولېږل. بېوزلو ته د خوړولو تر رسېدو وروسته پیدرویسکي پاریس ته ولاړ چې له هوور څخه مننه وکړي؛ خو هغه داسې ځواب ورکړ: «ستا ښایي په یاد نه وي؛ خو تا له

ما سره هغه مهال چې داسې کار کاوه، داسې مرسته کړې وه.»

ته گتونکی بی / ۱۹۹

دا د ژوند تر ټولو غوره جبیره ده چې یو کس له دې پرته چې له نورو سره مرسته وکړي، له ځان سره مرسته نه شي کولی.

رالپ والیو امرسون

ښېگڼه د بېرته راگرځېدو لاره لري او دا د هغې تر ټولو غوره طبیعي ځانگړنه ده. البته یو کس نشي کولی چې د بېرته راگرځېدو په نیت ښه وکړي. که ښېگڼه د بېرته ترلاسه کولو په اراده وشي، ښېگڼه نه ده، بلکې سوداگري ده.

هغه عوامل چې د مثبتو او معنا لرونکو اړیکو د جوړېدو مخه نیسي

- ځان غوښتنه
- نه عملي کېدونکي ژمنې
- بې نزاکته او بې ادبه چلند
- له یو بل څخه غیرواقعي تمې
- کمزوري اخلاقي ارزښتونه او یا متناقص ارزښتونه
- د روڼتیا او صداقت نشتون
- ځانمحوري
- تکبر
- منفي لیدلوری او تړلی مغز
- د اورېدو کمزوری ځواک
- خیال نه ساتل
- بې صبري
- بې پروایي
- خیالي چلند
- زودرنجی

د واکاوی په منلې ته نه اېوالتیا

ته گتونکی یی / ۲۰۰

- تبری ترخې تجربې
- ازاروونکې او منفي نیوکې
- بخل؛ لکه د سمندر د تروو اوبو په څېر دی، څومره یې چې څښې هومره تبری کېږي.

د باور او ځانغوښتنې ترمنځ توپیر

د مثبتو اړیکو د جوړولو پر وړاندې تر ټولو ستر خنډ ځانغوښتنه ده. غرور یو غلط احساس دی چې د تکبر لامل کېږي. سالم ویاړ بیا د بریا پر مهال د خوښۍ داسې احساس دی چې تواضع ورسره ملګري وي. ځانغوښتنه د سر د غټوالي، خو باور بیا د زړه د غټوالي لامل کېږي. غټ سر د سترو سرخوړیو؛ خو غټ زړه بیا د تواضع لامل کېږي.

دا مهمه نه ده چې یو کس څومره لاسته راوړنه لري او د غرور لپاره هېڅ راز پلمه هم د توجیه وړ نه ده. باور ته هو او ځانغوښتنې ته نه ووايي. جان برگ وویل: «زوی مې استعداد له ما څخه په ارث وړی.» ښځې یې ځواب ورکړ: «زه ډاډه یم چې همداسې ده، ځکه له ما سره تر اوسه خپل استعداد پاتې دی.»

ځانغوښتنه «زه پر دې ټولو پوهېږم»

ځانغوښتونکو کسانو ته نړۍ ځان ښکاري.

مدیر له یوه کارکوونکي چې ډېر سخت د پرمختګ تېری و وپوښتل: «سخت د پرمختګ شوقی یې؟» کارکوونکي وویل: «هو ډېر زیات، زه له ډېره وخته خدای ته د همدې یوه شي سوال کوم.»

مدیر یې ځواب ورکړ: «هېڅکله به یې ترلاسه نکړې، ځکه که یې ترلاسه کړې ډاډه یم چې زما پر سر به راوڅېږي.»

خانغوبستنه داسی بپهوشي ده، چي د سادگی درد بی هونبه کوي.
نوټ راکن

د خانغوبستني او پر خان د مثبت باور تر منخ توپير څه دی؟

د دوی دواړو پر توپير پوهېدل مهم دي. د خانغوبستني بنسټ دا دی: «زما لپاره گټل مهم دي، که یې نړۍ بایلوي هم کومه خبره نشته.» پر خان د مثبت باور لرونکي کسان بیا وايي: «گټل راته مهم دي، خو په هغه صورت کې چې نړۍ یې ونه بایلي. موږ دواړه یې پر یوه وخت هم گټلی شو.» خانغوبستنه منفي او ويجاړوونکې ده. خانغوبستنه اړیکې له منځه وړي، ځکه پر منفي ارزښتونو ولاړه ده. د خانغوبستني پر مهال د گټلو- بایلو پر فلسفه باور وي؛ خو پر خان مثبت باور لرونکي کسان بیا د گټلو- گټلو پر فلسفه باور لري.

د خالی ذهن پر خای باید خلاص ذهن ولرو
 د پرانیستی او خالی ذهن ترمنځ توپیر څه دی؟ پرانیستی ذهن منونکی
 وي، هغه لومړی ایډیاوې ارزوي او وروسته هغه یې چې پر ښو ارزښتونو
 ولاړې وي، مني.

خالی ذهن بیا د شاپې ځمکې په څېر دی، هر شی له ارزولو پرته مني.
 که یو څوک ستاسې په کور کې کثافات واچوي، وبه یې زغمی؟ البته چې
 نه یوازې دا چې پاک به یې کړی، بلکې په راتلونکي کې د دغه کار د تکرار
 د مخنیوي هڅه به هم وکړی. ښه نو ولې بیا همدغه اصول هغه وخت نه
 عملي کوو چې نور هڅه کوي، زموږ په ذهنونو کې فکري کثافات خای پر
 خای کړي؟

بیا نو ولې اجازه ورکوو چې ناوړه ارزښتونه د رسنیو او نورو سرچینو له
 لارې زموږ په ذهن کې خای پر خای کړي.
 اجازه مه ورکوئ چې نور ستاسې ذهن ککړ کړي.

موږ هر شی هغه ډول وینو چې موږ یو، نه هغه ډول چې دوی دي
 په پخوا زمانو کې یو هوبنډیار سړی له خپل کلي د باندي لمر ته ناست و.
 لاروي ورته وویل: «زه غواړم خپل کلی پرېږدم، په دې کلي کې څه ډول
 خلک اوسي؟ هوبنډیار سړی پوښتنه ترې وکړه: «ستاسې په کلي کې څه
 ډول خلک اوسي؟»

لاروي وویل: «دوی بې رحمه او بې ادبه دي.» هوبنډیار سړی ځواب ورکړ:
 «زموږ په کلي کې اوسېدونکي کسان هم همدا ډول دي.»

تر لږ څنډ وروسته یو بل لاروي هم راغی او له هوبنډیار سړي نه یې پوښتنه
 وکړه: «ستاسې په کلي کې څه ډول خلک ژوند کوي؟» هوبنډیار سړی له
 لاروي خپله پوښتنه تکرار کړه. لاروي په ځواب کې وویل: «زموږ د کلي
 خلک ډېر مهربانه، باادبه او ښه خلک دي.»

ته گتونکی یی / ۲۰۳

هونبیار سړي ورته وویل: «دلته به همداسې مهربانه، باادبه او ښه خلک پیدا کړي.»

موږ نړۍ هغه ډول چې ده نه وینو، بلکې هغه ډول یې وینو چې موږ یو.
موږ د نورو خلکو چلند بدلولی شو؟

موږ نه شو کولی په خپله د نورو خلکو چلند بدل کړو؛ خو ډېر کله دې پایلې ته رسېږو چې زموږ پر وړاندې د نورو چلند، د نورو پر وړاندې زموږ د چلند غبرگون دی. د خپل چلند د بدلون له لارې د دوی پر چلند هم اغېز کولی شو.

عملي پلان

۱. دری هغه چلندونه لېست کړئ چې په تېرو ۳۰ ورځو کې ورسره مخ

شوي یی:

• خانغوبښتنه

۱..... ۲..... ۳.....

• تواضع

۱..... ۲..... ۳.....

• با فکره چلند

۱..... ۲..... ۳.....

• ژمنتیا

۱..... ۲..... ۳.....

• باادبه چلند

۱..... ۲..... ۳.....

• صداقت

۱..... ۲..... ۳.....

• درک کول

۱..... ۲..... ۳.....

ته گتونکی یې | ۲۰۵

لسم خپرکی

د مثبت شخصیت جوړول
ساده خو اغېزناک گامونه

شخصیت دروازې درته پرانيزي او چلند يې پرانيستي
ساتي.

د مثبت شخصیت پر لور ۲۵ گامه

هغه کسان چې غواړي یوه ورځ پرواز وکړي، باید لومړی درېدل زده کړي،
ورپسې تلل او بیا منډه...

فردریک نیچه

لومړی گام. مسؤلیت ومنئ

خلک چې کله ډېر مسؤلیتونه مني په حقیقت کې ځان ته ترفیع ورکوي او
خپل مقام لوړوي.

مسؤلانه چلند یعنې دا چې مسؤلیت منونکي واوسئ او دغه کار ستاسې
درايت څرگندوي. د مسؤلیت منل د کار د چاپیریال پر وړاندې زموږ
غبرگون او لید لوری دی.

داسې کسان چې کارونه په سمه بڼه ترسره کوي او په مقابل کې یې
ستايل کېږي ډېر دي؛ خو داسې کسان بیا لږ دي چې کله کارونه په سمه
بڼه پر مخ نه ځي، مسؤلیت پر غاړه واخلي. هغه کسان چې له مسؤلیت
څخه تښتي په هېڅ صورت له مسؤلیت او دندې څخه نه شي خلاصېدای.

د مسؤل کس موندلو لوبه بس کړئ

د لاندې عبارتونو له کارونې ډډه وکړئ

- دغه کار بل کس ترسره کړی
- دغه کار هېچا هم نه دی کړی
- ټوله ملامتي ستا ده

ته گټونکی یې / ۲۰۷

هغه کس چې مسؤلیت نه مني، پرې د نورو پر غاړه مثلاً والدینو، ښوونکو، مېرمنې، خاوند، بخت او ستورو اچوي. د مسؤلیت منلو چلند باید له ماشومتوبه وروزل شي، ځکه په دې دوره کې د اورېدلو درجه لوړه وي. جان وویل: «مورې جیمي ښښه ماته کړه.» مور په ځواب کې وویل: «څنگه یې ماته کړه؟» جان وویل: «ما ډبره ور وار کړه او هغه ځان ترې لرې کړ.»

ډېری هغه کسان چې د مسؤلیت له منلو پرته د امتیاز په لټه کې وي، معمولاً ترې بې برخې کېږي. لنډفکري د دې سبب کېږي چې خپلو مسؤلیتونو ته متوجه نشو. هغه کسان چې لنډفکره بلل کېږي، د دې پر ځای چې ورسپارل شوی مسؤلیت په سمه بڼه ادا کړي، د نورو پر ملامتولو بوخت دي.

د ټولنیز مسؤلیت منل

د هند لرغونې حکمت رابیني چې مور لومړی د خپلې ټولنې پر وړاندې مسؤل یو؛ وروسته د کورنۍ او بیا د خپل ځان. کله چې دغه سلسله مراتب له منځه ولاړ شي، ټولنه له انحطاط سره مخ کېږي. ټولنیز مسؤلیت منل باید د هر وگړي د اخلاقي ژمنتیا په معنا وي. مسؤلیت منل او ازادې له یو بل سره متحد او همغږي دي. د هېواد د یوه ښه وگړي ځانگړنه دا ده چې خپل مسؤلیت په خپله ومني. لویوالی او عظمت په مسؤلیت پېژندلو کې دی.

ټولنه د بدو او پستو انسانانو په کړنو دومره نه زیانمنېږي لکه څومره چې یې د ښو خلکو چوپتیا زیانمنوي. که ښه خلک په ټولنه کې دومره انحراف او نادودې زغملی شي، څنگه کولی شو هغوی د ښو خلکو په قطار کې وشمېرو. پوښتنه دا ده چې په دغه حالت کې هغوی خپل ټولنیز

مسؤلیت ترسره کړی؟

د دې لپاره چې بدبختي په چټکۍ پراختيا ومومي کافي ده چې د ټولني
 نښه خلک هېڅ کار ونه کړي.

ادموند بروک

دويم گام. نورو ته پام وکړئ

ماشوم د ايسکريم هټۍ ته دننه شو. له گارسون څخه يې وپوښتل: «د يوه
 قلبي ايسکريم بيه څو ده؟» هغه ځواب ورکړ: «۷۵ سېنټه». ماشوم په
 خپل لاس کې سکې وشمېرلې او پوښتنه يې وکړه: «يو کوچنی ايسکريم
 په څو دی؟» گارسون په غوسه ځواب ورکړ: «پنځه شپېته سېنټه» ماشوم
 په ځواب کې وويل: «ماته يو کوچنی ايسکريم راوړه.» ماشوم د ايسکريم
 تر خوړلو وروسته پيسې ورکړې او ولاړ. گارسون چې کله د ايسکريم د
 گيلاس غورځولو ته ورغی حيران شو. ماشوم د مېز پر سر د ۱۰ سېنټو
 يوه سکه د جايزې په توگه اېښې وه. ماشوم وړاندې له دې چې د ځان
 لپاره ايسکريم وغواړي د گارسيون په اړه فکر کړی و. هغه په حقيقت کې
 وړاندې تر دې چې د ځان په اړه فکر وکړي د نورو په اړه يې فکر کړی و. که
 مور ټول د هغه ماشوم په څېر فکر وکړو، د ژوند لپاره به يوه ښکلې نړۍ
 ولرو. د نورو پر وړاندې په تواضع، ادب او نزاکت چلند وکړئ.

درېيم گام: د گټونکي- گټونکي پر رابطه فکر وکړئ

له يوه سړي نه چې تازه مړ شوی و، پرېښتې وپوښتل: «غواړې جنت ته ولاړ
 شې که دوزخ ته؟» سړي په ځواب کې وويل: «که امکان يې وي غواړم تر
 ټاکنې وړاندې دواړه وگورم.» پرېښتې هم لومړی سړی دوزخ ته بوتله. سړي
 هلته وليدل چې پر يوه ستر مېز خواړه اېښي او چاپيره يې گڼ کسان
 ناست دي چې رنگونه يې الوتي او وړي ښکاري. هېچا نه خندل. ده به بل

شی هم ولیدل او هغه دا چې تر مېز د چاپېره کسانو لاسونه تړلي وو او هڅه يې کوله چې له مېز څخه خواړه واخلي خو دغه کار يې نشوی کولی. پرېستې سپرې وروسته جنت ته بوتلو. په جنت کې يې هم يو اوږد مېز چې خواړه ورباندې اېښودل شوي وو، ولید. دلته هم گڼ خلک له مېز څخه راټول دي او د ټولو لاسونه تړلي؛ خو دلته خلک خوشاله دي او حالت يې ښه دی. جالبه دلته وه چې دوی په تړلو لاسونو يو بل ته خواړه ورکول او د دغه کار پایله د دوی خوښي، نېکمرغي او لذت و. په حقيقت کې هغوی يوازې د ځان په اړه فکر نه کاوه؛ بلکې د گټونکي گټونکي پر رابطه يې باور درلود. همدا موضوع زموږ د ژوند په اړه هم صدق کوي. کله چې خپلو مشريانو، کارکوونکو او يا هم رئيس ته خدمت کوو که څوک وغواړي او که نه موږ گټونکي يو.

څلور گام: کلمات مو په دقت انتخاب کړئ

هغه کس چې هر څه يې په خوله ورځي وايي يې بايد هغه څه واوري چې نه غواړي وايې وري. موقعيت پېژندونکي واوسئ. موقعيت پېژندنه په مناسب وخت کې د کلماتو سم انتخاب او د خپل حد پېژندل دي. پر دې سربېره تاسې بايد پوه شئ چې څه شی ويل شوي او څه شی هم له ويلو پاتې دي. د کلماتو انتخاب او کارونه ستاسې د ليدلوري څرگندونه کوي. هغه کلمې چې کس يې کاروي، ښايي د بل کس احساساتو ته زيان ورسوي او په دې ډول اړيکه له ستونزو سره مخ شي. ډېر کله خلک د نامناسبو کلمو د کارونې له کبله زيان ويني او دغه کار تر يوې طبيعي بلا ډېر زيان رسولي شي.

وړاندې تر دې چې د خپل مفهوم د افادې لپاره کلمه وټاکئ، د دې پر ځای چې يوازې خبرې وکړئ، غوره ده چې د کلمو پر ټاکنه غور وکړئ. همدغه انتخاب د هوښيارانو او ساده گانو ترمنځ د توپير ټکی دی.

ډېرې خبرې کول د بڼې اړیکې په مانا نه دي. هغه کسان چې له فکر کولو پرته خبرې کوي، ساده گان بلل کېږي. خو هغه چې تر خبرو وړاندې فکر کوي، هونښيار دی.

هغه خبرې چې ترخې کلمې په کې کارول شوې وي، جبران نه منونکي زیانونه لري. په ډېرې مواردو کې هغه تگلاره چې والدين يې له خپلو اولادونو سره د خبرو لپاره ټاکي، د هغوی په برخليک کې ټاکنونکی رول لري.

تر خولې وتلې خبره بېرته نه راگرځي

یوه بزگر خپل گاونډی تورن کړ، کله چې خپلې تېروتنې ته متوجه شو له الله پاک څخه يې بښنه وغوښته. یوه شپه غیبې غږ ورباندې وشو چې یوه بوجی له بڼکو ډکه کړي او د ښار په زړه کې يې د سرک پر سر تشه کړي. بزگر همدا کار وکړ. وروسته غږ ورباندې وشو: «اوس ولاړ شه هغه بڼکې چې د ښار په زړه کې پر ځمکه تشې کړې وې، بېرته راتولې کړه او په بوجی کې يې واچوه.» بزگر هڅه وکړه؛ خو بريالی نشو ځکه باد بڼکې سره شنلې وې. کله چې له تشې بوجی سره راستون شو، بیا غږ ورباندې وشو: «همداسې یوه پېښه د هغه خبرو له کبله رامنځته شوې چې تا د خپل گاونډي په اړه کړې وې. تا هغه خبرې په اسانۍ وکړې، خو اوس يې بېرته نه شي را گرځولی او اصلاح کولی. له همدې کبله باید له دې وروسته د کلمو په کارولو کې ډېر دقت وکړې.»

پنځم گام: نیوکه او شکایت مه کوئ

کله چې د نیوکې په اړه خبرې کوو، موخه مو منفي نیوکه ده. کله چې پر

شا سېټ د هغه مسافر په څېر دی چې هره شېبه د چلوونکي په کار کې مداخله کوي او هغه د لېونتوب تر بریده رسوي.

مثبه نیوکه

څنگه کولی شو چې گټور او جوړونکی انتقاد وکړو؟ له نورو سره د مرستې په موخه پر نورو نیوکه وکړئ، نه دا چې د نیوکې هدف مو د هغوی تحقیر وي.

د نیوکې پر مهال هڅه وکړئ چې حل لارې وړاندې کړئ. تل له یوه کس څخه په ترسره شوي کار نیوکه وکړئ، نه خپله پر شخص، ځکه هغه کس چې نیوکه ورباندې کېږي، پر نفس باور ته یې زیان رسېږي.

نیوکه هغه وخت پر حقه گڼل کېدای شي چې له نورو سره د مرستې په موخه وي. هغه وخت چې نیوکه د انتقاد کوونکي لپاره د لذت او مستی سبب کېږي، باید مخه یې ونیول شي.

په لاندې لېست کې د نیوکې اړوند یو شمېر وړاندیزونه دي چې په نورو کې د انگېزې لامل کېدای شي.

- لارښوونکی واوسئ. نیوکه مو باید له نورو سره مرسته وکړي.
- لیدلوری مو باید اصلاحي وي؛ نه تنبهي.
- دقیق واوسئ، د نیوکې پر مهال د «ته تل یا ته هېڅکله» کلمې کمې وکاروئ. مبهمه او نا څرگنده نیوکه د خواشینۍ لامل کېږي.
- اطلاعات مو په سمه بڼه ترلاسه کړئ او ژر نتیجه گيري وکړئ؛ موږ ټول د خپل نظر د څرگندولو حق لرو؛ خو حق نه لرو چې ناسم اطلاعات وړاندې کړو. پر نورو د نیوکې لپاره پر هغوی برید مه کوئ.
- احساساتي کېږئ مه؛ خو مصمم واوسئ.
- د دې لپاره نیوکه وکړئ چې شخص د یوه کار ترسره کولو ته متقاعد کړئ؛ نه دا چې یوه کار ته یې محبور کړئ.

- په خبرو کې کنایې مه کاروئ، ځکه دغه کار د خفگان لامل کېږي.
- که نیوکه پر ځای وي، د هغه تکرار ته به د اړتیا کچه ټیټه وي.
- هېڅ وخت د نورو په مخ کې پر چا نیوکه مه کوئ، ځکه دغه کار د هغه د تحقیر لامل کېږي.
- په خصوصي ډول نیوکه د نیک نیت څرگندونه کوي.
- نورو ته فرصت ورکړئ چې خپله کرڼه توجیه کړي.
- هغوی ته وښیئ چې د تېروتنو په اصلاح سره به گټه وکړي.
- هغوی پوه کړئ چې د تېروتنو تکرار یې دوی ته زیان رسوي، نه د هغوی اصلاح.
- د دې پر ځای چې د نیوکې له لارې د توصیې په لټه کې وی، غوره ده چې د اصلاح په لټه کې و اوسئ.
- پر فعل او کرڼه نیوکه وکړئ، نه په نیت او اراده.
- پر کرڼه او عمل نیوکه وکړه، نه پر هغه کس چې کار یې ترسره کړی.
- خپل زړه بدوالی او اندېښنې مه مطرح کوئ.
- نیوکه وکړئ؛ خو افراط په کې مه کوئ. نیوکه د درملو د تجویز په څېر ده. درمل باید په ټاکلې اندازه ناروغ ته ورکړل شي، تر اندازې ډېر یا کم درمل ناروغ ته تر گټې ډېر زیان رسولی شي.
- کله چې یوه کس خپله تېروتنه منله او بښنه یې وغوښته، اجازه ورکړئ چې خپله ابرو وساتي.
- د مثبتو ټکو په ستاینې او مننې نیوکه پای ته ورسوئ.

نیوکه منونکي و اوسئ

یو وخت ښایي له نیوکې سره مخ شی. د دغو نیوکو له ډلې یوه برخه یې عادلانه دي؛ خو یوه برخه یې ښایي غیرعادلانه وي، ان پر خورا مشهورو خلکو هم ځینې واکمنان لیکوکه گټېږي.

پر خاي او مثبتہ نيوكه ڊبره مرستندويه او گٽوره ده او بايد ومنل شي.
غيرعادلانه نيوكه په اصل کي په بپل لباس کي ستاينه ده. دغه ډول
نيوكه تر ڊبره د معمولي افرادو له لوري کپري چي له برياليو کسانو بپزار
دي. دوي معمولا هغه وخت داسي غيرعادلانه نيوكه کوي چي د ويلو لپاره
خه ونه لري، ددغه ډول خلکو له نيوکو د خلاصون يوازيني لار پر وړاندې
يې د غيرگون نه بنوودل دي.

د غيرعادلانه نيوکي سرچينه دوه شيان دي:

۱. بي خبري: نيوكه چي کله د بي خبري او جهالت له کبله وي په اساني
سپي ترې تپريداي شي.

۲. حسادت: کله چي نيوكه د حسادت له کبله وي، په بدل لباس کي د
ستايني په توگه خرگندپري. پر تاسي په غيرعادلانه ډول نيوكه کپري،
يوازي د دې لپاره چي نور غواړي ستاسي خاي ونيسي، هغه ونه چي ڊبره
مپوه لري، تر نورو ڊبري ډبري خوري.

يوه ډله نور خلک بيا له نورو سره يوازي د دې په خاطر مرسته کوي چي له
خان سره مرسته وکړي. دوي همدا چي خپلي ستونزي يي حل شوي،
خومره يي چي وس رسي په هماغه اندازه د نورو ژوند ته زيان رسوي. دغه
ډول خلک بنايي ستاسي په ژوند کي هم وي، خو له دې سره سره بايد کار
وکړئ او خان بريا ته ورسوئ.

په حقيقت کي دغه ډول چلند د حسادت پايله ده. يوه يادونه په کار ده
چي د گټوري نيوکي نه منل پر نفس د تپت باور نښه ده.

د نيوکي منلو اړوند خو وړانديزونه

• نيوکي ته له مثبت اړخه وگورئ، په لويي يي وڅارئ، نه د دښمني له

- رون اندی واوسی، بېلابېل نظریات او عقاید په رون اندی و ارزوی. که نیوکه با مفهومه او معنا لرونکې وه، ویې منی او عبرت ترې واخلي.
- دفاعي حالت مه خپلوی. گټورې او جوړونکې نیوکې په سرعت او قاطع ډول ومنی، ځکه دغه کار مخالفین درته خلع سلاح کوي. که گټوره نیوکه ونه منو، دغه کار نیوکه کوونکی کس غوسه کوي او په راتلونکي کې گټوره نیوکه نه کوي.
- له هغه کس څخه چې گټوره نیوکه کوي مننه وکړی، ځکه موخه او نیت یې مثبت دی او له تاسې سره د مرستې اراده لري.
- هغه څوک چې پر نفس باور لري، مثبتې نیوکې مني او په دغه کار سره نور هم ښه کېږي.
- د ډېری خلکو ستونزه دا ده چې د دروغو د ستاینو او تعریفونو له کبله د تباهی پر لور ځي، تر دې چې د مثبتو نیوکو له کبله له ماتې سره مخ کېږي.

شکایت کول

ځینې خلک په «چونگېدو» عادت وي. که هوا گرمه وي، وایي ډېره گرمه ده او که سړه وي وایي ډېره سړه ده. د دغه ډول خلکو په نظر هره ورځ بده ورځ ده، آن که ټول کارونه په سمه بڼه هم روان وي.

دا خلک ولې دغه ډول چلند کوي؟ ځکه پنځوس سلنه خلک دې ته ارزښت نه ورکوي چې تاسې ستونزه لرئ او پنځوس سلنه نور بیا پر دې خوشاله کېږي چې تاسې له ستونزې سره مخ شئ.

له شکایت کولو موخه څه ده؟ دغه ډول خلک له شکایت کولو څخه ځانگړې موخه نه لري، بلکې شکایت په یو ډول په هغوی کې پر شخصیتي ځانگړتیا بدل شوی وي.

ته گتونکی یې / ۲۱۵

آیا دا خبره د دې معنا لري چې مور هېڅ وخت شکایت ونه کړو؟ په هېڅ صورت نه. شکایت هم د نیوکې په څېر دی، که په مثبتې بڼه وشي، ډېر گټور تمامېدای شي.

مثبت شکایت:

الف: د شکایت کوونکي کس د دقت او پام څرگندوی وي
ب: موخه یې د هغه کس اصلاح وي چې شکایت ورڅخه کوي.

شپږم گام: وځاندي او مهربان واوسی

موسکا لگښت نه لري، خو ډېرې گټورې پایلې لرلی شي. موسکا کولی شي چې کوونکی یې پیاوړی کړي، له دې پرته چې اخیستونکی یې فقیر کړي.

سره له دې چې موسکا په یوه شېبه کې پېښېږي، خو خاطرې یې د تل لپاره پاتې کېږي. هېڅوک دومره ځواکمن نه دی چې له موسکا پرته بریالی شي او څوک چې ډېر کمزوری دی، هغه هم د موسکا د گټو له درک پرته نه شي بریالی کېدای. موسکا کور ته خوښي راوړي، په کار کې د ښه نیت او دوستۍ څرگندونه کوي.

خدا د ستړیا لري کوونکې، د نا هیلو لپاره هیله ښوونکې، د غمجنو لپاره خوښي او تر ټولو غوره او طبیعي علاج دی.

له دې ټولو سره سره هغه په خیرات نشو غوښتی، پر پیسو یې نشو اخیستی، پور کولی او غلا کولی یې نشو، ځکه هغه یوازې په داسې وخت کې ارزښت پیدا کوي چې د یوه کس له لوري تاسې ته ډالی شي. د ورځې په جریان کې ښایي ستاسې ملگري خسته وي او ونه شي کولی چې تاسې ته موسکا ډالی کړي، دلته نو ستاسې نوبت دی چې هغوی ته

د خوشاله او مهربانه طبیعت درلودل د خوښۍ او د زړه د ژوندي کېدو سبب کېږي. موسکا کېدای شي واقعي او یا هم مصنوعي وي. د حل لاره دا ده چې واقعي موسکا وکړئ. د تروشبېدو «تریو تندي» کېدو لپاره پر عضلو تر خندا ډېر فشار راځي. موسکا تر تروشبېدو ډېره اسانه ده. موسکا خپره ښکلې کوي. څوک به وغواړي چې له تندو او تروشو انسانانو سره ناسته پاسته وکړي؟

نه! مگر یوازې هغه کسان چې په خپله په تندي کې ساری ونه لري، موسکا د خپرې د ښکلا لپاره تر ټولو ارزانه وسیله ده. موسکا لرونکي خپرې تل په زړه پورې او د هرکلي وړ وي.

اووم گام: د نورو له چلند څخه مثبت برداشت وکړئ

خلک ډېر له دې کبله چې د یوه چا په اړه معلومات نه لري، په غریزوي ډول د هغه له کارونو او فعالیتونو ناسمه اخیستنه کوي.

یو شمېر کسان ډېر منفي گرا دي او ان فکر کوي چې نړۍ پرېکړه کړې چې دوی به له پښو غورځوي. دغه ډول فکر سم نه دی، که موږ د دوستۍ په اړیکه کې خوشباوره واوسو، د یوه ښه او په زړه پورې شخصیت د جوړولو لپاره به ډېر فرصت ولرو.

د بېلگې په ډول، یوه کس ته ټیلیفون کوو؛ خو دوه یا درې ورځې د هغه ځواب نه را معلومېږي. په دغه ډول حالت کې لومړنی شی چې زموږ په ذهن کې را گرځي دا دی: «زه اهمیت نه ورته لرم، له همدې کبله مې ټیلیفون ته ځواب نه ورکوي.»

د فکر دغه ډول ښه منفي ده، په حقیقت کې ښایي:

- ښایي هڅه یې کړې وي، خو له تاسې سره د اړیکې پر نیولو نه وي بریالی شوی.

- بنایي ستاسې پیغام یې نه وي ترلاسه کړی.
- بنایي پیغام یې درته استولی وي، تاسې ته نه وي رسېدلی.
- دهغه د ځواب نه ورکولو لپاره بنایي ډېر دلایل وي، له همدې کبله غوره ده چې د نورو د چلند په اړه ښه نیت ولرو او د مثبت لید تمرین پیل کړو.

اتم گام: ښه اورېدونکي واوسی

ډېر کله اورو چې: «د مکالمې هنر د زوال پر لور دی.»؛ خو تاسې بنایي له دې موضوع سره موافق نه یاست، ځکه پوهېږئ چې دغه هنر اوس هم ډېر ارزښتمن دی. هغه شی چې د دغه ډول یوه فکر لامل شوی دا دی چې ښه اورېدونکي کم شوي دي.

له همدې کبله باید له ځانه وپوښتئ، کله چې له نورو غواړئ ستاسې خبرو ته غوږ ونیسي څه احساس لری؟
ښه احساس نه لری ځکه:

- د غوږ نیولو پر پرتله ډېرې خبرې کوي.
- ستاسې له لومړۍ خبرې سره مخالفت کوي.
- هره شېبه ستاسې خبرې قطع کوي او په خبرو کې مو درلوېږي.
- بې حوصلې دي، ان تر دې چې ستاسې جملې در پرې کوي.
- په جسمي لحاظ په بحث کې دي؛ خو په روحي لحاظ حضور نه لري.
- اوري؛ خو غوږ نه ورته نیسي، له همدې کبله مجبور یې یوه خبره څو ځله تکرار کړې.
- داسې پایلو ته رسېږي چې حقیقت نه لري.
- داسې سوالونه کوي چې له موضوع سره اړیکه نه لري.
- وارخطا او بې قراره دي.
- په دقت غوږ نه نیسي او ستاسې خبرو ته پام نه کوي.

ته گتونکی بی/ ۲۱۸

دا ټولې د هغه کس د بی پروایی او بی علاقگی نښې دي چې تاسې خبرې ورته کوی. دا ټولې په حقیقت کې د هغه د بی نزاکتی او بی ادبی ښکارندویي کوي.

کله چې یو چاته غور نه نیول کېږي، داسې احساس کوي:

- د پام وړ نه دی ګرځېدلی
- شرمېږي
- نا هیلې کېږي
- ځان بی اهمیتته ورته ښکاري
- د حقارت او شرم احساس کوي
- بی ارزښته کېږي
- خفه کېږي
- بی انگېزې کېږي
- زړه سوړی کېږي

اورېدونکي غوږونه د صاف او ساده زړه یوازینی نښه ده.

ډیویډ اګوس برگ

نهم ګام: شور او شوق ولری

هېڅ ستر کار له شور او شوق پرته نه شي ترسره کېدای.

رالف والدو امرسون

شور او شوق له برياليتوب سره اړيکه لري او د برياليتوب بايد په لومړي سر کې شور ولری.

شور پر نفس د باور، د روحیې د پیاوړتیا، صداقت او وفاداری لامل کېږي. شور او شوق د حس کېدو وړ دي. تاسې کولی شئ له یوه کس سره د خبرو، لاس ورکولو او قدم وهلو پر مهال د هغه شور او شوق حس کړئ. تر ټولو ښه خبره دا ده چې شور او شوق داسې یو عادت دی چې انسان یې د تمرین له لارې خپلولی شي. ډېر کلونه وړاندې له چارلز شواب څخه چې کلني عواید یې یو میلیون ډالرو ته رسېدل وپوښتل شول چې نوموړی دومره عواید د فولادو په برخه کې د ځانگړې وړتیا پر اساس اخلی؟ چارلز په ځواب کې وویل: «زما د خلکو ترمنځ خپلې هغې وړتیا ته پام شو چې د شور او شوق لامل کېږي. دغه وړتیا زما د ژوند تر ټولو ستره پانگه ده. دغه راز مې هغې لارې ته پام شو چې په هڅونې او مننې سره په انسان کې تر ټولو د ښه شي یعنی شور او شوق د پارېدو لامل کېږي.» تر کومه وخته چې ژوندي یاست ژوند وکړئ، تر مرگ وړاندې له ژوند څخه لاس مه اخلئ.

شور او هیله دوه هغه څیزونه دي چې له عادي انسان څخه فوق العاده انسان جوړوي. اوبه د حرارت په درجه کې یوازې په یوه درجه بدلون کې پر بخار بدلېږي او بخار کولی شي چې د نړۍ ستر ماشینونه په حرکت راولي او دا هماغه کار دی چې شوق او شور یې زموږ په ژوند کې ترسره کوي او له موږ سره مرسته کوي چې په ژوند کې ستر کار ترسره کړو.

لسم گام: په صداقت مننه وکړئ

د ویلیم جیمز په نوم مشهور اروا پوه وايي: «د انسان یوه تر ټولو ژوره هیله دا ده چې مننه او ستاینه یې وشي.» د لوړې بیې گانې ارزښت لرونکې ډالۍ نه ده. هغه په حقیقت کې د نیمگړتیاوو او کمزوریو په بدل کې یو ډول بښنه او د عذر غوښتنه ده.

شور پر نفس د باور، د روحیې د پیاوړتیا، صداقت او وفاداری لامل کېږي. شور او شوق د حس کېدو وړ دي. تاسې کولی شئ له یوه کس سره د خبرو، لاس ورکولو او قدم وهلو پر مهال د هغه شور او شوق حس کړئ. تر ټولو ښه خبره دا ده چې شور او شوق داسې یو عادت دی چې انسان یې د تمرین له لارې خپلولی شي. ډېر کلونه وړاندې له چارلز شواب څخه چې کلني عواید یې یو میلیون ډالرو ته رسېدل وپوښتل شول چې نوموړی دومره عواید د فولادو په برخه کې د ځانگړې وړتیا پر اساس اخلی؟ چارلز په ځواب کې وویل: «زما د خلکو ترمنځ خپلې هغې وړتیا ته پام شو چې د شور او شوق لامل کېږي. دغه وړتیا زما د ژوند تر ټولو ستره پانگه ده. دغه راز مې هغې لارې ته پام شو چې په هڅونې او مننې سره په انسان کې تر ټولو د ښه شي یعنی شور او شوق د پارېدو لامل کېږي.» تر کومه وخته چې ژوندي یاست ژوند وکړئ، تر مرگ وړاندې له ژوند څخه لاس مه اخلئ.

شور او هیله دوه هغه څیزونه دي چې له عادي انسان څخه فوق العاده انسان جوړوي. اوبه د حرارت په درجه کې یوازې په یوه درجه بدلون کې پر بخار بدلېږي او بخار کولی شي چې د نړۍ ستر ماشینونه په حرکت راولي او دا هماغه کار دی چې شوق او شور یې زموږ په ژوند کې ترسره کوي او له موږ سره مرسته کوي چې په ژوند کې ستر کار ترسره کړو.

لسم گام: په صداقت مننه وکړئ

د ویلیم جیمز په نوم مشهور اروا پوه وايي: «د انسان یوه تر ټولو ژوره هیله دا ده چې مننه او ستاینه یې وشي.» د لوړې بیې گانې ارزښت لرونکې ډالۍ نه ده. هغه په حقیقت کې د نیمگړتیاوو او کمزوریو په بدل کې یو ډول بښنه او د عذر غوښتنه ده.

ځينې وختونه خپلوانو ته ډالۍ اخلو، خو په دې توگه له هغوی سره نه اوسېدل جبران کړو. داسې ډالۍ هم شته چې له لارې يې تاسې د خپل بدن يوه برخه بل ته هديه کوئ. په حقيقت کې مننه او قدرداني يوه له تر ټولو غوره ډاليو څخه ده چې تاسې يې نورو ته وړاندې کولی شئ. دا ډالۍ د دې سبب کېږي چې انسان د مهموالي او ارزښتمنېدو احساس وکړي. د مهموالي هيله د انسانو ترمنځ تر ټولو عامه هيله ده. دغه هيله کېدای شي چې تر ټولو ستره انگېزه او محرک وگرځي.

د ننني نسل تر ټولو ستره ناروغي پيس يا نړۍ رنځ نه دی؛ بلکې د نه خوښېدو حس دی. دغه حس تاسې ته وايي چې د چا لپاره مهم نه یئ او ارزښت نه لرئ.

مادر ترزا

د دې لپاره چې مننه او قدرداني مؤثره او اغېزناکه واوسي بايد مشخص معيارونه رعايت شي.

۱. قدرداني بايد مشخصه او خاصه واوسي. که يوه کس ته ووايي چې کار يې په سمه بڼه ترسره کړی او بېرته ورنه ولاړ شي، هغه به څه احساس وکړي؟

له شک پرته به له ځان سره ووايي کار مې په سمه بڼه ترسره کړی؟! په پايله کې به گيچ شي؛ خو کله چې وايي له هغه سخت گير پيرودونکي سره د معاملي روش دې عالي و، هغه متوجه کېږي چې تاسې په حقيقت کې کوم عمل ستايئ.

۲. ستاينه بايد ژر وشي؛ که يو کس نن يو کار ترسره کړي او موږ يې شپږ مياشتې وروسته وستايو، دا ستاينه به هغه اغېز چې بايد يې درلودی ونه لري او اثر به يې کم شي.

۳. ستاینه باید په صمیمیت او صداقت وشي. د ستاینې لپاره چې هره کلمه کاروئ باید ځانگړی هدف ولري او که مو له ستاینې څخه کومه ځانگړې موخه نه وي، غوره ده چې دغه کار ترسره نکړئ، ځکه د نه صداقت څرگندونه کوي.

۴. کله مو چې د چا ستاینه کوله د «خو» له کلمې گټه مه اخلئ، ځکه له دې کلمې د ربط د توري په توگه گټه اخیستل ستاینه زیانمنوي. د خو د کلمې پر ځای د ربط د توري په توگه له «او یا نور» څخه گټه واخلي، یا هم نورې مناسبې کلمې وکاروئ. د بېلگې په توگه ویلی شی: «زه ستاسې هڅه ستایم او امکان لري، لطفاً...»

۵. له ستاینې وروسته باید د مقابل اړخ مننې ته انتظار ونکړئ. یو شمېر خلک تر ستاینې وروسته د مننې په تمه وي، دغه کار په حقیقت کې د ستاینې موخه نه ده.

او که چا ستاسې ستاینه وکړه، په تواضع او خاکسری هغه ومنئ او ووايئ: مننه

د صادقانه نیوکې او رد زغمل تر ریاکارانه او غیرواقعي ستاینې اسانه دي. په دغه کار سره لږ تر لږه هغه کس چې نیوکه ورباندې شوې ده پوهېږي چې موقف یې څه دی. تل د نورو خلکو ستاینه په صداقت وکړئ او د دغه کار لپاره فرصت له لاسه مه ورکوئ.

په دغه کار سره د مقابل اړخ پر نفس باور لوړېږي او ستاسې هم که تاسې وغواړئ او که نه پر نفس باور زیاتېږي.

پاملرنه: له مشخصو او څرگندو معیارونو پرته ستاینه او بې ځایه تعریف نښايي د نورو د خفگان لامل شي.

د ستاینې او چاپلوسی ترمخ توپیر

د دوی دواړو ترمخ توپیر په حقیقت کې د صداقت او درغلی ترمخ توپیر دی. صادقانه ستاینه له زړه سرچینه اخلي او زړه ته لاره مومي؛ خو چاپلوسی بیا یوازې ژبنی تعریف دی چې باور ورباندې نشته. ځینې خلک ان لا فکر کوي چې تر ستاینې چاپلوسی اسانه ده. چاپلوسی مه کوئ او د چاپلوسانو فریب هم باید ونه خورئ.

چاپلوسی د ساده او ناپوه انسانانو خواړه دي؛ خو ته چې هونبیار انسان یی ولې د کوچني شي د ترلاسه کولو لپاره چاپلوسی کوي.

جناتن سویفت

غیر صادقانه ستاینه او تعریف په دښته کې د سراب په څېر ده. څومره چې سراب ته نږدې کېږئ په هماغه اندازه زړه سوړي او ناهیلی کېږئ، ځکه هغه سراب تر خیال او وهم پرته بل څه نه دي.

یوولسم گام: خپله تېروتنه ومنئ

کله چې تېروتنه کوم په اسانۍ هغه اصلاح کولی او بدلولی شم. کله مې چې کار په سمه بڼه ترسره کوم ژوند مې په اسانۍ تېرېږي. دا د ژوند کولو لپاره تر ټولو ښه لاره ده.

ځینې خلک ژوند کوي او له ژونده زده کړه کوي؛ خو داسې هم شته چې هېڅکله له ژوند څخه زده کړه نه کوي. باید له خپلو تېروتنو زده کړه وکړو. انسان تر ټولو لویه تېروتنه چې کولی شي هغه د عینې تېروتنې تکرار دی. د خپلې تېروتنې د توجیه لپاره پلمې مه لټوئ او خپله وخت بېخایه پر دغه کار مه لگوئ. کله چې پوه شوی تېروتنه مو کړې، مسؤلیت یې ومنئ او بښنه وغواړئ. هېڅکله له خپلې تېروتنې او ناسم کار څخه ملاتړ

ته گٽونڪي يي / ۲۲۳

مه ڪوئ، ڪڪه ڪلهه چي خپله تپروتنه ومنئ، په حقيقت ڪي مقابل اڙخه
خلع سلاح ڪوئ او په دي ڊول هغوي ته له تاسي ڇخه د شڪايت فرصت
نه پاتي ڪپري.

دوولسم گام: بحث وڪري؛ خو شخړه مه ڪوئ

که لږ دقت وڪري ڪولي شي د ڊپرو بحثونو او ڪدورتونو مخه ونيسي. تر
ٽولو بنه لاره چي پر مت يي ڪولي شي د مناظري گٽونڪي واوسي، دا ده
چي له هغي ڊڊه وڪري.

بحث او مناظره داسي شي دي چي تاسي هپخ وخت نه شي په ڪي بريالي
ڪڍاي. که بريالي هم شي، بايلونڪي ياست، ڪڪه ڪڍاي شي يوه بنه
دنده، غوره مشتري، مڀرمن او يا هم بنه ملگري له لاسه ورڪري. نو دا بيا
څنگه برياليتوب دي. بحث او مناظره تر ڊپره له مغرور نفس ڇخه زبڙي.
مناظره داسي جگره ده چي ناکامي په ڪي حتمي ده. حتی په دي جگره
ڪي گٽونڪي هم د بريا په صورت ڪي ڊپر داسي ڇه له لاسه ورڪوي چي
ارزنت يي تر بريا زيات دي. په حقيقت ڪي له احساساتي جگرې يوازي
خصومت پاتي ڪپري. په مناظره ڪي دواڙه اڙخونه هڻه ڪوي چي وروستي
خبره وڪري. مناظره په حقيقت ڪي د دواڙو لورو د نفس د هوا ترمنځ جگره
ده. هغه چي پوهڙي مقابل اڙخ يي جاهل دي؛ خو بيا هم ورسره بحث
ڪوي، خپله تر هغه ڊپر جاهل دي.

آيا ارزنت يي لري؟

هر ڇومره چي ڊپر بحث وڪري په هماغه اندازه به ڊپر ملگري له لاسه
ورڪري او هپڇوڪ به درته پاتي نشي، آن که حق په جانب هم ياست. پر
دي فکر په کار دي چي دا بحث او مناظره د ملگرو او خپلوانو په له لاسه
وڪوڙ ارزني؟ ڇو اڄ به وانه دن او هغه ڊو بنه ٽينگ «نه» دي.

اوس به نو تاسې فکر کوی چې ایا مور هېڅکله هم د نورو د نظر مخالفه خبره ونکړو؟ دلته هم ځواب نه دی. مور کولی شو د نورو له نظر سره مخالفت وکړو؛ خو دغه کار باید ډېر په ارامۍ وکړو. د بېلگې په توگه د بحث پر مهال داسې خنثی او بې طرفه جملې کارولی شئ لکه «زما د معلوماتو له مخې» که مقابل اړخ مو د بحث او شخړو مېړنی وي، که تاسې ورته ثابته هم کړئ چې تاسې پر حقه یاست بیا یې هم نه درسره مني، نو په دې صورت کې ایا دا بحث گټور دی؟ زه خو فکر کوم چې گټه نه لري. د هغه بحث موخه چې له تېرې ذهن څخه سرچینه اخلي، یوازې دا ده چې ثابته کړي، څوک حق په جانب نه دي، نه دا چې حق څه شی دی.

د بېلگې په ډول په یوه ناسته کې یو کس په مقتدرانه ډول وایي: «د هېواد د سرب کال صادرات پنځوس میلیارده ډالره دي.» په داسې حال کې چې تاسې خبر یاست چې اصلي رقم ۴۵ میلیارده ډالره دی. په حقیقت کې په همدې سهار تاسې دا ارقام په ورځپاڼه کې لوستي او یا مو هم له رادیو اورېدلي دي. داسې یوه مجله هم درسره شته چې ستاسې ادعا او کره ارقام ثابتولی شي. په دغه ډول حالت کې ایا کولی شئ، خپل نظر وړاندې کړی؟ هو د دغه عبارت په ویلو سره: «د هغو اطلاعاتو له مخې چې زه یې لرم د صادراتو کچه پنځه څلوېښت میلیارده ډالره ده.» مقابل اړخ غبرگون ښيي او وایي: «تاسې نه پوهېږئ چې د کومې موضوع په اړه بحث روان دی. زه پوهېږم چې څه وایم او د صادراتو کچه پنځوس میلیارده ډالره ده.» په دغه پړاو کې تاسې څو انتخابه لری:

۱. خپل نظر بیا مطرح کړئ او په دې ډول مناظره پیل کړئ.
۲. هغه مجله چې لری یې راوړئ او هغه ته ثابته کړئ چې دی دروغ وایي.
۳. بحث ورسره وکړئ؛ خو شخړه مه کوی.
۴. بیخي له دې موضوع تېر شئ.

زما په اند بیا د انتخابونو په اړه څلور دي.

که څوک واقعاً غواړي چې ستر کارونه ترسره کړي، باید له خپل عقل او درایت څخه کار واخلي. له عقل او درایت څخه کار اخیستل یعنې دا چې ځان په غیر ضروري کارونو کې له بنکېلتیا څخه وساتي او په بېځایه مناظرو کې ځان بنکېل نه کړي.

د شخړې او خبرو اترو ترمنځ توپیر

- شخړه د تنفر سبب کېږي، په داسې حال کې چې خبرې اترې د زړه او فکر د روښانتیا لامل کېږي.
- شخړه د شخص له تړلي ذهنه سرچینه اخلي، په داسې حال کې چې د خبرو اترو لپاره باید روڼ اندي واوسو.
- شخړه او بېځایه بحث په حقیقت کې د ناپوهۍ راکړه ورکړه ده، په داسې حال کې چې خبرې اترې د پوهې راکړه ورکړه ده.
- شخړه د غوسې او غضب څرگندویه ده، په داسې حال کې چې خبرې اترې یعنې د منطق بیان.
- د شخړې او بحث پر مهال دواړه لوري هڅه کوي، ځان حق په جانب ثابت کړي، په داسې حال کې چې د خبرو اترو پر مهال هڅه کېږي، ومومي چې حق څه شی او چېرې دی.

د داسې ذهنونو لپاره چې تړلي او متعصب دي او منفي نظر لري، د دلیل او برهان راوړل گټه نه لري. دغه ډول دلیل پر هغوی اغېز نه کوي، تر دې چې تاسې هم بیا نه شی کولی پر بحث وړ موضوع فکر وکړئ.

د دې لپاره چې خبرې اترې وکړئ، نه شخړه، پرېږدئ چې مقابل اړخ د موضوع اړوند خپل نظر څرگند کړي. د هغه خبرې مه پرې کوئ او اجازه ورکړئ چې هغه پر خپلو هڅو او ځواک وویاړي. دې ته مو پام وي چې هغه تاسې د خپل فکر لور ته کش نکړي. له هغه سره په نزاکت او ادب چلند وکړئ. دغه کار به د هغه خجالت او وشرموي.

د خبرو اترو پر مهال د وضعیت د کنټرول او د ابتکار د خپلولو لپاره لاندې کارونه وکړئ.

لومړی؛ ښه اورېدونکي واوسئ. دویم؛ هڅه مه کوئ چې متقابل برید وکړئ او یا هم جبران وکړئ. ستاسې دغه کار په مقابل اړخ گيچ او مبهوت کړي، ځکه هغه دې ته په تمه دی چې ورسره مبارزه او جگړه وکړي. درېیم؛ له مقابل اړخ څخه د بښني تمه مه کوئ، ځکه ډېری کسان آن که يې تېروتنه هم کړې وي، د بښني غوښتل ورته ستونزمن ښکاري. څلورم؛ داسې مسائلو ته پام مه کوئ چې له بې ارزښته شيانو جوړ شوي وي. دغه راز هغوی د خبرو اترو لپاره هم مه غوره کوئ.

په خبرو اترو کې نه یوازې سم مسائل په سم او واقعي وخت کې ویل کېږي؛ بلکې هغه موضوعات چې د ویلو وړ نه دي نه ویل کېږي. ماشومان باید زده کړي چې خپل عقاید په ازادۍ بیان کړي؛ خو حاضرځوابي ونکړي. مور باید ماشومانو ته ورزده کړو چې د نورو له نظر سره د مخالفت لپاره ضرور نه ده چې بد اخلاقي وکړي. هغه تگلاره چې یو کس یې د خبرو اترو پر مهال غوره کوي، په حقیقت کې د هغه د روزنې څرگندونه کوي.

کلونه وړاندې مې زده کړل چې باید له خوگ سره ښکېل نشم، ځکه په دې شخړه کې یوازې تاسې یاست چې چټلېږئ او خوگ په اصل کې غواړي چې تاسې چټل کړي.

سایرس چینگ

د خبرو اترو د پیل پړاوونه

۱. روڼ انډې وواسی.

۲. مه پرېږدی چې خبرې اترې پر شخړه واوړي.

۳. د مقابل اړخ خبره مه پرې کوی.

۴. د خپل نظر تر وړاندې کولو مخکې د مقابل اړخ نظر واوړی.

۵. د دې لپاره چې د بحث وړ موضوع روښانه او څرگنده شي، پوښتنې

وکړی. ستاسې دغه کار مقابل اړخ فکر کولو ته هڅوي.

۶. مبالغه مه کوی.

۷. مقابل اړخ ته د قناعت ورکولو لپاره شور ولری؛ خو هېڅکله د هغه د

قانع کولو لپاره زور مه کاروی.

۸. شور او شوق ولری.

۹. د کم ارزښته او جزیي شیانو پر وړندای انعطاف منونکي و اوسی؛ خو په

اساسي اصولو کې انعطاف ته اړتیا نه شته.

۱۰. له خبرو اترو د شهرت او آبرو د وسیلې په توګه کار مه اخلی.

۱۱. د دې لپاره چې مقابل اړخ مو له خبرو اترو پر شا شي، مؤدبانه او له

نزاکته ډکې حل لارې ولټوی، له دې پرته چې د هغه غرور زیانمن شي.

۱۲. د دې پر ځای چې د خبرو اترو پر مهال له سختو کلمو کار واخلي، په

ساده ژبه خبرې وکړی.

دا مو باید په یاد وي چې بحث کې ناپوه ته ماتې ورکول ناشوني دي. هغه

سختې او ترخې کلمې چې ناپوه یې د بحث پر مهال کاروي، د هغه د

ته گیتونکی یې / ۲۲۸
په خبرو اترو کې د لاندې عبارتونو کارونه غوره کار دی: «زما په نظر،
»بنايي ما تېروتنه کړې وي.»

یوه بله تگلاره چې نه پرېږدي خبرې اترې تر شخړې ورسېږي، هغه د بې
خبرۍ څرگندونه ده، چې له مخې یې داسې پوښتنې وکړئ:

- ولې داسې فکر کوې؟
- کولی شې لږ نور یې هم څرگنده کړې؟
- کولی شې څرگندي او واضح خبرې وکړې؟

که دغو پوښتنو هم اغېز ونه کړ، غوره ده چې په ادب د مقابل اړخه نظر
ومنئ او شخړې ته د خبرو اترو د رسېدو مخه ونیسئ.

دیارلسم گام: گونگسي مه خپروئ

دا په یاد ولرئ هغه کسان چې د نورو په اړه تاسې ته ناسمې خبرې کوي،
ستاسې په نشتون کې په تاسې پسې هم گونگسي خپروي.

گونگسي خپرول او دروغ ویل له یو بل سره ډېره نږدې رابطه لري.
گونگسي خپرونکي کسان په بېرته غور نیسي او هغه شيان چې اورېدلي
یې دي له فکر پرته نورو ته رسوي.

دغه ډول کسان هېڅکله د خپل کار په اړه فکر نه کوي، ځکه دوی نه فکر
لري او نه هم کار. گونگسه خپروونکي یوازې له هغو خبرو سره لېوالتیا
لري چې په اتفاقي ډول یې اوري او تر غوږو یې رسېږي. گونگسه خپرول
ناسم کار دی او یوه مشر یې په اړه ویلي: «کوچني او پست کسان د نورو
په اړه خبرې کوي، معمولي انسانان د شيانو او کارونو په اړه خبرې کوي؛
خو لوی انسانان بیا د عقایدو، ایډیاوو او نظریاتو په اړه خبرې کوي.»

د گونگسي خپرول په یوه کس پورې د تور پورې کولو او د هغه د آبرو

تویېدو لامل کېدای شي. هغه کس چې د گونگسي خپروونکي خبرو ته

غور نیسی، د گونگسی خپروونکي په اندازه ملامت دی. دغه ډول کسان ډېر کله د خپلې ژبې په دام کې لوېږي. گونگسه خپرول مکر او بدنیتي ده چې قربانیان یې یوازې بې دفاع وگړي دي. گونگسه د خلکو پر لمن د داغ لامل کېږي، حکومتونه را پرځوي، د کورنۍ د له منځه تللو او د کارونو د خرابوالي سبب کېږي. دغه راز د بې گناه انسانو د ژړا، خوابدۍ او کینې لامل کېږي.

که مو بل ځل غوښتل گونگسه خپره کړئ له ځان دا پوښتنې وکړئ:

- دا موضوع ریښتیا ده؟
- گونگسه زیان رسوونکې ده؟
- اړتیا ورته شته؟
- ریښتیا غواړم چې گونگسه خپره کړم؟
- غواړم د نورو په اړه مثبتې خبرې وکړم؟
- داسې خو به نه وي چې له گونگسي خپرولو خوند اخلم او نور هم دغه کار ته هڅوم؟
- زما خبره پر دغه عبارت پیلېږي: «هېچا ته مه وایه؟»
- کولی شم چې محرمې او پټې خبرې وساتم؟

د گونگسي له خپرولو څخه ډډه وکړئ. په یاد ولرئ چې بې ارزښته خبرې له ناسمو خولو را وځي.

څوارلسم گام: ژمنې مو الزامي کړئ

د قول، خبرې او ژمنې تر منځ توپیر څه شی دی؟ قول او خبره د انسان نیت دی چې یوازې د یوه عبارت تر بریده وي. ژمنه بیا داسې قول دی چې انسان یې ترسره کولو ته ژمن وي، دې ته له پام پرته چې هغه څه ده. فکر کولای شئ چې کله یوازې خبرې او ژمنې عمل نه کول، څه به یې

شوي وو او نړۍ به څه ډول وه؟ د خاوند او مېرمن، کارکونکي او رئیس، والدینو او اولادونو، زده کوونکو او ښوونکو ترمنځ اړیکې به له کومو ستونزو سره مخ شوې وې؟ کله چې د خلکو ترمنځ په اړیکو کې ژمنتیا نه وي، دا اړیکې به سطحي او بې معنا وي. هغه کسان چې ژمن نه دي فکر کوي، له سر خوږي یې ځان خلاص او له اوږو یې بار ښکته کړی. دوی دې ته پام نه کوي چې له خلکو سره د دوی اړیکې لنډ مهالې دي. له ژمنتیا پرته به هېڅ شی تداوم پیدا نکړي.

ژمنه وايي: «زه په غیر قابل پیش بینی راتلونکي کې د وړاندوینې وړ یم.»
 ځینې خلک فکر کوي چې ژمنتیا د ښکېلتیا او د ازادۍ د سلب په معنا ده؛ دا سم تعبیر نه دی. ژمنتیا هېڅکله د ازادۍ د سلب لامل نه کېږي. په حقیقت کې ژمنتیا تاسې ته ډېره ازادي درکوي، ځکه تاسې ته ډاډ او آرامي ښيي.

تر ټولو مهمه ژمنتیا خپلو ارزښتونو ته ژمنتیا ده، له همدې کبله د یوه سم ارزښت لرونکي نظام شتون مهم او الزامي دی. ژمنتیا د دې لامل کېږي چې په هر ډول حالاتو کې د دوام وړ اړیکې رامنځته شي. د انسان ژمنتیا د هغه له شخصیتي ځانگړنو څخه څرگندېږي. ص

هغه اړیکې چې نوموړی له نورو سره جوړوي، د هغه ژمنتیا او نه ژمنتیا ښيي.

پنځلسم: مندوی واوسی؛ خو له نورو د منې تمه مه کوئ
 مندويي ښکلې کلمه او داخلي احساس دی. له نورو څخه مندويي زموږ شخصیت پیاوړی کوي، هويت مو جوړوي او د یوه انسان د تواضع نښه ده. دغه ځانگړنه په حقیقت کې د نورو پر وړاندې زموږ د نظر څرگندویه ده چې اېه چا ند څخه مو ښکاري.

له منندويي څه شی زده کولی شو؟ منندويي مور ته د مرستې او د نورو د درک کولو هنر رانښيي. شرط دا دی چې مننه صادقانه وي. تر ټولو ساده منندويي مثلاً د «مننه کوم» عبارت کولی شي ډېر په زړه پورې وي.

ځينې وخت زموږ هېرېږي چې له خپلو نږدې کسانو لکه مېرمنې، خپلوانو او ملگرو مننه وکړو منندويي يې کولی شو او د هغو ځانگړونو په لېست کې يې راوړو چې زموږ شخصيت او هويت جوړوي.

له نورو د مننې کولو پر مهال د انسان نفس ډېر کله مقاومت کوي؛ خو د نورو پر وړاندې مثبت او ښه نظر په حقيقت کې د ژوند پر وړاندې زموږ نظر بدلوي. د منندويي او تواضع په حالت کې به پر خپل سر له ښو پايلو سره مخ شئ.

پر خپل ارزښت لرونکو شتمنيو فکر وکړئ. څه شی ستاسې د پام وړ گرځي او درته ځانگړي دي؟ په ډېرې مواردو کې ډالۍ د هغه کس په پرتله چې درته درکړې يې ده لږ ارزښت لري. په ندرت داسې پېښېږي چې موږ پر خپلو شتو هغسې چې مناسبه ده شکر ايستلی وي. تېر وخت ته ولاړ شئ او هغه کسان لکه والدين، ښوونکي او يا نورو چې ستاسې لپاره يې ډېر وخت ځانگړی کړی و، په ياد راوړئ. تاسې ته ښايي داسې ښکاره شي چې هغوی يوازې خپله دنده ترسره کړې ده، خو په حقيقت کې داسې نه ده. هغوی په خپله اراده خپلې پيسې، وخت او نور شيان ستاسې لپاره قرباني کړي دي. دوی دغه کار يوازې له تاسې سره د مينې او لېوالتيا له مخې کوي.

د يوه فداکار ډاکټر کيسه

وايي په تېره زمانه کې يو فداکار ډاکټر و چې د يوې سيمې د نري رنځ د ۱۰ ناروغانو درملنه يې وکړه. وروسته له دې سيمې ولاړ خو تر ډېرې مودې

۱۹۹۰م کال د ډېرته، رانستون شون زياتې ايشال چې هغه کسان نور ټول قاتلي او

یوازې یو کس د مننې لپاره پاتې دی. کله چې هغه کس له ډاکټر څخه مننه وکړه، ډاکټر په ځواب کې وویل: «ما کوم کار نه دی کړی.»

د دې کیسې اخلاقي پایله څه ده؟

۱. انسانان ناشکره او نامندوی دي.
۲. هغه کسان چې مندوی دي، استثنا دي.
۳. ډاکټر چې د ناروغ ژوند یې ژغورلی و، په تحت لفظي ډول وویل چې کوم کار یې نه دی کړی.
۴. د همدې کیسې د ډاکټر په څېر موږ هم باید د خپل نېک کار په بدل کې د مننې انتظار ونکړو.

دا کیسه زموږ په شخصیت او چلند کې څه ډول تعبیرېدای شي؟

موږ یوه کس ته چې د خوړو ډوډۍ او کور نه لري، څو ورځې ځای او ډوډۍ ورکوو او بیا وایو وگورئ چې زه له خلکو سره څه کوم. موږ په خپل ذهن کې له دې کبله چې د خپلې ونډې په کچه کار مو ترسره کړی ویاړو. ډېر کله داسې خلک وینو چې وایي: «که ما مرسته ورسره نه وی کړې، دغه کس به اوس هم په کوڅو کې گرځېده.»

راته څرگنده شوې هر وخت چې د بل چا لپاره یو کار ترسره کوئ، هغوی ته یو عجیب کار ښکاري، له همدې کبله دغه کار یوه مهرباني نه ده، بلکې تر هغه ډېر څه دي، سره له دې چې ښایي د کار ترسره کوونکي ته ښایي د لطف او مهرباني تر کچې هم نه ښکاري.

که یو کس له نورو سره د مرستې وس ولري؛ خو نه یې کوي ډېره بده ده.

شپاړسم گام: ژمنتیا او صداقت تمرین کړئ

د یوه پخواني حکایت په یوه برخه کې ویل شوي: «یو گرام صداقت تر یو

کيلو دښمنی، شوره شون، وړتیا او توانایی مهمه ده؛ خو د باوز وړ کيدل

دېر حیاتي دي. که یو کس پېژنی چې وړتیا لري؛ خو د باور وړ نه دی، ایا غواړئ چې هغه دې ستاسې د ټیم غړی وي؟ په هېڅ صورت نه.

پوهېدم چې راځي

دوه ملگري وو چې ښوونځی او پوهنتون یې یو ځای لوستي وو او پوځ ته هم یو ځای تللي وو. په پوځ کې د جگړې پر مهال یوه شپه له کمین سره مخ شول. له هرې خوا مرمی ورېدې او په تپه تور کې غږ پورته شو: «هېري لطفاً راشه او له ما سره مرسته وکړه!»

هغه سم دستي د ماشومتوب د دورې د ملگري بېل غږ وپېژانده او له قوماندان څخه یې اجازه وغوښته چې له هغه سره مرسته وکړي. قوماندان اجازه ورنکړه او ورته ویې ویل: «اجازه نه درکوم چې ورشې، نه غواړم چې یو بل کس هم له لاسه ورکړم.» هېري غلی و؛ خو بیا یې هغه غږ واورېد: «هېري لطفاً راشه او له ما سره مرسته وکړه.» له دې کبله چې قوماندان اجازه ورنکړه هېري غلی و. خو ځله یې د ملگري غږ واورېد بلاخره یې قوماندان ته وویل: «قوماندانه دا زما د ماشومتوب د دورې د یوه ملگري غږ دی. باید ورشم او مرسته ورسره وکړم.» قوماندان هغه ته په نه زړه د تگ اجازه ورکړه.

هېري هم په زړورتیا ورغی او له تیاري یې بېل سنگر ته په اوږه راوړ؛ خو مړ شوی و. قوماندان یې په غوسه ورته وویل: «ودې لیدل، ما درته ویل چې دا د بېل غږ نه دی، هغه مړ شوی. هغه ته ورتگ دې د خپل مرگ لامل هم کېدای شوای چې زه به یوازې پاتې شوی وم. تا تېروتنه وکړه.» هېري په ځواب کې وویل: «قوماندانه ما سم کار وکړ، ځکه زه چې کله بېل ته ور ورسېدم هغه ژوندی و. د هغه وروستی جمله دا وه: هېري زه پوهېدم چې ته راځي.»

د ښو اړیکو جوړول سخت کار دی او همدا چې هغه رامنځ ته شي باید د پراختیا لپاره یې هڅې وشي، تر څو دوامدارې شي.

موږ ته ډېر وخت ویل کېږي چې باید له خپلو هیلو او خوبونو سره سم ژوند وکړو؛ خو موږ نه شو کولی چې د نورو په قرباني کولو او له لاسه ورکولو خپلو غوښتنو ته ورسېږو.

هغه کسان چې دغه ډول چلند کوي، بې وجدانه او له اخلاقي اصولو خلاص دي. موږ باید د خپلې کورنۍ، ملگرو او هغه کسانو لپاره چې په موږ پورې تړلي شخصي فداکاری وکړو.

اوولسم گام. کینه کښ مه اوسئ

هغه کینه او حسد چې د نورو لپاره یې په خپل زړه او ذهن کې لري، لري کړئ. تر اوسه مو کله دا عبارت اورېدلی: «بښلی یې شم؛ خو هېرولی یې نشم.»

کله چې یو کس د بل تېروتنه او گناه نشي بښلی، په دغه کار سره په حقیقت کې هغه دروازي تړي چې یوه ورځ ښايي دی په خپله د هغو پرانیستلو ته اړتیا پیدا کړي.

کله چې په خپله زړه او ذهن کې کینه روزو، په ریښتیا تر ټولو ستر زیان چاته رسوو؟ دا ډېره مشخصه ده چې خپل ځان ته.

جېم او جېري د ماشومتوب ملگري وو؛ خو له هر ډول دلیل پرته د دوی ترمنځ اړیکې خرابې شوې او ۲۵ کاله یې له یو بل سره خبرې ونکړې. جېري چې د مرگ په بستر پروت و، نه یې غوښتل له کینې ډک زړه گور ته یوسي، نو له همدې کبله یې جېم ته زنگ وواځه او له هغه یې بښنه وغوښته او ویې ویل: «راځه یو بل وښو او تېر هېر کړو.»

جېم هم چې د هغه په څېر نظر درلود د پوښتنې لپاره روغتون ته ورغی او په دې ډول یې د پښتو ویشو کتونو غنډگان له شخړه یووړ.

ته گټونکي يې / ۲۳۵

کله چې جېم له روغتون څخه وتو چېرې غږ ورپسې وکړ: «جېم دا په یاد ولره چې ژوند ډېر لنډ دی او په دې نه ارزې چې د نورو په اړه کینه په زړه کې وساتې.»

لویان وايي: «خلک وېښه؛ خو نوم يې مه هېروه.» زه ډاډه يم چې د دوی د خبرې موخه دا وه چې انسان باید دوه ځله تېر نه اېستل شي.

اتلسم گام: رېښتینولي او بې ریایي تمرین کړئ

رېښتینولي د اخلاص، بې ریایي او اصیلتوب په معنا ده. کله چې امین، رېښتیني او د باور وړ واوسی، عزت او اعتماد په خپله ستاسې پر لور راځي. که یوازې یوه شي په کورنۍ، کارځای او ټولنه کې اړیکه جوړولی شوی، هغه به رېښتینولي وه. هېڅ راز ژمنتیا له صادقانه چلند پرته امکان نلري. رېښتینولي تاسې ته له ځان سره آزادي، باور او اعتماد راوړي. کله چې رېښتیني او صادق واوسی، دا ښيي چې تاسې ځان او نورو ته درناوی لرئ او هغوی ته ارزښت ورکوئ. رېښتینولي د انسان په وجود کې نغښتې نه دا چې هغه ظاهري وي. ښایي د دروغو پر مټ ژر بریا ته ورسېږئ؛ خو په یاد ولرئ چې دا بریا به لنډمهاله وي. رېښتینولي داسې څه نه دي چې تاسې یې د شرکتونو په کاغذو کې پیدا کړئ، بلکې هغه د فرد یا وگړي په وجود کې پیدا کولی شئ.

آیا دا به سم کار وي چې له یوه کس سره د کاغذ پر مخ په صداقت هوکړې ته ورسېږو؛ خو وروسته د خپل تولید کیفیت ټیټ کړو؟ ښایي یو کس آن د دروغو پر مټ جایزه ترلاسه کړي، خو کله چې له حقیقت څخه پرده پورته شي، هېڅ وخت به نېکمرغه انسان نه شي. د جایزې تر گټلو دا په ځلونو ښه ده چې یو ښه انسان واوسو.

څلورمه برخه گرامه کوچ

په پخوا زمانو کې یوه بزگر هره ورځ پر نانواي څلور سوه گرامه کوچ پلورل. یوه ورځ نانواي ته اندېښنه پيدا شوه چې دا بزگر به کوچ پوره ورکوي او که نه. تله یې را وخیسته او کوچ یې وتلل، ویې لیدل چې کوچ تر اصلي وزن کم دي. سپری غوسه شو او پر بزگر یې عریضه وکړه. بزگر قاضي ور وغوښت او ترې یې وپوښتل: «کوچ دې چې پلورل څنگه دې اندازه کول؟» بزگر وویل: «صیبه زه بزگر یم او د تللو لپاره کومه پرمختللي وسیله نه لرم؛ خو یوه تله لرم.» قاضي پوښتنه ترې وکړه: «خی کوچ دې نو څنگه تلل؟»

بزگر ځواب ورکړ: «صیبه دا ډېر وخت کېږي چې زه پر نانواي څلور سوه گرامه کوچ پلورم او هغه پر ما څلور سوه گرامه ډوډی پلوري، هره ورځ به چې نانواي ماته ډوډی راکړه، ما به ډوډی د تلې په یوه او کوچ په بله خوا کې اېښوودل او د هماغې ډوډی په اندازه کوچ مې ورکول. اوس نو که څوک د جزا وړ دي هغه زه نه نانواي دی.»

لکه د پورتنۍ کیسې په څېر موږ هر شی چې نورو ته ورکوو، بېرته هماغه ترلاسه کوو. یا په بله وینا په کوم لاس یې چې ورکړې په هماغه یې بېرته ترلاسه کوي.

هر وخت مو چې کار کاوه، له ځان سره محاسبه وکړئ، هغه پیسې چې تاسې ته درکول کېږي، په ریښتیا ستاسې د کار په اندازه دي او په صداقت مو کار ورته کړی.

ریښتینولي او درغلي د وخت په تېرېدو پر عادت بدلېږي.

ځینې انسانان ریښتیني نه وي، خو په بې تفاوتۍ او د یوې ځانگړې څېرې په خپلولو سره دروغ وايي. ځینې بیا دومره دروغ وايي چې یو وخت یې هېرېږي چې ریښتیا خبره څه وه. پوښتنه دلته ده چې دغه ډله خلک څوک غولوي؟ معلومه ده چې تر بل هر چا ځان ته ډېره دوکه ورکوي. که غواړئ چې یو کس ته ریښتینولي ور زده کړئ، دغه کار به آرامی ترسره کېدای شي.

ښايي حقيقت هر وخت هغه څه چې تاسې يې غواړئ نه وي. انسان له دې پرته چې سخت زړی وي، کېدای شي ريښتيني او صادق وي؛ خو ښايي دغه کس تل په يوه حالت کې نه وي. د يوه ښه ملگري تر ټولو ستر مسؤليت او دنده ريښتينولي ده. يو شمېر خلک د دې لپاره چې له ترڅو حقايقو سره مخ نه شي، د ځان لپاره داسې ملگري ټاکي چې هغوی تل د دوی د خوښې وړ خبرې کوي. هغوی په دغه کار سره په حقيقت کې ځان ته دوکه ورکوي او پوهېږي چې ملگري يې ريښتيني او صادق نه دي. ريښتيني نيوکه سخته او دردوونکې وي. که پېژندگوي مو ډېر او ملگري لږ وي، د دې وخت دی چې ماضي ته ولاړ شئ او پر خپلو اړيکو له سره غور وکړئ. ځيني کسان چې له نورو سره په خپلو اړيکو کې ريښتيني نه وي، د خپل دغه کار دليل ولسيتوب، عمومي اړيکې او سياست بولي؛ خو آیا په ريښتيا هم موضوع همدا ده؟ په يوه اړيکه کې د دروغو ستونزه دا ده چې يو کس مجبور دی د هغه بل کس دروغ ور په ياد کړي.

د دې لپاره چې ريښتيني و اوسئ بايد ژمنتيا ولري.

پر ځان مو کار وکړئ؛ ترڅو صادق انسان درنه جوړ شي. هغه وخت ښايي ډاډه شئ چې د ځمکې پر سر يو پست انسان کم شوی.

توماس کارلايل

باور

د دروغجن شپانه کيسه مور ټولو اورېدلې ده. يوه شوخ شپانه د دروغو له لارې د کليوالو له ازارولو د ساتېږي د وسيلې په توگه کار اخيسته.

د همدې لپاره به يې چيغې وهلې: «مرسته وکړئ، په رمه لېوه گډ شوی.»
کليوالو چې ن شپانه غږ اورېدلی و د غره پر لور حرکت وکړ چې شپون او
رمه وژغوري؛ کله چې هلته ورسېدل ويې ليدل چې لېوه نشته او شپون
خاندي. دويمه ورځ همداسې يوه کيسه وشوه.

خو ورځې وروسته چې شپانه په غره کې رمه پېوله په ريښتيا يې لېوه وليد
چې په رمه گډ شوی. د مرستې لپاره يې ډېرې چيغې وکړې او كليوالو هم
واورېدې؛ خو چا باور ورباندې ونه کړ. دوی فکر کاوه چې شپون اوس هم پر
دوی د ملنډو لپاره چيغې وهي، له همدې کبله رمه ټوله لېوه وداړله.

هغه اخلاقي درس چې له دې کيسې يې زده کولی شو:

- کله چې دروغ وايې د نورو پر وړاندې خپل باور له لاسه ورکوي.
- کله مو چې باور له لاسه ورکړ، که ريښتيا هم ووايي څوک باور نه
درباندې کوي.

د ريښتيني شخصيت ځانگړنې

حتی حقيقت هم په دوو صورتونو کې په ناسمه بڼه څرگندېږي

۱. د حقيقت ويل په داسې حالت کې چې معلومات نيمگړي وي

۲. په حقيقت ويلو کې مبالغه

د حقايقو له ناقص بيان او بد ښکارولو څخه ډډه

کب نيوونکي درې کاله په يوه بېړۍ کې گټور کار کړی و. يوه ورځ يې تر
اندازې ډېره نشه کړې وه او له طبيعي حالت څخه خارج شوی و. دا په

دريو کلونو کې لومړی ځل و چې دغه ډول يو کار کوي. د بېړۍ چلوونکي

يا سر کاريگر د هغه دغه کار د کارنامو په جدول کې دا ډول وليکه: «نن

شپه کب نيوونکی له طبيعي حالت څخه وتلی و.» کب نيوونکي چې کله

دا ليکنه ولوسته پوه شو چې نشه يې درې کلنه کاري تجربه زيانمه کړې

ده. له همدې کبله بېړۍ چلوونکي ته ورغی، بښنه يې ترې وغوښته او

ورته ويې ويل چې د کارنامو په جدول کې دا يوه جمله هم ور اضافه کړي چې په دريو کلونو کې لومړی ځل و چې له دغه ډول حالت سره مخ کېږي. د ده له نظره دا محض يو حقيقت و. بېړۍ چلوونکي ورسره ونه منله او ويې ويل: «څه شی مې چې د کارنامو په جدول کې ليکلي محض حقيقت دی.»

په سبا يې د کب نيوونکي نوبت و چې د کارنامو کتاب ډک کړي، ده وليکل: «بېړۍ چلوونکي نن شپه هونسيار و.» چلوونکي چې کتاب وکوت هغه ته يې وويل چې يا دې متن بدل کړي او يا دې هم محض حقيقت ورباندې اضافه کړي. په حقيقت کې څه شی چې کب نيوونکي ليکلي وو، دا معنا يې درلوده چې بېړۍ چلوونکي په نورو شپو کې په طبيعي حالت کې نه و. کب نيوونکي بېړۍ چلوونکي ته وويل: «څه شی مې چې د کارنامو په جدول کې ليکلي محض حقيقت دی.» دواړه هغه جملې چې کب نيوونکي او بېړۍ چلوونکي ليکلې وې، حقيقت يې درلود؛ خو پيغامونه يې گمراه کوونکي وو.

غلو کول

د حقيقت ويلو پر مهال غلو کول زموږ موقف کمزوری کوي او د دې سبب کېږي چې خپل باور له لاسه ورکړو. غلو هم د اعتياد په څېر ده، سپړی ورباندې روږدی کېږي. ځينې خلک تر دې سرحده روږدي وي چې له غلو او اغراق پرته حقيقت نه شي بيانولی.

ريښتيني واوسئ

صداقت او ريښتینولي په نيت او اراده پورې تړلي، له همدې کبله يې ثابتول ستونزمن دي. موږ کولی شو د نورو پر وړاندې د سم نيت په لرلو سره خپلو اهدافو ته ورسېږو.

له خانبنوودنی دډه وکړی

که له یوه ملگري چې په ستونزه کې گیر دی، وپوښتی چې څه مرسته ورسره کولی شی، ډېره دردوونکې ده. دغه کار تر ډېره د چاپلوسی بېلگه ده، نسبت دې ته چې د صداقت څرگندونه وکړي. که په ریښتیا هم غواړئ له خپلو ملگرو سره مرسته وکړئ، پر هغه څه فکر وکړئ چې له هغوی سره مرسته کولی شي او هماغه کار ترسره کړئ. ډېری خلک یوازې د ځانغوښتنې او ځانبنوودنې لپاره د صداقت او ریښتینولۍ جامې اغوندي. له دغه کاره د دوی موخه یوازې دا وي چې که کومه ورځ چېرې د صداقت بحث وي، نور یې تایید کړي.

د ریښتینولۍ ساتنه

یو عالم وايي: «هر هغه شی چې پلور کېږي یا اخیستل کېږي هېڅ ارزښت نه لري؛ مگر دا چې یو پټ او د ارزښت لرونکی عنصر ولري چې د راکړې ورکړې وړ نه دی.» هغه پټ عنصر څه شی دی؟ د هر محصول هغه پټ او ډېر ارزښت لرونکی عنصر د هغه کس چې دا محصول یې جوړ کړی اعتبار، ریښتینولي او صداقت دی. سره له دې چې صداقت او ریښتینولي هومره پټ هم نه دي؛ خو ډېر ارزښتمن دي.

نولسم گام: تواضع تمرین کړئ

له تواضع پرته ډاډ کبر او ځانغوښتنه ده. تواضع او خاکسري د پرهېزگاری او ټولو فضائلو بنسټ او د انسانانو د ستروالي نښه ده. تواضع هېڅ وخت له سپکاوي د ډک چلند او بې ارزښته کېدو په معنا نه ده. صادقانه تواضع ستاسې لور ته د نورو د جذبېدو لامل کېږي، په داسې حال کې چې

کلونه وړاندې پر آس سپور لاروی له لارې تېرېده. ویې لیدل چې یوه ډله سرتېري د ونې پر یوه ستر کونده اخته دي او غواړي چې له یوه ځای څخه یې بل ځای ته ولېږدوي؛ خو نه یې شوی لېږدولی. ضابط یوه څنگ ته ولاړ و؛ خو سربازان اخته وو. پر آس سپاره لاروي له ضابط څخه وپوښتل: «ولې مرسته نه ورسره کوې؟» ده ځواب ورکړ: «زه ضابط یم او یوازې امر کوم.» لاروی له خپل آس څخه را ښکته شو او له سرتېرو سره یې د کونډې په لېږدولو کې مرسته وکړه. د نوموړي مرسته ددې لامل شوه چې سرتېري هغه کونده مطلوب ځای ته ولېږدوي.

لاروی وروسته راغی او ضابط ته یې وویل: «بل ځل دې چې افرادو مرستې ته اړتیا درلوده، عمومي قوماندان ته د مرستې لپاره یو کس ور ولېږه.» لاروی پر آس سپور شو او ولاړ. ضابط وروسته متوجه شو چې لاروی په خپله عمومي قوماندان و.

د کیسې پیغام ډېر څرگند دی او هغه دا چې تواضع او بریا سره تړلي دي. کله چې نور ستاسې د ښو کارونو پر ارزښت پوښي، په غبرگون کې یې ستاسې ښه کارونه نور هم زیاتېږي. تواضع او خاکسري د انسان د عظمت دوی نښې دي.

شلم گام: متوجه اوسئ

موږ ټول ښایي له نورو سره په اړیکو کې تېروتنه وکړو او ځینې وخت ښایي د هغو کسانو د غوښتنو او اړتیاوو په اړه بې پامه او بې احساسه و اوسو چې موږ ته نږدې دي. زموږ دغه کار د هغو کسانو چې د خفگان لامل کېږي زموږ په شاوخوا کې دي. د دغه خفگان د له منځه وړلو لپاره باید نور درک کړو، د هغوی غوښتنو، اړتیاوو او احساساتو ته پام وکړو. له نورو سره زموږ اړیکه له دې کبله نه جوړېږي چې موږ بشپړ او ښه انسانان یو؛ بلکې له دې کبله جوړېږي چې موږ هغوی درک کوو. هغه

انسان چې د نورو د اړتیاوو او غوښتنو ته فکر کوي، یوازې تر ښه انسان غوره دی.

نورو ته پام او د هغوی په اړه ساتندوی لیدلوری د انسان د زړه د خوشالی لامل کېږي او دا تر ټولو ښه تضمین دی چې د اخیستو وړ نه دی. یو شمېر خلک پیسې نورو ته د پام ځای ناستې کوي. د نورو درک کول تر پیسو ډېر مهم دي. د یوې ریښتینې اړیکې بنسټ دوه اړخیز درک دی.

ښه په ژوند کې خپل عادت وگرځوئ

ښه او تېرېدنه د یوه انسان د احساس د بلوغ نښه ده. ښه او سخا یعنی دا چې له غوښتنې پرته نورو ته پام وکړئ. ښوونکي په ژوند کې ځواکمنتیا تجربه کوي، په داسې حال کې چې ځانغښتونکي، د دغه ځواکمنۍ خوب لانه شي لیدلی.

د نورو د احساس پر وړاندې حساس واوسئ.

ولسي او موقعیت پېژندونکي واوسئ

ولسیتوب او موقعیت پېژندنه په هره اړیکه کې ډېره مهمه ده. مردم داري او موقعیت پېژنده هغه وړتیا ده چې پر هغه د نیوکې له لارې کولی شئ، له دې پرته چې یو څوک له ځان څخه خفه کړئ، خپلې موخې ته ورسېږئ.

مهرباني او مینه

په پیسو کولی شئ یو ستر سپی واخلي؛ خو یوازې مهرباني ده چې د هغه لکۍ ښوروي. له نورو سره د مینې او مهربانۍ لپاره هېڅ کله وختي نه ده، ځکه مور نه پوهېږو چې څومره ژر به ناوخته شي.

مهرباني داسې ژبه ده چې کون يې اورېدلی او وړوند يې حس کولی شي. د دې پر ځای چې د خپلو ملگرو او دوستانو قبر ته د گلونو گډۍ يوسئ، غوره به وي چې په ژوند له هغوی سره مينه وکړئ. مهرباني په خپل ذات کې ښه ده، توپير نه کوي چې مقابل اړخ هم له نورو سره په مهرباني چلند کوي او که نه.

يوويشتم گام: هره ورځ ادب او نزاکت تمرين کړئ

ادب او نزاکت نورو ته تر پام ډېر څه دي. دا دوې ځانگړنې ستاسې پر مخ داسې دروازې پرانيزي چې له نورو لارو يې پرانيستل ناشوني دي. هغه کسان چې ډېر هوبسيار او پوه نه دي؛ خو با ادبه او با نزاکته دي، تر هغو کسانو چې هوبسيار دي؛ خو نزاکت نه لري ډېر پرمختگ کولی شي. همدا کوچني کارونه دي چې ستر توپيرونه رامنځته کوي.

ادب تر پوهې انسان ته ډېره گټه رسولى شي. ادب سره له دې چې لگښت نه لري؛ خو ډېر ارزښت لري. ادب شتمن، بېوزله، بوخت او وزگار نه پېژني.

ادب يعنې دا چې په ملي بس کې خپله څوکۍ تر ځان مشر او کمزوري کس ته ورکړئ. ادب ښايي د يوې تودې موسکا په بڼه څرگند شي. دغه ډول چلند سره له دې چې يوه کوچنۍ پانگونه ده؛ خو گټه او غبرگون يې ستر دی.

البته دا خبره د يادولو وړ ده چې ادب تواضع او شکسته نفسي غواړي. کله چې خلک له نورو سره بد چلند کوي په حقيقت کې خپلې مثبتې ځانگړنې کموي.

هر ځای مو چې له لاسه کېږي، د ادب تخم وکړئ، ځکه دغه تخم رېښې کوي او تاسې پر نورو غوره کوي.

ټولنيز چلند «نزاكت»

ادب او نزاكت له يو بل سره تړلي. په كور كې نزاكت له كور د باندي د نزاكت په اندازه مهم دی. نورو ته پام او ښه چلند د مهرباني د حس، مينې او په كورني چاپيريال كې د منلو لامل كېږي. ادب يعنې د ښه چلند تمرين.

له دې كبله چې ځينې خلك په ادب چلند نه كوي، تعجب كوم. د بې ادبه چلند نتيجه او حاصل لنډ مهالی دی، ځكه خلك نه غواړي چې له دغه ډول چلند سره مخ شي، له همدې كبله له بې ادبه انسانانو نفرت كوي.

ادب بايد په ماشومتوب كې زده شي، چې مؤدبانه را لوی او زړه سواندي لويان ترې جوړ شي. مؤدبانه چلند يو ځل زده كېږي او د عمر تر پايه له شخص سره پاتې كېږي. مؤدبانه چلند د نورو د احساساتو پر وړاندي د حساسيت او هغوی ته د پام څرگندوی دی. دغه ډول چلند ښايي خلكو ته بې ارزښته ښكاره شي؛ خو داسې لنډ او بې ارزښته عبارتونه لکه: «منه، لطفاً، متأسفانه» د دې سبب كېږي چې كاروونکی يې تر نورو په لوړ مقام كې واقع شي.

په ياد ولری چې ادب له ادب څخه زېږي او مؤدب والی په مقابل اړخ كې د نزاكت لامل كېږي. تر څو مو چې له لاسه كېږي په ادب او نزاكت چلند وكړئ. په لومړي سر كې د ادب د مراعات لپاره ښايي لږ پام ته اړ شئ؛ خو ستاسې دغه پام پر ځای او ارزښتمن دی.

نزاكت ډېر لگښت نه لري؛ خو گټه او ارزښت يې زيات دی. د نزاكت گټه نه يوازې خپله كس او مقابل اړخ ته يې رسېږي، بلكې ټولو هغو كسانو ته رسېږي چې له دغه كس سره اړيکه لري.

ښايي له داسې حالت سره به مخ شوي وی چې په مجلس كې يوه كس

ټوكه بېلې كړې وي؛ خو داسې پېښور كې ورلږېږي او ټوكه بشپړوي. دغه

ته گتونکی بی | ۲۴۵

کار د دویم کس د علم او معلوماتو د زیاتوالي خرگندونه کوي؛ خو په حقیقت کې د هغه کمزوری ټولنیز چلند ښيي.

ادب د ښې روزنې ښکارندوی دی

ډېری هونښیار او با استعداد کسان یوازې له ادب څخه د بې برخوالي له کبله له بریالیتوبونو بې برخې کېږي. په حقیقت کې ادب او په نزاکت چلند د با فرهنگۍ او بې نزاکتې د بې فرهنگي نښه ده.

ایریک هوفر

دوه ویشتم گام: د شوخ طبعی حس ته مو پراختیا ورکړئ
له شوخ طبعی پرته ژوند ډېر وچ وي. البته هغه خبرې چې د نورو د
ځورېدو سبب کېږي په شوخ طبعی کې نه راځي. د خوش طبعی حس د
انسان د جذابیت او خوږوالي لامل کېږي. پر خپل ځان پورې مو وځاندئ؛
ځکه دغه ډول خوش طبعی تر ټولو خوندي خوش طبعی ده چې نورو ته
یې زیان نه رسېږي. کله چې په ځان پورې ځاندئ انرژي ترلاسه کوی چې
ژر بڼه شی. خدا د ځمکې د سر د هر انسان لپاره طبعی مسکن دی.
خوش طبعی ستاسې د پیغام مفهوم نه بدلوي؛ خو زهر یې خامخا کمولی
شي.

د خوش طبعی روغتیايي ځواک

د «د ناروغ د کالبد پېژندنې» کتاب لیکوال ډاکټر نورمن کازنز یوه غوره
بېلگه ده چې څنگه یو کس ځان د ناعلاج ناروغیو له شر څخه خلاصولی
شي. د هغه د جوړېدو شونتیا په ۵۰۰ کې یوازې یو فیصد وه؛ خو غوښتل
یې تجربه کړي چې د خیال او فکر په څېر شیان پر جسم اغېز لري او که
نه. له ځان سره یې فکر وکړ چې که منفي احساسات زموږ په بدن کې د
مضرو موادو د تولید سبب کېږي، نو د دې قضیې برعکس هم صدق کوي.
مثبت احساسات لکه خوښي او خدا زموږ په بدن کې د گټورو مواردو د
تولید لامل کېږي.

ډاکټر رومن د همدې فرضیې پر بنسټ له روغتون څخه ځان خارج کړ او
هوټل ته ولاړ. خندوونکي فلمونه یې کتل او له همدې لارې یې د ځان
درملنه وکړه.

دا سمه ده چې د ناروغۍ د درمنلې لپاره روغتيايي مرستې مهمې دي؛ خو د ژوند لپاره د ناروغ لېوالتيا هم که تر دې ډېره مهمه نه وي، په همدې کچه ارزښت لري. شوخي او خوش طبعي ژوند ژغورلی شي. بله گټه يې دا ده چې په مرسته يې کولې شو، د ژوند له ستونزو سره په آسانۍ مخ شو او په خپل کنټرول کې يې ولرو.

درويشتم گام: طعنه مه ورکوئ

بې ځايه شوخي چې په هغه کې طعنه او نورو ته زيان رسوونکې خبرې وي ښه نه ده. هغه شوخي چې نېس لرونکې خبرې ولري، سره له دې چې د نورو د خدا لامل کېږي، بده ده.

«کله چې يو کس له شرمه سور شي، کله چې يوه کس ته درد ورسېږي، کله چې يوه مقدس شي ته سپکاوی کېږي، کله چې د يوه کس له کمزورۍ د خدا لپاره گټه پورته کېږي، کله چې د خدا لپاره ناسمې خبرې کېږي، کله چې د يوه ماشوم اوبسکې بهېږي او کله چې ټول په خدا کې ونډه نه شي اخيستلی، دا ټوکه نه ده.»

کلېف توماس

د هغه کس لپاره چې په ساديزم اخته وي هر څه د خدا وړ ښکاري، البته هغه وخت چې نورو ته ور پېښېږي. د ماشومانو له لوري د څنگښو په ډېرو ویشتل غیر معمولي خبره نه ده. ماشومان دغه کار يوازې د لوبو او خوښۍ لپاره کوي؛ خو د ماشومانو همدا خوښي د څنگښو لپاره مرگ دی.

خوش طبعي کېدای شي ارزښتناکه يا خطرناکه وي. دا په دې پورې تړلې چې تاسې له يوه کس سره خاندی او که په يوه کس پورې خاندی. کله چې شوخي د لاس اچولو او مسخره کولو ته رسېږي، نه يوازې دا چې ښه

نه ده؛ بلکې ډېره بده ده. د نورو احساساتو ته زیان رسول ظالمانه عمل دی. یو شمېر خلک د دې لپاره چې تفریح وکړي، نورو ته سپکاوی کوي. نورو ته طعنه ورکول او په کنایه کې خبرې له تاسې څخه د هغوی د لرې کېدو لامل کېږي. زما وړاندیز دا دی چې له طعنه لرونکو شوخیو او کنایه لرونکو خبرو تېر شئ او له احتمالي گواښ څخه یې ځان وساتئ.

خلورویشتم گام: که ملگری غواړي، خپله ښه ملگری شه ټول عمر په ښه کارکوونکي، ښه رئیس، ښې مېرمنې او والدینو پسې گرځو؛ خو دا مو هېره کړې چې موږ خپله یو ښه شخص واوسو. تجربو ثابته کړې چې پوره او بې نیمگرتیا کس، پوره او بې نیمگرتیا دنده او پوره ښځه نشته. کله چې په بشپړ کمال پسې گرځو له ناهیلۍ سره مخ کېږو، ځکه له څه شي سره چې مخ کېږو د یوې ډلې مشکلاتو بدلول دي پر بلې. ۲۰ کاله کېږي چې په لوېدیځ کې ژوند کوم او د طلاق لوړه کچه ارزیابي کوم. دا راته څرگنده شوې کوم کسان چې د دویم ځل لپاره واده کوي، دویمه مېرمنه یې د اولې مېرمنې ستونزه نه لري؛ خو نورې ستونزې لري.

خلک خپل سرکشه کارکوونکی بدلوي؛ خو څوک چې نوی استخداموي هم یو لړ ستونزې لري. راځئ چې له دې ستونزو او ننگونو سره کار وکړو. طلاق او له دندې لرې کول د دې پر ځای چې لومړی گام وي، د وروستي انتخاب په توگه پرېږدو.

قرباني

ملگري قرباني غواړي. د ملگری جوړول قرباني، فداکاري او کمال ته اړتیا لري. قرباني له فردي غوښتنو تېرېدل دي او هېڅکله اتفاقي هم نه وي. ځان غوښتنه د ملگری د له منځته تلو لامل کېږي. آشنایي ژر رامنځ ته

ته گتونکی یی / ۲۴۹

کېړي؛ خو د رینستینې دوستی جوړېدل وخت غواړي او د دوام لپاره یې باید هڅه وشي. رینستینې ملگری ډېر کله له آزموینو سره مخ کېږي او کله چې ملگری تر دغو آزموینو بریالي راوځي، دوستي نوره هم ټینګېږي. دا باید زده کړو چې دروغجنې ملگری وپېژنو. رینستینې ملگری له هر ډول تمې پرته له تاسې سره ډېره مرسته کوي. دوی د ستونزو او سختیو پر وړاندې درېږي.

د نیمې لارې ملگری

د نیمې لارې ملگری هغه کس ته ورته وي چې په شنه آسمان خپله چتری تاسې ته درکوي؛ خو همدا چې باران پیل شي، بېرته یې درنه اخلي. دوه کسان له یوه ځنګله تېرېدل او له ځنګلي خرس سره مخ شول. یو یې په منډه ونې ته وخوت؛ خو دویم ونې ته له ختلو سره بلد نه و. مجبور شو چې پر ځمکه پرېوځي او داسې ونښي چې گنې مړ دی. خرس د هغه غوږونه بوی کړل او ترې ولاړ. هغه کس چې ونې ته ختلی و راښکته شو او پوښتنه یې ترې وکړه: «خرس څه درته وویل؟»
سړي ځواب ورکړ: «راته ویې ویل هغه کس چې تا په نیمه لار کې پرېږدي باور مه ورباندې کوه.»
ددې کیسې پیغام خورا واضح دی، دوه اړخیز باور د ملگری بنسټ دی.

پنځه ویشتم گام: خواخوږي و اوسئ

خواخوږي د مثبت شخصیت ستر ځانګړنه ده. هغه کسان چې له نورو سره د خواخوږۍ حس لري له ځانه داسې پوښتنه کوي: «که بل چا له ماسره دغه ډول چلند کړي وي، څه احساس به مې درلود.»

د پاپي کيسه

ماشوم د کورنيو حيواناتو هتي ته ولاړ چې ځان ته پاپي واخلي. په هتي کې څلور پاپي گان څنگ تر څنگ اېښوودل شوي وو او د هر يوه بيه يې ۵۰ ډالره وه. پر دې څلور سربېره يو پاپي په ځانگړي قفس کې اېښوودل شوی. ماشوم له هتيوال څخه پوښتنه وکړه: «هغه يوازې پاپي هم پلورې، ولې يوازې دی؟»

سړي ځواب ورکړ: «هغه سالم او د پلور لپاره نه دی»

ماشوم پوښتنه وکړه: «څه ستونزه لري؟» سړي ځواب ورکړ: «په مورزادي

ډول گوډ دی.»

ماشوم بيا پوښتنه وکړه: «نو له هغه سره به څه کوې؟» سړي ځواب ورکړ:

«بس نو همدلته به پروت وي.» ماشوم پوښتنه ترې وکړه: «کولی شم له

هغه سره لوبې وکړم. سړي وويل هو. ماشوم گوډ پاپي را وخيست او په

غېر کې يې ونيوه. پاپي هم د ماشوم په غوږ کې ورو غپل پيل کړل. ماشوم

شله شو چې دا پاپي بايد واخلي. سره له دې چې هتيوال د هغه د پلور

اراده نه درلوده خو د ماشوم ټينگار اړ کړ چې ويې پلوري. ماشوم له جيبه

دوه ډالره هتيوال ته ورکړل او په ۴۸ نورو ډالرو پسې کور ته ولاړ. کله چې

را ورگرځېد هتيوال ورته وويل: «نه پوهېږم ولې، د يوه سالم پاپي د

اخيستلو پسې لرې، خو بيا هم ناسالم پاپي اخلي؟» ماشوم څه ونه ويل؛

خو پاڅه يې پورته کړه، هتيوال وليدل چې د ماشوم چپه پښه هم معيوبه

ده.

هتيوال وويل: «اوس پوه شوم چې خبره د خواخوږۍ ده، څه پاپي دې

يوسه.»

کله چې خپل غم له خلکو سره شريکوي، کمېږي؛ خو کله چې خوشي

د همدردی او خواخوږی ترمنځ توپیر

همدردی یعنی دا چې پوهېږم تاسې څه احساس کوی. خواخوږی بیا دا ده چې ستاسې حس احساسوم. دغه دواړه ځانگړنې ډېرې مهمې دي؛ خو د خواخوږی اهمیت زیات دی.

کله چې په کورنۍ، کارځای او ټولنه کې له خلکو سره همدردی کوو، په اړیکو کې مو څه پېښېږي؟ حتماً مو اړیکې ټینګېږي. د همدردی حس د دې لامل کېږي چې نور درک کړو او دغه کار د دواړو ترمنځ د باور لامل کېږي. دغه راز موږ کولی شو یو بل ته گټور تمام شو.

که غواړئ چې د یوې ټولنې د وگړو د خواخوږی کچه معلومه کړئ، د دريو طبقو له خلکو سره د هغوی چلند ته پام وکړئ:

۱. ناتوانه کسان

۲. سپین ریري

۳. تر لاس لاندې کسان

دا دري ډلې داسې خلک دي چې د خپلو حقونو د ترلاسه کولو لپاره د سالمو انسانانو په څېر مبارزه نه شي کولی.

عملي پلان

خان مو په لاندې مواردو کي و ارزوئ او له ۱ تر ۱۰ نمري ورکړئ:
آيا:

مسئليت منونکي يي؟

د گٽونکي اړيکه مو تجربه کړې؟

کليمي مو په دقت انتخابوي؟

نيوکه مو جوړونکي ده؟

جوړونکي نيوکه مو زغملې ده؟

د تاوده چلند لرونکي يي؟

بڼه اورېدونکي يي؟

د مثبتو اړيکو د جوړولو هڅه مو کړې ده؟

بي ريا ستاينه مو کړې ده؟

له جنجالي چلند نه مو خومره خان ساتلي دي؟

ژمنتيا ته مو خومره دوام ورکړي؟

خومره حق پېژندونکي يي؟

خومره د باور وړ يي؟

بشپړوالي مو تجربه کړي؟

د باور وړ کېدو مقام ته رسېدلي يي؟

په حقيقت کي خومره مبالغه کوي؟

همدردي مو تجربه کړي؟

د خوش طبعي حس لري؟

۲. دري داسې دلايل وليکئ چې له مخې يي تاسې پورتنيو مواردو ته

پراختيا ورکړي ده:

یوولسم خپرکی

ناخود اگاه ذهن او عادتونه

عادتونه له کوچنیو موضوعاتو پیلپری، خو وروسته پر

یوې پیاوړې حلقه بدلپری

مور ټول د دې لپاره زېږېدلي یو چې بریالی ژوند ولرو؛ خو شرایط مور د ناکامی پر لور بیایي. نړی ته د بریا لپاره راغلي یو؛ خو له داسې حالت سره مخ کېږو چې په ناکامانو کې شمېرل کېږو.

په ژوند کې به مو ډېرې داسې خبرې اورېدلي وي چې وایي فلانی ډېر بختور او طالعمن دی. خاورو ته چې لاس ور وړي پر زرو بدلېږي. یا هم دا چې وایي فلانی بدبخته دی، سره زر یې په لاس کې پر تورو خاورو بدلېږي.

حقیقت داسې نه دی!

که تاسې ریښتیا د هغو کسانو چې مور یې بختور یا بدبخته بولو ژوند مطالعه کړئ درته څرگنده به شي چې بختور ټول عمر او په هر ډول شرایطو کې کارونه په سمه بڼه ترسره کوي او هغه چې مور یې بدبخته گڼو تل تېروتنې تکراروي.

په یاد ولرئ چې هر وخت یوازې تمرین د ښېگڼې سبب نه کېږي. یوازې په سمه بڼه تمرین دی چې ښېگڼې زېږوي. تمرین یوازې هغه شيان همېشني کوي چې تاسې یې په تکراري بڼه ترسره کوئ. ځینې خلک خپلې تېروتنې تکراروي او په دې ډول دوی پر یوه مسلکي تېروتنکي بدلېږي. تر دې وروسته نو د دوی تېروتنې په اوتومات ډول خپل کار کوي. مسلکیتوب د کارونو د اسانتیا لامل کېږي، ځکه مسلکيان د کومو کارونو چې ترسره کوي، استادان کېږي او پر ټولو بنسټیزو مسایلو یې پوهېږي. د یوه عادت خپلول د کرنې په څېر دي چې وخت غواړي، ځکه هغه له دننه را شنه کېږي. عادتونه بیا د نورو عادتونو د رامنځته کېدو لامل کېږي. هڅونه په انسان کې د حرکت، خوځښت د دوام او عادت بیا د اوتومات کېدو لامل کېږي.

مور ټول د دې لپاره زېږېدلي یو چې بريالی ژوند ولرو؛ خو شرایط مور د ناکامۍ پر لور بیایي. نړۍ ته د بریا لپاره راغلي یو؛ خو له داسې حالت سره مخ کېږو چې په ناکامانو کې شمېرل کېږو.

په ژوند کې به مو ډېرې داسې خبرې اورېدلي وي چې وایي فلانی ډېر بختور او طالعمن دی. خاورو ته چې لاس ور وړي پر زرو بدلېږي. یا هم دا چې وایي فلانی بدبخته دی، سره زر یې په لاس کې پر تورو خاورو بدلېږي.

حقیقت داسې نه دی!

که تاسې ریښتیا د هغو کسانو چې مور یې بختور یا بدبخته بولو ژوند مطالعه کړئ درته څرگنده به شي چې بختور ټول عمر او په هر ډول شرایطو کې کارونه په سمه بڼه ترسره کوي او هغه چې مور یې بدبخته گڼو تل تېروتنې تکراروي.

په یاد ولرئ چې هر وخت یوازې تمرین د ښېگڼې سبب نه کېږي. یوازې په سمه بڼه تمرین دی چې ښېگڼې زېږوي. تمرین یوازې هغه شيان همېشني کوي چې تاسې یې په تکراري بڼه ترسره کوئ. ځینې خلک خپلې تېروتنې تکراروي او په دې ډول دوی پر یوه مسلکي تېروتنکي بدلېږي. تر دې وروسته نو د دوی تېروتنې په اوتومات ډول خپل کار کوي. مسلکیتوب د کارونو د اسانتیا لامل کېږي، ځکه مسلکيان د کومو کارونو چې ترسره کوي، استادان کېږي او پر ټولو بنسټیزو مسایلو یې پوهېږي.

د یوه عادت خپلول د کرنې په څېر دي چې وخت غواړي، ځکه هغه له دننه را شنه کېږي. عادتونه بیا د نورو عادتونو د رامنځته کېدو لامل کېږي. هڅونه په انسان کې د حرکت، خوځښت د دوام او عادت بیا د اوتومات کېدو لامل کېږي.

د ستونزو پر وړاندې د شجاعت ښوودل، د درد پر مهال د خوښۍ
انتخاب، د ناهیلۍ پر مهال د شخصیت څرگندونه او له موانعو د فرصت
جوړولو وړتیا هغه څه دي چې د زده کړې وړ دي.

دغه ځانگړې په خپل سر په سپرې کې نه څرگندېږي؛ بلکې د ذهني او
جسمي زده کړې د تمرین په پایله کې ترلاسه کېږي.

د ستونزو پر وړاندې زموږ چلند زموږ د زده کړې پایله ده، دې ته له پام پرته
چې مثبت او که منفي. کله چې د کوچنیو پېښو پر مهال منفي چلند
کوو، دا تمه باید ونه لرو چې د لویو ستونزو پر مهال دې مثبت چلند
وکړلی شو، ځکه دغه ډول چلند موږ له پیله تمرین کړی نه دی.

که ځان ته اجازه ورکړو چې یو ځل دروغ ووایو، دغه کار په دویم او درېیم
ځل په مراتبو اسانه راته ښکاري او په پای کې هغه زموږ پر عادت بدلېږي.

بريالیتوب د تحمل او پرهېز په فلسفه کې نغښتی دی، تحمل او صبر په
هغه څه کې چې باید ترسره شي او پرهېز له هغه څه چې زیان رسوونکي
دي، تر څو دغه ډول چلند زموږ عادت وگرځي. انسانان تر دې چې
منطقي وي احساساتي چلند ډېر کوي. ریښتینولي هم زموږ د اعتقاد او
تمرین گډه پایله ده. هر هغه شی چې په دوامدر ډول یې تکرار کړو زموږ
په اعتقاد کې رېښې ځغلوې او پر عادت بدلېږي.

هغه کس چې تل یې ریښتیا ویلي وي، په لومړي ځل دروغ ویلو کې
بنډېږي؛ خو هغه کس چې ټول عمر یې په دروغو ویلو تېر کړی وي، پر
ریښتیا خبره یې ژبه نه چلېږي.

ریښتینولي او فریبکاري د ځان یا نورو پر وړاندې پر عادت بدلېږي، نو له
همدې کبله انتخاب زموږ په لاس کې دی چې کوم یو تمرین کوو او پر

عادت یې بدلوو.

په دې برخه کې چې هر ځواب غوره کوو، هماغه زموږ د فکري مسیر

څرگندوي دی او همیشني عادت مو گرځي.

همدا مور یو چې خپل عادتونه جوړوو او همدا عادتونه دي چې زموږ شخصیتونه جوړوي. ځینې وخت داسې هم پېښېږي، وړاندې له دې چې مور متوجه شو، گڼ عادتونه مو خپل کړي او احاطه کړي یې یو. یو کس داسې ویلي: «افکار مو د اعمالو پر لور بیایي، اعمال د عادتونو د رامنځته کېدو لامل کېږي او عادتونه شخصیت رامنځته کوي. او همدا شخصیت بیا زموږ برخلیک ټاکي»

بڼه عادتونه خپل کړئ

زموږ د چلند ډېره برخه د عادت له مخې ده. چلند مو له فکر پرته په اوتومات ډول له عادت څخه سرچینه اخلي. شخصیت زموږ د عادتونو ټولگه ده. که یوه کس مثبت عادتونه درلودل، شخصیت یې مثبت دی او د منفي عادتونو لرونکي شخصیت منفي گڼل کېږي. عادتونه په ځلونو تر منطق او استدلال پیاوړي دي.

عادتونه په ډېره کمزورې بڼه رامنځته کېږي، ان مور یې رامنځته کېدل نه شو احساسولی؛ خو د څه مودې تېرېدو وروسته دومره پیاوړي کېږي چې ځان خلاصول ورڅخه ناشوني شي. عادتونه د غفلت او یا هم د انتخاب له کبله پراختیا مومي. سره له دې چې بنایي د بد عادت د خپلولو پرېکړه ونکړئ؛ خو د غفلت له کبله به مو بد عادت خپل کړی وي.

عادتونه څنگه خپلوو؟

هر کار چې په دوامدار ډول تکرار کړو پر عادت بدلېږي، له همدې کبله د هر کار په ترسره کولو سره په حقیقت کې یو عادت خپلوو. که په جرئت چلند وکړئ، د زړورتیا عادت به خپل کړئ. د ریښتینولۍ او عدالت په تمرین سره به همدا ځانگړنې او عادتونه خپل کړئ. همدغه ډول که منفي ناروند ترسره کړی او یا په منفي ډول عمل وکړی، نو د منفي عادتونه به

خپل کړی. په حقيقت کې زموږ ليدلوري زموږ عادتونه دي. عادتونه د چلند بېلگي دي. هغوی پر يوه ذهني حالت بدلېږي چې زموږ غبرگون دېکته کوي.

اغېز

زموږ د چلند ډېر برخه د اغېزمنتيا پايله ده او دا يو عادت دی. که وغواړو چې کارونه په سمه بڼه ترسره کړو، هغه بايد اوتومات کړو. که په اگاهانه ډول فکر وکړو چې سم کار ترسره کړو، هېڅکله به په سمه بڼه د هغه پر ترسره کولو بريالي نه شو. دا بڼي چې موږ بايد هغه پر عادت بدل کړو. موږ تل له چاپيريال او رسنيو اغېزمن کېږو او له همدې کبله د رباتونو په څېر چلند پيلوو. دا زموږ مسؤليت دی چې ځانونه په مثبت بڼه اغېزمن کړو.

کله چې د رزمي لوبو په يوه کلب کې شاگرد وم، ليدل مې چې ان د تور کمربند لرونکو کسانو هم ډېر ابتدایي تمرينونه کول، ځکه دوی پوهېدل چې که غواړي له زده کړو تکتیکونو کار واخلي، بايد هغوی د تمرين له لارې پر عادت بدل کړي. بڼه عادتونه په سختی ترلاسه کېږي، خو ژوند کول ورسره اسانه دي او بد عادتونه بيا په اسانۍ زده کېږي؛ خو ژوند کول ورسره گران دي.

څه ډول اغېزمنېږو؟

داسې يو فيل په نظر کې ونيسئ چې شاوخوا يو ټن وزن يوازې پر خپل خرطوم باندې پورته کوي؛ خو په يوه نازک پړي تړل شوی او له هغه ځان نه شي خلاصولی. دغه کار څنگه شونی دی؟ فيل کله چې کوچنی و، په يوه تړل څنډير پد يوه مستر زده پورې تړل شوی و. هغه وخت فيل کمزوری

يو؛ خو ځنځير او ونه پياوړي وو. کوچني فيل چې هر څومره هڅه وکړه ځان له دې ځنځير څخه خلاص کړي، بريالی نه شو. يوه ورځ داسې هم راغله چې نور يې باور وشو چې له دغه حالت نه شي خلاصېدلی او هڅې يې بې ځايه دي. هغه تر اوسه پر هماغه ځای ولاړ دی او اغېزمن شوی دی.

مور په دوامداره توگه آگاهانه يا ناآگاهانه له لاندې مواردو سره د مخ کېدو پر مهال اغېزمن کېږو:

- له هغو کتابونو چې مطالعه کوو يې.
- له هغو فلمونو، سيريالونو او تلوېزيوني خپرونو چې گورو يې.
- له هغو موسيقي چې اورو يې.
- له هغو کسانو سره چې ناسته پاسته ورسره کوو.

کله چې د دفتر پر لور په موټر کې روان يئ او هغه موسيقي چې تل يې په موټر کې اوري نن يې هم اوري؛ خو يو دم موسيقي قطعه کېږي، څه فکر کوي، څه شی به له ځان سره زمزمه کوي؟

دا به سادگي وي چې يو کار هر وخت تکرار کړو او له هغه کار پرته د بلې پايلې تمه ولرو. که يو کار په هغه ډول چې پخوا مو ترسره کړی اوس هم ترسره کړئ، هماغه پايله به ترلاسه کړئ چې پخوا مو ترلاسه کړې ده. د عادتونو د بدلون په برخه کې تر ټولو ستونزمن کار د هغه څه نه زده کول دي چې کار نه ورکوي او د مثبتو عادتونو خپلول دي.

د گېگو اصل

د گېگو کمپيوټري اصلاح «garbage in, garbage out» زموږ له بحث سره ډېر مطابقت کوي.

سني وروډي - منفي خروجي

مثبت ورودی - مثبت خروجی

منه ورودی - منه خروجی

زموږ ورودی له خروجی سره مساوي ده. ناخود آگاه ذهن هېڅکله تعصب نه کوي. هر شی چې انتخابوو او ذهن ته یې سپاروو، زموږ ناخود آگاه ذهن یې مني او د چلند پر مهال یې منعکسوي.

تلویزیون یو له هغو رسنیو څخه دی چې زموږ پر اخلاقو، فکر او کلتور باندې د پام وړ اغېز لري. تلویزیون که له یوه لوري په زړه پورې او گټور معلومات وړاندې کوي، نو له بل لوري زموږ د سلیقې له خرابوالي، د اخلاقو له فاسدېدو او د تنکیو ځوانانو له گمراهۍ سره ډېره مرسته کوي. د شمېرو له مخې یو ځوان د خپل ۱۸ کلنۍ تر عمره لږ تر لږه دوه لکه د تاوتریخوالي صحنې د تلویزیون له لارې گوري.

دا سمه ده چې د سوداگریزو اعلانونو له لارې کمپنۍ خپل تولیدات پلوري؛ خو د سوداگریزو اعلانونو پر مهال تر ډېره فکر کېږي چې خلک تلویزیون ته متوجه نه وي. حقیقت داسې نه دی، کله چې موږ اعلانونه گورو یا یې له راډیو اورو، زموږ هونسیار ذهن غوږ نه ورته نیسي؛ خو نیمه هونسیار یا ناخود آگاه ذهن پرانیستی وی او په دې ډول موږ هغه شی جذبوو چې په اعلان کې خپرېږي.

کله مو له تلویزیون سره جنجال کړی؟ البته چې نه خو کله چې موږ فلم گورو خاندو او یا هم ژاړو. د دغه کار دلیل دا دی چې په فلم کې ځای شوي احساسات په چټکۍ موږ ته دننه کېږي او موږ یې هم څرگندولو ته اړ کېږو. کله مو چې وردوي بدله کړه، خروجی به خپله بدله شي.

هونبیار «آگاه» او ناخودآگاه ذهن

زموږ هونبیار ذهن د تفکر وړتیا لري، له همدې کبله کولی شي یو شی ومني او یا یې هم رد کړي؛ خو ناخودآگاه ذهن مو یوازې مني او له هغه څه سره چې ترلاسه کړي یې دي هېڅ راز توپیري چلند نه کوي.

که خپل ذهن په وېره، شک او نفرت تغذیه کړو، د نفس تلقین فعالېږي او دغه شیان پر واقعیت بدلېږي. زموږ ناخود آگاه ذهن د معلوماتو د بانک او یا هم موټر په څېر دی چې چلوونکی یې زموږ هونبیار ذهن دی. جالبه دلته ده چې د دوی ترمنځ زموږ د ناخودآگاه ذهن پیاوړی دی. ځواک له موټر سره دی؛ خو کنټرول یې د چلوونکي په لاس کې دی. ناخودآگاه ذهن کولی شي زموږ په خدمت کې واوسي او یا زموږ خلاف عمل وکړي او فعالیت یې عقلاني نه وي. که موږ بريالي نه یو، غوره ده چې خپل ناخودآگاه ذهن له سره پلان کړو.

دغه ذهن د بڼې په څېر دی، دې ته اهمیت نه ورکوي چې څه په کې کړو، بې پرې دی او هېڅ لومړیتوب نه لري. که ښه تخم په کې وکړو ښه حاصل به راکړي او که مو تخم پوچ وي حاصل به مو هم سم نه وي.

تر دې به هم یو څه وړاندې ورشم او وبه وایم که په دغه بڼې کې ښه او اصلاح شوی تخم هم وکړو؛ خو پالنه یې ونه کړو بیا به مو هم حاصل یوازې بې گټې بوتې وي. د بې گټې وښو د ودې بهیر دوام پیدا کوي، د انسان ذهن هم همداسې دی، په یوه وخت مثبت او منفي افکار هغه نه شي تسخیرولی. د بريالیتوب لپاره باید خپل ذهن پر مثبت مسیر ور برابر کړو.

څنگه به پلان جوړوو؟

د بایسکل چلولو زده کړه مو در په یاد کړئ. دا زده کړه څلور پړاوونه لري:

لومړی پړاو د ناخودآگاه ذهن کمزوري بلل کېږي. په دغه پړاو کې پر دې

نه پوهېږي چې نه پوهېږو. لکه یو کوچنی ماشوم چې پر دې نه پوهېږي چې بایسکل څغلول څه دي. په دغه پړاو کې ناخودآگاه کمزورې ده. په دویم پړاو کې اگاهانه یا هونبیاره کمزوري ده. ماشوم د بایسکل څغلولو پر څرنگوالي پوهېږي؛ خو لا هم په خپله پر بایسکل نه شي سپرېدلی. له همدې کبله هغه په دغه پړاو کې پر خپله کمزورۍ پوهېږي. له دې وروسته بیا زده کړه پیلوي او درېیم پړاو ته رسېږي. دغه پړاو آگاهانه صلاحیت یا هونبیار صلاحیت نوموي. په دغه پړاو کې هغه بایسکل څغلولی شي؛ خو باید د خپلو کارونو پر پړاونو تمرکز وکړي. له همدې کبله د خپل فکر او هڅې پر مټ بایسکل څغلوي. څلورم پړاو بیا د ناخودآگاه صلاحیت دی. په دغه پړاو کې ماشوم په هونبیارۍ د بایسکل څغلولو ډېر تمرین کوي، تر څو په راتلونکې د هغه د چلولو لپاره فکر کولو ته اړ نه شي. دغه پړاو په اوتومات ډول ترسره کېږي. په څلورم پړاو کې دی کولی شي د بایسکل څغلولو پر مهال له خلکو سره خبرې وکړي او خلکو ته لاس هم پورته کړي. دی نو اوس د ناخودآگاه صلاحیت پړاو ته رسېدلی او تمرین او فکر کولو ته اړتیا نه لري. دا دقیقاً هغه پړاو دی چې موږ غواړو ټول ښه عادتونه مو ورته ورسېږي. په خواشینۍ سره باید ووايم چې زموږ یو شمېر منفي او بد عادتونه اوس دغه پړاو ته رسېدلي چې زموږ د پرمختګ پر وړاندې خنډ دي. څېړنې ښيي هغه کسان چې سګرېټ څکوي ۹۰ سلنه یې تر ۲۱ کلنۍ وړاندې سګرېټیان شوي او تر دې عمر وروسته د سګرېټي کېدو شونتیا ډېره لږه ده.

د انسان طبیعت له خلا کرکه لري دوه خوږ بیونه لرم چې د تېنس لوبې ډېر مینوال دي. یوه ورځ یې پلار راته وویل: «دا لوبه ډېر اګنبت لري. ډنډه یې، توپ، د چمن لګښت او لارښوود

یې ټول پیسې غواړي.» له هغه مې وپوښتل: «د څه شي په پرتله گرانه ده؟ ته کولی شي هغوی له تنېس څخه منعه کړې او پیسې دې سپما کړې؛ خو که هغوی دا لوبه ونکړي او له ټولې هغې انرژۍ سره چې لري یې را وگرځي، کومو کارونو ته مخه کولی شي؟»

مکث یې وکړ او تر څه فکر کولو وروسته یې وویل: «که اجازه ورکړو چې هغوی خپلې لوبې ته دوام ورکړي، دا به تر ټولو ارزانه لار وي.»

هغه ژر په مثبتو فعالیتونو کې د خپلو زامنو د بوختیا ارزښت درک کړ او وپوهېده چې له تنېس څخه تر راگرځولو وروسته یې ښایي اولادونه منفي کارونو ته مخه کړي، ځکه انسان په طبیعي لحاظ له خلا کرکه لري او په دې برخه کې ډېر بې پرې هم دی (دا ورته توپیر نه کوي چې مثبت او که منفي موارد مني، یوازې غواړي چې په خلا کې نه وي.)

د شخصیت جوړول هم پر عادت بدلېږي. که غواړو چې ښه شخصیت جوړ کړو، باید پر خپلو عاداتو له سره په جدیت غور وکړو. هغه شی چې په افراط پیلېږي وروسته په دایمي سرغړونه بدلېږي.

له همدې کبله له ځانه وپوښتی:

۱. غواړی چې د کار کیفیت مو ټیټ شي؟

۲. په گونگوسه خپرولو کې افراط کوی؟

۳. کینه او د انسان نفس راسره دي؟

۴. په کافي اندازه زړه سوی لری؟

کولی شو چې پر خپلو افکارو د کنټرول له لارې خپل عادتونه کنټرول کړو. د دغه کار لپاره اړتیا ده چې خپل ناخودآگاه ذهن مهار کړو. کله چې په ماشومتوب کې د شخصیت جوړېدو بنسټ اېښوودل کېږي، غوره به وي چې ښه عادتونه خپل کړو؛ خو د دې معنا دا نه ده چې په لویوالي کې د ښو عادتونو خپلول ناشوني دي. هېڅ وخت د ښو عادتونو د خپلولو لپاره

ته کټونکی يې / ۲۶۳

ناوخته نه ده. د مثبتو او بنو عادتونو خپلول وخت نيسي؛ خو کله مو چې زده کړل، ژوند ته مو نوې معنا بښي. خوشبيني او بدبيني عادتونه دي. ددغو عادتونو ماهيت هماغه دردونه او خوښۍ دي. مور کارونه له درد او غم څخه د لرې والي يا خوښۍ لپاره ترسره کوو. هڅه کوو هغه گنج چې تر لاسه کوو، له هغه رنج څخه چې د ترلاسه کولو لپاره يې گالو ډېر وي؛ خو کله چې د رنج کچه تر گنج لوړېږي له هڅو لاس په سر کېږو. د بېلگې په ډول کله چې ډاکټر يوه سگرېټې ته وايي چې سگرېټ پرېږده، هغه يې په ځواب کې وايي: «نه شم کولی عادت شوي مې دي او خوند را کوي.»

دی بيا هم د سگرېټ څکولو ته دوام ورکوي، ځکه په دغه پړاو کې لا هم خوند تر رنج ډېر دی.

يوه ورځ داسې هم راځي چې له جدي ناروغۍ سره مخ کېږي او ډاکټر ورته وايي: «که غواړې چې ژوندي پاتې شي بايد سگرېټ پرېږدې.» په دغه پړاو کې ډېری خلک د ډاکټر په خبره کوي او سگرېټ پرېږدي، ځکه اوس د هغه رنج کچه د سگرېټو له کبله رامنځته شوی د سگرېټو تر خونده لوړه شوې ده.

د بدلون پر وړاندې مقاومت

کله چې خلک خپل منفي عادت پېژني او ورباندې خبرېږي، نو ولې يې د بدلولو هڅه نه کوي؟ تر ټولو ستر دليل يې دا دی چې هغوی د مسؤليت له منلو ډډه کوي. منفي عادت ته د دوام ورکولو خوند له هغې سختۍ ډېر

دی چې بايد د بدلون لپاره يې وگالي.

دغه ډول خلک بنايي:

- د بدلون لېوال نه وي.
- د بدلون لپاره کومه ځانگړې تگلاره ونه لري.

- پر خان به باور نه لري چې بدلون کولی شي.
- بنایي د بدلون لپاره پر اړتیا به په سمه توگه نه وي خبر.

ټول هغه عوامل چې پورته یې یادونه وشوه د منفي عادتونو د پرېښوودو مخه نیسي. په دې برخه کې ټول د انتخاب یو ډول حق لري. کولی شو خپلو بدو عادتونو ته ارزښت ور نکړو او فکر وکړو چې په خپله به له منځه ولاړ شي چې دا یوازې د خان تېرايستل دي او یا هم له هغوی سره مخ شو او پر هغوی د غلبې له لارې ښه ژوند غوره کړو. سمون او په چلند کې بدلون پر وېره د غلبې او له آسودگۍ څخه د راوتلو له لارې ترلاسه کېږي. دا په یاد ولرئ چې وېره د زده کړې وړ چلند دی او کولی شو چې هغه زده نکړو.

لاندې تر ټولو معمولې پلمې دي چې خلک یې د منفي عادتونو د نه بدلولو لپاره راوړي:

۱. زه دغه کار تل په همدې بڼه ترسره کوم.
۲. تر اوسه مې هېڅکله په دې بڼه نه دی ترسره کړی.
۳. دا زما کار نه دی.
۴. فکر نه کوم چې توپیر دې ولري.
۵. ډېر زیات بوخت یم او بدلون ته وخت نه لرم.

د مثبت عادتونو رامنځته کول

دې ته له پام پرته چې عمر مو څومره دی او منفي عادت مو له څه وخت راهیسې درسره مل دی، هېڅ وخت د هغه د بدلون لپاره ناوخته نه ده. له هغو مواردو څخه د خبرېدو چې اصلاح ته اړتیا لري او د چلند د سمون د تگلارو پر مټ بدلون کولی شو. له پخوا به بنایي تاسې هم دا اورېدلي وي چې: «زور سپی نوي تخنیکونه نه شي زده کولی.»؛ خو دا خبره ناسمه ده. لومړې خو دا چې موږ انسانان یوازې بل داسې موږ غږولای کړو، نه زده کوو.

نه پوهېږي چې نه پوهېږو. لکه یو کوچنی ماشوم چې پر دې نه پوهېږي چې بایسکل څغلول څه دي. په دغه پړاو کې ناخودآگاه کمزورې ده. په دویم پړاو کې اگاهانه یا هونبیاره کمزوري ده. ماشوم د بایسکل څغلولو پر څرنگوالي پوهېږي؛ خو لا هم په خپله پر بایسکل نه شي سپرېدلی. له همدې کبله هغه په دغه پړاو کې پر خپله کمزورۍ پوهېږي. له دې وروسته بیا زده کړه پیلوي او درېیم پړاو ته رسېږي. دغه پړاو آگاهانه صلاحیت یا هونبیار صلاحیت نوموي. په دغه پړاو کې هغه بایسکل څغلولی شي؛ خو باید د خپلو کارونو پر پړاونو تمرکز وکړي. له همدې کبله د خپل فکر او هڅې پر مټ بایسکل څغلوي. څلورم پړاو بیا د ناخودآگاه صلاحیت دی. په دغه پړاو کې ماشوم په هونبیارۍ د بایسکل څغلولو ډېر تمرین کوي، تر څو په راتلونکې د هغه د چلولو لپاره فکر کولو ته اړ نه شي. دغه پړاو په اوتومات ډول ترسره کېږي. په څلورم پړاو کې دی کولی شي د بایسکل څغلولو پر مهال له خلکو سره خبرې وکړي او خلکو ته لاس هم پورته کړي. دی نو اوس د ناخودآگاه صلاحیت پړاو ته رسېدلی او تمرین او فکر کولو ته اړتیا نه لري. دا دقیقاً هغه پړاو دی چې موږ غواړو ټول ښه عادتونه مو ورته ورسېږي. په خواشینۍ سره باید ووايم چې زموږ یو شمېر منفي او بد عادتونه اوس دغه پړاو ته رسېدلي چې زموږ د پرمختګ پر وړاندې خنډ دي. څېړنې ښيي هغه کسان چې سګرېټ څکوي ۹۰ سلنه یې تر ۲۱ کلنۍ وړاندې سګرېټیان شوي او تر دې عمر وروسته د سګرېټي کېدو شونتیا ډېره لږه ده.

د انسان طبیعت له خلا کرکه لري دوه خوږ بیونه لرم چې د تېنس لوبې ډېر مینوال دي. یوه ورځ یې پلار راته وویل: «دا لوبه ډېر اګنبت لري. ډنډه یې، توپ، د چمن لګښت او لارښوود

ته گتونکی بی/ ۲۶۶

ورکول د خپل ناخودآگاه ذهن د پلانولو لاره ده، البته دا پلانول کېدای شي مثبت وه اوسي او کېدای شي منفي. ځان ته د منفي تلقين ورکولو بېلگې په لاندې ډول دي:

- سترې يم
- زه خو لوبغاړی نه يم
- حافظه مې کمزورې ده
- رياضي مې ښه نه ده

کله چې ځان ته منفي تلقين ورکوي، ستاسې ناخودآگاه ذهن باور ورباندې کوي او په عملي ډول پر داسې يوه پيغام بدلېږي چې ستاسې پر چلند اغېز پيلوي. د بېلگې په توگه: کله چې يو کس له بل سره د لومړي مخ کېدو پر مهال ځان ته تلقينوي چې «حافظه مې کمزورې ده.» د هغه د نوم زده کولو لپاره هېڅ راز هڅه نه کوي، ځکه ځان ته يې تلقين کړې چې حافظه يې کمزورې ده. له همدې کبله به د بل ځل کتنې پر مهال د هغه کس نوم د ده په یاد نه وي او بيا به ځان ته ووايي: «حافظه مې کمزورې ده.» دغه شی به د يوې ناپايه دورې په څېر دوام پيدا کړي. کله چې يو کس په کافي اندازه يو باور تکرار کړي، هغه باور د ده په ناخودآگاه کې ځای نيسي او په دې ډول په واقعيت بدلېږي.

حتی هغه دروغ چې په ځلونو تکرار شي، يوه ورځ پر واقعيت بدلېږي. ولې بايد مثبتې خبرې وکړو؟ ځکه غواړو په خپل ذهن کې د هغه څه تصوير ولرو چې غواړو يې نه هغه څه چې نه يې غواړو.

هر تصوير چې په خپل ذهن کې وساتئ پر واقعيت بدلېږي. ځان ته تلقين ورکول د تکرار يو پړاو دی. که په کافي اندازه يوه خبره تکرار کړئ، ستاسې په ناخودآگاه ذهن کې به ښه ځای ونيسي. د بېلگې په توگه که ووايي: «آرام، راحت او منظم انسان يم.» د دغه عبارت له ډېر تکرار

وروسته که له ډېر ځانگړي حالت سره مخ هم شئ، بیا به هم خپله آرامي وساتلی شئ.

ځان ته تلقین ورکول باید د منفي عبارتونو له لارې ترسره نه شي. مه وایي: «غیرې منظم یم.» بلکه پر ځای یې ووايي: «منظم یم»

کله چې ځان ته د تلقین ورکولو پر مهال له منفي کلمو گټه پورته شي، منفي تصویر جوړېږي او دا هغه څه دي چې مور یې نه غواړو. مثبت تصویرونه جوړ شوي، ځکه مور پر تصاویرو فکر کوو، نه پر کلماتو.

د بېلگې په توگه که درته ووايم: «د آبي فيل په اړه فکر مه کوه.» کوم تصویر چې لومړی ستاسې ذهن ته راځي هغه د آبي فيل دی.

کله چې درته وایم: «مور» څه شی چې په لومړي سر کې ستاسې ذهن ته راځي ستاسې د مور انځور دی؛ نه دا چې ستاسې ذهن د مور سپېل پیل کړي: م و ر .

کله چې یوه منفي کلمه ذهن ځان ته تلقین کېږي، له هغه سره یو منفي انځور جوړېږي او مور دا شی نه غواړو.

زموږ مغز ډېر کله د واقعیت او تصور ترمنځ توپیر نه شي کولی.

د بېلگې په توگه مور او پلار تمه درلوده چې اولادونه یې د شپې په ۹ بجو کور ته راشي؛ خو اوس د شپې یوه بجه ده او دوی لا هم کور ته نه دي راغلي. په دغه ډول حالت کې د والدينو ذهن ته کوم فکر ورځي، بنایي هيله ولري چې هر څه سم وي او وایي: «هيله من یم چې هغوی ته کومه پېښه نه وي ور شوې.» په دغه حالت کې د دوی فشار لوړېږي. دا په حقیقت کې یوه تصور شوې تجربه ده، نه واقعي. واقعیت بنایي دا وي چې اولادونه یې په مېله کې دي او په بې مسؤلیتی له خپلې تفریح خوند اخلي.

فکر وکړئ چې اولادونه په ۹ بجو په کور کې دي؛ خو یوه پېښه هم ور شوې ده. په دغه حالت کې د والدينو فشار څنگه کېږي؟ بیا هم لوړېږي.

په دغو دواړو حالاتو کې په لومړۍ کیسه کې تصور شوې کیسه حقیقت نه لري او په دویم حالت کې یې لري. په دواړو حالاتو کې د انسان د بدن غبرگون یو ډول دی.

زموږ او ستاسې ذهن د دې وړتیا نه لري چې د حقیقت او تصور شوې تجربې ترمنځ توپیر وکړي.

ناخودآگاه ذهن مو چمتو کړئ

ځان ته له تلقین ورکولو څخه د منفي عادتونو په لرې کولو او د مثبتو هغو په خپلولو کې گټه پورته کولی شئ. موږ ټول په ناخودآگاه ډول ځان ته له تلقین ورکولو گټه پورته کوو. د بېلگې په توگه کله چې د سبا سهار د پرواز لپاره باید وختي پاڅېږو، ځان ته وایو: «باید د سهار شپږ بجې له خوبه پاڅېږم.» او له استثنا پرته پر همدې وخت پاڅېږو (په ډېری مواردو کې ان د ساعت له مرستې پرته پاڅېږو). په دغه ډول حالاتو کې اصلاً زموږ ناخودآگاه ذهن چمتو کېږي او زموږ لپاره دغه کار ترسره کوي. ځان ته تلقین ورکول هغه لاره ده چې موږ یې پر مټ خپل ذهن ته پلان ورکوو. ځان ته تلقین ورکول یوه تکرارېدونکې پروسه ده چې له لارې یې په مثبتو خبرو ناخودآگاه ذهن پر واقعیت د هغو د بدلولو لپاره تغذیه کوو. تکرار په یوازې ځان بسیا نه کوي، له هغه سره باید عواطف او احساسات هم ملگري وي. له تجسم کولو پرته ځان ته تلقین ورکول گټه نه لري. په لومړي ځل چې زموږ ځان تلقین ترلاسه کوي، هغه ردوي، ځکه هغه زموږ له باوري نظام سره مخالف او پردی ښکاري.

بريالیتوب زموږ د تمرکز او تکرار په ځواک پورې تړلی دی.

ځان ته د تلقین ورکولو د تعقیب پړاوونه

۱. داسې ځای ته ولاړ شئ چې څوک مزاحمت درته ونه کړي

۲. د خپلو وړاندیزونو نوملړ وليکئ

خان ته تلقین ورکول د شخصیت جوړولو یوه له غوره لارو څخه ده

خان ته تلقین ورکول پر واقعیت بدل کړئ

۱. د هغو شیانو لېست چمتو کړی چې غواړی خان ته یې تلقین کړئ
۲. دغه نوملړ په ورځ کې لږ تر لږه دوه ځله تکرار کړئ، یو ځل سهار او بیا د ورځې په پای کې. په سهار کې تکرار ځکه گټور دی چې ذهن پرانیستی او منونکی وي او د ورځې په پای کې ځکه ښه دی چې تاسې به یو مثبت تصویر د ټولې شپې لپاره خپل ناخودآگاه ذهن ته وسپاری.
۳. ۲۱ ورځې یې پرله پسې تکرار کړئ، تر څو پر عادت بدل شي.
۴. خان ته تلقین ورکول په یوازې خان کار نه ورکوي، هغه تصور ته اړ دی.

تجسم

تجسم د هغه شي چې موږ یې غواړو یا هغه فرد چې غواړو هغسې و اوسو، د ذهني تصویر د رامنځته کولو پروسه ده. تجسم او خان ته تلقین ورکول لاس په لاس سره کار کوي. له تجسم پرته خان ته تلقین ورکول به د ماشيني بهیر په څېر بې گټې تکرار وي. د پایلې لپاره باید احساسات، عواطف او تجسم خان ته له تلقین ورکولو سره یو ځای شي.

خبرداری!

خان ته تلقین ورکول ښایي په لومړي ځل زموږ د ذهن له لوري ونه منل شي، ځکه هغه یو بېگانه فکر راته ښکاري. د بېلگې په توگه زه لسيزې په دې باور وم چې کمزورې حافظه لرم، خو اوس یو دم غواړم خپل ذهن ته تلقین ورکړم چې نه حافظه مې پیاوړې ده. زما ذهن به دا خبره بېرون ته وغورځوي او راته وبه وايي: «ته دروغجن یې ستا حافظه کمزورې ده، ځکه تا پر دې باور کړی.» ۲۱ ورځې وخت به ونیسي تر څو دغه تصور له منځه

ته گتونکی یی / ۲۷۰

ولاړ شي. ولې ۲۱ ورځې؟ ځکه ټول عادتونه لږ تر لږه ۲۱ ورځې وخت نیسي چې خپل او یا هم هېر شي.

که یوې سندرې ته ۲۱ ورځې غوړ ونیسی او وروسته خاموشه شي، له ځان سره به څه زمزمه کړی. حتماً هماغه سندرې.

اوس پوښتنه دا ده چې ایا ۲۱ ورځې اگاهانه هڅه ستاسې د ژوند د بدلون لپاره گرانه بیه ده چې باید پرې یې کړی؟ په حقیقت کې نه؛ خو باید ژمنه وکړی چې دغه کار ترسره کوی.

ځان ته د تلقین ورکولو بهیر ډېر ساده ښکاري، په داسې حال کې چې داسې نه ده؛ خو تاسې یې تر ودې وتلی شی.

عملي پلان

یو گرام عمل تر یو ټین خبرو بنه دی.
فریدریک انگلیس

۱. ۱۵ دقیقې وخت ځان ته ورکړئ او د هغو منفي عادتونو لپست جوړ کړی چې تاسې غواړئ ورباندې غالب شی:

۲. ۱۵ دقیقې یوازې کپنی او د مثبتو عادتونو لپست مو چمتو کړئ چې غواړئ نور یې هم پیاوړي کړئ:

۳. د هغو وړاندیزونو لپست برابر کړئ چې له تاسې سره پورته د لیکل شویو مثبتو عادتونو په خپلولو کې مرسته کولی شي:

۱. د هغو شیانو لپست جوړ کړئ چې غواړئ ځان ته یې تلقین کړئ
۲. د ۲۱ ورځو پلان له تصور سره یو ځای تکرار کړئ

ته گتونكى يې ۲۷۲

دوولسم خپرکى

د موخې ټاکل

خان ته مو موخې وټاکئ او ترلاسه يې کړئ
خومره چې پر موخو تمرکز کوئ، په هماغه کچه به
خندونه نه وينئ

علم له تاسې سره موخې ته په رسېدو کې مرسته کوي، په دې شرط چې تاسې ته خپله موخه معلومه وي.

په لرغونې زمانه کې یوه هندي مرشد خپلو مریدانو ته د نښې ویشتل وربښوودل. ده د لرگي له یوې مرغی د موخې په توگه کار اخیسته او له مریدانو به یې غوښتل چې د هغه سترگې په نښه کړي. له خپل لومړي مرید څخه یې پوښتنه وکړه کوم شی چې د نښې ویشتلو پر مهال ویني تشریح کړي. هغه وویل: «زه ونې، شاخونه، پانې، اسمان، مرغی او د هغې سترگې وینم.»

مرشد له خپل مرید څخه وغوښتل چې انتظار وکړي. وروسته یې دویم مرید را وغوښته او له هغه یې هم ورته پوښتنه وکړه او دویم مرید ځواب ورکړ: «زه یوازې د مرغی سترگې وینم.» مرشد وویل: «ډېر ښه، اوس نو دې غشی ووله.» مرید چې کله غشی وویشت، نبغ د مرغی په سترگو ولگېد. که تمرکز ونه کړو موخه نه شو ترلاسه کولی. تمرکز سخت دی؛ خو د زده کړې وړ مهارت دی.

سترگې مو له موخې مه اړوئ:

د ۱۹۵۲ زېږدیز کال د جولای په څلورمه نېټه فلورانس چادویک پرېکړه وکړه چې د لومړنۍ ښځې په توگه به د کاتالینا په کانال کې ولامبي. هغه تر دې وړاندې د انگلیس په کانال کې پر لامبو بریالی شوې وه او ټولې نړۍ دا حالت لیده.

دې له غلیظ گرد، سختو سرو او حتی د اوبو له زیان رسوونکو حیواناتو سره یې مبارزه وکړه. دې هڅه کوله چې ځان ساحل ته ورسوي؛ خو کله به یې چې د سترگو له کنجو کتل یوازې غلیظ گرد یې لیده چې کانال یې احاطه کړی و. هغې له دې کبله چې ساحل یې نه شوی لیدلی له هڅو

هغې یوازې په داسې حال کې چې له نیم مایل څخه لږ فاصله ساحل ته پاتې وه، له هڅو لاس واخیست، له دې کبله نه چې هغه ډارنه وه، بلکې له دې کبله چې په هېڅ صورت یې خپله موخه د ترلاسه کېدو وړ نه بلله. دې وروسته وویل: «پلمه نه کوم، که مې یوازې ساحل لیدلی وی، هڅو ته مې دوام ورکاوه او موخې ته رسېدم.»

دوې میاشتې وروسته بېرته راغله او د کاتالینا له کانال څخه په لامبو تېره شوه. دا ځل یې د هوا له خرابوالي سره سره دغه کار وکړ، ځکه دا ځل یې ځان ته هدف ټاکلی او په دغه کار سره نه یوازې د بنڅو بلکې د نارینه وو ریکارډ یې هم مات کړ.

موخه «هدف» ولې مهم دی؟

په تر ټولو لمړینه ورځ، تر ټولو پیاوړې زره بین هم کاغذ ته اور نه شي اچولی، ستا لاسونه د هغه د نیولو پر مهال نسوري او وړانگې یې متمرکزې نه وي. خو که دې لاسونه ونه نسوري او وړانگې یې متمرکزې شي حتماً به کاغذ اور واخلي او په اصل کې همدا د تمرکز ځواک دی.

یو سړی چې په سفر روان و، د یوې دوې لارې په لومړۍ برخه کې ودرېد او له یوه سپین ږيري یې وپوښتل: «دغه سړک به مې کوم ځای ته ورسوي؟» سپین ږيري پوښتنه ترې وکړه: «ته چېرې غواړې ولاړ شي؟» سړي ځواب ورکړ: «نه پوهېږم.»

سپین ږيري ځواب ورکړ: «نو په هر یوه چې ولاړ شي توپیر نه کوي.» څومره سمه خبره یې ورته کړې ده. کله چې موږ نه پوهېږو چېرې څو هره لاره مو یو ځای ته رسوي.

د فوټبال یو ټیم په نظر کې ونیسی چې له هره اړخه له یوې بلې لوبډلې سره لوبې ته چمتو دی؛ خو د لوبې تر پیل وړاندې یو کس راځي او د گول دواړه دروازې په بشپړ ډول له منځه وړي.

له لوبې سره څه کېږي؟ نور نو هېڅ نه پاتې کېږي. څه ډول پایله معلوموي؟ څنگه به پوهېږي چې بریالی شوی یې؟
له لارښود پرته شور او شوق د اور په څېر دی چې هر څه له منځه وړي.
موخې په اصل کې مور ته د لارښوونې حس را کوي.
کله په داسې رېل یا الوتکه کې سپاره یئ چې نه پوهېږئ کوم لوري ته ځي؟ د دې پوښتنې واضیح ځواب نه دی. بیا نو ولې خلک د ژوند پر داسې مسیر روان دي چې نه پوهېږي، کوم لوري ته روان دی؟

خوبونه

خلک د خوبونو، هیلو او اهدافو ترمنځ توپیر نه شي کولی. خوبونه او هیلې تر لېوالتیا پرته بل څه نه دي او لېوالتیا کمزورې ده. لوالتیا هغه وخت پیاوړې کېږي چې لاندې موارد یې ملاتړ وکړي:

• لارښوونه

• ژمنتیا

• تشخیص

• نظم

• ضرب الاجل

پورتنی هغه موارد دي چې د لېوالتیا او هدف ترمنځ د توپیر د ټکو په توګه یې یادولی شو. اهداف هغه خوبونه دي چې ضرب الاجل ورته ټاکل شوی او عملي پلان ورته جوړ شوی وي. اهداف ښایي ارزښتمن وي یا هم بې ارزښته. دا مینه ده چې اهداف پر واقعیتونو بدلولی شي، نه تمه. پر واقعیت د اهدافو د بدلون پړاوونه په لاندې ډول دي:

۱. څرګند او لیکل شوي اهداف

۲. هغوی ته د رسېدو لپاره عملي پلان

۳. په ورځو کې د پورتنیو دوو توکو دوه ځله لوستل

ولې ډېری خلک اهداف نه ټاکي

ډېر دلایل دي چې خلک د اهدافو ټاکلو ته نه پرېږدي؛ خو عمده یې لاندې ډول دي:

۱. بدبینانه لیدلوری: دوی یوازې ستونزې او گواښونه ویني، فرصتونو ته پام نه کوي.

۲. له ماتې وېره: که دغه کار ترسره نه کړم څه به پېښ شي؟ خلک په ناخودآگاه ډول فکر کوي، که ځان ته اهداف و نه ټاکي، نو له ناکامۍ سره هم نه مخ کېږي؛ خو دوی پر دې نه پوهېږي چې دوی له وړاندې لا ماتې خوړلې، ځکه د هدف نه لرل په خپله ذات کې ماتې ده.

۳. د فکر محدودیت: دا زموږ د ارزښتونو د سیستم او د یوه بشپړ ژوند لپاره د لېوالتیا د نشتون پایله ده. محدود فکر کول زموږ د پرمختګ مخه نیسي. یو کب نیوونکی و. هر وخت به یې چې ستر کب ونيو بېرته به یې اوبو ته غورځاوه او یوازې کوچني کبان یې نیول. یوه کس چې د کب نیوونکي دغه غیر معمول چلند ولید پوښتنه یې ترې وکړه چې ولې داسې کوي؟ ده ځواب ورکړ: «زه د کوچنیو کبانو د پخولو وسیله لرم.»

ډېر خلک په ژوند کې ستر کار نه کوي، چې د دوی پلمه یوازې د کب نیوونکي د پلمې په څېره ده. دا یوازې محدود فکر کول دي.

۴. د ردېدو وېره: که زه دغه کار ترسره نه کړلی شم، خلک به څه وايي؟

۵. ځنډول: څه خو وروسته به خپل اهداف وټاکم. دا په حقیقت کې له محدود فکر کولو سره تړلې ده.

۶. پر نفس تېټ باور: ځکه یو کس له داخله نه رهبري کېږي او هېڅ ډول هڅوونکی فکر نه لري.

۷. د اهدافو بې گټې بلل: هېچا دوی ته د هدف ټاکلو گټې نه دي ورزده کړي او دوی هم هېڅکله دا گټې په خپله نه دي درک کړي.

۸. د اهدافو د ټاکلو د اړوندې زده کړې کموالی: خلک د اهدافو د ټاکلو پر میکانیزم نه پوهېږي. دوی مرحله په مرحله لارښوونې ته اړتیا لري چې وکولی شي له یوه سیستم څخه پیروي وکړي. د هدف ټاکل خپل پراوونه لري. مثلاً کله چې تاسې د الوتنې ټکټ اخلئ، دغه ټکټ د کومو پراونو څرگندوی دی؟

د پیل نقطه

منزل

د سفر کلس

بیه

د اخیستلو نېټه

او له کاره د لوېدو نېټه

که له خلکو وپوښتي چې د ژوند تر ټولو ستره موخه یې څه ده، ښايي ډېر مبهم ځوابونه ترلاسه کړئ. مثلاً وايي به «غواړم بريالی شم، خوشاله واوسم او ښه ژوند ولرم.» دا ټولې هیلې دي، یوه یې هم څرگنده موخه نه ده.

اهداف باید «SMART» وي:

۱. لومړنی اېس د مشخصوالي دی چې په انگلیسي کې سپېسیفیک ورته وايي. مثلاً: «زه غواړم ډنگر شم.»

۲. اېم یې له مېژرېبل څخه اخیستل شوی چې د اندازې کولو وړ معنا لري. که موږ یې اندازه نه شو کولی، ترلاسه کولی یې هم نه شو.

۳. اې له اچيوېبل څخه اخیستل شوې چې د ترلاسه کېدو وړ معنا لري. د ترلاسه کولو وړ معنا دا ده چې هدف له ننگونو سره سره د لاس رسې وړ وي،

هسی نه چي له لید خخه د باندې وي، خکه دغه ډول اهداف سړی زړه سوری کوي.

۴. ار یې له ریالیستیک خخه اخیستل شوی چي واقعینانه معنا لري. مثلاً په یوه میاشت کې د پنځوس پونډه وزن له لاسه ورکول واقعینانه نه دي.

۵. ټي یې له ټایم خخه اخیستل شوی دی. هدف باید د پیل او ترلاسه کېدو مشخص وخت ولري.

اهداف کېدای شي په لاندې ډول وي:

۱. لنډمهالي - یو کلن

۲. منځمهالي - درې کلن

۳. اوږدمهالي - تر پنځو کلونو

اهداف کولی شي تر پنځو کلونو هم ډېر وخت ونیسي، چي په دغه صورت کې ستاسې د ژوند پر هدف بدلېږي او په ژوند کې هدف لرل ډېر مهم دي. اهداف په ډېره اسانۍ ترلاسه کېږي، که په کوچنیو برخو سره ووېشل شي:

ژوند په ټولیز ډول ستونزمن دی؛ خو که په وړو برخو ووېشل شي، اسانه کېږي.

جین گوردان

اهداف باید متعادل وي

زموږ ژوند یوه خرخ ته ورته دی چي شپږ پرې لري

۱. کورنۍ: هغه کسان چي مینه ورسره د ژوند کولو او د هغه د دوام لپاره

دلایل ده.

۲. مالي چارې: د کار او هغې برخې استازیتوب کوي چې په پیسو اخیستل کېدای شي.
۳. جسماني حالت: زموږ روغتیا، هغه شی چې له هغې پرته هېڅ شی ارزښت نه لري.
۴. ذهن: د پوهې او زده کړو استازیتوب کوي.
۵. ټولنیز اړخ: هر فرد او بنسټ ټولنیز مسؤلیت لري او که دغه مسؤلیت ترسره نکړي، ټولنه د زوال پر لور ځي.
۶. روحاني اړخ: زموږ د ارزښتونو نظام زموږ د شخصیت څرگندونه کوي. کله چې دې شپږو پرو یوه یې هم له نظم څخه ووته، ژوند مو تعادل له لاسه ورکوي. یوازې څو دقیقې پر دې فکر وکړئ چې که له دې شپږو پرو یوه له لاسه ورکړئ ژوند به څه ډول وي؟

تعادل

- په ۱۹۲۳ زېږدیز کال کې د نړۍ اته شتمن سره راټول شول او یوه غونډه یې وکړه. هغه مهال د دوی ټوله پانگه د امریکا د متحده ایالاتو د حکومت تر پانگې ډېره وه. له دې ناستې وروسته دوی پر دې نور هم ښه پوه شول چې څنګه خپله شتمني زیاته کړي؛ خو رځی دېته وگورو چې ۱۵ کاله وروسته دوی له څه ډول برخلیک سره مخ شول:
۱. د اوسپنې د تر ټولو ستر شرکت مشر چارلیز شواب د خپل ژوند پنځه کلونه په قرضدارۍ کې تېر کړل او په مفلسۍ کې مړ شو.
 ۲. د گاز د سترې کمپنۍ مشر هاوارډ هاپسون لېونی شو.
 ۳. د توکو ستر سوداګر ارتور کاتن وړاندې له دې چې خپل پورونه خلاص کړي، په ماتې کې مړ شو.
 ۴. د نیویارک د ونډو د بازار مشر ریچارډ ویتني زنداني شو.
 ۵. د والستریټ ستر کاروباري جېمسی لایومور ځانونه وکړه.

۶. د نړۍ تر ټولو ستر انحصارگر سوداگر اېوان کرویگر ځانوژنه وکړه.

۷. د سیتېلمېنټ د نړیوال بانک مشر لیون فراسپر ځانوژنه وکړه.

څه شی چې دغو کسانو هېر کړي وو، هغه د ژوند جوړول وو.

ښایي دغه ډول کیسې لوستونکو ته دا غلط فکر تلقین کړي چې پیسې د

ټولو بډیو سرچینه ده؛ خو په اصل کې خبره داسې نه ده. د دغو اوو

کسانو ستونزه پیسې نه وې. پیسې د وړي لپاره خواړه، د ناروغ لپاره درمل

او اړو خلکو لپاره د جامو د اخیستو وسیله ده. پیسې په حقیقت کې

یوازې د تبادلې یوه وسیله ده.

په حقیقت کې یوازې په پیسو پسې تلل او د ژوند له پنځو نورو پرو ځان

بې برخې کول د دغو کسانو د ماتې لامل شول. موږ دوه ډوله زده کړې لرو؛

یو ډول یې موږ ته رابښي چې څنگه ژوند جوړ کړو او بل یې موږ ته د ژوند

کولو چل را زده کوي. یوه برخه انسانان دومره په خپله مسلکي برخه کې

غرق شوي چې ټول ټولنیز مسؤلیتونه یې هېر کړي دي. د تعجب ځای

خو لا دا دی کله چې له دوی څخه وپوښتې چې ولې داسې کوي؟ ځواب

یې دا وي چې دا هر څه د کورنۍ لپاره کوي.

کله چې له کوره وځو ماشومان مو ویده وي او کله چې بېرته کور ته راگرځو

بیا هم ویده وي؛ خو ۲۰ کاله وروسته مو پام کېږي چې هغوی ټول تللي او

موږ نوره کورنۍ نه لرو او دا ډېره دردوونکې ده.

کمیت نه؛ کیفیت

دا خبره به له ډېرو اورئ چې له کورنۍ سره د وخت تېرولو کمیت مهم نه

دی، کیفیت یې مهم دی. په دې اړه یوازې لږ فکر وکړئ. آیا ریښتیا دا

جمله سمه ده؟

فکر وکړئ چې د ښار تر ټولو غوره هوټل ته تللي یئ. یو پاک ګارسیون

چې ګارسیون د ګارسیون یې په لاس دی، سانسې مح ته مجلې نشي او

پنجې ږدي. وروسته ستاسې مخ ته د ډوډۍ مينو ږدي او تاسې هم په هوتل کې د خپلې خوښې خواړه فرمايش ورکوي. خو شېبې وروسته گارسيون ستاسې د خوښې وړ خوړو سره را گرځي، خو په قاب کې ستاسې د خوښې وړ يوازې دوې قاچاقې خواړه اېښودل شوي دي. تاسې ورته وايي چې يوازې همدومره، دی ځواب درکوي: «کميت مهم نه دی، کيفيت مهم دی.»

هيله من يم چې له دې کيسې وروسته به متوجه شوي وي چې زموږ کورنۍ يوازې کيفيت ته نه؛ بلکې کميت او کيفيت دواړو ته ارزښت ورکوي.

روغتيا

موږ د پيسو د ترلاسه کولو لپاره خپله روغتيا له لاسه ورکوو؛ خو بيا د همدې روغتيا لپاره يو عالم پيسې له لاسه ورکوو.

ټولنيز مسؤليت

د پيسو پيدا کولو له کبله ټولنيز مسؤليت له ياده وباسو، له همدې کبله ټولنه د زوال پر لور ځي چې په دغه حالت کې موږ خپله هم قرباني يو.

موخې مو په دقت وازروي

هغه کس چې په هېڅ شي کې هدف نه ټاکي نه ناکامېږي. د کوچنيو اهدافو ټاکنه تر ټولو ستره تېروتنه ده چې يو کس يې کولی شي. گټونکي موخې ويني او بابلونکي بيا يوازې خنډونه. زموږ اهداف بايد په کافي اندازه ستر وي چې ومو هڅوي. د دې ترڅنگ اهداف بايد واقعبينانه وي چې له نا هيلۍ سره مو مخ نه کړي. هر کار چې ترسره کوو، يا موږ خپل هدف ته لږدي کوي او يا هم له هغه لرې کوي.

ٲول اهداف بايد د لاندې مواردو په رڼا کې و ارزول شي:

۱. ايا حقيقت لري؟

۲. د ٲولو پر اندېښنه ارزي؟

۳. زما د نيت ښه کېدو لامل به شي؟

۴. ما به شتمن، روغ او د آرام ذهن څښتن کړي؟

۵. زما له نورو اهدافو سره همغږي دي؟

۶. ژمن ورته پاتې کېدای شم؟

لاندې مثالونه د دې ازموينې د ناکامۍ لامل کېږي:

الف: که زموږ هدف له پيسو پرته د روغ صحت لرل وي، دا ډېره واضح ده چې رسېدل ورته ناشوني دي. دا ښيي چې دغه هدف زما له نورو اهدافو سره همغږی نه دی.

ب: يو کس کولی شي ډېرې پيسې پيدا کړي؛ خو خپله کورنۍ او روغتيا له لاسه ورکوي، ايا دا شتمني ده؟ البته چې نه ده.

ج: يو کس د نشه يي توکو د کاروبار له لارې ميليونونه ډالر پيدا کولی شي، خو پاتې ژوند بايد د قانون له وېرې په فرار کې وي. دغه ډول کار له ٲولنيز اړخ ناعادلانه او غيرقانوني دی او د ذهن د نارامۍ لامل کېږي.

ٲول اهداف مو بايد د پورتنيو شپږو مسايلو په رڼا کې و ارزوئ. دا په ياد ولرئ چې له عمل پرته اهداف يوازې خوبونه دي. همدا عمل دی چې خوب پر هدف بدلوي. که د عمل په صورت کې خپل هدف ته وهم نه رسېږو، ناکام نه شو گڼل کېدای. په ځنډ رسېدل، د ماتې معنا نه لري. دا ښيي چې موږ بايد موخو ته د رسېدو لپاره خپل پلانونه اصلاح کړو. دقيقاً لکه يوه کامره چې د ښه انځور د اخيستو لپاره سم تنظيم ته اړتيا لري.

موخې مو باید له ارزښتونو سره همغږې وي
موخې مور په ژوند کې د اصلي هدف پر لور بیایي او دا د بریا پر لور د تگ
د پیل ټکی دی. که مو دا ځان ته هدف وټاکه چې باید سپورمی و اوسې،
که بریالي نه شیشی، په ډاډ درته ویلی شم چې لږ تر لږه ستوری خو درنه
جوړېږي.

موانع هغه وحشتناک شیان دي چې تاسې یې یوازې له مخې د سترگو
ارولو پر مهال گورئ.

هنري فورډ

په دې نړۍ کې نږدې هر انسان په ژوند کې یو هدف لري؛ خو هدف له یوه
کس نه بل ته توپیر کوي. که د موسیقۍ د یوې ډلې ټول غړي یو ډول
موسیقۍ وغږوي، د موسیقۍ پارچه به زړه تنگوونکې شي.
د ځان لپاره کوچنۍ موخې مه ټاکئ، ځکه دغه ډول موخې د انسان وینه
په جوش نه شي راوستلی.

ډانیل برنهام

دا مهمه نه ده چې مور چېرې یو، مهمه دا ده چې پر کوم لوري روان یو. له
هدف پرته هڅه حتماً ضایع کېږي. وېره مور د منفي اهدافو د ټاکلو لور ته
سوق کوي. دا په حقیقت کې د هغه څه په اړه فکر کول دي چې تاسې یې
نه غواړئ.

فعالیت لاسته راورنه نه ده

د فعالیت او لاسته راورنې ترمنځ ستر توپیر دی. دا شی یو مخکنس فرانسوي ساینسپوه فابر اثبات کړی دی. هغه د ورېښمو په چنجیو په ډله ییز ډول تجربه وکړه. چنجیو په غریزوي ډول هغه چنجی تعقیباوه چې تر مخ به یې روان و. فابر د ورېښمو چنجی د یوه گلدان پر ژی داسې یو پر پل پسې خوشي کړل چې د سر چنجی یوازې د وروستي چنجی لکی لیدله. دوی ته یې د گلدان په منځ کې خواړه کېښوودل. یوه اونۍ همداسې یو په بل پسې دورې وهلې؛ خو د یوه یې هم خوړو ته پام نه شو، تر دې چې ټول مړه شول. له دې تجربې موږ زده کولی شو چې فعالیت حتماً د لاسته راوړې په معنا نه دی.

هر کس باید خپل فعالیت وارزوي چې د هدف د لاسته راوړلو پر مسیر برابر دی او که نه؟

سړی له خپلې مېرمنې سره په موټر کې سپور و او پر ناسم مسیر یې موټر ځغلاوه. مېرمن یې ورته وویل: «خوږه په غلط مسیر روان یې!». ده ځواب ورکړ: «دې ته نو بیا چا ارزښت ورکړ. موږ له خپل وخت څخه خوند اخلو.»

که فعالیت د لاسته راوړنې په توگه ومنو، کېدای شي وخت مو ښه تېر شي؛ خو موخې ته به ونه رسېږو.

بې گټې اهداف

ډېر کله بې گټې اهداف ټاکو او په دې ډول په ژوند کې یوازې خپله انرژي له لاسه ورکوو. ښایي ټولو لیدلي وو چې یو سپی د سرک پر غاړه ارام پروت وي او کله چې موټر له

ته گتونکی یې / ۲۸۵

منډې وهي؛ خو هېڅکله موټر نه شي رانيولی. وروسته بېرته راگرځي او په خپل ځای پرېوځي.

تر کله؟ تر هغو چې یو بل موټر راشي او بیا په موټر پسې تر یو ځایه منډه وکړي. یو سړی چې له سړک څخه تېرېده د سپي دغه چلند ته یې پام شو او له خپل ملگري یې وپوښتل: «فکر کوي چې دا سپی دې کومه ورځ موټر را ونیسي؟»

ملگري یې ځواب ورکړ: «د پوښتنې ځای دا نه دی چې سپی به موټر ونیسي او که نه، د پوښتنې ځای دا دی چې که سپي موټر ونیسي، نو څه به ورسره وکړي؟»

موږ هم په ژوند کې ځینې وختونه دغه ډول بې گټې اهداف ټاکو چې که ورته وهم رسېږو، بې گټې دي.

عملي پلان

۱. په لاندې هره برخه کې د ځان لپاره یو مهم هدف وټاکئ چې تاسې بریالیتوب ته رسولی شي:

الف: کورنۍ.....

ب: مالیات.....

ج: روغتیا.....

د: پوهنه.....

ه: ټولنه.....

م: روحاني اړخ.....

۲. د ځان لپاره هغه اهداف مشخص کړئ چې غواړئ په یوه میاشت، یوه کال یا پنځو کلونو کې یې ترلاسه کړئ. هر هدف مو پر کوچنیو اواندازې وړ داسې برخو ووېشئ چې لویې موخې ته مو ورسوي. د هر هدف لپاره د ضرب لاجل ټاکل مهم دي.
د یوې میاشتي هدف

.....
.....

د یوه کال هدف

.....
.....

د دريو کالو هدف

.....
.....

د پنځو کالو هدف

.....

دیارلسم خپرکی

ارزبتونه او لیدلوری

ارزبتونه پرپرکی رهبری کوی

ارزبتونه بی بی بی دی. کله چی تاسی ارزبت ته بیه

پاکئی، دوی خیل ارزبت له لاسه ورکوی.

د مهتما گاندي په باور لاندې اووه وژونکي گناهونه دي؛ له کار پرته شتمني، له وجدان پرته خوښي، له شخصيت پرته زده کړې، له اخلاقو پرته سوداگري، له بشرپالنې پرته علم، له قربانۍ پرته دين او له بنسټونو پرته سياست.

کله چې ماشوم نړۍ ته راځي څوک خوشاله کېږي؟ طبعاً چې والدين، خپلوان او ملگري، ځی څوک ژاړي؟ په خپله ماشوم. کله چې مړه کېږو بايد خوشاله واوسو او له دې راضي وو چې دې نړۍ ته راغلي يو. د ژوند تر پايه بايد پر دې بريالي شوي وو چې کله له دې نړۍ د تگ پر مهال باوري وو چې تر دې نسبتاً ښه ځای ته ځو.

کله چې نېک انسانان له دې نړۍ ځي، هغوی په حقيقت کې نه مري، بلکې ښې کړنې يې د تل لپاره ژوندی ساتي.

هغه وخت در په یاد کړئ چې د وروستي ځل لپاره ستاسې ستاينه او منندويي شوې ده. انسانانو تر بل هر څه د هغو کوچنيو ښېگڼو په اړه چې له دوی سره شوې ډېرې خبرې کوي.

هېڅوک د هغه شي لپاره نه ستايل کېږي چې ترلاسه کوي يې؛ بلکې د هغه شي لپاره ستايل کېږي چې ورکوي يې.

کلوين کوليچ

د خپلو ارزښتونو د نظام په اړه څه ډول قضاوت وکړو؟

څنگه کولی شو د خپلو ارزښتونو نظام وارزوو؟ زه فکر کوم چې د دغه کار لپاره یوازې دوې لارې دي چې تر ټولو غوره لاره یې د مور، له نظره ارزونه ده. که هر ځای وي، په کور کې، دفتر کې یا بل هر ځای چې کوم کار ترسره کوي، کولی شي په ډېره آسانی هغه وارزوي. مثلاً له ځانه وپوښتی: که مور د دغه کار د ترسره کولو پر مهال لیدلی وي، ایا ویاړ به یې راباندې کړی و او که به یې له خجالته خپل سر تپت کړی و؟

په دې لاره په ډېره آسانی او لږ وخت کې خپل ارزښت مشخص کولی شی.

که د مور په آزموینه کې بریالي شوی، په نورو ټولو آزموینو کې بریالي کېږي او که له دې ازموینې ناکام را ووتی، ټولې په همدې منوال حساب کړي.

دویم لاره دا ده چې خپل کارونه د خپلو اولادونو له نظره وارزوي. که مو په کور، دفتر یا بل هر ځای کې کوم کار ترسره کاوه، له ځانه وپوښتی که مو اولادونو د هغه د ترسره کولو پر مهال لیدلي وي، شرمېدلي به وي؟ د دې پوښتنې پر مهال هم ډېر ژر د ابهام وریځې لرې کېږي او تاسې روڼ ځواب ترلاسه کولی شی.

که دغه دوې ازموینې ستاسې فردي ارزښتونه مشخص نکړي، فکر نه کوم بله کومه داسې لارې دي پاتې وي چې تاسې خپل ارزښتونه ورباندې مشخص کړي.

زموږ د ارزښتونو نظام څه ډول بدلون مومي؟
 له هغو مواردو سره چې ستاسې له عقیدې سره په ټکر کې دي، په ځلونو
 تر مخ کېدو وروسته یوه ورځ متوجه کېږئ چې هغه مو منلي او ستاسې
 داخل ته یې لاره پیدا کړې ده.

وخت د بدلون په حال کې دی
 د ځوان نسل په اړه خبرې کوو. پر کوم لوري روان دي؟ د ارزښتونو نظام به
 یې څنگه کېږي؟ وړاندې له دې چې هغوی ته د ملامتۍ گوته ونیسو،
 راحۍ پر دې فکر وکړو چې څوک ملامت دي؟
 که دا ومانو چې ارزښتونه ارثي نه؛ بلکې اکتسابي دي، نو په کار ده چې تر
 هغوی وړاندې موږ هغه شیان چې ښه دي خپل یې کړو او په دې ډول یې
 راتلونکو نسلونو ته ولېږدوو.

د ژوند لپاره- له ژوند سره څه کوو؟
 په پیسو په ژوند کې هر کار نه شي کېدای. والدین خپل اولادونه له هر
 ډول مزد پرته را لویوي. یو شمېر خلک خورا ډېرې پیسې لري، خو ډېر
 غریب هم دي. زموږ هدف دا دی چې هم پیسې ولرو او هم شتمن واوسو.
 کله چې پیسې خبرې کوي، حتمي نه ده چې حقیقت دې غلی وي. د
 ژوند له ټولو واقعو یوه دا ده چې ځینې خلک له دې پرته چې کار وکړي،
 غواړي شتمن شي.

د نړۍ تر ټولو ښکلي او بار ارزښته توکي، په سترگو د لیدو او لمس کولو
 وړ نه دي. هغوی یوازې په زړه حس کېدلی شي.

سخت کار مور ته د پیسو ارزښت راښيي. اولادونو ته د دې مسئلې وړښوودل ډېر زیات ارزښت لري. پر هغو ځوانانو مې ډېر زړه بدېږي چې په ځوانۍ کې ډېره شتمني په میراث ورته پاتې شوې وي؛ خو په ارزښت یې نه پوهېږي. له دې کبله چې دوی د پیسو په اړه په ډېر څه نه پوهېږي او روزنه یې نه ده ترلاسه کړې، فکر کوي چې پر پیسو هر کار ممکن دی، هر شی ورباندې اخیستلی او پلورلی شي؛ خو دوی پر دې نه دي خبر چې حقیقت داسې نه دی.

شخصیت په پیسو نه شي اخیستل کېدای

په یوه برېښه فلم کې په د بې شرمۍ له لارې د شتمنی لپاره یوه طرحه وړاندې کېږي. یو ځل زنا کړل په چټکۍ د یوه میلیون ډالرو گټل دي. خلک غواړي د خپل وجدان به له لاسه ورکولو سره په یوه شپه کې بریا ته ورسېږي؛ خو دا کار ناشونی دی، ځکه اصلي ارزښتونو ته بیه نشي ټاکل کېدای. په هغه شپه کې چې ارزښتونو ته بیه ټاکل کېږي، خپل ارزښت له لاسه ورکوي. له لاسه وتلی ارزښت بیا په هېڅ ډول نه شي ترلاسه کېدای.

دا ښه خبره ده چې مور پیسې او هغه شیان ولرو چې د اخیستلو وړ دي؛ خو د پیسو د ترلاسه کولو په بهیر کې باید هغه شی له لاسه ورنکړو چې په پیسو یې بیا نه شو اخیستلی او دغه شی ارزښتونه دي. پر پیسو یوازې ځینې شیان اخیستل کېدای شي؛ خو ډېری ارزښتمن شیان بیا نشي ورباندې اخیستل کېدای.

کوم شیان پر پیسو نشي اخیستل کېدای په ژوند کې تر ټولو ارزښتمن شیان پر پیسو د اخیستلو وړ نه دي. له ډېرو به ښایي واورئ چې سر شوک یوه بیه لري. هغه خلک چې په دې ژبه

خبرې کوي، ځانونه یې پلور ته چمتو کړې دي. هغه کسان چې شخصیت او ریښتیني ارزښتونه لري هېڅکله نه شي پلورل کېدای. لاندې شیان پر پیسو د اخیستو وړ دي:

- سرگرمي ورباندې اخیستل کېدای شي؛ خو خوښي نه
- شریک اخیستل کېدای شي؛ خو ملگری نه
- درمل اخیستلی کېدای شي؛ خو روغتیا نه
- گری اخیستل کېدای شي؛ خو وخت نه
- ودانۍ اخیستل کېدای شي؛ خو کورنۍ نه
- کټ اخیستل کېدای شي؛ خو خوب نه
- کتاب اخیستل کېدای شي؛ خو شعور نه
- سینگار توکي اخیستل کېدای شي؛ خو ښکلا نه
- گوتمی اخیستل کېدای شي؛ خو مېرمن نه

په ژوند کې دوه ډوله تراژیدي موجوده ده:

۱. د هغه څه نه ترلاسه کول چې غواړو یې

له خدای نه مې ځواک وغوښت چې بریالی شم

کمزوی شوم، بنایي د دې لپاره چې په تواضع عبادت زده کړم

له هغه مې د روغتیا غوښتنه وکړه چې ستر کارونه ترسره کړم

ضعف مې نصیب شو بنایي د دې لپاره چې ښه کارونه ترسره کړم

شتمني مې ترې وغوښته چې خوشاله شم

نیستي مې نصیب شوه بنایي د دې لپاره چې هوښیار شم

د قدرت غوښتنه مې وکړه چې نور احترام راته وکړي

کمزوري مې نصیب شوه بنایي د دې لپاره چې خدای ته اړتیا حس کړم

هر څه مې وغوښتل چې له ژوند څخه خوند واخلم

ژوند راتړل شو بنایي د دې لپاره چې له هر سي خوند واخلم

هر څه مې چې وغوښتل ترلاسه مې نه کړل
خو هغه څه ته چې هیله مې یې درلوده ورسېدم
د خپلې غوښتنې خلاف مې د ټولو هغو دعاگانو ځواب ترلاسه کړ چې
ومې نه کړې
له همدې کبله زه د ځمکې تر ټولو نېکمرغه انسان یم

۲. هر څه چې غواړو ترلاسه کوو یې

په داسې حالت کې چې زموږ د ارزښتونو نظام روښانه نه وي، هغه څه چې
غواړو یې ترلاسه کول یې ښايي ستره فاجعه رامنځ ته کړي. د «میداس
پاچا» کیسه ښايي دا قضیه په وضاحت بیان کړي.

د میداس لامسه

ستاسې ترمنځ به هم یو شمېر کسانو د میداس پاچا کیسه اورېدلې وي.
ده زښت ډېر سره زر درلودل او څومره یې چې زر زیاتېدل په هماغه کچه
یې غوښتنه هم زیاتېده. ده به ټوله ورځ د سرو زرو سکې چې په بکسونو
کې یې ساتلې وې شمېرلې. یوه ورځ پاچا د تل په څېر د سرو زرو د سکو
پر شمېرلو بوخت و، یو نابنده سړی راغی او پاچا ته یې وویل چې دی د
پاچا یوه هیله پوره کولی شي.

پاچا ورته وویل: «زه غواړم هر شي ته چې لاس وړ وږم پر سرو زرو بدل
شي.» سړي له پاچا وپوښتل: «د خپلې دې هیلې پر ریښتیا کېدو ډاډه
یې» پاچا په ځواب کې وویل: «هو ډاډه یم» سړي پاچا ته وویل: «هیله به

دې د سبا سهار له لمر څرک سره سمه پوره شي او تر هغه وروسته چې هر شي ته لاس ور وړې پر سرو زرو به بدلېږي.»

پاچا باور نه کاوه چې دا هيله به يې پوره شي؛ خو سبا سهار چې له خوب څخه را پاڅېد د خوب پر خپل تخت يې لاس وواهه، سمدلاسه پر سرو زرو بدل شو. د نابنده سړي خبره ريښتيا شوې وه او پاچا به چې هر شي ته لاس ور وړ پر سرو زرو بدلېدل. پاچا د خوب له خونې د باندي وکتل چې لور يې په باغچه کې پر لوبو بوخته ده. غوښتل يې چې د لور لپاره يې يو فوق العاده کار ترسره کړي، خو هغه خوشاله کړي؛ خو تر هغه وړاندې يې وغوښتل چې يو ځل کتاب وگوري. کله يې چې کتاب ته لاس ور وړ پر سرو زرو بدل شو او له لوستلو يې بې برخې شو. غوښتل يې چې د سهار ناشته وکړي؛ خو هر شي ته به يې چې لاس ور وړ پر سرو زور بدلېدل. پاچا وړی پاتې شو او له ځان سره يې وويل: «اوس خو نو دا سره زر نه خوړلی شم او نه هم څښلی.»

لور يې په منډه د پاچا خونې ته راغله او د پلار غېږې ته ورغله، کله چې غېږې ته ورسېده سم دلاسه د سرو زرو پر مجسمه بدله شوه. تر دې پېښې وروسته نو پاچا د خوشالي پر ځای د غم پر تېغر ناست و. سر يې په زنگنو اېښی و او ژړل يې.

هغه کس چې د ده هيله يې پوره کړې وه، يو ځل بيا په غيبي ډول څرگند شو او له پاچا يې وغوښتل چې د هيلې له پوره کېدو سره يې څه حال دی؟ پاچا په ځواب کې وويل چې دی د ځمکې د سر تر ټولو بدبخته انسان دی.

سړي پوښتنه ترې وکړه: «اوس واقعاً څه شي لري؟»

پاچا ژړل او له سړي يې د بښنې غوښتنه کوله. ده وويل: «ټول سره زر مې تاته درکوم؛ خو لور مې راکړه، ځکه زه په ژوند کې تر هغو ارزښتمن شي نه

سړي پاچا ته وویل: «د پخوا په پرتله هوښیار شوی یې.» وروسته یې بېرته خپل جادو باطل کړ. میداس پاچا خپله لور په غېږ کې ونيوله او داسې درس یې زده کړ چې د ژوند تر پایه یې هېر نه کړ.

د دې کیسې اخلاقي پیغام څه دی؟

۱. تحریف شوي ارزښتونه یوه ورځ نه یوه ورځ فاجعه رامنځ ته کوي.
۲. ځینې وختونه هغه شیان چې غواړو یې ترلاسه کول یې له نه ترلاسه کولو ستره فاجعه رامنځ ته کوي.
۳. د فوټبال د لوبې خلاف چې لوبغاړي په کې بدلېدلی شي، د ژوند په لوبه کې لوبغاړی نشي بدلېدای او دویمه لوبه هم نشته. ښایي په ډېرو مواردو کې د رامنځته شوې جبران لپاره دویم انتخاب هم نه وي.

غواړئ په راتلونکي کې څنگه یاد شی؟

څو کاله وړاندې یو کس چې ورځپاڼه یې کتله متوجه شو چې نوم یې د وفات شویو کسانو په لېست کې راغلی دی. ورځپاڼې په تېروتنه د هغه د مرگ خبر خپور کړی و. هغه حیران و چې اوس ژوندی دی او که مړ؟ کله چې لږ آرام شو یو فکر یې سر ته ورغی. غوښتل یې پوه شي چې خلک د ده په اړه تر مرگ وروسته څه وايي؟

د ورځپاڼې په عنوان کې لیکل شوي وو: «پاچا ډینامیت مړ شو» «هغه د مرگ سوداگر و». دی د ډینامیت مخترع و. د مرگ د سوداگر د کلمې په لوستلو سره یې له ځانه پوښتنه وکړه، رینستیا غواړم چې په دې نوم یاد شم؟ له دې پېښې وروسته یې د سولې او آرامۍ لپاره هڅې پیل کړې. دغه کس د ډینامیت پاچا الفرد نوبل و چې اوس یې یاد د نوبل د جایزو له لارې ژوندی پاتې دی. دقیقاً داسې لکه الفرد نوبل چې خپل ارزښتونه له سره وټاکل، تاسې هم د هغه کار ترسره کړئ.

ستاسې میراث څه دی؟ څه ډول غواړئ چې یاد شي؟ تاسې به په نېکۍ یاد شي؟ احترام به درته وشي؟ خلک به ستاسې تشه احساس کړي؟

کوچني شيان چې د سترو توپيرونو لامل کېږي

يو سړي چې سهار مهال يې د سمندر پر غاړه قدم واهه وليدل چې د سمندر څپو گڼ کبان ساحل ته راوړي او همدلته پاتې شوي دي. له دې کبله چې د لمر وړانگې د سمندر غاړې ته برابري شوې وې، پاتې شوي کبان د مړه کېدو په حال کې وو. سړي فکر وکړ که د لمر وړانگې نورې هم تېزې شي، نو ټول کبان به مړه شي. ور مخکې شو او سمندر ته د کبانو پر غوڅولو يې پيل وکړ. د سمندر له غاړې يو بل کس تېرېده او پر دغه سړي يې غږ وکړ: «څه کوې سړيه؟ سلگونه کبان دي، ټول يې سمندر ته غورځولي شي؟ چې ټول يې نشي غوڅورلي نو څه به بدلون وکړي؟» سړي ځواب ور نه کړ. دوه قدمه وړاندې ولاړ او يو بل کب يې هم سمندر ته غوڅار کړ. وروسته يې وويل: «د دغه يوه لپاره چې همدا اوس مې سمندر ته غوڅار کړ توپير يې وکړ.»

دا چې اعمال مو د څومره بدلون لامل کېږي مهمه نه ده. که هر وگړی کوچنی بدلون رامنځته کړي، بالاخره به ستر بدلون رامنځ ته شي.

ژوند مو د ژغورلو ارزښت لري؟

ماشوم په سيند کې د ډوبېدو په حال کې و او په زوره يې د مرستې چيغې وهلې. يوه کس سيند ته ځان ور غوڅار کړ او د ماشوم ژوند يې وژغوره. ماشوم له ژغورونکي څخه مننه وکړه. ژغورونکي وويل: «د څه لپاره؟» ماشوم ځواب ورکړ: «ژوند مې دې وژغوره.» ژغورونکي د ماشوم سترگو ته ځير شو او ويې ويل: «بچيه کله چې لوی شوې ځان ډاډه کړه چې ژوند دې د ژغورلو ارزښت درلود او که نه!»

نه کټونکی یې ۱۹۷۷

له رضایت پرته بریا بې گټې ده. کله چې معنا لرونکی حس او هدف نه لري، که په ژوند کې ډېرې پیسې او لوړې زده کړې هم ولري، ارزښت نه لري. بریا د روغتیا، پیسو، کورنۍ، ټولني او ارزښتونو په اړه ستاسې له شخصي فلسفې پیلېږي. د یوه څرگند او تعریف شوي هدف په نشتون کې ژوند د توهماتو له لوري رهبري کېږي. هغه کسان چې د بریا تعریف شوې فلسفه نه لري، په حقیقت کې د ناکامۍ تعریف شوي فلسفه لري. ځینې وختونه موږ پر هغو شیانو سترگې پټوو چې باید نادیده ونه نیول شي، هغه شیان چې باید نادیده ونیول شي، هغوی ته پام کوو. د ارزښتونو د نظام یوه نه بېلېدونکې برخه ژمنتیا ده.

ژمنتیا

کله چې زموږ د ارزښتونو نظام روڼ وي، نو پرېکړې او ژمنتیا راته آسانه کېږي.

د بېلگې په توګه: پر دښمن د اسرارو په پلور سره تاسې خپل هېواد ته ژمنتیا نشئ ثابتولی. یا نورو ته د یوه ملګري د هغې خبرې په افشا کولو سره ژمن نه شئ پاتې کېدلی چې د باور له مخې یې تاسې ته کړې ده. یوې دندې ته هم په داسې حالت کې ژمن نشئ پاتې کېدلی چې تر خپل وس لږ کار وکړئ.

زه حیرانېږم چې څه ډول به یوه اړیکه که هغه کاري اړیکه وي او که شخصي د لاندې جملو له کارولو وروسته هم ټینګه پاتې شي:

- هڅه کوم؛ خو ژمنه نشم درسره کولی
- زه یې کوم؛ خو پر ما به حساب نه کوي
- که وکولی شم راځم؛ خو ډېر هیله من مه اوسه
- راځم په دې شرط چې کار دې په سمه بڼه ترسره کړي
- که دې روغتیا ښه وه، راځم درته

○ درسره به یم تر هغو چې یو مناسب کس پیدا کړم

که لاندې کسان پر یو بل باور ونشي کولی زه به حیران شم چې د نړۍ کارونه څنگه پر مخ ځي:

○ پلار پر زوی

○ کارکوونکی پر کارفرما

○ اخیستونکی پر پلورنکي

○ زده کوونکی پر ښوونکي

○ خاوند پر مېرمن

○ ملگری پر ملگری

د باور نشتون د لېونتوب لامل کېدای شي. زموږ تر ټولو پیاوړې اړیکې یو بل ته پر ژمنتیا تړل شوې دي. سره له دې چې نن د یوې ژمنې ماتول ستره خبره نه گڼل کېږي؛ خو له ژمنتیا پرته هر ډول اړیکه فاسدېږي. د ژمنتیا نشتون د اړیکو د کمزورۍ لامل کېږي چې پایله یې یوازې نه خوندیتوب دی. په دې ډول حالت کې به یو اړخ هم نه پوهېږي چې د بل اړخ لپاره کوم ځای لري:

ژمنتیا پر لاندې شیانو دلالت کوي:

۱. باور

۲. د اعتماد وړتیا

۳. وړاندوینه

۴. ثبات

۵. مراقبت

۶. زړه سوی

۷. د مسؤليت احساس

۸. اخلاص

۹. شخصيت

۱۰. سمون

۱۱. وفاداري

که له پورتنیو مواردو یو یې هم له منځه ولاړ شي، د ژمنتیا استحکام له منځه ځي. کله چې د نورو پر وړاندې ځان ژمن بولي نو داسې وايي: «دا مهمه نه ده چې په کومه برخه کې؛ خو پر ما تکیه کولی شي او هر وخت چې زما مرستې ته اړتیا ولري، زه به دې په څنگ کې وم.»

د یوې غیر مشروطې ژمنې پر مهال داسې وايو: «زما چلند په راتلونکي چې د وړاندوینې وړ نه ده، د وړاندوینې وړ دی.»

کوم موارد د راتلونکې وړاندوینې ناشوني کوي:

• ستاسې په ژوند او شرایطو کې بدلون

• زما په ژوند او شرایطو کې بدلون

• په بیروني شرایطو کې بدلون

ژمنتیا هغه وخت رامنځته کېږي چې وايو: «کولی شي پر ما تکیه وکړي.» یو کس چې غواړي ژمنه وکړي، دا یې منلې چې فداکاري به کوي؛ خو په کوم قیمت؟ ځواب ډېر واضح دی. اجر یې د قیمت اېښودو وړ نه دی.

ژمني داسې وي:

۱. زه فداکاری ته چمتو یم، ځکه خیال دې ساتم

۲. زه با اصالته انسان یم او تاسې راباندې باور کولی شئ

۳. نه دې پرېږدم چې له منځه ولاړ شي

۴. له هر ډول عذاب سره سره زه درسره یم

۵. په غم او بنادی کې به دې تر څنگ یې ژمنتیا د قانوني تړون په څېر اجباري نه ده. د هغه بنسټ لاسلیک شوی تړون نه دی؛ بلکې شخصیت، اصالت او زړه سوی دی. ژمنتیا د دې معنا نه لري چې ته پر خپله خبره په داسې حالت کې ودرېږې چې بل انتخاب نه لري؛ بلکې په داسې حالت کې درېدل دي چې گڼ انتخابونه ولري. له پورتنیو مواردو پورته هېڅوک نشي کولی، د نورو پر وړاندې د اوږدې مودې لپاره ژمن پاتې شي. ژمنتیا د لاندې مواردو د رامنځته کېدو لامل کېږي:

- د اعتماد د وړتیا
- خونديتوب
- شخصي پرمختگ
- د خلکو او ټولني ترمخ پیاوړې اړیکې
- تل پاتې شخصي او مسلکي اړیکې

ان جنایت کاران او درغلگر د ژمنو ملاتړ په لټه کې دي. د ژمنتیا ساتل د هڅې ارزښت لري. ژمنتیا په اصل کې د خپلو غوښتونو پر وړاندې د نورو د اړتیا لپاره د درېدو په معنا ده. دا په یاد ولری چې د اړتیا ځواک تر غوښتنې زیات دی. ژمنتیا د هغه چسب په څېر عمل کوي چې اړیکې سرېښوي.

ژمنتیا په حقیقت کې د غم او درد د منلو لپاره د خوښیو قرباني کولو په معنا ده، د بېلگې په توگه:

۱. ملگری ته ژمنتیا د اسرارو پر پټ ساتلو دلالت کوي.
۲. مشتریانو ته ژمنتیا د ښو خدماتو پر وړاندې کولو دلالت کوي.
۳. ازدواج ته ژمنتیا پر فداکاری دلالت کوي.

۵. وطن دوستی ته ژمنتيا پر قربانی دلالت کوي.

۶. دندې ته ژمنتيا پر صداقت دلالت کوي.

۷. ټولني ته ژمنتيا د هغوی پر وړاندې د مسؤليت پر منلو دلالت کوي.

ژمنتيا د شخصيت د بلوغ څرگندويه ده. ژمنتيا يعنې دا چې په لومړي انتخاب يا د ستونزو د نښې له کبله له خپل هڅو لاس نه اخیستل. ژمن افراد پياوړې ټولني رامنځته کوي.

د اړيکو بنسټ پر ژمنتيا اېښوودل کېږي، نه يوازې پر نږدېوالي او صميميت. بنايي يو کس ډېر صميمي وي؛ خو ژمن نه وي. په وروستيو کې د ټولنو ارزښتونو ډېر توپير کړی، تر دې چې له ژمنتيا پرته اړيکو ته په ښه سترگه گوري.

ډېری خلک د ژمنتيا او محدوديت ترمنځ توپير نشي کولی. دوی نه غواړي ژمن و اوسي، ځکه فکر کوي چې ژمنتيا ته چمتو نه دي او په دغه پړاو کې د کلونو لپاره د نورو له امکاناتو استفاده کوي. د دوی پلمه دا ده چې: «موږ يو بل سره ارزوو؛ وړاندې له دې چې ژمن پاتې شو.»

دوی په حقيقت کې د هغه څه پر اروزلو بوخت دي چې په مياشتو او کلونو يې په ترسره کولو نه دي بريالي شوي. زما په باور دغه ډله خلک ځانغوښتونکي او تر خپله وسه هڅه کوي هر شی چې په مخ ورځي خوند ترې واخلي او استفاده ترې وکړي. هغوی يوازې د هغو اخیستونکو په څېر دي چې تل د ټولني پوره وړي وي. اړيکې د ژمنتيا پر اساس دوام مومي نه د همدلی او مينې پر اساس.

ژمنتيا د نورو اړتياوو ته تر خپلو غوښتنو لومړيتوب ورکول دي. ځيني وخت ښه خلک له متضادو ژمنو سره مخ کېږي.

د بېلگې په توگه:

۱. يو پوليس چې مېرمن يې د ناروغۍ پر بستر پرته ده مکلف دی چې د هغې خيال وساتي؛ خو هغه ته زنگ راځي او په بېرته دنده ورسپارل کېږي،

چې د لسو کسانو ژوند بايد وژغوري. ستاسې په باور په دغه ډول حالت کې د خپلې مېرمنې تر څنگ پاتې شي او که د لسو کسانو ژغورنې ته لومړيتوب ورکړي؟

۲. جراح کلونه انتظار وايست چې لور يې له پوهنتون څخه فارغه شي او له هغې سره يې ژمنه کړې وه چې د فراغت په مراسمو کې به يې ونډه اخلي؛ خو کله يې چې د لور د فراغت جشنواره شوه، ۲۰ دقيقې وړاندې خبرې چې بايد د يوه کس چې ټکر يې کړی ژوند وژغوري. ستاسې په باور هغه بايد کوم کار ته لومړيتوب ورکړي؟

په دغه ډول حالاتو کې د يوه انتخاب په هېڅ صورت بل ته د نه ژمنتيا په معنا نه دی. د دې دواړو ترمنځ د يوه انتخاب د لومړيتوب، مسؤليت او دندې پېژندنې له مخې کېږي. د لومړيتوبونو له مخې ارزښت ورکول له تاسې سره مرسته کوي چې د گناه له احساس پرته يوې ژمنې ته د بلې په نسبت ترجيح ورکړئ.

دا به ډېره د نه منلو وي چې په دغه ډول حالت کې جراح د خپلې لور د فراغت په مراسمو کې گډون ته لومړيتوب ورکړي.

ژمنتيا د شخصيت د پياوړتيا څرگندونه کوي. ژمنتيا ده چې زموږ غوښتنې د نورو د اړتياوو تابع کوي، البته د اړتياوو نه د هوا او هوس. اړتيا ضروري ده، په داسې حال کې چې غوښتنې پای نه لري او د دوی دواړو ترمنځ د تقابل پر مهال بايد سړی خپلې دندې او مسؤليتونو ته لومړيتوب ورکړي.

په يوه اړيکه لکه واده؛ افراد يو بل ته ژمن پاتې کېږي. فکر وکړئ چې يو له دوی دواړو کال وروسته په سرطان اخته کېږي. په کار ده چې په دغه ډول حالت کې د ژوند ملگری يوازې پرېښوودل شي؟ يا له دې کبله چې د سالم لوري ژوند يې تباه کوي، هغه ورته؟ که داسې کېږي، دې ته ژمنتيا نه شو ويلی، بلکې ځانغوښتنه يې بولو.

د ژمنتیا تر ټولو دردوونکې برخه د سرغړونې زغمل دي؛ خو که سرغړونه د تېروتنې له مخې وشي، اړیکه نه زیانمنوي. په تېروتنه د ژمنې ماتول بېنل کېدای شي. له دې سره سره دا نو باید وارزول شي چې ریښتیا هم ژمنه په اختیاري ډول ماته شوې او که بل کوم دلیل یې درلود. که څرگنده شي چې یوه اړخ په اختیاري ډول ژمنه ماته کړې ده، په دغه حالت کې یوازې ځواب چې باید ورکړل شي، دا کېدای شي: «که دې یو ځل دوکه کړم، تاته شرم په کار و؛ خو که دې دویم ځل هم دوکه کړم ماته شرم په کار دی.»

په هر صورت بنایي د خپلې گټې لپاره په دغه ډول مورد کې هم ځواب بښنه وي، لکه چې وایي: «زخمونه جوړېږي؛ خو داغونه یې پاتې کېږي.» دا هم باید یاده کړو چې له بښنې پرته د ژمنتیا ساتل هم سخت دي. د بېلگې په توګه که ماشوم په دروغو د خپلو والدينو پر وړاندې ژمنتیا له لاسه ورکوي، والدين د دې لپاره چې د ماشومانو پر وړاندې خپله ژمنتیا ثابته کړي، مجبور دي هغوی وبښي. ډېر کله خلک ځکه ژمن نه پاتې کېږي چې دوی یوازې په نن کې ژوند کوي.

زموږ تر ټولو ستره ژمنتیا څه ده؟

که د غفلت له مخې ناسمه ژمنه وکړو یا په بل عبارت ژمنه مو د اخلاقي نورمونو او زموږ د ارزښتونو له نظام سره په ټکر کې وي، څه باید وکړو؟ په دغه ډول حالت کې زموږ تر ټولو ستره ژمنتیا دا ده چې خپله ژمنه وارزوو چې ژمن ورته پاتې شو او که نه؟

ارزبنتونو ته ژمنتیا

وفاداري د اخیستلو وړ نه ده؛ بلکې د کسب کولو وړ ده. چاته باید وفادار پاتې شو، افرادو او که بنسټونو ته؟ د دغه سوال ځواب یو له دوی دواړو هم نه دی. اصلي خبره دا ده چې موږ باید ارزبنتونو ته ژمن پاتې شو.

کله چې د ارزبنتونو ترمنځ جگړه رامنځته شي، افراد په یوه کور کې ژوند نشي کولی او په یوه اداره کې د کار دوام هم ناشونی کېږي.

کله چې سپری یوه کس یا ادارې ته ژمن پاتې کېږي، څه وایي؟ هغه وایي: «درسه به یم، ځکه پر څه شي چې تاسې باور لرئ، زه یې هم لرم.»

که دغه کس چې ژمنه مو ورسره کړې، د نشه یي توکو قاچاقبر وي، د کوم هېواد جاسوس وي، له هغه سره ژمن پاتې کېدای شی؟

له شک پرته چې نه! ځکه تاسې د دې لپاره ژمنه نه ده کړې چې د غیراخلاقي او ناقانونه کړنو ملاتړ وکړئ.

هغه ژمني چې د لاندې مواردو سبب کېږي، باید دوام ورنکړو:

- د کورنۍ د له منځته تلو
- د ماشومانو د ترک
- کمزورو اړیکو
- د تاوتریخوالي د زیاتوالي
- گناه
- د خفه ژوند
- د دندې د له لاسه ورکولو
- انزوا
- خواشینی

اخلاق

په ناسم شرایطو کې واقع کېدل د ناسمو پرېکړو د کولو لپاره دلیل نه شي بلل کېدای. اخلاق او ارزښتونه یوازې د سمو شرایطو لپاره نه دي ټاکل شوي، بلکې په بدو شرایطو کې هم باید عمل ورباندې وشي. اخلاق د قوانینو په څېر دي. تاسې قوانینو ته په هغه حالت کې چې خلک ښه دي اړتیا لری؛ خو کله چې خلک بد شي همدا قوانین دي چې تاسې له شره ساتي.

ډېری انتخابونه اخلاقي نه وي، د بېلگې په توگه څه ډول جامې اغوندی او یا هم کومه تلوېزیوني خپرونه گوری، دا ستاسې شخصي انتخابونه دي. دا اخلاقي انتخابونه نه دي، له همدې کبله یې بنسټ هغه څه دی چې تاسې ته مناسب ښکاري. یو کس ښایي خپلو مالي امکاناتو ته په کتو پاناسونیک تلوېزیون واخلي او بل بیا سوني وپېري.

اخلاقي انتخابونه بیا د واقعیت پر اساس د ښه او بدو ترمنځ توپیر دی. د شخصي او اخلاقي انتخابونو ترمنځ توپیر دا دی، کله چې تاسې په شخصي انتخاب کې تېروتنه کوئ، د وجدان له عذاب سره ښایي مخ نشئ؛ خو کله چې بیا د اخلاقي انتخاب پر مهال ناسمه پرېکړه کوئ، د وجدان له عذاب سره به مخ شئ. د اخلاقي انتخاب مسئله لکه د ریاضي ازموینه داسې ده، له یوه کس څخه بل ته توپیر نه کوي. د ریاضي د ازموینې پر مهال ښایي زده کوونکي بېلابېل ځوابونه ورکړي، خو سم ځواب یوازې یو دی. د اخلاقي انتخاب موضوع تل هم د ریاضي په څېر نه وي، ځکه یو ښکلی انسان حتماً ښه انسان هم نشي کېدلی.

یو کس ښایي ډېر ټولنیز وي؛ خو له دې سره پر یوه وخت هغه درغلگر او دروغجن هم کېدای شي. په دغه مورد کې څه شی چې دی یې ښه سپری

بنه چلند د ټولنې له لوري د منلو سبب کېږي؛ خو د بنه والي په معنا نه دی.

په حقیقت کې زموږ ډېری انتخابونه د لاندې مواردو پر اساس دي:

۱. خوښی، آرامی او لذت ته د لېوالتیا پر اساس

۲. زموږ احساسات: معیار مو دا دی چې بنه احساس ولرو، د دې پر ځای

چې هغه کارونه ترسره کړو چې زموږ مسؤلیت دی.

۳. ذوقی کارونه او تبلیغات: په دې برخه کې زموږ فلسفه دا ده چې نور

دغه کارونه کوي، نو موږ یې ولې ونه کړو.

ډېر کله د اخلاقو او اخلاقي انتخابونو ترمنځ توپیر نه کېږي؛ خو پوښتنه دا

ده چې دا دواړه څوک نشي سره تفکیک کولی؟ ځواب څرگند دی، یوازې

هغه کسان چې ارزښتونه یې څرگند نه دي.

موقعیتی اخلاق

هغه کسان چې فکر کوي، اخلاق عمومي نه دي او له هر متغیر سره بدلون

مومي، د ځان لپاره توجیه لټوي او خپل اخلاق له یوه حالت څخه بل او له

یوه شخص څخه بل ته بدلوي. دغه ډول اخلاقي اصول د دې پر ځای چې

ارزښت ولري او د سړي اعتبار زیات کړي، یوازې د هغه کس چې گټه ترې

پورته کوي د آرامی لامل کېږي.

معیارونه

موږ ولې معیارونه لرو؟ ځکه دوی د اندازه کولو وسیلې دي. د اروپا یو متر

په اسیا کې هم یو متر دی. یو کیلو اوږه که هر هېواد ته یوسی یوه کیلو

دي.

ته گیتونکی بی/ ۳۰۷

هغه کسان چې هېڅ ډول اخلاقي معیارونو ته ژمن نه پاتې کېږي، د اخلاقو تعریف داسې بدلوي: «هېڅ هم سم یا غلط نه دي، دا یوازې ستا فکر دی چې هغه سم یا غلطوي.»

دغه ډله خلک د دې پر ځای چې پر خپل چلند تمرکز وکړي، د نورو پر تعبیر تمرکز کوي او وایي: «زما چلند سم دی، ستاسې تعبیر ناسم دی.» د بېلگې په توګه ان هېتler باور درلود چې ښه انسان دی؛ خو مهمه پوښتنه دا ده چې رینستیا هم هغه ښه انسان و؟

له بېوزلو سره د ډوډۍ اخیستلو په موخه د پیسو مرسته نېک کار دی، په داسې حال کې چې له روږدو سره د نشه یي توکو د اخیستلو لپاره مرسته ناسم کار دی.

د اخلاقو عمومیت د هغوی معیارونه ټاکي؛ خو استثنا په شرایطو پورې تړلې.

د بېلگې په توګه: قتل په عمومي ډول ناسم عمل دی او دا یو منل شوی اخلاقي معیار دی؛ خو هغه وخت چې له ځان څخه د دفاع لپاره وي بیا شرایط توپیر کوي.

دا بیا د دې معنا نه لري چې هوا ښه ده او ستا زړه غواړي نو یو څوک باید مړ کړي.

له دندې پرته د یوه کس گټې د هغه په اړه ډېر څه وایي. هغه کارونه چې یو کس یې د فراغت په وخت کې ترسره کوي، په کاري چاپیریال کې د هغه کړنې منعکسوي.

که په نشه یي توکو یو روږدی کس د پیسو له کمښت سره مخ شي، ښایي د هغه کس په پرتله چې روږدی نه دی، ژر غلا ته مخه کړي.

زموږ اخلاقي معیارونه د هغو مشورو له لارې چې ترلاسه کوو یې، هغه کړنلارو چې ټاکو یې او هغو کسانو چې معامله ورسره کوو، څرګندېږي.

عقیده بنایي له یو کلتور څخه بل ته توپیر وکړي؛ خو ارزښتونه لکه انصاف، عدالت، ښه والی او ژمنتیا نړیوال دي چې له کلتور سره توپیر نه کوي.

هېڅ وخت داسې نه ده پېښه شوې چې په یوه کلتور کې دې د زړورتیا پر ځای کمزوریتوب ته احترام شوی وي.

لاندې موارد په اخلاقو او عدالت کې شامل دي:

- همدلي
- عدالت
- پر ټیپیانو زړه سوی
- د ټولني سترې گټې

یوازې له دې کبله چې ډېرو خلکو یو شی منلي، هغه غوره نه شو بللی. د بېلگې په توگه که لس منحرف شوي کسان د سادیزم د یوه حرکت له مخې پر یوه بې گناه انسان برید وکړي، ایا دا سم عمل گڼل کېدای شي؟ په هېڅ صورت نه. د ځمکې د جاذبې د قانون په څېر اخلاقي معیارونه هم نړیوال دي. لکه څنگه چې له نظم پرته آزادي د تخریب لامل کېږي، په همدې ډول هغه ټولني چې اخلاقي بنسټونه نه لري، ځان په خپله له منځه وړي.

که ارزښتونه یوازې ذهني او تصوري وي، باید هېڅ مجرم په زندان کې و نه اوسي. یوه ټولنه د هغې د افرادو د ارزښتونو له مخې ښه یا بده بلل کېږي او څه شی چې د یوې ټولني د پیاوړتیا لامل کېږي، اساسي اخلاقي ارزښتونه دي.

هغه کسان چې د اخلاقي اصولو پر نسبت باور لري، ډېر د خپلو متناقضو خبرو نه کښه، گټور کېږي. دا ډله خلک وايي: «هر شی نسبي دی» دا جمله

ته گټونکی یې / ۳۰۹

په ظاهره ډېره سمه ښکاري؛ خو ذات یې متناقض دی او په خپله د ښه او بد او خلوص او درغلی ترمنځ توپیر ټاکي.

په ترمینالوژي کې بدلون د معنا د بدلون لامل نه کېږي، لکه د لېبل بدلون چې د جنس د بدلون لامل نه کېږي.

خلک اخلاقي ارزښتونه بدلوي، نوي نومونه ورباندې ږدي او د رسنیو له لارې یې ښه ښکاره کولو هڅه کوي. درواغجن ته د با تصویر «برونگرای» نوم ورکوي.

کله چې په ۱۹۹۳ زېږدیز کال کې د کولمبیا پوهنتون مشر مایکل سورن استعفی ورکړه، یوه خبريال ترې پوښتنه وکړه چې داسې کوم کار هم شته چې ده نه وي ترسره کړی؟ مایکل په ځواب کې وویل: «ښایي لږ ځانښوودنه غوندې ښکاره شي؛ خو یوازې په یوه برخه کې مې کار نیمگړی پاتې دی.»

ده دغه نیمگړتیا د اخلاقي اصولو په برخه کې د کړنلارو نشتون وبله او ویې ویل چې فارغېدونکي کسان یوازې په دې برخه کې نه روزل کېږي. د دغه کار دلیل هم دا دی چې ډېری استادان دغه مضمون ته له نږدې کېدو وېره لري. د اخلاقي ارزښتونو خبر تر ډېره والدينو ته سپارل کېږي چې خپل اولادونه په دې برخه کې ورزوي.

اخلاقي ارزښتونه او معنویات یوازې په دین پورې اړه نه لري، بلکې منطقي او حساس اصول هم په کې شاملېږي چې موږ د یوې سالمې او خوندي ټولني لپاره اړتیا ورته لرو.

اخلاق او قانون ته ژمنتیا

راځی هېڅوک پرېږدو چې پر خپلو ښو پېښمانه شي. که داسې ونکړو نورو ته به مو اجازه ورکړې وي چې ناسم کارونه ترسره کړي. که یو کس سم کار ترسره کړی وي، ان که یې څوک تصدیق هم نه کړي، بیا هم سم

دی؛ خو که د چا کار نا سم وي، د هېڅ انسان تصدیق او شرعي جواز یې نه شي سمولی.

هنري فیله پنگ

دېبری خلک په دې اړه سره همنظره دي چې د قانون پلي کول له اخلاقي اصولو سره یو شان نه دي. یو شمېر مسایل بنایي اخلاقي وي؛ خو قانوني اړخ ونه لري، د دې خبرې برعکس هم سم دی. د بېلگې په توگه:

۱. د بیمې یو پلورونکی بنایي د دېبرو پیسو په لټه کې وي، د دې پر ځای چې د خپلو مشتریانو لپاره د بیمې غوره خدمات وړاندې کړي. دغه کار بنایي قانوني وي؛ خو اخلاقي نه دی.

۲. ځوان مدیر چې زوی یې د شا په سېټ کې ټپي پروت دی، د ورو چلولو قانون تر پښو لاندې کوي، تر څو خپل ټپي زوی چې وینې ترې روانې دي، روغتون ته ورسوي. په دغه ډول حالت کې به لږ خلک پیدا شي چې د قانون د نه مراعت له کبله د هغه پر اخلاقو د نیوکې جرئت وکړي. ډاکټر ته د ماشوم نه رسېدل غیر اخلاقي کار بلل کېږي، ان که قانون هم تر پښو لاندې شي.

قانون ته د ژمنتیا لپاره په ټیټه کچه معیارونه ټاکل کېږي، په داسې حال کې چې اخلاقي معیارونه تر دې ډېر لوړ دي. اخلاقي ارزښتونه د عدالت او انصاف په اړه دي. دوی د خلکو د خوښۍ او نه خوښۍ په اړه نه دي. اخلاقي ارزښتونه د خلکو اړتیاوو ته د درناوي په اړه دي.

د ژوند موخه

انسان دېرې لېوالتياوې لري، بريا ته لېوالتيا، يوه کس ته د خدمت لېوالتيا ان د خوښۍ د له لاسه ورکولو په بيه، موخې ته د رسېدو لېوالتيا او ځينې شيان خو ان د دې لپاره چې ژوند ته معنا بښي، د ژوند په خطر کې اچولو باندي ارزې.

دا به ستاسې په باور ښه وي چې د نړۍ ټول شيان ستاسې وي؛ خو په بدل کې يې وجدان له لاسه ورکړئ؟ له موخې پرته ژوند داسې دی لکه متحرک مړی. ستاسې د ژوند موخه څه ده؟ هدف مو داسې دی چې د شوق او شور لامل شي؟

ځان ته هدف وټاکئ او هغه په پوره شور او شوق تعقيب کړئ کله مو چې دا کار وکړ، د هرې ورځې په پای کې بايد له ځانه پوښتنه وکړئ چې خپلې موخې ته څومره نږدی شوی يم؟ نړۍ مې د ژوند کولو لپاره پر يوه مناسب ځای بدله کړې ده؟ که مو دغو سوالونو ته ځواب نه وي، پوه شئ چې د ژوند يوه ورځ مو ضايع کړې ده. ژوند موږ ته زموږ د هڅې په اندازه بدیل راکوي.

څومره وختي چې په ژوند کې د ځان لپاره هدف وټاکو همدومره ښه دی. تر ټولو ستونزمن کار د ځان، کورنۍ او هېواد لپاره د هدف په ټاکلو پسې بې پايه هڅې دي. کله مو چې خپل هدف او ارزښتونه واضیح کړل زموږ د شخصي گټو او ټولنيزو ژمنتياوو ترمنځ ټگر ته اخلاقي توازن رامنځته کېږي. دغه کار د دې سبب کېږي چې موږ خپل موقعيت وپېژنو او په

همدی وخت کې مور د اوږدمهالو لاسته راوړنو لپاره سمې پرېکړې پیلوو،
د دې پر ځای چې د لنډمهالو گټو لپاره ناسمې پرېکړې وکړو.
داسې مطالعه وکړئ لکه د تل لپاره چې ژوندي وی او داسې ژوند وکړئ
لکه سبا چې مری.

گاندي

مور له ځان سره مرستو نه شو کولی، تر څو چې له نورو سره مرسته ونکړو
خپله شتمني نه شو، پیدا کولی تر څو چې نور شتمن نکړو
تر څو چې نور نېکمرغه نکړو، خپله نه شو نېکمرغه کېدای.

جانټ کول

جانټ کول یو وخت وویل: «داسې یو څوک را وښیې چې په اوسط یې
بسنه کړې وي، زه به داسې څوک در وښییم چې برخلیک یې ناکامی
وي.»

ژوند یوازې د کتنې لوبه نه ده. مور داسې نه شو کولی چې په شا کې کېنو
او څه شي چې واقع کېږي، یوازې تماشا یې کړو.
مور باید د دې لپاره چې ژوند مو معنا پیدا کړي، د ځان لپاره هدف وټاکو
او هغې ته د رسېدو لپاره هڅې وکړو.

له یوې موخې سره ژوند

مور د ځمکې سر ته د یوې موخې لپاره راغلي یو. مور د یوه ستر انځور یوه
برخه یو؛ خو لږ کسان په ژوند کې د هدف پر ټاکلو بريالي کېږي. ډېر
کسان د دې پر ځای چې د خپل ژوند ورځې وشمېري، یوازې د هغوی

ته گتونکی یې/۳۱۳

یوه ورځ البرت انشتین پوښتنه وکړه: «مور ولې دلته یو؟» خپله یې ځواب ورکړ: «که نړۍ تصادف وي، نو مور حوادث یو. کله چې په نړۍ کې معنا شته، زموږ وجود هم یوه معنا لري.» ده زیاته کړه: «څومره ډېر چې فزیک مطالعه کوم، همدوره د میتا فزیک لور ته نږدې کېږم.»

په هغو مواردو کې چې یوه ورځ بریا ته رسېږي، ناکامۍ ته لومړیتوب ورکوم، نسبت په هغو مواردو کې بریا ته چې یوه ورځ ناکامۍ ته رسېږي.
وود رون وېلسن

له کومه ځایه ارزښتونه زده کوو؟

په نږدې وختونو کې مې د ښوونځي په یوه ټولګي کې د ارزښتونو د روښتیا په اړه یوه کیسه ولوسته. یوې نجلۍ په ټولګي کې د پیسو یوه بټوه چې زر ډالره په کې وو، موندلې او بېرته یې خپل څښتن ته سپارلې وه. ښوونکي د نجلۍ د کړنې په اړه د ټولګي غبرګون وپوښت. د نجلۍ نږدې ټول ټولګیوال دې پایلې ته رسېدلې وو چې نجلۍ حماقت کړې دی. ډېری زده کوونکو استدلال کاوه یوه کس چې د خپلې بټوې خیال نه ساتي باید جزا وويني. کله چې زده کوونکو له ښوونکي څخه د هغه د نظر پوښتنه وکړه ځواب یې ورنه کړ. ښوونکي وویل: «البته زه څه نه شم ویلی، زه سم نظر نه شم ورکولی ځکه مشاور نه یم. پر تاسې خپل نظر تحمیلولی هم نه شم.»

که ارزښتونه له خپلو والدينو او ښوونکو زده نه کړو له کومه ځایه به یې زده کړو؟ کله چې هغوی مور ته ارزښتونه را زده نکړي، مجبور یو له تلوېزیون یا نورو نامناسبو سرچینو یې زده کړو. په دغه ډول حالت کې دا بیا د تعجب وړ نه ده چې ټولنه دې فاسده شي.

په پورتنۍ كيسه کې بنوونکي نه يوازې دا چې له تحريف شويو ارزښتونو سره غيرمسؤلانه چلند وکړ؛ بلکې د دې حق يې هم نه درلود چې ماشومانو ته تحريف شوي ارزښتونه ورزده کړي.

له گټونکو گټل

د گټلو او گټونکي کېدو ترمنځ توپير څه دی؟ گټل يوه پېښه ده؛ خو گټونکي کېدل يو حس دی. گټونکي د خپلو ارزښتونو پر بنسټ گټلو ته دوام ورکوي.

درې هڅوونکي گټونکي

۱. د اولمپيک لوبې يو دايمي بهير دی. «لارنس لميټوکس» له دې کبله لوبه پرېښووده چې خپل رقيب له ستونزې وژغوري. نړۍ په دې شېبه کې د هغه لوبې او دغه کار دواړو ته متوجه وه. د ده لپاره د يوه کس د ژوند ژغورل، د اولمپيک په لوبه کې تر خپلې بریا مهم وو. سره له دې چې ده لوبه ونه گټله؛ خو دی گټونکی و. له همدې کبله د نړۍ له گوټ گوټ څخه د هېوادونو مشرانو او خلکو د هغه دغه کار وستايه او نوموړي د اولمپيک روحيه ژوندۍ وساتله.

۲. د «روبين گونزالس» په اړه مې يوه كيسه اورېدلې ده. وايي نوموړي د «راکت بال» پای لوبې ته لاره موندلې وه او دا د ده لپاره خورا مهمه پېښه وه، ځکه د نړيوال لقب د ترلاسه کولو هڅه يې کوله. په پای لوبه کې گونزالس د نمر و اخيستو لپاره توپ ته ډېره زوروره ضربه ورکړه. لوبڅار او د لوبغالي د ليکو څارونکو دواړو ومنله چې د هغه ضربه ډېره ښه وه او دی بايد د لوبې گټونکی اعلان شي؛ خو گونزالس چې شک ورته پيدا شوی و، تر لږ ځنډ وروسته د خپل رقيب لاس پورته کړ او ويې ويل: «ضربه مې

د ژوند موخه

انسان دېرې لېوالتياوې لري، بريا ته لېوالتيا، يوه کس ته د خدمت لېوالتيا ان د خوښۍ د له لاسه ورکولو په بيه، موخې ته د رسېدو لېوالتيا او ځينې شيان خو ان د دې لپاره چې ژوند ته معنا بښي، د ژوند په خطر کې اچولو باندي ارزې.

دا به ستاسې په باور ښه وي چې د نړۍ ټول شيان ستاسې وي؛ خو په بدل کې يې وجدان له لاسه ورکړئ؟ له موخې پرته ژوند داسې دی لکه متحرک مړی. ستاسې د ژوند موخه څه ده؟ هدف مو داسې دی چې د شوق او شور لامل شي؟

ځان ته هدف وټاکئ او هغه په پوره شور او شوق تعقيب کړئ

کله مو چې دا کار وکړ، د هرې ورځې په پای کې بايد له ځانه پوښتنه وکړئ چې خپلې موخې ته څومره نږدی شوی يم؟ نړۍ مې د ژوند کولو لپاره پر يوه مناسب ځای بدله کړې ده؟ که مو دغو سوالونو ته ځواب نه وي، پوه شئ چې د ژوند يوه ورځ مو ضايع کړې ده. ژوند موږ ته زموږ د هڅې په اندازه بدیل راکوي.

څومره وختي چې په ژوند کې د ځان لپاره هدف وټاکو همدومره ښه دی. تر ټولو ستونزمن کار د ځان، کورنۍ او هېواد لپاره د هدف په ټاکلو پسې بې پايه هڅې دي. کله مو چې خپل هدف او ارزښتونه واضیح کړل زموږ د شخصي گټو او ټولنيزو ژمنتياوو ترمنځ ټگر ته اخلاقي توازن رامنځته کېږي. دغه کار د دې سبب کېږي چې موږ خپل موقعيت وپېژنو او په

همدی وخت کی مور د اوردمهالو لاسته راوړنو لپاره سمې پرېکړې پیلوو،
د دې پر ځای چې د لنډمهالو گټو لپاره ناسمې پرېکړې وکړو.
داسې مطالعه وکړئ لکه د تل لپاره چې ژوندي وی او داسې ژوند وکړئ
لکه سبا چې مری.

گاندي

مور له ځان سره مرستو نه شو کولی، تر څو چې له نورو سره مرسته ونکړو
خپله شتمني نه شو، پیدا کولی تر څو چې نور شتمن نکړو
تر څو چې نور نېکمرغه نکړو، خپله نه شو نېکمرغه کېدای.

جانټ کول

جانټ کول یو وخت وویل: «داسې یو څوک را وښیې چې په اوسط یې
بسنه کړې وي، زه به داسې څوک در وښییم چې برخلیک یې ناکامی
وي.»

ژوند یوازې د کتنې لوبه نه ده. مور داسې نه شو کولی چې په شا کې کېنو
او څه شي چې واقع کېږي، یوازې تماشا یې کړو.
مور باید د دې لپاره چې ژوند مو معنا پیدا کړي، د ځان لپاره هدف وټاکو
او هغې ته د رسېدو لپاره هڅې وکړو.

له یوې موخې سره ژوند

مور د ځمکې سر ته د یوې موخې لپاره راغلي یو. مور د یوه ستر انځور یوه
برخه یو؛ خو لږ کسان په ژوند کې د هدف پر ټاکلو بريالي کېږي. ډېر
کسان د دې پر ځای چې د خپل ژوند ورځې وشمېري، یوازې د هغوی

ته گتونکی یې/۳۱۳

یوه ورځ البرت انشتین پوښتنه وکړه: «مور ولې دلته یو؟» خپله یې ځواب ورکړ: «که نړۍ تصادف وي، نو مور حوادث یو. کله چې په نړۍ کې معنا شته، زموږ وجود هم یوه معنا لري.» ده زیاته کړه: «څومره ډېر چې فزیک مطالعه کوم، همدوره د میتا فزیک لور ته نږدې کېږم.»

په هغو مواردو کې چې یوه ورځ بریا ته رسېږي، ناکامۍ ته لومړیتوب ورکوم، نسبت په هغو مواردو کې بریا ته چې یوه ورځ ناکامۍ ته رسېږي.
وود رون وېلسن

له کومه ځایه ارزښتونه زده کوو؟

په نږدې وختونو کې مې د ښوونځي په یوه ټولګي کې د ارزښتونو د روښتیا په اړه یوه کیسه ولوسته. یوې نجلۍ په ټولګي کې د پیسو یوه بټوه چې زر ډالره په کې وو، موندلې او بېرته یې خپل څښتن ته سپارلې وه. ښوونکي د نجلۍ د کړنې په اړه د ټولګي غبرګون وپوښت. د نجلۍ نږدې ټول ټولګیوال دې پایلې ته رسېدلې وو چې نجلۍ حماقت کړې دی. ډېری زده کوونکو استدلال کاوه یوه کس چې د خپلې بټوې خیال نه ساتي باید جزا وويني. کله چې زده کوونکو له ښوونکي څخه د هغه د نظر پوښتنه وکړه ځواب یې ورنه کړ. ښوونکي وویل: «البته زه څه نه شم ویلی، زه سم نظر نه شم ورکولی ځکه مشاور نه یم. پر تاسې خپل نظر تحمیلولی هم نه شم.»

که ارزښتونه له خپلو والدينو او ښوونکو زده نه کړو له کومه ځایه به یې زده کړو؟ کله چې هغوی مور ته ارزښتونه را زده نکړي، مجبور یو له تلویزیون یا نورو نامناسبو سرچینو یې زده کړو. په دغه ډول حالت کې دا بیا د تعجب وړ نه ده چې ټولنه دې فاسده شي.

په پورتنۍ كيسه کې بنوونکي نه يوازې دا چې له تحريف شويو ارزښتونو سره غيرمسؤلانه چلند وکړ؛ بلکې د دې حق يې هم نه درلود چې ماشومانو ته تحريف شوي ارزښتونه ور زده کړي.

له گټونکو گټل

د گټلو او گټونکي کېدو ترمنځ توپير څه دی؟ گټل يوه پېښه ده؛ خو گټونکي کېدل يو حس دی. گټونکي د خپلو ارزښتونو پر بنسټ گټلو ته دوام ورکوي.

درې هڅوونکي گټونکي

۱. د اولمپيک لوبې يو دايمي بهير دی. «لارنس لميټوکس» له دې کبله لوبه پرېښووده چې خپل رقيب له ستونزې وژغوري. نړۍ په دې شېبه کې د هغه لوبې او دغه کار دواړو ته متوجه وه. د ده لپاره د يوه کس د ژوند ژغورل، د اولمپيک په لوبه کې تر خپلې بریا مهم وو. سره له دې چې ده لوبه ونه گټله؛ خو دی گټونکی و. له همدې کبله د نړۍ له گوټ گوټ څخه د هېوادونو مشرانو او خلکو د هغه دغه کار وستايه او نوموړي د اولمپيک روحيه ژوندۍ وساتله.

۲. د «روبين گونزالس» په اړه مې يوه كيسه اورېدلې ده. وايي نوموړي د «راکت بال» پای لوبې ته لاره موندلې وه او دا د ده لپاره خورا مهمه پېښه وه، ځکه د نړيوال لقب د ترلاسه کولو هڅه يې کوله. په پای لوبه کې گونزالس د نمر و اخيستو لپاره توپ ته ډېره زوروره ضربه ورکړه. لوبڅار او د لوبغالي د ليکو څارونکو دواړو ومنله چې د هغه ضربه ډېره ښه وه او دی بايد د لوبې گټونکی اعلان شي؛ خو گونزالس چې شک ورته پيدا شوی و، تر لږ ځنډ وروسته د خپل رقيب لاس پورته کړ او ويې ويل: «ضربه مې

ته گٽونڪي يي/ ۳۱۵

په دې خبرې سره نوموړي لوبه وبايلله او په لوبغالي کې ناست ټول کسان حيران شول. څوک تصور کولى شي چې لوبغاړى دې په خپل لاس گټلې لوبه له لاسه ورکړي؟!

کله چې له گونزالس څخه پوښتنه وشوه چې ولې يې داسې وکړل؟ ده وويل: «دا يوازینی کار و چې د خپلې ريښتينولۍ د ساتنې لپاره مې کولى شوى.»

ده سره له دې چې لوبه وبايلله، خو گټونکى شو.

۳. د شرکت کارکوونکي بل ښار ته په يوه جلسه کې د گډون لپاره ولاړل. دوى خپلو کورنيو ته ويلي وو چې د جمعې په ورځ به بېرته را وگرځي؛ خو جلسه يې له مهالوېش سره سمه پای ته ونه رسېده، له همدې کبله هوايي ډگر ته ناوخته ولاړل. په هوايي ډگر کې ټکټونه په لاس يې منډې وهلې. د يوه کس پښه يوه مېز کې بنده شوه او د مېز پر سر اېښې مېوې وشنل شوې. له دې کبله چې د چا ورته پام نشو، دوى يې هم په کيسه کې نه شول او د خپلې الوتکې پر لور يې منډې وهلې. دوى ټول الوتکې ته ورسېدل؛ خو د ټيم يوه غړي له نورو سره خداى پاماني وکړه او بېرته را وگرځېد. د هغه مېز پر طرف ولاړ چې دوى ټکر ورسره کړى او له سره يې مېوې غورځولې وې. کله چې مېز ته ورسېد ويې ليدل چې تر شا يې يوه ۱۰ کلنه ږنده نجلى ناسته ده. دې نجلې د همدې مېوې د پلور له لارې د خپل ژوند لگښتونه پوره کول. سړي نجلى ته وويل: «هيله من يم چې ورځ مو دې نه وي خرابه کړې.»

سړي جېب ته لاس کړ د نجلى په لاس کې يې د لسو ډالرو نوټ کېښوود او ورته ويې ويل «دا دې هم د هغې مېوې پيسې چې د مېز له سره مو درته وغورځله» سړي بېرته حرکت وکړ او نجلى چې سترگې يې ږندې وې نه ليدل چې څه تېرېږي؛ خو کله يې چې د سړي ښکالو واورېد، غږ يې ورسپي وکړ: «ته پرېسته يې؟»

سړي الوتنه له لاسه ورکړې وه؛ خو ستاسې په باور هغه گټونکي نه و.

گټل پېښه ده؛ خو گټونکي کېدل د فکر بڼه

د مارتن په يوه لوبه کې د زرگونه گډونکوونکو په څېر درې کسان هم گټونکي نه شول، ايا د دې معنا داده چې بایلونکي دي؟ په هېڅ صورت نه! ځکه د دوی هر يوه د بېلابېلو موخو لپاره په لوبه کې گډون کړی وو. لومړني يې د مارتن په لوبه کې د ځان ازمويلو لپاره گډون کړی و. دويم غوښتل چې ځان پياوړی کړي او بريالی هم شو. درېيم يې داسې کس و چې تر دې وړاندې يې هېڅکله د مارتن په لوبه کې گډون نه و کړی. د دوی لپاره هدف دا و چې لوبه بشپړه کړي او په هر ډول چې کېږي ځانونه تر وروستۍ کړنې ورسوي. دې ته له پام پرته چې د لوبې مډال چا وگاټه، هغوی درې واړه هم خپلې موخې ته ورسېدل او په دې اساس هغوی گټونکي دي.

مارک ټواين وايي: «د دې پر ځای چې درناوی مو وشي؛ خو وړ يې نه وی، غوره ده چې د درناوي وړ وی.»

که گټل ستاسې يوازینی موخه وي، بنایي هغه معنوي جوايز چې د ښه کار په ترسره کولو يې ترلاسه کولی شئ له لاسه ورکړئ. تر گټلو غوره په افتخار گټل او د گټلو وړتيا ده.

تر دې چې په درغلی يې وگټئ، غوره ده چې په صداقت يې بایلوئ.

په صادق بایلول بنایي ستاسې د نه چمتوالي ښکارندويي وکړي؛ خو په درغلی گټل د ناسم شخصیت ښکارندويي کوي.

د انسان د شخصیت تر ټولو ستره ازموینه دا ده چې ښه پوه وي چې څوک نه ورباندې خبرېږي، خو ښه کارونه ترسره کوي.

دا ښه خبره نه ده چې د يوه کس باور ترلاسه کړو او له همدې باور څخه د بیا ته د رسېدو لپاره د شارت کېت په توگه گټه واخلو. په دغه کار سره

ته گټونکي يې/۳۱۷

بنايي تاسې د يوې جايزې گټونکي شئ؛ خو ډاډه اوسئ چې هېڅکله به مو خوښي په برخه نشي.

د جايزې تر گټلو دا مهمه ده چې يو ښه انسان واوسئ. گټونکي تل داسې ژوند او کار کوي، لکه همدا يې چې د ژوند وروستی ورځ وي، ځکه پوهېږي چې له همدې ورځو يوه ده، خو نه پوهېږي چې هغه ورځ کومه ده. کله چې دوی له دې نړۍ ځي، لا هم گټونکي پاتې کېږي.

ځينې ماتې تر برياوو ډېرې فاتحانه دي.

ميخايل مونتييني

گټونکي بښوونکي دي

دا په ياد ولره چې گټونکي بښوونکي دي. دوی هېڅکله د ځان په اړه لافې نه وهي. دوی تل د خپل ټيم کسانو ان مخالفينو ته درناوی کوي او هغوی هڅوي.

ډېری خلک پر دې پوهېږي چې څنگه بريالي شي؛ خو پر دې بيا لږ پوهېږي چې څنگه خپله بريا کنټرول کړي.

دې ته مو هم پام وي چې ډېر کله له موفقيت سره داسې شيان ملگري وي چې د نورو د رنځېدو لامل کېږي.

د بريا لپاره طرحه

تر دې عنوان لاندې مې يو درې ورځينی کنفرانس په نړيواله کچه په عامه او خصوصي ځايونو کې جوړ کړ. د سيمينار فلسفه دا وه: «گټونکي بېل کارونه نه ترسره کوي؛ بلکې کارونه تر نورو په بېله بڼه ترسره کوي.»

دا فلسفه تر ډېره له دې باور سره چې وايي: «بريا هر څه نه ده، يوازيني شى ده» په تقابل کې واقع شوه. دغه کار د هغو کسانو بڼه والى تر سوال لاندې راوست چې فکر يې کاوه دا فلسفه سمه ده. دغه راز يې د «وژونکې غريزې» (موخې ته د رسېدو بې رحمانه هيلې) ناسم تعبير وړاندې کاوه. د بېلگې په توگه کله به دې چې په کوڅه کې له يوه کس څخه پوښتنه کوله چې د «وژونکې غريزې» معنا څه ده، ويل به يې: «د چل او فريب په وسيله گټل».

په داسې حال کې چې دا وژونکې غريزه نه ده، بلکې بشپړه درغلي ده.

د يوه بڼه لوبغاړي لپاره وژونکې غريزه دا معنا لري چې:

۱. سل فيصده نشې قبلولى؛ خو ۲۰۰ سلنه دې راضي کوي

۲. د گټلو لپاره بايد د خپلو رقيبانو له تېروتنو گټه پورته کړو. د رقيبانو له تېروتنو گټه نه پورته کول سادگي ده. سره له دې چې د گټلو لپاره ناپاکه لوبه وژونکې غريزه نه گڼل کېږي؛ خو څرگنده درغلي ده.

په بې عدالتۍ گټل به لنډمهالې خوښي درکړي؛ خو په هېڅ صورت د دايمي خوښۍ لامل نه کېږي.

حقيقت دا دی چې ژوند رقابت دی او موږ بايد رقابت وکړو. په حقيقت کې رقابت د رقابت کوونکو کسانو د ودې لامل کېږي.

موخه گټل دي، له هر ډول پوښتنې پرته؛ خو په عدالت، صداقت او د رقابت قوانينو ته په درناوي.

له گټونکو ميراث پاتې کېږي

ستر انسانان له ځان ميراث پرېږدي. گټونکي پر دې پوهېږي چې هېڅوک په يوازې ځان نه شي بريالى کېدای. حتی د لوبو اتلانو درک کړې چې د

دوی د بریا تر شا د گڼو کسانو لاس دی، له کومو پرته چې د دوی بریا ناشونې وه.

د دوی په بریا کې والدین، ښوونکي، روزونکي، لارښوونکي او ملاتړي لاس لري.

یو کس نه شي کولی د دغو ټولو کسانو مرستې جبران کړي. د دې لپاره چې په نسبي ډول شکرگذاري شوې وي، باید د هغو کسانو لاس نیوی وشي چې ستاسې لاره تعقیبوي.

سقراط افلاطون ته روزنه ورکړه، افلاطون ارسطو وروژه، ارسطو بیا د ستر سکندور روزنه وکړه. تر هغې وروسته علم انتقال نه شو، تر دې چې ومړ. زموږ تر ټولو ستره دنده دا ده چې راتلونکو ته داسې څه په میراث پرېږدو چې هغوی ورباندې وویاري.

د ارزښتونو بدلون او ننني ارزښتونه

بدلونونه حتمي دي، که یې موږ وغواړو او که نه رامنځ ته کېږي. موږ په بشپړه کچه د خپل نسل لپاره شرطي اخلاق خپل کړي چې له کبله یې مهمې اړیکې له لاسه ورکوو.

په ۱۹۵۸ زېږدیز کال کې د یوې سروې پر مهال له سربښوونکو داسې پوښتنه شوې وه: د زده کوونکو تر ټولو ستره ستونزه مو څه ده؟
غبرگون داسې وه:

- کورنۍ دنده نه ترسره کوي
- د درسي توکو درناوی نه کوي، د بېلگې په توگه کتابونه غورځوي
- خراغونه روښانه او دروازي خلاصې پرېږدي
- په ټولگي کې کاغذي توپونه واري
- نه کړکيچ وځي

شاوخوا دېرش کاله وروسته په ۱۹۸۸ زېږديز کال کې (يو نسل وروسته) هماغه سوال بيا تکرار شو؛ خو دا ځل ځوابونه ټکان ورکونکي وو.

د ننني عصر د ښوونځيو سترې ستونزې په دې ډول دي:

۱. سقط

۲. ایدز

۳. جنسي تېري

۴. نشه يي توکي

۵. تاوتریخوالی، ښوونځي ته د تنفګچې او چرو راوړل.

هڅه مه کوه چې د بریا بېلګه وي، هڅه وکړه چې د ارزښتونو بېلګه شي.
البرتي انشتين

پخواني ارزښتونه منسوخ نه دي

ځينې ارزښتونه لکه د مسؤليت منل، ژمنتيا، ښه والی او له وطن سره مينه ځينې خلکو ته زړه ښکاري. په دې کې شک نشته چې دا زړه ارزښتونه دي؛ خو په هېڅ صورت منسوخ شوي نه دي. دوی د وخت له ازموينې تېر شوي او د تل لپاره به وي.

دغه ځانګړتياوې په نيويارک، نوي ډيلي او نيوزيلانډ کې يو ډول ارزښت لري.

دا ارزښتونه نړيوال دي او تر اوسه په تاريخ کې لا داسې ځای نه دی ليدلی شوی چې هلته دې ارزښت نه وي.

ارزښتونه تر بل هر وخت په ټيټ حد کې دي

په هره ټولنه کې بد اخلاقي او بې عدالتي د ناهیلې لامل کېږي. د هغو کسانو چې د غیر اخلاقي کړنو له لارې خپله غریزه سروې، مخه باید هغه کسان ونیسي چې د ریښتینو ارزښتونو د پلي کولو دنده لري.

هره هغه ټولنه چې اخلاقي تحمل یې له لاسه ورکړی وي، له کړکېچونو سره مخ کېږي، ځکه تاریخ ثابته کړې چې ټولې ناکامۍ په اصل کې اخلاقي ریښه لري.

نیمه پېړۍ وړاندې «د کتاب له لیکلو» امریکا په غموونکې ډیپرشن کې ډوبه وه. په یوه میاشت کې له دريو د یوې برخې امریکایانو شتمنی له منځه ولاړې. صنعتي تولیدات ۷۷ سلنه کم شول او د کاري ځواک څلورمه برخه کسانو دندې له لاسه ورکړې.

په ډېری ښارونو کې حکومت ان د ښوونځیو د پرانیستلو وړتیا نه درلوده. له دومره سختیو سره سره یوه برخه خلکو ویل: «خدایه شکر چې ستونزې مو مادي دي.»

ښېگڼه څه ده؟

که له خلکو په لنډه وپوښتې چې آیا ته ښه سپری یې؟ ځواب به درکړي چې هو او که بیا پوښتنه ترې وکړې چې څه شي ښه سپری کړی یې؟ ځوابونه ښایي داسې وي:

- له چا سره دوکه نه کوم
- دروغ نه وایم
- غلا نه کوم

که پورتنی موارد تحلیل کړئ، ډېر حقیقت نشته په کې. د بېلگې په توگه داسې یو کس تصور کړئ چې وایي زه دوکه نه کوم. که ریښتیا هم چا ته دوکه ورنکړي، هغه یوازې دوکه باز نه دی. که وایي چې دروغ نه وایم او غلا

نه کوم، معنا یې دا ده چې دروغجن او غل نه دی، خو دا د دې معنا نه لري چې دوی ښه دي.

په حقیقت کې یو کس هلته ښه سپری گڼلی شو چې نه یوازې بد کار ونکړي بلکې ښېگڼه وکړي.

هغه کس د ارزښتونو لرونکی بللی شو چې د شفقت، عدالت، زړورتیا، صداقت، زړه سوي، خاکسری او ښه نیت ځانگړنې ولري.

څه شی د دې لامل کېږي چې دغه ډول خلک ښه ښکاره شي؟ ځکه دا ډله خلک په ژمنتیا د عدالت لپاره درېږي، له اړو خلکو سره مرسته کوي، د ځان او هغو کسانو لپاره چې په شاوخوا کې یې ژوند کوي، د ښه ژوند زمينه برابروي.

د دې لپاره چې د ښېگڼې په ټولو بڼو پوه شو، مجبور یو چې معیارونه ورته وټاکو. دغه معیارونه ښایي اخلاقي، قانوني او یا هم دواړه وي.

زموږ اخلاقي معیارونه څومره لوړ دي؟

په لاندې شرایطو کې څه ډول غبرگون ښیي؟

۱. پر دې ښه خبر یی چې ستاسې له کوره تر هوایي ډگره د ټکسي کرایه څومره ده، ځکه په ځلونو مو په ټاکلې اندازه کرایه پرې کړې ده؛ خو په دې ځل یو چلوونکی تر نورو وختو له تاسې لږ پیسې اخلي، په دغه حالت کې ستاسې غبرگون څه دی؟

۲. غرمڼی لپاره هوټل ته تللي یی او څلور ډوله خواړه مو فرمایش ورکړئ. گارسون راځي او څلور ډوله خواړه ستاسې مخې ته ږدي. کله چې له هوټله وځئ د درې ډوله خوړو پیسې درنه اخلي. له دغه ډول حالت سره د مخ کېدو پر مهال مو غبرگون څه ډول وي؟

ته گتونکی یی / ۳۲۳

۳. ستاسې یو نږدې ملگری د ناروغۍ له کبله د مرگ له گواښ سره مخ دی، خو د ژوند بیمه نه لري او تاسې د بیمې د شرکت کارکوونکی یی، په دغه حالت کې څه کوی؟

تاسې نه شی کولی اخلاق قانوني کړئ. اولادونو ته مو له دغه ډول شرایطو سره د مخ کېدو په صورت کې څنگه لارښوونه کولی شی؟ ایا هغه چلند چې تاسې په دغه ډول شرایطو کې کوی، له هغه نصیحت سره مطابقت کوي چې تاسې خپلو ماشومانو ته کوی؟ مور د زېږېدو له نېټې د اخلاقو زده کړه پیلوو او دغه بهیر ټول ژوند دوام کوي. آیا د اخلاقو بدلون امکان لري؟ بلکل امکان لري، خو اخلاقي روزنې ته اړتیا لري.

څه شی زموږ پر اخلاقو اغېز کوي؟

تمه

وېره

فشار

د کاروبار اخلاق

اخلاق او د هغې نشتون په هر مسلک کې ممکن دي. حریص ډاکټر په سمه بڼه عملیات نه کوي. وکیلان حقیقتونه پټوي. والدین او اولادونه د مصلحت لپاره دروغ وايي. د مالي چارو کارکوونکي په خپلو راپورونو کې لاسوهنه کوي.

کله چې مور نورو ته دوکه ورکوو، په حقیقت کې خپل ځان ته بازي ورکوو، ځکه په دې ډول مور ځان دې ته چمتو کوو چې نور له مور سره دوکه وکړي.

تر څو چې له نورو سره دوکه کوو، په ذهن کې مو دا باور رامنځ ته کېږي چې هغوی هم راسره دوکه کوي او په دې توگه بدبيني پیلېږي.

رفاه د مسؤلیت منلو لامل کېږي. داسې نه شي کېدای چې اخلاقي ارزښتونه دې پنگ او صنعتي زېربنا دې ورباندې جوړه کړو. له اخلاقي ارزښتونو هماغه پایله لري چې له قانونه سرغړونه یې لري. یو شمېر خلک په ژوند کې هم اخلاقي ارزښتونو ته ژمن نه پاتې کېږي، ځکه دوی فکر کوي اخلاقو ته نه ژمنتیا یې کار آسانه کوي؛ خو په حقیقت کې یې کارونه نور هم سختېږي. کولی شئ په داسې حالت کې چې مشتري ته مو سم خدمات نه وي وړاندې کړي، له هغه سره مخ شئ؟ د خپلو ماشومانو په مخ کې د لافو وهلو پر مهال افتخار کولی شئ؟ که دغه کارونه نه شئ کولی، پوه شئ چې چلند مو غیر اخلاقي دي. د خوش طبعی او ویاړ حس انسانان د ژوند مسیر ته برابرېږي.

لیدلوری

ولې خلک خپلو هیلو ته نه رسېږي؟ تر ټولو ستر لامل یې دا دی چې د هغوی لیدلوری محدود دی. موږ باید تر هغه څه وړاندې ولاړ شو چې هیله یې لرو. هغه څه چې نن یو، تر دې وړاندې له یوې رويا پرته بل څه نه وو. د ژوند لپاره مو هیله، هدف او تگلوری وټاکئ.

کومه هیله لری؟ هیله مو څه ده؟ د ژوند هره ورځ مو چې تېرېږي، خپلې موخې ته نږدې کېږئ؟

بایلوونکو ته غوږ مه نیسئ، ځکه هغوی تاسې ته د بریا په اړه سم نصیحت نه کوي. د دې پر ځای له گټونکو سره مشوره وکړئ.

په کوم ځای کې مو چې لیدلوری د یوه کال لپاره دی گلان وروزی

په کوم ځای کې چې د لسو کلونو لپاره دی ونې وروزی

که مو لیدلوری ابدی وي خلک وروزی

او اخره خبره هم دا چې

شیو کھرا

بناغلی شیو کھرا د هند د بیهار ایالت په دنبار کې زېږېدلی دی. د نوموړي کورنۍ د ډبرو د سکرو کاروبار درلود چې وروسته دولتي شو. کھرا وړاندې له دې چې لیکوالی او ویناوالی ته مخه کړي د موټر مینځوونکي او د بیمې د استازي په توګه کار کاوه. نوموړی د امریکا په متحده ایالاتو کې د کار پر مهال د « نورمن وینسنټ پیل » له یوه لکچر تر اغېزمن کېدو وروسته پرېکړه وکړه چې د هغه لاره تعقیب کړي. « ته گتونکی یی » د کھرا لومړنی کتاب دی چې په ۱۹۹۸ کال کې د لومړي ځل لپاره چاپ شوی او تر اوسه ۲۲ ژبو ته ژباړل شوی دی. کھرا ټول ۱۴ کتابونو لیکلي چې تر ټولو مشهور یې همدا دی.

خپرنډوی

YOU CAN WIN

Written by: Shiv Khera

Translated by: Shir Khan Shaheer

"Winners don't do
Different Things.
They do Things
Differently".

Over 3.4 Million Copies Sold in Twenty Two Languages

Aksos

www.aksosbookstore.af

ISBN 978-9936-626-01-0

9 789936 626010

YOU CAN WIN

Written by: Shiv Khera

Translated by: Shir Khan Shaheer

"Winners don't do
Different Things.
They do Things
Differently".

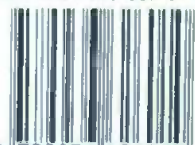
Over 3.4 Million Copies Sold in Twenty Two Languages

Aksos

www.aksosbookstore.af

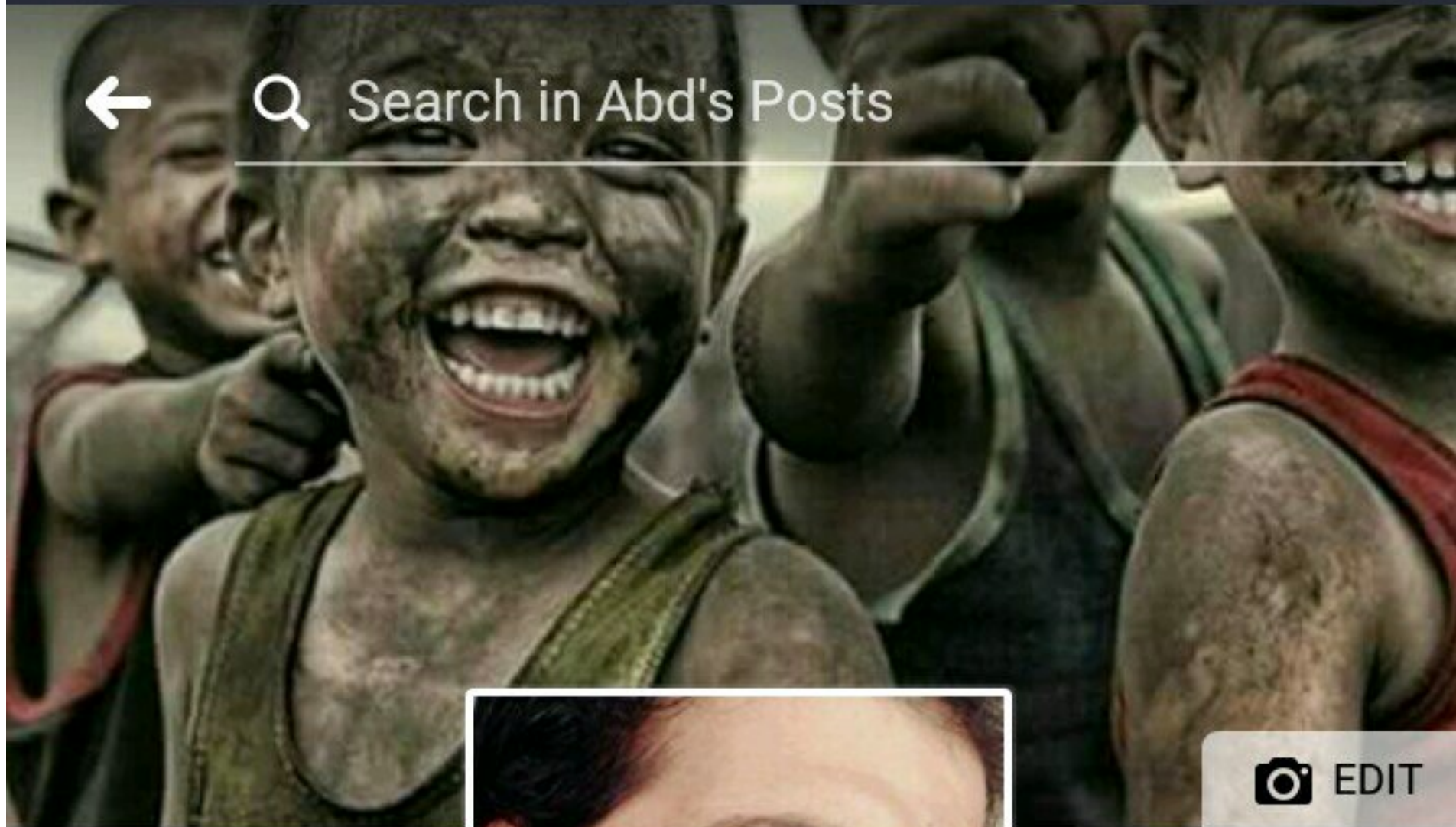
ISBN 978-9936-626-01-0

9 789936 626010

Search in Abd's Posts

EDIT

EDIT

Abd Dul (عبدال)

What is your position at [له هیچا سره شخصی ستونزه نلرم](#)

Activity Log

Update Info

View As

څنگه چې د ستا سترګې څماړې دي
داسې مې ئې زړه کښې وپستې لارې دي

[EDIT BIO](#)

هر څوک رڼا سره مینه لری زما ملګري زما د لاری مشالونه دي

وروسته له خپله کاره د هر افغان خدمتګار یم

کنځل د سترګو منافق سره کاره کنځل نه مینه

تہ گٹونکی پی

You can win

ددغہ کتاب ما د پہ pdf پہ بانہ جور

کہ خو تاسو پی تر نورو ورسوی

چپ نور خلک ہم تری فایده واخلی

ستاسو ورور (عبداللہ حیران)

ما درسره په فیس بوک Facebook کې ایډ کړي

عبدالAbdul